

नहीं टटी है। परिस्थिति के अनुसार ही...
हृदय के पूर्व एसपी सुरक्षा जंगल मौजूद

योगरत्न समुच्चय जे अनन्त कुमार -

Ed. by VA Ramaswami शास्त्री:

(Tivandrum Sanskrit Series
No. 152), Tivandrum, 1947.

95

उ मनचलों को पकड़कर हिदायत देने के बाद छोड़ दिया।
सीआ कैट संसार सिंह ने जवानों के साथ कचहरी, अर्दली बाजार,
बीर, चांदमारी, टकटकपुर आदी क्षेत्रों में रूट मार्च किया। इस दौरान
को पर अतिक्रमण किए लोगों को खंटेड़ा।
न जेल के कैदी की मौत-कबीरचौरा अस्पताल में भर्ती सेंट्रल जेल के
कप्तान सिंह (80वर्ष) की शुक्रवार को उपचार के दौरान मौत हो गई।
ह के रोगी कप्तान के शरीर में कई जगह घाव हो गया था।
लयान काट कर चोरी-कैट से मुंबई जाने वाली महानगरी एक्सप्रेस के
पार्सलयान की दीवार में आया है। चोरी क
बताई गई है। इस सं
यान की सुरक्षा की म

Bill No. 3/07-08

202 ✓

2008-0369

हर

Indira Gandhi National
Centre for the Art of Living

UNIVERSITY OF TRAVANCORE.

TRIVANDRUM SANSKRIT SERIES No. 152

THE
YOGARATNASAMUCCAYA
OF
ANANTAKUMĀRA

Part III.

EDITED BY

Mīmāṃsakarātna, Mīmāṃsāviśārada, Vedaśiromani,

V. A. RAMASWAMI SASTRI, M. A.,

Professor of Sanskrit, University College,

and

Honorary Director, University Manuscripts Library,

Trivandrum.

TRIVANDRUM :

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,

1947.

All Rights Reserved.]

[Pr. 8
Indira Gandhi National
Centre for the Arts]

अनन्तशयनविश्वविद्यालयः

अनन्तशयनसंस्कृतग्रन्थावलिः

ग्रन्थाङ्कः १५२.

UNIVERSITY OF TRAVANCORE

UNIVERSITY OF TRAVANCORE

अनन्तकुमारप्रणीतः

योगरत्नसमुच्चयः

तृतीयः सम्पुटः ।

सम्पादकः

मीमांसकरत्नम्, मीमांसाविशारदः, वेदशिरोमणिः,

वि. ए. रामस्वामिशास्त्री, एम्. ए.,

पौरस्त्यग्रन्थप्रकाशनकार्याध्यक्षः ।

इदं च

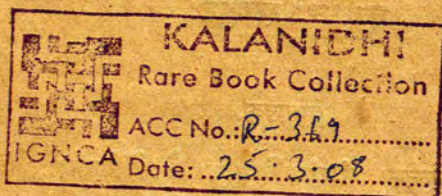
अनन्तशयने

राजकीयमुद्रणयन्त्रालये तदध्यक्षेण

मुद्रयित्वा प्रकाशितः ।

DATA ENTERED

Date...23/06/08.....

SANS

615.536

ANA

CONTENTS

	Pages.
1. Introduction in English	i—ix
2. Upodghāta in Sanskrit	1—11
3. Detailed contents	1—46
4. YOGARATNASAMUCCAYA TEXT (CH. XXI—XXX)	1—346
5. Appendix—Alphabetical Index of Authorities Quoted	347—370

PREFACE.

The third and last part of the *Yogaratinasamuccaya* which is now issued as No. 152 of the Trivandrum Sanskrit Series contains the *adhikāras* 21 to 30. The first and second parts containing *adhikāras* 1 to 8 and 9 to 20 respectively have been published as Śrī Chitra Āyurveda Series, Nos. 5 and 6 in 1940 and 1945 respectively. The author of this treatise is Anantakumāra, himself a great physician, probably a Keraliya, who has compiled quotations on the prescription of medicines for the various kinds of ailments, from many of the important Āyurvedic treatises in Sanskrit. No other detail regarding the author is known.

The importance of the present work consists in the fact that in it have been collected together views regarding the treatment of the different diseases prescribed by the numerous *Ācāryas* in Āyurveda, who have recorded in their works their own experiences as expert advisers and practitioners in medicine. The very names of the thirty *adhikāras* do themselves reveal the vast scope of the work and the genuine interest the Indian mind has evinced from early times for the weal of mankind by giving their expert medical help for the safe preservation of the health of the individual and the family.

The Āyurveda is considered one of the four *Upa-vedas*. It is also considered an *upāṅga* of the *Vedas*. Its divine origin is explained in the *Kāśyapa Samhitā*. Cf :—

“अथर्ववेदोपनिषत्सु प्रागुत्पन्नः स्वयम्भूर्ब्रह्मा प्रजाः सिद्धुः, प्रजान् परिपालनार्थमायुर्वेदमेवाग्रेऽसृजत् सर्ववित्, ततो विश्वानि भूतानि । ततस्तं पुण्यमायुर्वेदमनन्तमायुषो वर्धनमाचारमाध्यायनममृतमभिभ्यां कः प्रददौ, तविन्द्याय, इन्द्र-ऋत्विगभ्यश्चतुर्भ्यः काश्यपवलिष्ठात्रिभृगुभ्यः, ते पुत्रेभ्यः शिष्येभ्यश्च प्रददुर्हितार्थं धर्मार्थकाममोक्षशक्तिपरिपालनार्थं चे”ति ॥

“It belongs to the Atharva-Veda and has originated from Brahmā the Creator, who before creating this world, produced Āyurveda which he considered very essential for the preservation of the health and life of the people; and he imparted it to the Aśvins, who, in their turn, instructed God Indra, the lord of the Devas. He taught it again to the four sages, Kāśyapa, Vasiṣṭha, Atri and Bhṛgu, who gave instruction in the same to their own sons and disciples.”

The *Caraka* and *Suśruta* Saṁhitās speak of the origin of the Āyurveda in a slightly modified way. In the *Caraka* it is said that Indra who received instruction in the medical

1. Cf. *Caraka* I. i—

दीर्घजीवितमन्विच्छन्भरद्वाज उपागमत् ।

इन्द्रमुप्रतपा बुद्ध्वा शरण्यममरेश्वरम् ॥ १ ॥

ब्रह्मणा हि यथा प्रोक्तमायुर्वेदं प्रजापतिः ।

अपाह निखिलेनादावश्विनौ तु पुनस्ततः ॥ ३ ॥

अश्विभ्यां भगवान्छक्रः प्रतिपेदे ह केवलम् ।

ऋषिप्रोक्तो भरद्वाजस्तस्माच्छक्रमुपागमत् ॥ ४ ॥

...

तस्मै प्रोवाच भगवानायुर्वेदं शतक्रतुः ॥ २२ ॥

...

ऋषयश्च भरद्वाजजगद्गुह्यं प्रजाहितम् ॥ २६ ॥

...

...

अथ मैत्रीपरः पुण्यमायुर्वेदं पुनर्वसुः ।

शिष्येभ्यो दत्तवान् षड्भ्यः सर्वभूतानुक्म्पया ॥ २९ ॥

अग्निवेशश्च भेलश्च जतूकर्णः पराशरः ।

हारीतः क्षारपाणिश्च जगद्गुह्यं मुनेर्वचः ॥ ३० ॥

बुद्धेर्विशेषस्तत्रासीन्नोपदेशान्तरं मुनेः ।

तन्त्रप्रणेता प्रथममग्निवेशो यतोऽभवत् ॥ ३१ ॥

...

अथ लादयश्चक्रः स्वं स्वं तन्त्रं कृतानि च ॥ ३२ ॥

science from the *Āsṛins*, taught it to sage *Bharadvāja*, whom the other sages deputed to *Indra* to learn it. Sage *Bharadvāja* taught it to sage *Ātreya*, who in his turn imparted the science to his six disciples: *Agniveśa*, *Bhela*, *Jatūkarna*, *Parāśara*, *Hārīta* and *Kṣārapaṇi*. Each of these sages is believed to have written independent treatises on medicine of which only three, those of *Agniveśa*, *Bhela* and *Hārīta* are now well-known. The present *Caraka Samhitā* is the redacted form of *Agniveśa Samhitā*.

The *Suśruta Samhitā* speaks of the knowledge of *Āyurveda* from *Indra* to *Dhanvantari*, a king of *Kāśi* (Benares) and from *Dhanavantari* to *Suśruta* and others. *Suśruta* wrote an independent treatise on medicine called after his name, dealing with all topics including surgery. It is noteworthy that *Suśruta* speaks of eight kinds of surgical operations for which certain common and special instruments were used by our ancient physicians. Cf. :—

छेदनं भेदनं चापि लेपनं वेधनं तथा ।

एषणाहरणे चापि स्रवनं सावनं तथा ॥

The science of *Āyurveda* has eight different branches of study. The first is *śalyatantra* prescribing devices to remove *śalyas* which cause pain to the body on account of some foreign impure matter lodged therein. The

1. Cf. *Suśruta* I. 1—

अथातो वेदोत्पत्तिमभ्यायं व्याख्यास्यामः यथोवाच भगवान् धन्वन्तरिः
सुश्रुताय ॥ १ ॥

अथ खलु भगवन्तममरवरमृषिगणपरिवृतमाश्रमस्थं काशिराजं दिवादासं
धन्वन्तरिमौषधेनववैतरणौरभ्रपौष्कलावतकरवीर्यगोपुररक्षितसुश्रुतप्रमृतय
ऊचुः ॥ २ ॥

ब्रह्मा प्रोवाच । ततः प्रजापतिरधिजगे । तस्मादश्विनौ । अश्विभ्यामिन्द्र

इन्द्रादहम् । मया त्विह प्रदेयमर्थिभ्यः प्रजाहितहेतोः ॥ १९ ॥

second *Śalākya-tantra* deals with the diseases of the head including the neck, ears, eyes, mouth, nose, etc. The third is *kāya-cikitsā* which treats of the nature and cure of general diseases such as fever, diarrhoea, haemorrhage, insanity, hysteria, leprosy and tuberculosis. The fourth is known as *Bhūta-vidyā* prescribing devices to ward off the evil spirits such as demons, gandharvas and yakṣas which spoil the health and life of human beings. *Kau-māra-bhṛtyā* is another important branch of the science prescribing medicines for snake-bite, rat-bite and diseases arising from poison in food, air and water. *Rasāyana-tantra* is the section in which medicines are prescribed for the preservation of youth and for longevity of life. Also devices to increase physical strength, to retain memory power and to preserve the power of the senses are prescribed in this section. The *vājīkaraṇa-tantra* is the last section dealing with the means of restoring the productive power of man. All kinds of sex diseases are treated here.

A casual perusal of these eight sections would itself suggest how comprehensive is the science of *Āyurveda*, which has, long before the advent of modern medical science, accomplished wonders and reached perfection in most of the branches of medicine. It is a special feature of the *Āyurvedic* treatises that many prescriptions of medicines for various diseases are also associated with the prescription of certain rituals, *japas* and *pūjās*, which are characteristically based on Hindu religion and dharma. It is believed by every Hindu that disease is only a transformation of sins committed by him in his previous birth—

पूर्वजन्मकृतं पापं रोगरूपेण जायते ।

and to remove that sin and its transformation, *viz.*, the disease, the medical treatment of the disease alone is not

sufficient, but the performance of certain *prāyascittas* which would give full effect to the treatment given is also necessary.

Among the important works in Āyurveda which have already seen the light of day, mention may be made of the four *Saṁhitās*: *Carakasamhitā*, *Suśrutasamhitā*, *Bhelasamhitā* and *Kāśyapasamhitā*. Of these four the *Carakasamhitā* is the most popular and on the basis of this *Saṁhitā* mainly, independent treatises like the *Aṣṭāṅgahrdaya* and *Aṣṭāṅgasāṅgraha* are composed by the two *Vāhaṭas* or *Vāgbhaṭas*. The popularity of these two treatises, particularly the *Aṣṭāṅgahrdaya*, is evinced by the rise of a host of commentators on these two works. In Kerala the *Aṣṭāṅgahrdaya* is a very popular text-book among the students of Āyurveda. A good, reliable and elaborate commentary in Malayalam on *Aṣṭāṅgahrdaya* was written by the great scholar of Kerala, Kaikkulaṅgara Rama Varier, whose Malayalam commentaries on *Amarakośa*, *Prasnamārga* and many other works are well-known throughout the length and breadth of Kerala. Equally important, but less popular, is *Mādhavanidāna* on *nidāna* or pathology. There are a good number of commentaries on the *Saṁhitās* of Caraka and Suśruta and *Aṣṭāṅgahrdaya* and *Aṣṭāṅgasāṅgraha* of the two *Vāhaṭas*, belonging to different periods.

In addition to these, independent treatises like *Yogarātnākara* and *Yogarātnasamuccaya*, have also been composed as valuable practical guides for physicians, which contain only prescriptions of medicines for diseases. These works form compilations of the relevant portions of earlier texts which were considered to be authorities on the subject.

The special feature of the Āyurvedic system is that it bases the explanation of the origin of all diseases as due to the lack of balance of the *tridoṣas*—*vāta*, *pitta* and *kapha* which develop in the human system on the proportional development of the three *guṇas*—*sattva*, *rajas* and *tamas*.

It is said that the *Āyurvedic* science is based on the *Sākhya* philosophical system which explains the phenomenal world as nothing but the transformation of the creative energy, *prakṛti*, which possesses the sum total of the three *guṇas*—*sattva*, *rajas* and *tamas*.

The third part of *Yogarātnasamuccaya* which is now published, contains sections 21 to 30 of the work. It deals with the diagnosis and treatment of many important diseases. The 21st *adhikāra*, known as 'बन्ध्यागर्भिणीसूत्रिका वाकचिकित्साधिकारः' begins with the explanation of the general causes of barrenness in women and impotence in men and prescribes many medicines to remove these defects. It also deals with the treatment of pregnant women to safeguard the child in the womb. In this connection a description of the development of the child in every month of pregnancy is given. The causes of abortion and its treatment; diseases probable during pregnancy and medicines to cure them; necessary precautions for a safe and natural delivery; how the mother and child are to be attended to after the delivery; the food of the mother and child; medicines for the production of mother's milk; the main food of the child; all these are dealt with in detail. (pp. 1—51)

The 22nd *adhikāra*—वाकग्रहप्रतिषेधाधिकारः—explains the nature and cure of various diseases that affect children. It is also said that sometimes evil spirits work havoc in the system of children and that they are to be warded off by medicines and by certain *pūjās* and *japas*. (pp. 51—78)

In the next *adhikāra*, (23), known as *Bhūtonmāda-pasmāra-pratiśedhādhikāra*, medicines are prescribed for curing the diseases due to the influence of eighteen kinds of evil spirits. Medicines to cure insanity due to various causes and nervous disability or *apasmāra* are also described in this section. (pp. 79—91)

The next section (*adhikāra* 24) deals with the diseases of the eyes, nose, ears, teeth, tongue, mouth and neck. It begins with the description of the different general treatments of the eyes: *āścyotana*, *añjana*, *lekhana*, *tarpaṇa* and *puṭapāka* (pp. 91-94). The twenty-four *vartma-roga*s in the eyes and the treatment thereof are then explained (pp. 95-100). Then come the nine diseases that pertain to the joints of *vartmā*—*śuklamaṇḍala*, of the eyes. This is followed by the prescription of medicines to cure these diseases (pp. 101-102). There are thirteen varieties of diseases that affect the white portion of the eyes (pp. 102-106). After prescribing medicines for the cure of these diseases, the five varieties of diseases that affect the black ball of the eyes (*kṛṣṇabhāga*) are described along with their cures (pp. 107-117). Then comes the description of twenty-seven diseases that spoil eye-sight, *dr̥ṣṭidoṣa*—six varieties of *timira*, six varieties of *kāca*, six varieties of *liṅganāśā*, along with the prescription of medicines to cure them (pp. 117-134). Then comes the sub-section सर्वाक्षिरोगचिकित्सा which contains the explanation of sixteen kinds of eye-diseases mainly due to the *tridoṣas*—*vāta*, *pitta* and *kapha*, and the impurity of blood and of their treatment. (pp. 134-148)

Next to the eye-diseases, the treatment of ear-diseases is taken up. These are twenty-five in number (pp. 148-158). There are fifteen varieties of nose trouble (pp. 158-164); eleven kinds of diseases belonging to lips (pp. 164-166); ten kinds of ailments affecting the teeth (pp. 166-170); thirteen varieties of diseases pertaining to the roots of the teeth; six kinds of troubles that affect the tongue (pp. 177-180); eight kinds of diseases affecting the palate (pp. 180-181); eighteen varieties of diseases that belong to the neck (pp. 181-185); and eight varieties of diseases produced on the face in general—सर्वमुखगताः (pp. 185-192).

The 25th *adhikāra* called *Śīrorogacikitsādhikāra* describes nineteen varieties of diseases that affect the head,

due to the different causes like exposure to the hot sun and sleeplessness (pp. 192-212). Different kinds of medicines are also prescribed for their cure.

The next *adhikāra* (26), is the *Vraṇacikitsādhikāra*. It divides *vraṇa* (boil) generally into two, one owing to the impurities in the body and the other owing to some external cause. Different medicines are also prescribed for their cure. (pp. 212—243).

The 27th *adhikāra*, called the *Bhagandarādicikitsādhikāra* deals with the causes and cures of *bhagandara* (fistula), *granthi*, *arbuda*, *Ślīpaḍa*, *apaci*, *nāḍivraṇa*, etc. (pp. 243-262).

The 28th *adhikāra* known as *Kṣudraroga-cikitsādhikāra* describes the various diseases that affect the sexual organs of man and woman, along with their treatments. (pp. 263—283).

The 29th *adhikāra* is *Viṣacikitsādhikāra* and it prescribes medicines for the cure of the evil effects of poison in the human body by snake-bites and the stings of poisonous insects like flies and scorpions (pp. 283-321).

The last and 30th section called *Rasāyanavājīkaraṇādhikāra* describes the value and importance of various *rasāyanas* with the details of their preparation, which give a man long life, strong memory, keen intelligence, extraordinary vigour and power of resistance. (pp. 321—346).

The press-matter for this volume prepared by the Āyurveda Department, which began the publication. The following two manuscripts in this Library have also been subsequently consulted in the fixing up of the text and noting the variants :

1. Ms. No. 145 of the University collections—
a palm leaf Ms. written in Malayalam script; very old, damaged and brittle to touch. It belongs to the Kūtallūr Mana, Malabar.

2. A paper transcript, No. 1469, in Malayalam characters containing portions coming under *adhikāras* 21 to 30.

The publication work of this volume was begun by the Āyurveda Department but it was decided by the Government in 1945 that the publication of Āyurveda works also may be entrusted to the University Manuscripts Library. And so it was undertaken by this Library to finish it. The proof correction was done by Vaidyan S. Rama Iyer, part-time Āyurveda Pandit and Mr. M. P. Parameswaran Potti, Pandit of the Catalogue Section. The appendix containing the authorities whom the compiler of this work has drawn upon, arranged alphabetically, is the work of Mr. K. Venkateswara Sarma M. A., the Supervising Pandit of the Catalogue Section of this Library. Pandit N. Rama Sastri has written a short introduction in Sanskrit explaining the importance of Āyurveda in general. I record here my sincere thanks to all these Pandits who have helped me in the publication of this work.

It is my very pleasant duty to record my deep sense of indebtedness to His Gracious Highness the Maharaja and the members of the Royal family of Travancore, and Sachivottama Sir C. P. Ramaswami Aiyar, K. C. S. I., K. C. I. E., LL. D., the Dewan, for the encouragement they are giving to the publication of ancient works. I am also thankful to Mr. H. C. Papworth, M. A., O. B. E., the Pro Vice-Chancellor and Mahakavi Rao Sahib Ulloor S. Parameswara Aiyar, M. A., B. L., the Dean of the Faculty of Oriental Studies, University of Travancore, for their interest and guidance in our publications.

University MSS. Library, }
Trivandrum, }
12th July, 1946.

V. A. RAMASWAMI SASTRI,
Honorary Director.

॥ श्रीः ॥

उपोद्घातः ।

त्रिंशदधिकारात्मकस्य योगरत्नसमुच्चयस्य तृतीयोऽयं भाग इदानीं प्रकाश्यते । पूर्वाचार्यविरचितात् तन्त्रात् प्रधानभूतान् योगान् समुच्चित्य प्रणीतत्वाद् योगरत्नसमुच्चय इत्यन्वर्थेयं संज्ञा । अस्यादिमौ द्वौ भागौ धन्वन्तरिदास सि. एन्. नारायणन्मूसमहाशयैः प्राक् प्रकाशितौ । तत्र प्रथमभागे दोषाधिकारः, वमनसंसननिरुहानुवासनकर्माधिकारः, धूमगण्डूषकबलमूर्धतैलाधिकारः, रक्तमोक्षणाधिकारः, क्षीराग्निकर्माधिकारः, भोजनविरुद्धान्नप्रतिविषाधिकारः, स्नेहपाकाधिकारः, द्रव्याधिकारः इत्यष्टावाधिकाः सन्ति । द्वितीये, ज्वररक्तपित्तासृग्दरास्थिस्रावचिकित्साधिकारः, कासश्वासहिक्काचिकित्साधिकारः, राजयक्ष्मस्वरसादारोचकप्रसेकचिकित्साधिकारः, छर्दिहृद्रोगतृष्णामदमूर्च्छायासन्यासचिकित्साधिकारः, अर्शउदावर्तचिकित्साधिकारः, अतिसारग्रहणीदोषालसकचिकित्साधिकारः, मूत्रघातप्रमेहसोमरोगमूत्रातिसारचिकित्साधिकारः, विद्वधिबृद्धिगुन्मशूलचिकित्साधिकारः, जलकूर्महृद्दरोगमहोदरचिकित्साधिकारः, पाण्डुकामलाशोफविसर्पमसूरिकाविस्फोटशीतपित्तक्षुद्रमसूरिकाचिकित्साधिकारः, कुष्ठश्चित्रकमिचिकित्साधिकारः, वातव्याधिवातशोणितकृशस्थूलातिनिद्रानिद्राचिकित्साधिकारः इति द्वादशाधिकाः वर्तन्ते । तृतीयेऽस्मिन्, बन्ध्यागार्भणस्रातिकाबालचिकित्साधिकारबालग्रहप्रतिषेधाधिकारः, भूतोन्मादापस्मारप्रतिषेधाधिकारः, नेत्रकर्णनासामुखरोगचिकित्साधिकारः, शिरोरोगचिकित्साधिकारः, व्रणचिकित्साधिकारः, भगन्दरग्रन्थ्यवुदल्लीपदापचीनालीव्रणाचिकित्साधिकारः, क्षुद्ररोगचिकित्साधिकारः, विषचिकित्साधिकारः, रसायनवाजीकरणाधिकार इति दशाधिकाः प्रतिपाद्यन्ते ।

अत्र च प्रायेण ग्रन्थान्तरादुद्धृतानि वचनान्येव दृश्यन्ते । 'तन्त्रान्तरादुद्धृत्य श्लोकीकृतम्' 'श्लोकालङ्कारादुद्धृत्य श्लोकीकृतम्' इत्यादीनि ग्रन्थकारकृतानि पद्यानि यद्यपि सन्ति तथापि तानि विरलान्येव दृश्यन्ते ।

सस्तु पूर्वाचार्यकृतेषु बहुष्वायुर्वेदग्रन्थेषु किमनेन समुच्चयेनेति चेत् । अत्रेदमवधेयम् । प्रणीताश्चिकित्सोपयोगिनो बहवो ग्रन्था बहुमिराचार्यैः । तेषां सर्वेषामप्यध्ययनं न सुकरं, जीवितसमयश्चात्यल्पो मनुष्याणाम् ।

“एकं शास्त्रमधीयानो न विद्याच्छास्त्रनिश्चयम् ।

तस्माद् बहुश्रुतः शास्त्रं विजानीयाच्चिकित्सकः ॥”

इत्युक्तलक्षणेन चिकित्सकेन भाव्यम् । अत्यल्पे जीवितकाले प्रायेण बहुश्रुतत्वं सम्पादयितुं न शक्यम् । विनैव कालविलम्बं बहुश्रुतत्वसम्पादनाय ग्रन्थान्तरेभ्यस्तत्तद्वचनक्रोडीकारेण ग्रन्थमिमं प्रणीतवान् कर्तासाविति स्पष्टं प्रतीयते । किञ्च —

“भूषाविधायी विदुषां क्रियामार्गप्रदर्शकः ।

क्रियतेऽयं यशोदायी योगरत्नसमुच्चयः ॥”

इति ग्रन्थारम्भे वदता ग्रन्थकारेणास्योपयोगोऽपि निपुणं निरूपितः । तथाहि — रत्नोच्चयस्तावल्लोकस्य भूषाविधायी स्वगतकान्त्या मार्गप्रदर्शकः, सद्रत्नधारणस्य यशोदायकत्वाद् यशोदायी च यथा भवति तद्वद् योगरत्नसमुच्चयोऽसौ विदुषां भिषजां भूषाविधायी, इदमित्थमिति विवेक्तुमशक्ये वर्तमनि तत्प्रदर्शकः, न्याय्यात् पथोऽविचलनाद् यशोदायी च भवति । विभिन्नग्रन्थगतानां योगरत्नानामेकत्र समुच्चयाच्च विविदिषूणां बालानामप्ययं भृशमुपकारयेति निर्विवादम् । यतोऽयं विदुषां बालानां च सम्यगुपकरोति अतोऽस्य ग्रन्थान्तरेभ्यः प्राधान्यं च सिद्धं भवति ।

अथ को नामायुर्वेदः कथं वास्योत्पत्तिः कथं वानेन लोकोपकार इत्यादि चिन्तयामः ।

आयुर्वेदो नामामयपीडितानां मनुष्याणामासयापनयनद्वारा शरीरारोग्यप्रतिपादको ग्रन्थः । शब्दश्चायं काश्यपसंहितायामेवं व्युत्पादितः —

“आयुर्जीवितमुच्यते । विद ज्ञाने घातुः, विदूळ लभे च । आयुरनेन विद्यते ज्ञायते, विन्दते लभ्यते न रिप्यति—इत्यायुर्वेदः” का. सं. पु. ३१.

(Bombay Edn. 1938) । स च प्रथमं चतुर्मुखमुलाम्भोजादुदितः । ब्रह्मा तं प्रजापतिं ब्राह्मयामास, प्रजापतिरश्विनौ, तौ सहस्राक्षं, सोऽत्रिपुत्रादिकान् मुनीन्, ते अग्निवेशादिकानिति परम्परया प्राप्तश्चायम् । दृक्षायुर्वेदहस्त्यायुर्वेदगवायुर्वेदादिभेदाद् बहुधा विप्रकीर्णस्यास्य सम्यक्परिशीलनेव परिनिष्ठित्वा अग्निवेशादयः पृथक् पृथक् तन्त्राप्यकुर्वन् । तथाच बाहटः —

“ब्रह्मा स्मृत्वायुषो वेदं प्रजापतिमजिग्रहत् ।

सोऽश्विनौ तौ सहस्राक्षं सोऽत्रिपुत्रादिकान् मुनीन् ॥

तेऽभिवेशादिकांस्ते तु पृथक् तन्त्राणि तेनरे ।”

इति ।

रुजति पीडयति शरीरमिति रोगः । न विद्यते रोगो यस्येत्यरोगः ।
अरोगस्य भाव आरोग्यम् । इदं च धर्मार्थकाममोक्षाख्यचतुर्विधपुरुषार्थसिद्धेः
प्रधानं कारणम्, आरोग्यैकसाध्यत्वात् तेषाम् । श्रेयस्कामैरतोऽवश्यमध्येयोऽ-
यमायुर्वेदः । अष्टादशसु विद्यास्वन्यतमश्चायम् । तथा च महाभारतम् —

“अङ्गानि वेदाश्चत्वारो मीमांसा न्यायविस्तरः ।

पुराणं धर्मशास्त्रं च विद्या ह्येताश्चतुर्दश ॥

आयुर्वेदो धनुर्वेदो गान्धर्वश्चेति ते त्रयः ।

अर्थशास्त्रं चतुर्थं तु विद्या ह्यष्टादशैव तु ॥” इति ।

(महाभा० शा० अ० १२२)

रोगश्चातिभोजनाद्भोजनाद् वेगोदीरणधारणैः, जन्मान्तरकृतपापाद् वा
वातपित्तकफदोषैः जायन्ते । यदाहुः—

“अतिभोजनतो विप्र ! तथा चाभोजनेन च ।

रोगा हि सर्वे जायन्ते वेगोदीरणधारणैः ॥” इति ।

(अग्नि० अ० २८० श्लो० ३१)

“जन्मान्तरकृतं पापं व्याधिरूपेण जायते ।

तच्छान्तिरौषधैर्दानैर्जपहोमार्चनादिभिः ॥”

“वातः पित्तं कफश्चेति त्रयो दोषाः समासतः ।

विकृताविकृता भ्रान्ति शरीरं वर्तयन्ति ते ॥”

इति बाहटः ।

शरीरा मानसा आगन्तवः सहजाश्चेति रोगाः चतुर्विधा भवन्ति ।
ते चामिपुराणे सम्यक् प्रतिपादिताः ।

“शरीरमानसागन्तुसहजा व्याधयो मताः ।

शरीरा ज्वरकुष्ठाद्याः क्रोधाद्या मानसाः स्मृताः ॥

आगन्तवो विधातोत्थाः सहजाः क्षुज्जरादवः” ॥

(अग्नि० अष्टा० २८० श्लो० १, २)

इति । वातपित्तकफा विकृता रोगमुत्पादयन्तीत्युक्तम् । एते त्रिदोषाः सत्त्वर-
जस्तमोगुणैर्जायन्ते । यदुक्तं—

“तामसा राजसाश्चैव सात्त्विकाश्च तथा स्मृताः ।

मनुष्या मुनिश्चार्दुल ! वातपित्तकफात्मकाः ॥” इति ॥

(अग्नि० अ० २८० श्लो० ३९)

“अस्थिमज्जः कषायत्वमास्ने शुष्कास्यता तथा ।

जृम्भणं लोमहर्षश्च वातिकव्याधिलक्षणम् ॥

नखनेत्रशिराणां तु पीतत्वं कटुता मुखे ।

तृष्णा दाहोष्णता चैव पित्तव्याधिनिदर्शनम् ॥

आलस्यं च प्रसेकश्च गुरुता मधुरास्यता ।

उष्णाभिलाषिता चेति श्लैष्मिकव्याधिलक्षणम् ॥” इति ॥

(अग्नि० अ० २८० श्लो० ४४-४६)

“कृशोऽरूपकेशश्चपलो नहुवाग्निवमानलः ।

व्योमगश्च तथा स्वप्ने वातप्रकृतिरुच्यते ॥

अकालपलितः क्रोधी प्रस्वेदी मधुरप्रियः ।

स्वप्ने च दीप्तिमत्प्रेक्षी पित्तप्रकृतिरुच्यते ॥

हृढाङ्गः स्थिरचित्तश्च सुप्रभः स्निग्धमूर्धजः ।

शुद्धाम्बुदर्शी स्वप्ने च कफप्रकृतिरुच्यते ॥” इति ॥

(अग्नि० २८० श्लो० ६७-६९)

एवं वातादिप्रकृतीनां वातिकादिब्याधीनां च लक्षणमुक्तम् । इदानीं
रोगाणां त्रैविध्यमुच्यते । रोगास्त्रिविधाः साध्या असाध्या याप्या इति ।
तत्र साध्या नाम चिकित्सायोग्याः, असाध्या अचिकित्स्याः, याप्या दिन-
चर्या यापनीयाः । तत्र साध्यासाध्यादिपरिज्ञानं च यस्मिन् नक्षत्रे रोगा-
विर्भावस्तन्नक्षत्रवशाद् भवति । साध्ययाप्ययोः शास्त्रोक्तविधिना नक्षत्रबलिं
प्रथमं कृत्वा तदनन्तरं चिकित्सा कार्या । एवं कृते रोगशान्तिर्भवति ।
तथाचोक्तम् —

“एवमृक्षबलिं कृत्वा प्राक् विक्रित्वा भिषक्कमः ।

यदि कुर्याद् ध्रुवं रोगा नश्यन्त्यमुहरा अपि ॥” इति ।

नक्षत्रबलिः साध्यासाध्यादि च संप्रहोक्तमत्रैव सम्यक् प्रतिपादितम् ।

तथाहि—

“आधानजन्मनिधनप्रत्यरारुख्ये विपत्करे ।

नक्षत्रे व्याधिरुत्पन्नः क्लेशाय मरणाय वा ॥

ज्वरस्तु जातः षड्रात्रादश्विनीषु निवर्तते ।

भरणीषु तु पञ्चाहात् सप्ताहात् कृत्तिकासु च ॥

त्रिसप्तरात्रादथवा रोहिण्यामष्टरात्रतः ।

एकादशाद्वा दिवसान्मृगे षण्णवरात्रयोः ॥

पञ्चाहान्मृत्युरार्द्रायां त्रिपक्षे संशयोऽथवा ।

पुनर्वसौ प्रवृत्तस्तु ज्वरोऽपैति त्रयोदशात् ॥

दिवसात् सप्तविंशाद्वा द्व्यहात् सप्ताहतोऽथवा ।

पुष्ये श्लेषासु मरणं चिरेणापि मघासु च ॥

अवश्वं स्वास्थ्यमाप्नोति द्वादशाहान्मृतो न चेत् ।

फाल्गुन्योः पूर्वयोर्मृत्युरन्ययोस्तु दिनेऽष्टमे ॥

नवमेऽह्येकविंशे वा ज्वरः सौम्यत्वमृच्छति ।

हस्तेन सप्तमे शान्तिः चित्रायामष्टमेऽथवा ॥

पुनश्चित्रागमे स्वातौ दशाहादथवा त्रिभिः ।

पक्षैर्मृत्युं विशाखासु द्वाविंशेऽहनि निर्दिशेत् ॥

नवमेऽहि न चेच्छान्तिर्मित्रे मृत्युस्ततः परम् ।

ज्येष्ठायां पञ्चमे मृत्युरुर्ध्वं वा द्वादशात् सुखम् ॥

स्वास्थ्यं दशाहान्मूले तु त्रिसप्ताहेऽथवा गते ।

पूर्वाषाढासु नवमे ततोऽन्यासु तु मासतः ॥

अष्टाभिरथवा मासैर्नवभिर्वा भवेच्छिवम् ।

ऐन्द्रेऽष्टाहाद् धनिष्ठासु दशाहाद्धारुणेषु तु ॥

दृष्ट्वै द्वादशाहे वा मृत्युर्भाद्रपदासु तु ।

उत्तरासु त्रिसप्ताहात् प्रथमो रेवतीषु तु ॥

चतुरात्रेऽष्टरात्रे वा क्षेममित्याह गौतमः ॥” इति ॥

(सङ्ग्रहे)

“वक्ष्यते बलिकर्माथ नक्षत्राणां पृथक् पृथक् ।

सर्वव्याधिविनिर्मुक्त्यै हारीतस्य वचो यथा ॥

कृत्तिकासु समुद्भूतः स्त्रियो वा पुरुषस्य वा ।

पञ्चरात्रं भवेद् व्याधिरत ऊर्ध्वं विमुञ्चति ॥

अग्निस्तु देवता तत्र दध्योदनबलिं हरेत् ।

रोहिण्यां पञ्चरात्रं स्याद् देवतात्र प्रजापतिः ॥

गन्धमाल्यैर्बलिं दद्यात् ततो रोगः प्रमुञ्चति ।

मृगशीर्षेऽष्टरात्रं स्यात् सोमस्तस्याधिदेवता ॥

मुद्गमाषबलिं दद्यात् ततो रोगः प्रमुञ्चति ।

आर्द्रायामुत्थितो व्याधिर्दशरात्राद् विमुञ्चति ॥

रुद्रस्तु देवता तत्र पायसेन बलिं हरेत् ।

पुनर्वसूत्थितो व्याधिरष्टरात्राद् विमुञ्चति ॥

अदितिर्देवता तत्र गन्धमाल्यैर्बलिं हरेत् ।

पुष्योत्थः पञ्चरात्रात्तु देवतात्र बृहस्पतिः ॥

गन्धमाल्यैर्बलिं दद्यात् ततो रोगः प्रमुञ्चति ।

आश्लेषासूत्थिते व्याधौ न कदाचित् प्रतिक्रिया ॥

सर्पस्तु देवता तत्र तेन सिद्धिर्न विद्यते ।

अथवा बलिकर्म स्यान्मुद्गानां च बलिं हरेत् ॥

मघासु चाष्टरात्रं स्यात् पितरोऽत्र तु देवताः ।

बलिस्तिलविमिश्रान्नं तत्र रोगाद् विमुञ्चति ॥

फलान्यामुत्थितं व्याधिं वैद्यो नोपक्रमेद् ध्रुवम् ।

अर्यमा देवता तस्य तस्मात् सिद्धिर्न विद्यते ॥

उत्तरासु च सप्ताहं स्याद् भगस्तस्य देवता ।

गन्धमाल्यैर्बलिं दद्यात् ततो रोगो जहात्यमुम् ॥

हस्तोत्थः पञ्चरात्रं स्यात् सविता तत्र देवता ।
 गन्धमाल्यैर्बलिं दद्यात् तस्माद्रोगो विमुञ्चति ॥
 चित्राजातोऽष्टरात्रं स्यादिन्द्रस्तस्याधिदैवतम् ।
 घृतोदनं बलिं दद्यात् तस्माद्रोगो विमुञ्चति ॥
 पञ्चविंशतिरात्रं स्याद्रोगः स्वातिसमुत्थितः ।
 पवनो देवता तत्र गन्धमाल्यैर्बलिं हरेत् ॥
 एकोनविंशद्रात्रं स्याद् विशाखासु समुत्थितः ।
 इन्द्राग्नी देवते तत्र गन्धमाल्यैर्बलिं हरेत् ॥
 अनूराधोत्थितः पक्षान्मैत्रस्तत्राधिदैवतम् ।
 घृतोदनबलिं दद्यात् तस्माद्रोगो विमुञ्चति ॥
 ज्येष्ठायामुत्थितः शाम्येत् त्रिसप्तदिवसात् परम् ।
 पूषाधिदेवता तस्य गन्धमाल्योदनैर्बलिम् ॥
 मूलोत्थो मुच्यते मासाच्चिर्हतिस्तस्य देवता ।
 कूसरेण बलिं दद्यात् तस्माद्रोगो विमुञ्चति ॥
 पूर्वाषाढोत्थितो व्याधिरष्टमासाद् विमुञ्चति ।
 आपोऽधिदेवता तत्र कूसरेण बलिं हरेत् ॥
 उत्तराषाढसंभूतः सप्तरात्राद् विमुञ्चति ।
 विश्वेदेवा देवताः स्युः पायसेन बलिं हरेत् ॥
 श्रवणे व्याधिरुत्पन्नो मुञ्चेद् द्वादशमासतः ।
 विष्णुस्तु देवता तत्र गन्धमाल्यैर्बलिं हरेत् ॥
 श्रविष्ठायां समुद्भूतो मासाद्रोगो विमुञ्चति ।
 वसवो देवतास्तस्य घृतमुद्वैर्बलिं हरेत् ॥
 शाम्येच्छतभिषग्जातस्त्रयोदशदिनात् परम् ।
 वरुणो देवता तस्य पायसेन बलिं हरेत् ॥
 पूर्वभाद्रपदोद्भूतव्याधेर्देवमजैकपात् ।
 प्रतिकुर्यान्न वैद्यस्तं यस्मात् प्राणान् हरत्यसौ ॥

अष्टाविंशतिरात्रं स्याद् व्याधिरुत्तरभद्रजः ।
 अहिर्बुध्न्यो देवतात्र गन्धमार्यैर्बलिं हरेत् ॥
 रेवत्यामुत्थितः शाम्येदष्टाविंशतिरात्रतः ।
 पूषाधिदेवता तस्व गन्धमार्यैर्बलिं हरेत् ॥
 पञ्चविंशतिरात्रं स्यादश्विनीषु समुत्थितः ।
 अश्विनौ देवते दद्यादोदनेन बलिं बुधः ॥
 भरण्यामुत्थितं व्याधिं नेच्छेद्वैद्यश्चिकित्सितुम् ।
 यमोऽधिदेवता तस्य तस्मात्सिद्धिर्न विद्यते ॥
 सर्वेषां मन्त्रः “ॐ ह्रीं फट् स्वाहा ।”

दानैर्मन्त्रैरौषधैर्जपहोमदेवतार्चनादिभिश्च रोगशान्तिर्भवति ।

यदुक्तं —

“यद्यद्रोगशमं कुर्यात् तत्तत्कार्यं मनीषिभिः ।
 औषधं जपहोमादि दानं देवार्चनं तथा ॥” इति ॥

(योग० द्वि० पु० ५.)

दानैर्यथा —

“सर्वरोगप्रशमनं सौवर्णं दानमुच्यते ।
 ज्वरे मसूरिकायां च विशेषाद् राजयक्ष्मणि ॥
 सुवर्णदानं सर्वेषां रोगाणां शमकारणम् ।
 तस्मात् सर्वप्रयत्नेन दातव्यं कमलोद्भव ! ॥
 सुवर्णरत्नरजतैस्तथा शक्त्यनुरूपतः ।
 कृत्वा वा प्रतिमां व्याघेर्दद्याद् विप्राय यत्नतः ॥” इति ॥

(यो० द्वि० पु० ५)

मन्त्रैर्यथा —

“वक्ष्यते बलिकर्माथ नक्षत्राणां पृथक् पृथक् ।
 सर्वव्याधिविनिर्मुक्त्यै हारीतस्य वचो यथा ॥
 कृत्तिकासु समुद्भूतः स्त्रियो वा पुरुषस्य वा ।
 पञ्चरात्रं भवेद् व्याधिरत ऊर्ध्वं विमुञ्चति ॥

अग्निस्तु देवता तत्र दध्योदनबलिं हरेत् ।
रोहिण्यां पञ्चरात्रं स्याद् देवतात्र प्रजापतिः ॥

गन्धमाल्यैर्बलिं दद्यात् ततो रोगः प्रमुञ्चति ।” इति ॥

(यो० द्वि० पु० २)

इत्यादिभिः । सर्वेषां मन्त्रः— ‘ओं ह्रीं फट् स्वाहा’ इति ।

औषधैर्यथा—

“छागक्षीरं पिबेन्नारी पण्डकीमूलकल्कितम् ।
ऋतुस्नाताथवा क्षीरे कार्कोटं कन्दमेव वा ॥
उत्पलस्य च कन्दानि बहुमूलास्तथैव च ।
फलानि पुत्रजीवस्य जालानि तु तथैव च ॥
मधुकस्य च पुष्पाणि सरसीरुहकेसरम् ।
कशेरुकस्य कन्दानि किंशुकस्य फलानि च ॥
एतानि समभागानि चूर्णयित्वा भिषग्वरः ।
मधुशर्करया युक्तं तच्चूर्णं गुलिकीकृतम् ॥
श्रीण्येतान्यक्षमात्राणि प्रातःकाले त्र्यहं ततः ।
ऋतुकाले दिने देयं पुत्र्यं परमदुर्लभम् ॥” इति ॥

(यो० तृ० पु० २)

अपहोमादिभिर्यथा—

“पर्णैराग्नस्य निर्दोषैरुत्तनैः पयसाप्लुतैः ।
हुनेन्मन्त्री कुबेरादिमन्त्रेण ज्वरशान्तये ॥” इति ॥

(यो० द्वि० पु० १)

यस्मिन् नक्षत्रे रोगाविर्भावस्तन्नक्षत्रदेवताराधनेन ज्योतिःशास्त्रोदित-
तत्तद्दशानाथदेवताराधनेन वा रोगशान्तिर्भवति । रोगशान्त्यर्थं रोगप्रतिमा-
दानमपि शस्तम् । यथाह—

“ये ये रोगाः प्रबाधन्ते राजयक्ष्मज्वरादयः ।

ते ते तेषां प्रतिच्छन्ददानैस्त्याज्याः प्रयत्नतः ॥

सुवर्णरत्नरजतैः कुर्यात् प्रतिकृतिं शुचिः ।

दद्याच्छुचौ कारुदेशे ब्राह्मणप्रवराय च ॥

सुवर्णरत्नरजैस्तथा शक्त्यनुरूपतः ।

कृत्वा वा प्रतिमां व्याधेर्दद्याद् विप्राय यन्ततः ॥” इति ॥

(मनु० यो० द्वि० पु० ५)

देवतार्चनेन जन्मान्तरकृतं पापं नश्यति । तत्राशे पापनिमित्तस्य रोगस्यापि शान्तिः ‘निमित्तापाये नैमित्तिकस्याप्प्रपायः’ इति न्यायेन भवति ।

आदिपदग्राह्या दिनचर्यादयः । दिनचर्ययापि रोगशान्तौ किञ्चनैतिह्यं वर्तते । तथाहि — सर्वप्राणिप्राणहर्ता वैवस्वतः पक्षिरूपेण भुवमागत्य कस्मिंश्चिद् वृक्षविटपे ‘अरुक् अरुक्’ इति वदन्नास्थितः । पथिकास्तं शब्दं श्रुत्वा मौनमवलम्ब्य गताः । ततः सुधीः कश्चित् तेन पथा सञ्चरमाण इमं शब्दमशृणोत् । श्रुत्वा च क्षणं स्थित्वा समचिन्तयत् । नूनमयं पक्षिरूपेणागतः कोऽपि महान् अरुगित्यनेन रोगरहितः क इति पृच्छति तस्योत्तरं दातव्यमिति चिन्तयित्वा

“काले हितमितभोजी कृतचङ्क्रमणः क्रमेण वामशयः ।

अपघृतमूत्रपुरीषः स भवति मनुजो विहङ्गमारुक् ॥”

इतीमं श्लोकमुदीरितवानिति ।

एवं सङ्ग्रहेणायुर्वेदोत्पत्त्यादिकं निरूपितम् ।

अथ ग्रन्थकारमधिकृत्य किञ्चिन्निरूप्यते । योगरत्नसमुच्चयस्यास्य कर्ता अनन्तकुमारनामेति

“एतद् यशस्यमतुलं (धितमानं विततानं) योग-

रत्नोच्चयं भिषगनन्तकुमारनामा ।

बालोऽपि यस्य धरणान्नियतं भवे(न ? न)

शास्त्रे क्रियासु च निर(ाश) इति प्रसिद्धम् ॥”

इति समाप्तिपद्यादवगम्यते । असौ कदा कं देशं जन्मनालङ्कृतवानित्यत्र न किमपि प्रमाणमुपलभ्यते । परन्तु

स्वस्ति श्रीरमणस्य (यो ? वो) वितनुतां वैश्वःस्थलं श्रीमति

श्रीरङ्गे निरतस्य बालतुलसीदामाभिरामं महत् ।

भास्वत्कौस्तुभदीधितिस्तवकितं पद्मालयान्तःपुरं

लक्ष्मीपीनघनोन्नतस्तनतटाभोगानुभोगोचितम् ॥

इति ग्रन्थारम्भपश्चात् श्रीरङ्गभूषणश्रीरङ्गनाथोऽस्मिन् कुलदैवतमिति प्रतीयते ।
कर्ता चासौ काश्मीरपुरवासिनं यं कमपि मध्येमध्ये स्मरति । आदौ मङ्गलपद्यं
च श्रीरङ्गविषयं वर्तते । तेन तत्रासौ सम्यक् परिचित इति स्फुटमवगम्यते ।
श्रीकुमारः अनन्तकुमारः इत्यादिनामधेयं च प्रायेण मूस्वंश्येषु दृश्यन्ते ।
बहुषु ग्रन्थेषु विद्यमानं तत्त्वं त्रिज्ञासूनामुपयोगायैकत्र समुच्चित्य करणं च
केरलेषु प्रसिद्धम् — यथा तन्त्रसमुच्चयः । अतोऽयं केरले प्रसिद्धेष्वष्ट-
वैद्येष्वन्यतम इति सम्भाव्यते । किञ्च चिकित्साक्रमे केरलीयां रीतिमेवानु-
सरतीत्यतोऽप्यस्य केरलीयत्वं सिद्धं भवति ।

अयं च अमितप्रमीयामृताञ्जल्यमृतप्रभागस्त्यौरभ-कात्यायनीय-काश्य-
पीय-कुमारसंहिता-कृष्णात्रेय-क्षारपाणीय-चन्द्रट-चाक्षुष-नारामणीय-पाठशुद्धि-
प्रयोगकोश-प्रयोगसिद्धि-भारद्वाजीय-भेळ-भार्गव-भविष्यत्पुराण-महोदधि-महा-
यान-योगमाला-योगार्णव-योगामृत-योगशतक-योगसारसमुच्चय-राजवैदेहीय-
वाररुच-वृद्धपाराशर-शर्वत्रातीय-श्रीशरमुष्टि-सोकालङ्कार-सहस्रयोग-सङ्ग्रह-
सारार्णव-सारावली-सारसंक्षेप-सिद्धयोग-सिद्धसार-सौश्रुत-हारिश्चन्द्र-
हारीत-हिरण्याक्षीयप्रमुखबहुग्रन्थवेदीति तत्र तत्र प्रदर्शितनाम्ना प्रतीयते ॥

एवमिममुपोद्धातं प्राचीनग्रन्थप्रकाशनकार्यालयाध्यक्षाणां मीमांसकरत्न-
मीमांसाविशारद-वेदशिरोमण्यादिविरुदशालिनां वि. ए. रामस्वामिशशि-
महाशयानां समुचितोपदेशेन विरच्य सहृदयसमक्षमवतारयामि ।

आतुरारोग्यहेतूनि स्थापनानि पृथक् पृथक् ।

विधाय वैद्यकग्रन्थप्रकाशनकृतादरः ॥

चित्रोदयमहीपालः प्रकाशयति नैकधा ।

भुवनोपकृतिं तन्वनं ग्रन्थरत्नानि नित्यशः ॥

सचिवोत्तम सर्. सि. पि. रामस्वाम्यार्यसंयुतः ।

चित्रोदयमहाराजः प्रशास्तु पृथिवीं चिरम् ॥

विश्वविद्यालयप्राच्यग्रन्थशाला,
अनन्तशयनम्,
१-६-१९४५.

इत्थं विद्वत्कुलधर्मः,
एन्. रामशास्त्री,
व्याकरणमहोपाध्यायः.

॥ विषयानुक्रमणिका ॥

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
वन्ध्यादिरोगचिकित्साधिकारः ।		
स्त्रीपुरुषाणां वन्ध्यात्वकारणम्	१	१
स्त्रीणामार्तवदोषे प्रतिक्रिया	"	२-१५
मज्जिष्ठादिचूर्णम्	२	१६
मज्जिष्ठादिघृतम्	"	१७
बाह्नेष्ठादिस्वरसे सिद्धं लवणम्	३	१८
मन्त्रिष्ठादिफलसर्पिः	"	१९-२२
अपरं फलसर्पिः	"	२३-२९
वरीकाथसिद्धं सर्पिः	४	३०
मृतपुत्रवन्ध्यात्वकारणम्	"	३३
तस्य परिहाराः	"	३४-३५
गर्भोत्पत्तिप्रकारः	"	३६
मासि मासि रजःप्रवृत्तिः ऋतुमतीलक्षणं च	"	३७-३८
रजःप्रवृत्तौ कारणम्	"	३९
ऋतुकालचर्या	"	४०-४१
स्त्रीपुरुषादिभेदे हेतुः	"	४२-४३
पुत्रीयं कर्म	५	४४
गर्भाधानप्रकारः	"	४५-४६
सद्योगृहीतगर्भायाः लक्षणम्	"	४७-४८
प्रथमे मासि गर्भस्याव्यक्तता	"	४९
गर्भव्यक्तेः पूर्वमेव पुंसवनप्रयोगः	"	४९
गर्भिण्या हितोपचाराः	"	५०
सद्योगर्भायाः उपचाराः	"	"
तस्या वज्र्यानि	"	५१-५६
निषिद्धोपयोगे दोषाः	६	५७-५८
गर्भिणीनामाषष्ठान्मासात्तीक्ष्णौषधादिप्रतिषेधः	"	गद्यम्
तासां व्याधियये क्रमः	"	५९
कुब्जत्वादिसम्भवे हेतुः	७	६०
व्यक्तगर्भस्य लक्षणानि	"	६१-६३

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
गर्भिण्या अभिलाषपूर्णे हेतुः	७	६४
आहितदाने युक्तिः	"	६५
तृतीये मासे गात्रपञ्चकस्य व्यक्तीभावः	"	६६
केदारकल्यान्यायेन गर्भपुष्टिः	"	६७
मासे चतुर्थे पञ्चमे च अङ्गव्यक्तिप्रकारः	"	६८
मासे षष्ठे स्नायवादीनामुत्पत्तिः	"	६८½
मासे सप्तमे गर्भस्य सम्पूर्णता	"	६९
गर्भोत्पीडनोपद्रवाः	"	७०
तदुपशमनार्थं नवनीतप्रयोगः	"	७१-७३
मासेऽष्टमे मातापुत्रयोः परस्परमोजस्सञ्चारः	८	७४-७६
कालेऽस्मिन् क्षीरपेयादि	"	७६-७७
प्रसूतिकालः	"	७८
द्वादशमासादूर्ध्वं गर्भो विकारकारी	"	"
नवमे मासि स्निग्धसेवनम्	"	७९
वातजयाय पिचुप्रयोगः	"	८०
अष्टममासात्परं तस्याः स्निग्धाङ्गत्वकथनम्	"	८१
पुंस्त्वादिविह्वम्	"	८१-८४
गर्भस्थापनप्रयोगः	"	८५-९०
प्रथममासमारभ्य अष्टममासपर्यन्तं क्रियाक्रमः	९	९१-९३
गर्भपाषाणार्थं तटाकशुष्किकादिसिद्धं धृतम्	"	९३-९६
गर्भिण्याः पुष्पे दृष्टे चिकित्सा	"	९७
सेव्याम्मोजादिधृतपिचुधारणम्	"	९८
पयसा रक्तशाल्यादिसेवनम्	१०	९९
शुद्धिवर्जमलोक्ताचरणम्	"	१००
गर्भस्त्रावार्तिहराः प्रयोगाः	"	१०१
गर्भस्त्रावे कषायाः	"	१०२
शारिबादिकषायः	"	१०३
सक्षीरपञ्चकन्दस्वरसः	"	१०४
गर्भस्त्रावे शीतकषायाः	"	१०५-१०८
सप्तमेऽष्टमे च मासे कपित्थविल्वादिकषायः	"	१०९
नवमे शारिबादिक्षीरकषायाः	११	११०
दशमे मासि पयस्थया सिद्धं क्षीरपानम्	"	१११

गर्भशूले गोक्षुरादिसिद्धं क्षीरम्	११	११२
शुण्ठीबलादिकषायः	"	११३
महापञ्चमूलादिक्षीरकषायः	"	११४
पाठादिसिद्धं पयः	"	११५
पञ्चमूलबलासिद्धक्षीरकषायः	"	११६
बलादावादिक्षीरकषायः	"	११७
साज्यबलानागरादिकषायः	"	११८
बलान्निफलादिकषायः	"	११९
शुण्ठीबलादिकषायः	"	१२०
काकोल्यादि कल्ककषायः	१२	१२१
गर्भस्थापनादि प्रयोगाः	"	१२२-१३५
मन्त्रप्रयोगः	१३	गद्यम्
असाध्यगर्भस्रावलक्षणम्	"	१३६
असम्पूर्णत्रिमासायाः पुष्पदर्शने प्रत्याख्यानम्	"	१३७
आमान्वये उपवासादयः	"	१३७-१३९
गर्भस्रावे त्रयः काथाः	"	१४०-१४१
तत्र मृद्वीकादिप्रयोगाः	१४	१४२-१४७
संसमानगर्भलक्षणम्	"	१४८-१४९
पातस्त्रावमूढगर्भाणां भेदकथनम्	"	१५०
गर्भे सशूले रक्तदर्शने हेतुः उपचारश्च	"	१५१
शतधौतघृताक्तायाः स्नानादि	१५	१५२
निपतिते गर्भे तीक्ष्णमद्यपानादि	"	"
अमद्यपायाः पेयापानम्	"	१५३
मासतुल्यदिनविधिः	"	१५४-१५५
उपविष्टकगर्भस्य चिह्नानि	"	१५६
नाभ्योदरस्य लक्षणानि	"	१५७-१५९
शुष्कगर्भलक्षणम्	"	१६०-१६२
उपविष्टकादीनां चिकित्सा	"	१६२-१६४
गर्भपुष्टये गर्भिणीहर्षणम्	१६	१६५
अन्यथा वैपरीत्यम्	"	१६६
गर्भिणीनां ज्वरस्य कषायाः तासां ज्वरस्य	"	१६७-१७०
कष्टत्वे कारणं च	"	"
तासामतीसारे कषायाः	"	१७१-१७५

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
गर्भिणीशोफहराः आर्द्रिकाक्वाथादिप्रयोगाः	१७	१७६-१८२
गर्भिण्याः पित्तरोगे क्वाथादयः	"	१८३-१८६
हरीतक्यादिचूर्णम्	"	१८७-१८८
हिङ्गवादिप्रयोगः	१८	गद्यम्
मानुलुङ्गस्वरसः	"	१८९
विल्वमज्जादिप्रयोगाः	"	१९०-१९३
भजमोजादिचूर्णम्	"	१९४
पृश्निपर्ण्यादिप्रयोगः	"	१९६-१९७
विल्वाम्निमन्यादिकायः	"	१९८
मधुकोशीरादिक्षीरम्	"	१९९
दलाक्वाथः	"	२००
बलेक्षुगोक्षुरादिप्रयोगः	१९	२०१
धान्याम्लादिप्रयोगः	"	२०२
गर्भिण्युदावर्ते चिकित्सा	"	२०३
तेषु तेषु रोगेषु तत्तद्भिषग्विज्ञितम्	"	२०४
आसन्नप्रसवायाः लक्षणम्	"	२०५-२०७
गर्भसुतेरनन्तरं सघृतपेयापानम्	"	२०८
भूशयनस्थायाः मर्दनादिः तत्फलम्	१९	२०९-२१०
गर्भे प्रयाते लक्षणम्	"	२१०
खट्वारोपणादि	"	२११
योनिप्रसाधनम्	"	२१२
प्रवाहणे नियमः	"	"
गर्भसङ्गे भूपनादि	२०	२१३-२१४
मूर्ध्नि स्नुहपियप्रयोगः	२१	२२६
भूर्जादि प्रयोगः	"	२२७-२२९
अपराहणे अनुवासनादि	"	२३०-२३२
मर्कलालक्षणादि	"	२३३
भाङ्ग्यादिचूर्णम्	"	२३४-२३५
घृतादिप्रयोगः	"	२३६-२३७
मर्कलाख्ये पञ्चकोलादिकायः	२२	२३८
पञ्चकोल्यवागूः	"	२३९
मर्कलानिरूपणम्	"	गद्यम्

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
पतितगर्भे वरणादिप्रयोगः	२२	गद्यम्
पञ्चकोलधृतम्	"	२४१
बुभुक्षितायाः स्नेहपानम्	"	२४२
वातध्नौषधतोयपानम्	"	२४३
वेष्टनप्रकारः	"	२४५
जीर्णस्नेहे पेयापानम्	"	"
विदार्यादिकृता यवागूः	"	२४६
बृंहणे क्रमः	२३	२४७
पिशितानिवेधः	"	"
प्रसूतायाः यत्नेनोपचारः	"	२४८
शुण्ठ्यैरण्डादिकाथः	"	२४९
सर्वरोगहराः योगाः	"	२५० — २५६
गर्भपाते हेतुः दृष्टान्तश्च	"	गद्यम्
मूढगर्भलक्षणम्	२४	"
अन्तर्मृद्वगर्भायाः लक्षणम्	"	"
तत्र काश्यपीयोक्तं लक्षणम्	"	"
तदाहरणोपायाः	"	२५९ — २६०
द्वौ लेपयोगौ	"	२६१ — २६२
असाध्योपाधौ शस्त्रप्रयोगः	"	२६३ — २६६
मूढगर्भाया अचिकित्स्यत्वम्	२५	२६७
अविषह्ये विकारे गर्भपातनं श्रेयः	"	२६८
अपतन्तीमपरां पूर्ववत्पातयेत्	"	२६९ — २७०
अनन्तरक्रिया	"	२७१
मूढगर्भायाः कर्तव्यप्रकारः	"	२७२ — २७६
सर्वाङ्गस्वेदः	२६	२७७ — २८०
लेपादयः	"	२८१ — २८७
नष्टार्तवे असननिर्यासप्रयोगः	२७	२८८
गर्भे बहुशिशुत्वादिकवर्णनं तत्र हेतुश्च	"	२८९ — २९३
पुण्याहादिप्रयोगः	"	२९४ — २९९
महाशोणितरोगस्य निदानं लक्षणं च	"	३०० — ३०१
तस्य चिकित्सा	२८	गद्यम्
रक्तगुल्मनिदानानि	"	३०२ — ३०३

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
तत्र मतभेदाः	२८	३०४—३०७
वष्टो निरूहादि	"	३०८—३१२
सूक्तिकानां स्नानधूपने द्रव्याणि	२९	३१३—३१६
दूर्वादिसर्पिः	"	३१७—३१८
पथस्यादितैलम्	"	३१९—३२०
जातमात्रस्य बालस्य शोधनादिप्रकारः	"	३२१
बालस्य नाभ्युपरि सूत्रेण बन्धनं तैलसेचनं च	"	३२२
शिशोः स्नानविधिः	"	३२३—३२५
बालस्य तालुल्लभनादि	३०	३२६
प्राश्यमैन्द्रीब्राह्मणादि	"	३२७—३२८
गुदपाटनम्	"	३२९—३३१
आ पञ्जाहात् स्तन्याप्रवर्तनम्	"	३३२
तत्र हेतुः प्रतीकारश्च	"	३३३—३३४
बालानां त्रैकाल्यं सर्पिःप्रदानम्	"	३३५
स्तन्यवृद्धिचिकित्सा	"	३३६—३३७
कृष्णचूचुके सिरापाटनम्	३१	३३८
स्तनवृद्धिचिकित्सा	"	३३९—३४०
स्तन्यप्रवर्तनकालः	"	३४१
तावत्पर्यन्तं कुमारस्य मधुसर्पिष्पानादि	३२	३४२
स्तन्यानुपाने मात्रानियमः	"	३४३
मातुः स्तन्यं श्रेष्ठम्	"	३४४
स्तन्याभावे पुनः पानम्	"	"
स्तन्यनाशनिदानं चिकित्सा च	"	३४५—३४६
रोगकरस्तन्यलक्षणम्	"	३४७
स्तन्यपरीक्षा तन्त्रिचिकित्सा च	"	३४८—३४९
शिशोः रोगस्य लक्षणवेदनम्	३३	३५०—३५१
तत्प्रतीकारः	"	३५२—३५३
त्रिमासपर्यन्तं शिशूनामौषधदाने उपायः	"	३५४
अतः परं जलेनौषधप्रयोगः	"	"
क्षीरपस्य घात्र्या एवौषधसेवा	"	३५५
जातमात्रस्य औषधमात्रा, मात्राविवर्धने नियमश्च	३४	३५६—३५७
तस्य चिकित्साक्रमे विशेषः	"	३५८—३५९

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
क्षीरालसकस्य निदानं चिकित्सा च	३४—३५	३८७—४०७
दन्तोद्भेदरोगाणां निदानं चिकित्सा च	३६	४०८—४१३
वालानां ज्वरादौ चिकित्सा	३७	४१४—४१७
लाजादिचूर्णम्	३७	४१८
पर्पटकादिचूर्णम्	३७	४१९
क्षुद्रकादिपत्रः	३७	४२०
अश्वत्थप्रवालादि क्षरिकषायः	३७	४२१—४२२
ज्वरापहं वालिकर्म	३७	४२३
शतधौतघृतम्	३७	४२४
पित्तज्वरे कटुकादिक्षीरम्	३७	४२५
उशीरादिक्वाथः	३७	४२६—४२९
ज्वरातिसारनाशकराः प्रयोगाः	३७	४३०—४३१
छर्द्यादिघ्ना योगाः	३७	४३२—४३७
चूतशलाकादिप्रयोगाः	३७	४३८—४४०
रक्तातीसारे आम्रादि	४—४१	४४१—४४२
शोषादीनां निदानादि	४२	४४३—४४४
लाक्षादितैलम्	४२	४४५—४४६
तालुकण्टकस्य निदानं लक्षणं चिकित्सा च	४३	४४७—४४८
मातृकादोषरोगविवरणम्	४३	४४९—४५०
गुदपाके रसाञ्जनप्रयोगः	४३	४५१—४५२
मुखदूषिकालक्षणं चिकित्सा च	४४	४५३—४५४
निचूरिकानिदानादि	४४	४५५—४५६
तुण्डरोगस्य निदानलक्षणादि	४४	४५७—४५८
नाभिपाकचिकित्सा	४४	४५९—४६०
देवदार्वदिप्रयोगः	४४	४६१—४६२
कुण्डालालक्षणम्	४४	४६३—४६४
तच्चिकित्सोपयुक्ता योगाः	४५	४६५—४६६
अक्षिरोगे दार्वागैरिकादिलेपः	४५	४६७—४६८
सिन्धुविश्वैलादि	४५	४६९—४७०
पञ्चामृतचूर्णम्	४५	४७१—४७२
गृहधूमादिचूर्णम्	४५	४७३—४७४
रज्जन्यादिचूर्णम्	४५	४७५—४७६
क्षीरपस्य मन्दाग्नित्वे हेतुः	४५	४७७—४७८

विषयः	पुस्तकख्या	श्लोकसङ्ख्या
बालविषूचिकाविज्ञानं चिकित्सा च	४७	५३१—५३९
वल्मीकस्य निदानादि	"	५४०—५४३
तच्चिकित्सा	४८	५४५—५४९
पाठादिघृतम्	"	५५०
पाठावेष्टादिघृतम्	"	५५१
हिङ्गवादिप्रयोगः	"	५५२—५५३
कासादिहरं घृतम्	"	५५४
कर्णवेधनकालः प्रकारश्च	४९	५५५—५५८
सम्यग्विद्धे लक्षणम्	"	५५९
औषधलेपः	"	५६०—५६१
स्तनापनयने कालः	"	५६२
वचाधारणप्रकारादि	"	५६३
ब्रह्मीस्वरसभावितं वचाचूर्णम्	"	५६४
सर्पिषा सुवर्णादिपानम्	"	५६५—५६६
विश्वाजमोजादिचूर्णम्	५०	५६७
कुष्ठाश्वगन्धादिसर्पिः	"	५६८—५७०
ब्रह्मीस्वरादिघृतम्	"	५७१—५७२
अपरं "	"	५७३—५७४
सारस्वतं सर्पिः	५१	५७५—५७६

बालग्रहप्रतिषेधाधिकारः ।

नन्दना सुनन्दा इत्यादि द्वादशमातृग्रस्तस्य

बालस्य लक्षणं चिकित्सा च	५१—५२	गद्यम्
धन्वनीग्रहगृहीतलक्षणम्	५३	३—४
मन्त्रिष्ठादिलेपनं बलिदानादिकं च	५४	५—६
भीषणीगृहीतलक्षणं तत्प्रतीकारश्च	"	९—१०
धूपनादौ निम्बगोदन्तादि	"	११—१२
कण्ठमालिनीगृहीतलक्षणं चिकित्सा च	"	१३—१४
काकालीगृहीतलक्षणं	५५	१५—१६
हस्तिनीगृहीतलक्षणम्	"	१९—२३

विषयः	पुटसंख्या	श्लोकसंख्या
हुङ्करीगृहीतलक्षणम्	५५	२३—२६
मुक्केशीगृहीतलक्षणम्	५६	२७—२९
त्रिदण्डीगृहीतलक्षणम्	५७	३०—३२
भजमेधीगृहीतलक्षणं तत्प्रतीकारश्च	५८	३३—३६
रोदिनीगृहीतलक्षणं	५९	३७—४०
शकुनीपूतनागृहीतलक्षणं	६०	४१—४०
मकुटापूतनागृहीतलक्षणं	६१	४२—४६
गोमतीपूतना	६२	४७—६१
पिङ्गलापूतना	६३	६२—६३
तद्गृहीतस्यासाध्यत्वम्	६४	६४
काञ्चिनीपूतनागृहीतलक्षणं चिकित्सा च	६५	६५—६७
पङ्कजापूतना	६६	६९—७२
शीतपूतना	६७	७३—७७
रजनीपूतनागृहीतलक्षणम्	६८	७८—७९
कुम्भकर्णीपूतना	६९	८०—८४
शिवरीपूतना	७०	८५—८८
राक्षसीपूतनालक्षणं तच्चिकित्सासाध्यता च	७१	८९
चण्डलापूतनागृहीतलक्षणं तच्चिकित्सा च	७२	९०—९२
गन्धिनीकुमारी	७३	९३—९८
नन्दिनीकुमारी	७४	९९—१०६
बन्धिनीकुमारी	७५	१०७—११२
चपलाकुमारी	७६	११३—११५
तापसीकुमारी	७७	११६—११९
कामुकीकुमारी	७८	१२०—१२३
जातवेदाकुमारी	७९	१२४—१३०
नलिनीकुमारी	८०	१३१—१३७
चपलाकुमारी	८१	१३८—१४१
रेवतीकुमारी	८२	१४२—१४७
बालिकाकुमारी	८३	१४८—१५३
यामिनीकुमारी	८४	१५४—१५७
यक्षिणीकुमारी	८५	१५८—१६३
सुन्दरीकुमारीगृहीतलक्षणं तस्याचिकित्सायत्वं च	८६	१६४

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
वारुणीकुमारीगृहीतलक्षणं चिकित्सा च	६८	१६५—१६८
जनदाकुमारी " "	६९	१६९—१७७
सामान्यग्रहजुष्टानां लक्षणम्	"	१७८—१८३
स्कन्दग्रहजुष्टलक्षणम्	"	गद्यम्
ग्रहजुष्टानां स्नानविधिः	७०	"
प्रथमदिवसमारभ्य त्रयोदशदिनपर्यन्तं ग्रह- प्रस्तानां बालानां लक्षणादीनि	७०—७२	१८७—२०४
प्रथममासमारभ्य द्वादशमासपर्यन्तं ग्रहप्रस्तानां बालानां लक्षणं चिकित्सा च	७२—७३	२०५—२२६
द्वितीयवत्सरादारभ्य दशमवर्षपर्यन्तं ग्रह- प्रस्तानां बालानां लक्षणं चिकित्सा च	७४—७५	२२९—२५०
पक्षिग्रहावेशे हेतुः समयश्च	७६	२५१—२५२
पक्षिग्रहप्रस्तलक्षणम्	"	२५३
पक्षिणां बन्ध्यादिभेदः	"	२५५—२५७
बन्ध्यादिग्रस्तबालानां लक्षणम्	"	२५८—२६१
तच्छान्तिकर्म	"	२६१
मूर्ध्नि तैलादिप्रयोगः	७७	२६३—२६९
सर्वग्रहहरं कर्म	"	२७०—२७९
भूमप्रथम्	७८	२८०—२८१
बध्नस्वगादिभूमः	"	२८२
भूतोन्मादापस्मारप्रतिषेधाधिकारः ।		
देवदानवादिभेदेन भूतानामष्टादशत्वम्	७९	१—२
भूताविष्टानां सामान्यलक्षणम्	"	३—४
भूतानामनुषङ्गे हेतुः	"	५—१२
पिशचवर्जानां सर्वेषां ग्रहाणामानुकूल्येनैव जयः	८०	१४
तत्र हेतुः	"	१५
ग्रहशान्तये जपहोमादि	"	१६—१८
राजीकरादिगुटिका	"	१९—२३
कार्पासास्थ्यादिभूपः	८१	२३

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
पाठादिसर्पिः	८१	२३
सिद्धार्थकादिसर्पिः	"	२५ २९
बहुन्मादाः	"	३०
त्रिदोषजानां प्रत्येकं लक्षणम्	"	३१
असाध्यलक्षणम्	"	३२—३५
पचनजे स्नेहपानादि	८२	३६
कफपित्तजे वमनरेकौ	"	३७
अनुवृत्तौ तीक्ष्णं नावनममज्जनं च	"	३८
हर्षणादि	"	३९
वाधिकादिसर्पिः	"	४०—४१
मधूकपुष्पादिना नस्यम्	"	४२—४३
सर्वोन्मादहराः योगाः	८३	४४—४६
मनोह्लादिभिर्नस्यम्	"	४७—४८
महायादिवर्तिः	"	४९—५१
चक्रतैलम्	"	५२
अवपीडकादिविधिः	"	५३—५६
उन्मादहरं सर्पिः	८४	५७
चित्तोन्मादे पिप्पलीकतकादि	"	५८
हिन्वादिघृतम्	"	५९
मह्नीघृतम्	"	६०—६२
कल्याणकं घृतम्	"	६३—६७
महाकल्याणकं घृतम्	"	६८—७०
महापैशाचकं घृतम्	८५	७१—७४
दोषानुसारेण तैलप्रयोगः	"	७५—७७
सर्वोन्मादेषु असलिलकूपे क्षेपः	"	७८—८४
उन्मादजये क्रमः	८६	८५—८६
काञ्चनोपयोगादि	"	८७
उन्मादशान्तये बलिकर्म	"	८८—९०
त्रिगतोन्मादलक्षणम्	"	९१
अपस्मारलक्षणम्	"	९२—९५
चतुर्विधापस्माराः	८७	९६
अपस्मारे दोषभेदेन वर्णभेदः	"	९७

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
सर्वचिकित्साक्रमः	८४	९८—१०१
पिष्टग्रहीपानम्	"	१०२
अपस्मारहराः योगाः	"	१०३—१०४
महापञ्चगव्यघृतम्	"	१०५—११०
काशविदार्यादिघृतम्	८८	११२
कुष्माण्डस्वरस "	"	११३
शङ्खपुष्पादि "	"	११४
घात्र्यादि "	"	११५
शङ्खपुष्पी "	"	११६
जीवनीयादिसिद्धं तैलम्	"	११७
शिरीषादितैलम्	८९	११८—१२८
वृश्चिकालयादिवर्तिः	"	१२९—१३०
शिमुकुष्मादिनस्यतैलम्	९०	१३१
त्रिफलादितैलम्	"	१३२—१३३
फणिर्जकादितैलम्	"	१३४—१३५
वृकगूथेन नस्यम्	"	१३६
शुनगूथेनाञ्जनम्	"	१३७
वक्रसोनादिनस्याञ्जनम्	"	१३८
म्युषणादिवर्तिः	"	१३९—१४०
शुनीजरायुणापस्मारहरणम्	९१	गद्यम्
नकुलादीनां पित्तादिभिः भूपनम्	"	१४१
अपस्मारे उपचारक्रमः	"	१४२
अग्निस्तोयादेः पालनम्	"	१४४
मुक्तबिकारिणि कर्तव्यानि	"	१४५
नेत्ररोगचिकित्साधिकारः ।		
आश्चर्योत्तनम्	९२	१
आश्चर्योत्तने दिशेयाः	"	२—४
अभिध्यन्दे विशेषः	"	५
अञ्जनादाः	"	६
अञ्जनत्रैविध्यम्	"	७
लेखनादीनां कल्पनाविशेषः	"	८

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
प्रसादनस्य प्रत्यजनसंज्ञा	१२	९
शालाकानिर्माणविधिः	११	१०
भजनत्रैविध्यं मात्राभेदश्च	११	११—१६
भजननिषिद्धाः निषिद्धाजनं च	१२	१७—२०
भजनप्रयोगविधिः	११	२१—२२
नयनयोः प्रक्षालनकाण्डः	११	२३
वस्त्रप्रसाजनदोषाः	११	२४
तर्पणीयाः	११	२५—२६
तत्रोपायविशेषः	११	२७—२८
कृततर्पणस्य वज्र्यानि	१४	२९—३४
तर्पणगुणाः	११	३५
प्रशान्तदोषस्य पुटपाककाण्डः	११	३६—३९
सेककालादि	११	४०—४१
कृष्णमण्डलादीनां परिमाणादि	१५	४२—४८
नेत्रविकारहेतवः	११	४९—५५
वस्त्रसन्ध्यादीनां नामाङ्गानि	११	गद्यम्
तेषां साध्यासाध्यत्वकथनम्	१७—१८	५६—७४
नेत्ररोगहराः योगाः	१९	७५
धात्र्यादिकपायेण सेकः	११	७६—७७
द्विनिशादिवर्तिः	११	७८
सरिचविलङ्गादिना प्रतिमर्शः	११	गद्यम्
मूर्वाभजनम्	११	११
शङ्कादिरसक्त्या	११	११
लोहशिवाटिकादिचूर्णाजनम्	११	११
काक्षबिलादिप्रयोगः	११	११
वृक्षाम्ळादिघृतम्	११	७९
मधुसैन्धवप्रयोगः	११	८०
पक्ष्मोपरोधे चिकित्सा	११	गद्यम्
तत्र छेदनादिक्रमः	१००	८१—८८
विश्रायन्जनम्	११	८९
भङ्गहावाविगुटेका	१०१	९०
वस्त्राङ्गिजा नवरोगाः	११	गद्यम्

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
तेषां निदानादि	१०१	गद्यम्
उपनाहादयः शास्त्रसाध्याः	"	९१
रसाञ्जनम्	"	९२
उपनाहे केशनादि	"	९३-९४
पर्वणीचिकित्सा	"	९५
पूयालस "	"	९६-९८
कृमिग्रन्थि "	१०२	९९
शुक्लभागजरोगाणां निदानादि	"	गद्यम्
तेषां साधने क्रमः	"	१००
साध्यासाध्यविचारः विशेषचिकित्सा च	"	१०१-१०४
तत्राञ्जनम्	१०३	गद्यम्
हृष्य जाकज्जिनादिविकित्सा	"	१०५-१०६
सिराहर्षादावाश्च्योतनम्	"	१०७
अर्मणः सामान्यचिकित्सा	"	१०८-११०
तत्र शास्त्रक्रिया	"	१११-११८
अनन्तरोपचारक्रमः	१०४	गद्यम्
निमिषोक्तमञ्जनत्रयम्	१०५	११९-१२३
घङ्गादिचूर्णम्	"	१२३
कर्पूरादिरसक्रिया	"	१२४
कर्पूराञ्जनम्	"	१२५
चन्द्रोदयमञ्जनम्	"	१२६-१२७
कर्पूरत्रिफलाञ्जनम्	"	१२८
कर्पूरस्कटिकाञ्जनम्	१०६	१२९
कर्पूराञ्जनाञ्जनम्	"	१३०
मणिमन्यादिरसक्रिया	"	१३१
गोदन्तादि	"	१३२-१३४
सिराजाकचिकित्सा	"	१३५
कुण्ठभागगताः पञ्च रोगाः	१०७	गद्यम्
क्षतशुक्लस्य कक्षणादि	"	१३६-१३८
शुक्लस्य "	"	१३९-१४०
साध्यलङ्घनम्	"	१४१-१४३

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
ओहितपिच्छिकास्य लक्षणं चिकित्सा च	१०७	१४३
सिराशुक्रचिकित्सादि	१०८	१४४—१४६
शुग्मशुक्रस्य साध्यत्वादि	११	१४९—१५०
शुक्रस्य सामान्यचिकित्सा	११	गद्यम्
वराधृत्वादि	११	१५१—१५२
शुक्ले ज्वेदपानादिक्रमः	१०९	गद्यम्
अक्षिरोगेषु क्षीरेण परिषेकः	११	१५३
घृततर्पणविधिः	११	१५४
घननादशिफादिघृतम्	११	१५५—१५६
तण्डुलीयकपत्तूरादिघृतम्	११	१५७—१६०
मत्स्याक्षीस्वरसादिघृतम्	११०	१६१—१६२
पञ्चासृतघृतम्	११	१६३—१६५
अनन्ताद्यं घृतम्	११	१६६—१६९
नीलोत्पलादिकं घृतम्	११	१७०—१७२
तालवृन्तादिना स्वरसप्रयोगः	१११	१७३—१७४
केसनीयैरुपचारः	११	१७५
वैद्य्यादिवर्तिः	११	गद्यम्
आतीमुकुटादिवर्तिः	११	१७६
इन्तर्वर्तिः	११	१७७
वभालपत्रादिवर्तिः	११	१७८—१८०
महानीला गुलिका	११	१८१—१८४
शुक्ले रक्तछावादि	११२	१८५—१८६
शुद्धशुक्लेऽजनादिप्रयोगाः	११	गद्यम्
वत्सजे शुक्ले बालादिभिल्लेखनम्	११३	१८७
ताप्यकादिना चत्वारोऽज्जनयोगाः	११	१८८
शुक्लघ्नी वर्तिः	११	१८९
समुद्रफेनादिवर्तिः	११	१९०
इक्ष्वाण्डाद्यज्जनयोगः	११	१९१
शुक्लामादिविलेखनं चूर्णम्	११	१९२
घ्नणशुक्लविनाशिनी वर्तिः	११	१९३
पञ्चमशुल्कांशहंसपादिकृता वर्तिः	११	२००
श्वेतपूलादिवर्तिः	११	२०१—२०२

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
तान्नाहितारादिवर्तिः	११३	२०३
स्यन्दादिजिह्वर्तिः	११४	२०४—२०५
सर्वनेत्रामयापहा गुलिका	"	२०६
वृक्षलादिवर्तिः	"	२०७—२०८
तनुताम्रपत्रादिगुलिका	"	२०९—२१०
स्फटिकादिगुलिका	"	२११—२१२
सिरा शुक्लाजकयोः सामान्यचिकित्सा	"	२१३— गद्यम्
अजकायां शास्त्रप्रयोगः	११५	२१४
शास्त्रसाध्याजकास्वरूपम्	"	२१५
अजकादावाश्च्योतनादि	"	२१६—२१८
कुक्कुटाण्डकपालादिवर्तिः	"	२१९—२२०
तटाकाशुक्तिजनवनीतादिप्रयोगः	"	२२१—२२२
असाध्याजकायां क्रियाक्रमः	११६	२२३—२३०
तान्नादिगुलिका	"	२३१—२३४
अन्या "	"	२३५—२३८
चन्दनादिवर्तिः	११७	२३९
दाढ्यादिरसक्रिया	"	२४०
फलत्रयादिकल्कप्रयोगः	"	२४ — २४४
सप्तविंशतिदृष्टिरोगाः	"	गद्यम्
तेषां निदानादि	"	२४५—२५२
विविध्य तेषां लक्षणादि	११८	गद्यम्
दृष्टिरोगाणां साध्यासाध्यविचारः	११९	२५४
चित्रकमूलादिकषायः	"	२५५
वराकायः	"	२५६
त्रिफलाचूर्णम्	"	२५७
तिमिरे घृतादिना नावनम्	१२०	२५८
शुक्लैरण्डमूलादितैलम्	"	२५९
दृष्टिबलदं नस्यम्	"	२६०
जीवंगत्यादिघृतम्	"	२६१—२६४
पटोलादि "	"	२६५—२६८
मंहात्रैफलं "	१२१	२६९—२७३
त्रिफलादि "	"	२७४

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
त्रिफलाचूर्णप्रयोगः	१२१	२७५—२७७
मांस्याद्यञ्जनम्	"	२७८—२७९
मरिचादिचूर्णम्	"	२८०—२८१
भास्करचूर्णम्	१२२	२८२—२८४
तुल्यप्रयोगः	"	२८५
सीसशलाकानिर्मितिः	"	२८६—२८७
रसेन्द्रभुजगाद्यञ्जनम्	"	२८८
मरिचाद्यञ्जनम्	"	२८९
अक्षवीजादिगुडिका	"	२९०
षण्माक्षिकयोगः	"	२९१
कृष्णसर्पदिजनवनीतपुष्टकुक्कुटपुरीषप्रयोगः	१२३	२९२—२९३
कृष्णसर्पवसादिना रसक्रिया	"	२९४
मनोह्लादिचूर्तिः	"	२९५—२९६
विमलाख्या वर्तिः	"	२९७
ऊषणाद्यञ्जनम्	"	२९८
मरिचामलकाद्यञ्जनम्	"	२९९
लिकुचफलाद्यञ्जनम्	"	३००
पञ्चशतीवर्तिः	१२४	३०१—३०२
उत्पलपत्रादिचूर्णम्	"	३०३
चन्द्रप्रभाख्या वर्तिः	"	३०४—३०५
चिञ्चादितैलम्	"	३०६
शशिटङ्गणादिरसाञ्जनम्	"	३०७
नागरादिरसाञ्जनम्	"	३०८
पुष्पाख्यादिरसक्रिया	"	३०९
शशिकणादिरसाञ्जनम्	१२५	३१०
तिमिरादिहारा वर्तिः	"	३११
वारणसारथ्यादिवर्तिः	"	३१२
भुजगादिरसक्रिया	"	३१३
सुनेत्रीवर्तिः	"	३१४—३१७
कतकादिरसक्रिया	१२६	३१८
त्रिफलादिद्रववर्तिः	"	३१९—३२३
अपरा	१२७	३२४—३२५

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
तिमिरे सामान्यचिकित्सा	१२७	३२६
वातजे तिमिरे दशमूलवृत्तम्	"	३२७
त्रिकलादिप्रयोगः	"	३२८
जीबन्त्यादितैलम्	"	३२९—३३२
सितेरण्डादितैलम्	"	३३३—३३४
पित्तजे तिमिरे सर्पिः	१२८	३३५—३३७
सौवीराद्यञ्जनम्	"	३३८
श्लेष्मजे तिमिरे सर्पिः	"	३३९
मनोह्लादिवर्तिः	"	३४०
रक्तजे चिकित्सा	"	३४१
लाक्षादिवर्तिः	"	३४२
दोषानुसारेण प्रतीकारः	"	४३
उशीराद्यञ्जनम्	"	३४४
काचसामान्यचिकित्सा	१२९	३४५—३४६
गुलादिरसक्रिया	"	३४७
शिलासैन्धवादिरसक्रिया	"	३४८
नकुलान्धे सामान्यचिकित्सा	"	३४९
निशान्धे ताक्ष्याद्यञ्जनम्	"	३५०
पिप्पल्याद्यञ्जनम्	"	३५१
कुम्भयोनिपत्रघृतादि	"	३५२—३५४
नकान्ध्यनाशनमञ्जनम्	"	३५५
क्षणदान्ध्यहराः योगाः	१३०	३५६—३६०
धूमरादिचिकित्सा	"	३६१—३६३
सूर्योपशगाद्युपहतेक्षणस्य प्रतीकारः	"	३६४—३६७
तमालाद्यञ्जनम्	१३१	३६८
लिङ्गनाशस्य पर्यायाः	"	गद्यम्
लिङ्गनाशसामान्यचिकित्सा	"	३६९—३७२
शस्त्रसाध्य रोगाः	"	गद्यम्
शस्त्रानर्हा रोगाः	"	३७३
लिङ्गनाशे शस्त्रक्रियाक्रमः	१३२	३७४—३८२
शस्त्रक्रियानन्तरं लङ्घनादि	"	गद्यम्
स्वस्थनेत्रावाप्तिपर्यन्तं वर्जनीयानि	१३३	३८५—३८६

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
मुक्तालेपाः	१३३	३८७
लोधाद्याश्च्योतनम्	"	३८८
सिरामोक्षादि	"	३८९
स्वेदविधिः	"	३९०—३९१
आढकीमूलादिवर्तिः	"	३९२
अजनादिविधिः	"	३९३
त्रिफलासेवाक्रमः	१३४	३९४
तिमिरे आराधनीयाः देवताः	"	३९५
षोडशाक्षिरोगाणां सामान्येन निदानादि	"	गद्यम्
अधिमन्थस्य लक्षणम्	"	३९६
तस्या साध्यलक्षणम्	१३५	३९७
स्यन्दसामान्यचिकित्सा	"	३९८
पत्रैलादिलेपः	"	३९९
रसाजनादिलेपः	"	४००
हरीतक्यादिलेपः	"	४०१
ताम्बूलान्नजनम्	१३६	४०२
ताम्बूलपत्रस्वरसप्रयोगः	"	४०३
मुस्तादि	"	४०४
सैन्धवाद्याश्च्योतनम्	"	४०५
पूरण्डमूलाद्याश्च्योतनम्	"	४०६
कटुकटोरीकषायसेकः	"	४०७
यष्ट्यादिक्षीरपरिषेकः	"	४०८
दार्व्यादिना सेकः	१३७	४०९
वृषोषादिचूर्णप्रयोगः	"	४१०
शिमुपल्लवादिप्रयोगः	"	४११
छगणरसादिचूर्णम्	"	४१२
श्वेतलोधादिचूर्णम्	"	गद्यम्
अक्षिरोगहराः योगाः	"	४१३—४२२
वर्षाभ्वप्रदिनस्यम्	१३८	४२३
कुङ्कुमादिनस्यम्	"	४२४
निर्गुण्डीस्वरसादिनस्यम्	"	४२५
अर्तिज्ञो धूपः	१३९	४२६

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
तुल्याञ्जनादि	१३९	४२७
तुल्यादिवर्तिः	"	४२८
अपराजिता वर्तिः	"	४२९—४३०
तुल्याञ्जनम्	"	४३१
कौमारी गुडिका	"	४३२
अशुद्धो लोपः	"	४३३
श्वेतपूलासादिवर्तिः	१४०	४३४
सक्तुपिण्डप्रयोगः	"	४३५
वाताभिष्यन्दे चिकित्साक्रमः	"	गद्यम्
मध्ये बृहत्यादिवर्तिर्दाहक्रमश्च	"	४३६—४३७
वाताभिष्यन्दे घृतपानम्	"	४३८
रक्तावसेकः	"	४३९
वर्णादौ हिमसर्पिः	१४१	४४०
तिक्तकादिसर्पिः	"	गद्यम्
मज्जिष्ठादिना सेकः	"	४४१—४४२
पित्तजे सिराव्ययः	"	गद्यम्
सुमनकोरकादिवर्तिः	"	४४३
काष्मर्यादिनस्यम्	"	गद्यम्
नस्याञ्जनविधिः	"	४४४
श्लेष्मजादीनामुपवासादिविधिः	"	गद्यम्
मनश्शिलादिवर्तिः	"	४४५
रक्तजाभिष्यन्दे पित्तजवदुपक्रमः	१४२	गद्यम्
शुष्काक्षिपाके सर्पिः	"	४४६—४४८
सिरामोक्षाहोऽभिष्यन्दः	"	४४९—४५१
शङ्खादिनोपक्रमः	"	४५२
शूलादौ दाहक्रमः	"	४५३
शिम्बादिभूपनम्	"	४५४
सैन्धवाञ्जननियमः स्तन्याश्च्योतनश्च	"	४५५
पिण्डाञ्जनविधिः	१४३	गद्यम्
अस्त्रोपिते चिकित्सा	"	४५६
अष्टादश पिष्टाः	"	४५७
तेषां चिकित्साक्रमः	"	४५८—४५९

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
तुत्थादिकटकः	१४३	४६०—४६१
करञ्जबीजाद्यञ्जनम्	"	४६२
रसाञ्जनाद्यञ्जनम्	"	४६३—४६४
अभयापिष्टतगरादि	१४४	४६५
सैन्धवत्रिकलादिवर्तिः	"	४६६
अलादिचूर्णप्रयोगादि	"	४६७
कुण्डलीफलादि	"	४६८
चिञ्चाद्यञ्जनम्	"	४६९
पिल्लघ्नी गुडिका	"	४७०
पिल्ले लेपादयः	"	४७१—४७४
लाक्षादिमषी	"	४७५
कार्पासमूलाद्यञ्जनम्	१४५	४७६
षडङ्गितोषादितुत्थप्रयोगः	"	४७७ ४७८
कुण्डलिकाफल्गुरेस गृहधूमप्रयोगः	"	४७९
त्रिकलास्थ्याद्यञ्जनम्	"	४८० ४८१
पिल्ले वरमौवलेखादि	१४६	४८७
चतुर्णवत्यक्षिरोगाः	"	४८८
चक्षुष्मा आहारादयः	"	४८९—४९१
अचक्षुष्या "	"	४९२—४९४
द्वादश बाधाः	"	४९५—४९६
सदा परिवर्जनीयानि	"	४९७—५०४
सदा शीलनीयानि	१४७	५०५—५१३
नेत्ररक्षणाय पादरक्षाविधिः	"	५१४—५१५
षष्ठ कर्णशूलानि	१४८	गद्यम्
पञ्चविंशतिकर्णरोगाः	"	—
कर्णशूलानां सामान्यं निदानम्	"	५१६
घातजादीनां लक्षणम्	१४९	गद्यम्
तेषां साध्यासाध्यविचारः	"	५१७
तेषां सामान्येन चिकित्साक्रमः	१५०	५१८—५२२
अश्वत्थपत्रस्वरसादिप्रयोगः	"	गद्यम्
सार्पप वैलम्	"	५२३
रसानेप्रयोगः	"	५२४

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
वस्तुमूत्रेण सेचनम्	१५०	५२५
कर्णशूलिनां वर्ज्यानि	"	५२६
कर्णपूरणार्थं स्तन्यानि	१५१	५२७
कफजशूले वमनम्	"	५२८
कदलीरसादिना कर्णपूरणम्	"	५२९—५३२
रसाञ्जनादिप्रयोगः	"	गद्यम्
रक्तजकर्णशूलचिकित्सा	"	५३३—५३५
नादबाधिर्यचिकित्सा	"	५३६
घोषाणां कर्णरोगाणां सामान्यचिकित्सा	१५२	गद्यम्
परुण्डमूलादितैलम्	"	५३७—५३८
प्रतिविषादितैलम्	"	५३९
क्षारतैलम्	"	५४०—५४३
सुप्तकर्णचिकित्सा	"	५४४
कर्णशूलादीनां सामान्येन प्रतीकारः	१५३	५४५
मलपूर्णकर्णचिकित्सा	"	५४६
पूतिकृमिकर्णयोः चिकित्सा	"	५४७
कर्णदौर्गन्ध्ये भूपनादि	"	५४८
वस्तुमूत्रसेचनम्	"	५४९
वरणार्कपत्रादितैलम्	"	५५०
निर्गुण्डीस्वरसादितैलम्	"	५५१
कर्णविद्राधिचिकित्सा	"	५५२
अशोऽर्बुदविदारिकाचिकित्सा	"	५५३
पालिशोषचिकित्सा	१५४	५५४
प्रियालबीजादितैलम्	"	५५५
शतावर्यादितैलम्	"	५५६
पालिशोषादौ छेदनादिविधिः	"	५५७
उन्मन्थे शिरोवस्त्रादि	"	गद्यम्
दुर्विद्धादिचिकित्सा	"	५५८—५६१
सर्वेषु पालिरोगेषु स्नेहस्वेदादि	१५४	गद्यम्
निर्गुण्ज्यादितैलम्	१५५	५६२
अपरम् "	"	५६३
अजामूत्रादितैलम्	"	५६४

विषयः	पुस्तकख्या	श्लोकसंख्या
कुष्ठादितैलम्	१५५	५६५
सौवीरादि ,,	"	५६६
कार्पासफलादि ,,	"	५६७
रम्भाकपत्रादि ,,	"	५६८—५७२
छिन्नकर्णसामान्यचिकित्सा	१५६	५७३
छिन्नकर्णे पिचुप्रयोगः	"	५७४—५७८
भूकदम्बस्वरसतैलम्	"	५७९
कर्णविवर्धनं लेपनम्	"	५८०—५८१
स्तनवर्धनं लेपनम्	"	५८२—५८३
कर्णादिविवर्धनं लेपनम्	१५७	५८४
" घृतम्	"	५८५
भूकदम्बादिनवनीतप्रयोगः	"	५८६—५८७
अम्बुपूर्णकर्णचिकित्सा	"	५८८
कीडगतकर्णचिकित्सा	"	५८९
छिन्ननासाचिकित्सा	"	५९०—५९४
पञ्च प्रतिश्यायाः	१५८	गद्यम्
दुष्टप्रतिश्यायादयः	"	"
प्रतिश्यायनिदानम्	"	५९६
धातादिप्रतिश्यायानां लक्षणादि	"	गद्यम्
भृशक्षवलक्षणं निदानं च	"	"
नासाश्लोषनिदानं लक्षणञ्च	"	"
नासानाहनिदानं ,,	"	"
ध्राणपाकनिदानं ,,	१५९	"
नासास्त्रावनिदानं ,,	"	"
पीनसनिदानं ,,	"	"
दीप्तिनिदानं लक्षणं च	"	"
पूतिनासानिदानादि	"	"
पूयरक्तनिदानादि	"	"
पुटकनिदानादि	"	"
नासाशोनिदानम्	"	"
नासारोगाणां सामान्यलक्षणम्	"	५९७
तेषां सामान्यचिकित्सा	"	५९८—६०३

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
व्योषादिवटकम्	१५९	६०३—६०४
नासारोगे वज्रानि	१६०	६०५
मण्डूकपण्यादिकषायः	"	६०६
विन्धादिजलपानविधिः	"	६०७
तामलक्यादिकवाथः	"	६०८
दशमूलादि "	"	६०९
रजनीनागरादि "	"	६१०
निदिग्धिकादि "	"	६११
शुण्ठ्यादिगणः	"	६१२
दध्ना भोजनयोगः	"	६१३
कटुत्रयादियोगः	"	६१४
पटुपञ्चकलिकं घृतम्	१६१	६१५
पयसा महाषट्पलप्रयोगः	"	गद्यम्
उत्तमाङ्गस्वेदनम्	"	"
शिरोविरेचनम्	"	"
वातप्रतिश्याये अर्दितोदितक्रियाक्रमः	"	६१६
पित्तजे रक्तजे च मधुरकैः शृतं सर्पिः	"	"
शीतैः परिषेकादि	"	६१७
कफजे तीक्ष्णभूमिदि	"	"
द्विद्वक्षीरादिघृतम्	"	गद्यम्
पिप्पलीलेवनम्	"	"
रक्तजे रक्तपित्तोक्तक्रमः	"	"
तिरावेधः	"	६१८
दुष्टपीनसे यापनादिविधिः	"	६१९
मुस्तादिसर्पिः	१६२	"
प्रथमनादि	"	गद्यम्
नासाशोषे क्षीरसर्पिः तैलं च	"	६२०—६२१
नासानाहे बलातैलादि	"	६२२
नासापाके पित्तद्विविधिः	"	६२३
पाके दीप्ते च क्रियाक्रमः	"	६२४
पूतिनासायां स्नेहादि	"	६२५—६२६
तुलसीतैलम्	१६३	६२८—६२९

विषयः	पुस्तकख्या	शेकसङ्ख्या
गृञ्जनतैलम्	१६३	६३०
सुरसादि	"	६३१
विलङ्गादि	"	६३२
पूयरकोपक्रमः	"	६३३
अर्शसां दाहक्रमः	"	गद्यम्
स्थूलाशसां दाहादि	"	"
निकुम्भादिवर्तिः	"	६३४
चित्रकादितैलम्	"	६३५-६३६
गण्डीरादितैलम्	"	६३७-६३८
नासारुदे शस्त्रक्रिया	"	गद्यम्
दाहविधिः	१६४	"
अर्शुदलेदे व्यापदः	"	६३९
निगुण्व्यादितैलम्	"	६४०-६४१
कटुतैलम्	"	६४२
अन्तर्मुखरोगाणां निदानादि	"	६४३-६४४
ओष्ठगतैकादशरोगाणां लक्षणम्	"	गद्यम्
तेषां साध्यासाध्यलक्षणम्	१६५	"
खण्डोष्ठचिकित्सा	"	६४५
यष्ट्यादि तैलम्	"	६४६
वातजेऽभ्यङ्गादि	"	गद्यम्
रक्तजे चिकित्साक्रमः	"	"
मेदोजे ओष्ठरोगे दाहादि	"	६४७
जलार्शुदे घर्षणादि	"	६४८
अवगाढेऽसिकर्म	"	६४९
अञ्जटादितैलम्	१६६	६५०
गण्डालजीसामान्यचिकित्सा	"	६५१
दन्तरोगाणां दशविधत्वम्	"	गद्यम्
तेषां लक्षणम्	"	"
शीतदन्तचिकित्सा	"	६५२-६५३
दन्तहर्षदन्तभेदयोः चिकित्सा	"	६५४
गण्डूपादयः	१६७	६५५
चन्दनादितैलम्	"	गद्यम्

SANS
615.536
ANA

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
तिक्ताब्जादिचूर्णम्	१६७	६५६
दन्तहर्षे विशेषचिकित्सा	"	६५७
खदिरादिगण्डूषः	"	६५८
मदिरादिकायेन कबलः	"	६५९
तलपोटादितैलम्	"	६६०
अधिदन्तचिकित्सा	"	६६१
दन्तशर्कराचिकित्सा	"	६६२
माषादिचूर्णम्	"	६६३
कपालिकाचिकित्सा	१६८	६६४
कृमिदन्तचिकित्सा	"	६६५-६६७
पाठादिचूर्णम्	"	६६८
शूले क्षौद्रादिविधिः	"	६६९
अजाज्यादिचूर्णम्	"	६७०
गण्डीरभस्मना विमर्दनम्	"	६७१
वपनाहः	"	६७२
देवदारवादिक्लृकः	"	६७३-६७४
सिद्धार्थकादिचूर्णम्	"	६७५
दन्तशूलेषु गण्डूषः	१६९	६७६
अतिमहति दन्तशूले विदाहादि	"	६७७
तलपोटकतैलम्	"	६७८
शुण्ठीपक्वतोयगण्डूषः	"	६७९
जीमूतोत्थसलिलकणादि नस्यम्	"	६८०
दन्तमुद्घृत्य दाहः	"	६८१
दन्तोद्धरणविधिः	"	६८२
गण्डूषादयः	"	६८३-६८४
दन्तानुद्धरणम्	१७०	६८५
तेषामप्युद्धरणे क्रियाक्रमः	"	६८६
उत्तरदन्तोद्धरणे दोषः	"	६८७
चलस्याप्युत्तरदन्तस्यानुत्पादनम्	"	६८८
दन्तरोगिणां वर्ज्यानि	"	६८९
दन्तमूलगतत्रयोदशरोगाणां निरूपणम्	"	६९०
सीतादरोगस्य लक्षणम्	"	६९१

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
उपकुशरोगस्य लक्षणम्	१७०	गद्यम्
दन्तपुण्ड्रस्य "	"	"
दन्तविद्रधेः "	"	"
सुषिरस्य "	"	"
महासुषिरस्य "	१७१	"
अधिमांसस्य "	"	"
विदर्भस्य "	"	"
पञ्चनाडीरोगाणां "	"	"
तेषु साध्वासाध्याः	"	"
सीतादचिकित्सा	"	६९०-६९१
उपकुशस्य "	"	६९२-६९६
दन्तपुण्ड्रस्य "	१७२	६९७-६९८
दन्तविद्रधेः "	"	६९९
दन्तसुषिरस्य "	"	७००-७०३
अधिमांसस्य "	१७३	७०३ गद्यम्
विदर्भस्य "	"	७०४
दन्तनाडी "	"	७०५
दन्तनाडीशोधनतैलम्	"	गद्यम्
पाठादिचूर्णम्	१७४	७०६
नागरादि तैलम्	"	७०७-७११
अरिमेदादि "	१७५	७१३-७२०
अपरं अरिमेदादि "	"	७२१-७२६
अरिमेदलाक्षादि "	१७६	७२७-७३३
प्रभञ्जनं "	"	७३४-७३७
शरपुङ्खादि "	"	७३८
पुङ्खादि "	१७७	"
चित्रकं "	"	७३९-७४२
जिह्वारोगाणां निदानादि	"	७४३-७४५
जिह्वाकण्टकचिकित्सा	१७८	७४६-७५२
जिह्वालसचिकित्सा	"	गद्यम्
मुखेषु जिह्वारोगेषु सिरावेधनम्	"	"
शिलादि चूर्णम्	"	७५३

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
जिह्वारोगे गण्डूषभेषजानि	१७९	७५४-७५७
चित्रकादिचूर्णं तैलं च	"	७५८-७५९
निर्गुण्ड्यादि तैलम्	"	७६०-७६२
गुण्ड्यादिचूर्णम्	"	७६३
तालुरोगनिदानसम्प्राप्ती चिकित्साक्रमश्च	१८०	७६४-७६५
सरिचादिकबलः कटुकाद्यशनं च	"	७६६-७५७
तिक्तादिघर्षणम्	१८१	७६८
तालुसङ्घातादिषु विलेखनम्	"	गद्यम्
तेषां चिकित्साक्रमः	"	७६९-७७२
अष्टादश कण्ठरोगनिरूपणम्	"	गद्यम्
तेषां निदानसम्प्राप्ती चिकित्साक्रमश्च	१८२	७७३-७७५
हरीतक्यादिगुलिका प्रतिसारणं च	१८३	७७६-७७७
निचुलादिलेपनम्	"	७७८
तालीसपत्रादि गुलिका	"	गद्यम्
कुलत्थादिकाथः	"	७७९
पेयासाधनम्	"	७८०
रोहिणीचिकित्सा	"	७८१-७८५
अपामार्गतैलम्	"	७८६
विद्रधिचिकित्सा	१८४	७८७
गलगण्डचिकित्सा	"	७८८-७९४
गलगण्डे हिताः	"	७९५-७९६
भेदोद्भवगलगण्डचिकित्सा	१८५	७९७-७९८
अष्टविधमुखरोगनिरूपणम्	"	७९९-गद्यम्
तेषां निदानसम्प्राप्ती साध्यासाध्यता च	"	"
मुखपाकेषु धावनीयौषधानि	१८६	"
मुखपाके धावनयोगाः	"	८००-८०१
नाडीमुखामये दारुहरिद्रादि	"	"
तत्रैव प्रकारान्तरेण दारुहरिद्रादिकबलः	"	"
खदिरादिगुलिका	"	८०२
मुखपाके जातीफलानादगण्डूषः	"	८०३
सप्तच्छदोष्णीरादिकाथः	१८७	८०४
पटोलादि	"	८०५

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
त्रिफलादिलेपनम्	१८७	८०६
हरिद्रादितैलम्	"	८०७
हिरिबेरादिलेपनम्	"	८०८
वातमुखपाके कृष्णादि	"	८०९
पैत्तिके क्षीरेक्षुरसादिकबलः	"	गद्यम्
पित्ताक्षे चिकित्सा क्रमः	"	८१०
सन्निपातमुखपाके	"	८११
नवेर्बुदे प्रतिसारणाद्यः	१८८	८१२
पूतिमुखे मधूदयः	"	८१३
स्वर्चिकादिनस्यधूमकबलाः	"	गद्यम्
मुखदौर्गन्धे गण्डूषः	"	८१४
लोघ्रादि चूर्णम्	"	८१५
ताम्बूलदलादि	"	८१६
पिप्पल्येलादि	"	८१७
पिचुमन्दादि	"	८१८
त्रिकटुत्रिफलादि	"	८१९
द्विक्षारात्रिफलादि	१८९	८२०
खदिरादिगण्डूषः	"	८२१
जातीपत्रादि गण्डूषः	"	८२२
त्रिफलादिकबलः	"	८२३
बिदेहाधिपप्रोक्तफलत्रयादिगुलिका	"	८२४—८२६
द्राक्षागुल्फ्यादिकषायः	१९०	८२७
कालकचूर्णम्	"	८२८
पीतकं चूर्णम्	"	८२९
तिक्तकं	"	८३०—८३२
गोमूत्रहरीतकी	"	८३३
रजन्यादिघृतम्	"	८३४
खदिरतैलम्	१९१	८३५—८३९
खदिरादि गण्डूषतैलम्	"	८४०
गोमूत्रत्रिफलादि	"	८४१—८४४
दन्तमूलगलजरोगाणां कफाक्षभूयिष्ठत्वम्	"	८४५
तेषां सामान्यचिकित्सा	१९२	८४६

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
तेषामाहारद्रव्याणि	१९१	८४७—८४८
द्रुतचिकित्स्यत्वम्	"	८४९
आस्थरोगाणां पञ्चसप्ततिप्रकारकत्वकथनम्	१२	८५०—८५१

अथ शिरोरोगचिकित्साधिकारः

एकोनविंशतिशिरोरोगाणां सामान्यनिदानम्	१९२	गद्यम्
वातजशिरस्तोदलक्षणम्	"	"
अर्धावभेदकस्य	"	"
पित्तजशिरस्तोदस्य	"	"
कृफजशिरस्तोदस्य	"	"
रक्तजशिरस्तोदस्य	१९३	"
सर्वजे सर्वलिङ्गत्वम्	"	"
कृमिजशिरोरोगलक्षणम्	"	"
शङ्खाभ्याशिरोरोगस्य	"	"
तस्य गौरवम्	"	"
सूर्यावर्तस्य लक्षणम्	"	"
उपशीर्षकरोगस्य	"	"
पिटकाकुंढविद्रधेः	"	"
अरुणिकायाः	"	"
दारुणकस्य	"	"
इन्द्रलुप्तस्य	"	"
खलतेः	"	"
खलतेरसाप्यता	"	१
पलितरोगलक्षणम्	"	२
अनिलजशिरोभितापचिकित्सा	१९४	३—५
तत्र संप्रहाभिप्रायः	"	गद्यम्
वातजे स्वेदः	"	६
वातजे नस्यार्थं हविः	"	७
पानार्थं क्षीरकषायः	"	८
कार्पासमज्जादि नस्यम्	"	९
शर्कराकुङ्कुमादि प्रलेपः	"	१०

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
देवदावादिप्रलेपः	१९५	११
यवमुद्राद्युपनाहस्वेदः	"	१२-१३
तत्र सङ्ग्रहाभिप्रायः	"	गद्यम्
अर्धावभेदकचिकित्सा	"	"
तत्र सङ्ग्रहोक्तनस्यलेपादि	"	"
सूर्यावर्ते सिरामोक्षादयः	"	"
तत्र बिरेचनादि	"	१४
तत्र जाङ्गलमांसाद्यदनम्	"	१५
तत्र नस्यघृतम्	"	१६
पित्तजे शिरोभितापे सिरामोक्षादयः	१९६	१७
पित्तजे शिरोऽभितापे लेपादयः	"	१९-२१
रक्तजशङ्खकयोः चिकित्सा	"	२२
श्लेष्मजे वमनादयः	"	२३-२४
कृमिजे नस्यधूमादयः	१९७	२५-२८
कृम्पस्य सामन्यचिकित्सा	"	२९
शिरोरोगस्य "	"	३०-३२
पिप्पल्यादिनस्यतैलम्	"	३३
प्रकारान्तरेण नस्यतैलम्	१९८	३४
स्तम्भनस्यम्	"	३५
विश्वोषणादि धूमनस्यम्	"	३६
प्रकारान्तरेण नस्यतैलम्	"	३७
षड्विन्दुनस्यम्	"	३८
कुलोत्तुङ्गतैलम्	"	३९
शिप्रुमथूरादिनस्यम्	"	४०
षड्विन्दुतैलम्	"	४१-४३
कुमारी "	१९९	४४
अमृतामलकं "	"	४५
अमृतादि "	"	४६
कन्यागळूची "	"	४७
शृङ्गामलकादि "	"	४८-४९
शीतपिण्ड "	२००	५०-५२
तुङ्गदुमादि "	"	५३

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
बलाधात्र्यादितैलम्	२००	५४-६३
अपशीर्षकाचिकित्सा	२०१	६४
अहंशिका "	"	६५
पटोलपत्रादिलेपनम्	"	६६-६७
मालत्यादितैलम्	"	६८
सङ्ग्रहोक्तमनःशिलादितैलम्	२०२	गद्यम्
दारुणकं सिरावेधादयः	"	६९-७०
मुस्तकादिगुलिका	"	७१
धात्रीफलादिलेपनम्	"	७२
लिकुचस्वरसादितैलम्	"	७३
धुर्धरक "	"	७४-७६
चिञ्चालर्कादि "	२०३	७७
जीमूतादि "	"	७८
इन्द्रलुप्ते प्रलेपादयः	"	७९-८२
सङ्ग्रहाभिप्रायः	"	नद्यम्
केशरोहणादियोगाः	२०४	८३-८७
सङ्ग्रहाभिप्रायः	"	गद्यम्
घटाबरोहादि तैलम्	"	८८
स्नुहीपत्र आदि "	"	८९-९०
नीलीमृत्नादि "	"	९१
नस्यतैलम्	२०५	९२-९३
महानीलादि "	"	९४-१००
तिलादिप्रलेपनम्	२०६	१०१
नील्यादितैलम्	"	१०२-१०४
मञ्जिष्ठादि "	"	१०६-११०
माहिषीनवनीतप्रयोगः	२०७	१११-११३
लोहवरादितैलम्	"	११४-११५
केतक्यादि "	"	११६
नावन "	"	११७
मृत्नील्यादि "	२०८	११८-१२०
सैन्धवशुक्तप्रलेपनं त्रिफलाकषायधावनं च	"	१२१
प्रकारान्तरेण महानीलितैलम्	"	१२२

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
केशरजनानि तैलानि	१०९	१३०—४१
आम्नास्थादिप्रयोगः	२१०	१४२—१४४
घात्रीबन्दाकतैलम्	"	१४५
श्लेष्मातकादि "	"	१४६
कीचकफल "	२११	१४७
अङ्गोलवीजादि "	"	१४८—१४९
जम्बीरादि "	"	१५०—१५१
मायूरादिपुतम्	"	१५५—१५६
महामयूरादि "	२१२	१५७—१५८
अथ व्रणचिकित्साधिकारः ।		
व्रणस्य द्वैविध्यम्	"	१
दुष्टव्रणाकृतिवेदनम्	२१३	२—५
तस्य पञ्चदशविधस्वरुपरिहाराणम्	"	अथम्
वातजव्रणलक्षणम्	"	१
पित्तज "	"	१
कफज "	"	१
रक्तज "	"	१
शुद्ध "	"	१
तत्र साध्यासाध्यता	"	७—१६
साध्यासाध्यविषये सुश्रुताभिप्रायः	२१४	अथम्
शोफावस्थायां क्रियाक्रमः	२१५	१७
तत्र सङ्ग्रहाभिप्रायः	"	१८
तत्र सुश्रुताभिप्रायः	"	१९—२२
शोफव्रणयोः अलहरणम्	"	२३
तस्य गुणः	"	२४
पुनः पुनः स्राविते लेपादिः	"	२५
न्यग्रोधादि भूरिसर्पिःप्रलेपनम्	"	२६
संक्षिप्तादिप्रदेहः	"	२७
तेन शमनप्रकारः	"	२८
तत्र सुश्रुताभिप्रायः	२१६	२९
वाराहीमूत्रविलेपनम्	"	३०
स्वेदलेपादयः	"	३१—३३
मन्दरुक्छोफस्य स्वेदादि	"	

विषयः	पुस्तकसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
उग्र सङ्ग्रहाभिप्रायः	११७	गद्यम्
सुश्रुताभिप्रायः	"	"
पोटकीप्रयोगः	"	१६
शोफे उपनाहादि	"	१७—४०
रक्तपिण्डाप्रयोगः	११८	४१
शोफे बन्धनम्	"	गद्यम्
सन्तर्पणोपनाहः	"	४२
प्रकारान्तरेणोपनाहः	"	४३—४४
पच्यमानशोकस्य किञ्चम्	"	४५—४६
पाकाभिमुखे भोजनविधिः	"	गद्यम्
पक्वकिञ्चम्	११९	४७—४९
कफजे शोफे रक्तपाककक्षणम्	"	५०—५१
सुपके पिण्डिते शोफे दारणम्	"	५२
पाटनप्रकारः	"	५३
गुग्गुलुबादना पक्वशोकविदारणम्	"	५४
दारणात् प्राप्तभोजनादिकम्	"	५५—५६
सङ्ग्रहोक्तशस्त्रक्रिया सम्प्रदायः	१२०	गद्यम्
शस्त्रक्रियानन्तरचर्या	"	५७—६०
विकेशिकागुणः	"	६१
अवध्यमानस्य दोषाः	१२१	"
बन्धनगुणाः	"	६२
बन्धनीया व्रणाः	"	६३—६४
आमच्छेदे व्यापदः	"	६५—६६
तिर्यक्छेदः	"	६७
पीडने क्रमः	"	६८—७०
विवर्णादीनां व्रणानां उपचारक्रमः	१२२	७१
क्षालनादयः	"	७२—७५
व्रणशोधनानि त्रिकल्कादीनि	"	७६—८०
व्रणशोधनधूपः	"	८१
रक्तपित्तादौ व्रणे निर्वोपनादि	१२३	८२
अश्वगन्धादितैलम्	"	गद्यम्
मांसवर्धनार्थं मांसादमांसभक्षणम्	"	८३

विषयः	पुरसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
वस्त्रचदुष्टमांसानां व्रणानां अवसादनम्	१११	८४
वस्त्रचकठिनमांसव्रणे क्षारकर्मणा विशोध्यत्वम्	"	८५
अग्निर्कर्मणा शोभ्याः व्रणाः	"	८६
सकुमीणां व्रणानां चिकित्साक्रमः	"	८७—८९
कुमिजव्रणे औदुम्बरादिक्षरिसेचनम्	१२४	९०
वटक्षीरादिप्रयोगः	"	९१—९२
कार्पासफलादिरसक्रिया	"	९३
क्षालनार्थं पयोक्षत्रिपानां कायादिः	"	९४
व्रणरोपणार्थं अश्वगन्धादिः	"	९५
अपेतपूतिमांसानां व्रणानां संरोपणकवकः	"	९६—९७
सक्षौद्रनिम्बपत्रादिप्रयोगः	१२५	९८
चित्तोत्सृष्टव्रणानां कार्पासफलघृतेन शोचनम्	"	९९
साक्षपित्तादिव्रणानां घृतेन रोचनम्	"	१००
अवध्यादीनां व्रणानां	"	१०१
समादीनां	"	१०२
अन्तःशक्यादिव्रणानां वर्तिभिः शोचनम्	"	१०३
वस्त्रचदुष्टपिशितादिव्रणानामुस्सर्जनम्	"	१०४
पित्तादिदुष्टे व्रणे विरेचनादिकम्	"	१०५
अनूर्ध्वजे शययौ तीक्ष्णनावनम्	"	१०६
अनिलाद्ये स्नेहनावनम्	"	"
वातकफोल्बणे भूमाः	"	१०७
वक्त्रस्थे कवलः	"	"
सप्तव्रणे दोषानुरूपेण प्रक्षालनादिः	१२६	१०८—१०९
पानसेकादिषु घृतम्	"	११०
दूर्वास्वरसादितैलम्	"	१११
प्रपौण्डरीकादि	"	"
अपरं दूर्वास्वरसादि	"	११२
वात्यादिघृतम्	"	११३
निम्बेक्षादि	"	११४
स्कन्धतैलम्	"	११५—११६
निम्बाककादितैलम्	१२७	११७
पुरान्तक	"	११८

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
दिनेन्द्रवल्यादितैलम्	२१७	११९
महावृक्षादि "	"	१२०
वर्षाभूमूकदम्बादि "	"	१२१
मण्यं "	"	१२२
सरिचादि "	"	१२३—१२४
पद्मादि "	२२८	१२५
ककुभादिचूर्णम्	"	१२६
श्रिफलादि "	"	१२७—१२८
घणानां कठिनस्वसैधिर्यादिः	"	१२९
घणे प्रलेपाः	"	१३०—१३६
धारणदन्तादिमपी	२३३	१३७
कापिस्थमांसप्रयोगः	"	१३८—१३९
घणिनो पथ्यापथ्याविचारः	२३०	१४०—१४५
घणिनो निषिद्धमद्यम्	"	१४६
षड्मासपर्यन्तं पथ्याचारः	"	१४७—१४९
अष्टधा सद्योव्रणाः	"	१५०
तेषां लक्षणानि	"	१५१—१५४
सङ्ग्रहसुश्रुतकारयोरभिप्रायः	२३१	१५५
सद्योव्रणेषु सीवनविधिः	"	१५६—१५९
बन्धनविधिः	२३२	१६०—१६८
रक्तस्तम्भनयोगाः	"	१६९—१७३
शूलजघ्नाचिकित्सा	२३३	१७४
साप्ताहिको विधिः	"	१७५—१८०
क्षालनार्थं आरग्वधादिः	"	१८१—१८२
सङ्ग्रहसुश्रुतयोरभिप्रायः	२३४	१८३
सद्योव्रणे सामान्यकर्म	२३५—२३६	१८४—२१३
तालीसाद्यं तैलम्	"	२१४—२१५
गुडप्रहारादिषु चिकित्सा	"	२१६—२१९
भग्नस्वरूपम्	२३७	गद्यम्
तत्र साध्यासाध्या	"	२२०—२२६
भग्नस्य बन्धनादयः	२३८	२२७—२३९
अङ्गुल्यादिभग्नस्य चिकित्सा	२३९	२४०—२४४

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
भग्नस्य पथ्यापथ्यम्	२४०	२५५—२५६
भग्नशोफे प्रलेपनम्	"	२५७
भग्नस्य शालयितव्यानि सुसाधितं क्षणं च	२४१	२५८—२५९
गन्धतैलम्	"	२६०—२६१
दग्धम्रणे लेपादयः	२४२	२६२—२६३
क्षीरिवृक्षादितैलम्	"	२६४—२६५
कार्पासादिघृतम्	२४३	२६६—२६७
ताम्बूलचूर्णसन्दर्धे चिकित्सा	"	२६८
अथ भगन्दरचिकित्साधिकारः ।		
भगन्दर्शनदानं सम्प्राप्तिश्च	२४३	२६९—२७०
शतपोनकाख्यभगन्दरलक्षणम्	२४४	२७१—२७२
वृद्धीवाख्यभगन्दर	"	२७३—२७४
परिष्ठावाख्य	"	२७५—२७६
परिक्षेपाख्य	"	२७७—२७८
कक्षाख्य	"	२७९—२८०
भर्शो	"	२८१—२८२
शम्भुकावर्ताख्य	"	२८३—२८४
हन्मार्गाख्य	"	२८५—२८६
तेषां साध्यासाध्यविचारः	"	२८७—२८८
तेषां सामान्येन चिकित्साक्रमः	"	२८९—२९०
शुण्ठीमुररिष्वादि लेपनम्	"	२९१—२९२
बिडालास्थ्यादि	२४५	२९३—२९४
पुनर्भूवटपत्रादि	"	२९५—२९६
भारगवधादिवर्तिः	"	२९७—२९८
तिलकुम्भादि लेपनम्	"	२९९—३००
मञ्जिष्ठादि	२४६	३०१—३०२
अपुतात्रादि	"	३०३—३०४
व्योविष्मत्यादितैलम्	"	३०५—३०६
करवीरादि	"	३०७—३०८
फलत्रयादितैलं घृतं च	"	३०९—३१०

विषयः	पुस्तकसंख्या	श्लोकसंख्या
चिन्तापत्राद्युपनाहकिका	१४०	१५
मधुकुलोद्भादितैलम्	"	१६—१७
विटकुसारादिचूर्णम्	"	१८
अमृतादि "	"	१९
गुग्गुलुपट्टचपकादि "	"	२०
शङ्खिवेरादि "	"	२१
निर्गुणव्यादिकायः	"	२२
विस्वाग्निमन्त्रादिकायः	"	२३
मिश्रादिकायः	१४८	२४
पट्टोलादिकायः	"	२५
आदिराम्बवादिपोगः	"	२६
आर्द्रकधृतम्	"	"
गुग्गुलुतिक्तकसेवाक्रमः	"	२७
भगन्दरेषु ग्रणचिकित्सा	"	२८
भगन्दरे अपथ्यानि	"	२९
नवविधग्रन्थीनां निदानं सम्प्राप्तिः	"	१
वातजग्रन्थिलक्षणम्	१४९	गद्यम्
पित्तज " "	"	"
कफज " "	"	"
रक्तज " "	"	"
मांस " "	"	"
शेषो " "	"	"
अस्थि " "	"	"
चिरा " "	"	"
ग्रण " "	"	"
तेषां साध्यासाध्यविचारः	"	"
तेषां चिकित्साक्रमः	"	१—१
अट्टोलादिलेपनम्	"	गद्यम्
इयामादिलेपनः	"	"
सद्योक्तस्तम्भे उपनाहादयः	"	"
पित्तज्रादीनां चिकित्साक्रमः	"	१—१
सङ्ग्रहाभिप्रायः	१५०	गद्यम्

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
दन्त्यादिलेपः	१५०	६
बहिर्माग्राश्रितग्रन्थिचिकित्सा	"	७
मांसव्रणोद्भवग्रन्थिचिकित्सा	"	८-९
तत्र क्षाकनादिबिधिः	"	गद्यम्
करञ्जादितैलम्	"	"
सिराग्रन्थो साहचरं तैलम्	"	१०
मेदोग्रन्थिचिकित्सा	१५१	११-१४
पेशलपत्रस्वेदनम्	"	१५
स्तन्यपिष्टकुष्ठलेपनम्	"	"
पुनर्नवादिकल्कप्रलेपः	"	१६
पूर्तीकरजमूलाद्युपनाहः	"	१७
काङ्गभस्मादिप्रलेपनम्	"	१८
इन्द्रवज्रयाद्युपनाहनम्	"	१९-२०
शंखचूर्णादिप्रलेपनम्	"	२१
तिलाद्युपनाहः	"	२२
ग्रन्थिभेदनलेपनम्	१५२	२३
प्रकारान्तरेण ग्रन्थिभेदनलेपनम्	"	२४
अर्बुदनिदानं सम्प्राप्तिश्च	"	२५
तल्लक्षणं चिकित्साक्रमश्च	"	२६-२९
अर्बुदस्योपनाहादयः	"	३०-३३
सङ्ग्रहाभिप्रायः	१५३	३४
चित्रकादिप्रलेपनम्	"	३५-३८
दहनकुटचादि	१५४	३५-३६
उर्बोरूपश्चाङ्गुलादिप्रलेपनम्	"	३७
श्लीपदनिदानं सम्प्राप्तिश्च	"	३८-४२
तच्चिकित्साक्रमः	"	४३-४५
सङ्ग्रहाभिप्रायः	१५५	गद्यम्
वर्धमानाभयादिलेपनम्	"	४६
पवामृतादिक्वाथः	"	४७
शालोटकक्वाथः	"	४८
विश्वौषधादिकषायपानं सिद्धार्थकप्रलेपनं च	"	४९
अभयाककूपानं सर्पपतैलपानं च	१५६	५०

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
सर्वपविजयादिलेपनम्	१५६	५१
दिनकरमूलादि	"	५२
कृतेरादिलेपनम्	"	५३
कटुतैलप्रपृष्टमृगशृङ्गलेपनम्	"	५४
परण्डनिर्गुण्य्यादिप्रलेप	"	५५
इक्षीपदे वर्ज्यानि	"	५६
गोनासादिप्रलेपनम्	"	५७
गोमूत्रविषक्वशाखोटकवक्त्रकक्वाथः	"	५८
अपचीनिदानसम्प्राप्ती	"	५९—६०
गण्डमालानिदानलक्षणम्	१५७	६१
हंसपाद्यादिक्वाथः	"	६२
निम्बत्वगादिक्वाथः	"	६३
ऊर्ध्वाधःशोधनादि	"	६४
सिरामोक्षं तार्क्ष्यजसेवा च	"	६५
छेदनमर्दनादि	"	६६
शामीमूलादिलेपनम्	"	६७
पाकोन्मुखग्रन्थीनां चिकित्सा	"	६८
करञ्जतैलम्	"	६९—७१
सैलान्तरम्	१५८	७२
कटुतैलम्	"	७३—७४
वचादितैलम्	"	७५
शरपुष्पमूलादिलेपः	"	७६
उत्तमवारुण्यादितैलम्	"	७७
गवादिखुरदग्धकटुतैललेपनम्	"	७८
सौवर्चलादितैलादयः	"	७९—८०
व्योषादितैलम्	१५९	८०
शाखोटकवक्त्रतैलम्	"	८१
तुम्बीरसादितैलम्	"	८२
कृतमालादिसर्पिः	"	८३
सुशकंदुग्धादि	"	८४
खदिरादिमयी	"	८५
सुशर्कादि	"	८६

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
पृतीकलुङ्गादिलेपः	१५९	८९
वरणार्कादि	१६०	८७
भिम्बपत्रादि	"	८८
सर्षपादि	"	८९—९०
कुक्कुटविट्फलादिलेपः	"	९१
आरग्वधादिलेपः	"	९१
अलम्बुषारसापानम्	"	९३
अभयारिष्टादिसेवनम्	"	९४
मेदोदहनविधिः	"	९५
दाहे अभिप्रायभेदाः	"	९६—९७
अपचीनिवृत्तये मणिवन्धोपरिष्ठात् रेखाश्रयम्	१६१	९७
नाडीव्रणनिदानादि	"	९९—१००
वातादिनाडीलक्षणम्	"	गद्यम्
तेषां सामान्यचिकित्सा	"	१०१—१०५
घोण्डाफलस्वगादिवर्तिः	१६२	१०६
विभीतक्यादि	"	१०७
धुन्तुरकादि	"	१०८—१०९
भल्लातकादितैलम्	"	११०
नाडीव्रणापहं लेपनम्	"	१११
कटुकादिलेपः	"	११२
अथ क्षुद्ररोगाधिकारः ।		
अजगल्लिकालक्षणम्	१६३	गद्यम्
यवप्रख्या	"	"
अलजी	"	"
कछपी	"	"
पंनसिका	"	"
पाषाणसर्दभ	"	"
मुखदूषिका	"	"
पद्मकण्टक	"	"
विवृता	"	"

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
मसूरिकालक्षणम्	१६३	गद्यम्
मेदोविस्फोट	"	"
पिटका	"	"
पद्मकर्णिका	"	"
गर्दभी	"	"
कक्ष्या	"	"
गन्धा	"	"
राजिका	"	"
जालगर्दभ	"	"
अग्निरोहिणी	"	"
इरिगङ्गिका	"	"
विंदारी	"	"
शर्कराबुदनिदानादि	"	गद्यम्
चर्ममीकनिदानादि	२६४	"
कदर	"	"
बद्धगुदनिदानादि	"	"
चिक्पस्य लक्षणम्	"	"
अपनस्य	२६४	"
कुनज	"	"
अलसस्य	"	"
तिलकालक	"	"
मशक	"	"
चर्मकील	"	"
जतुमणि	"	"
व्यञ्जलक्षणं निदानं च	"	"
तस्यैव मुखादन्यत्र नामान्तरम्	"	"
व्यञ्जानां लक्षणानि	"	"
कौष्ठरोगस्य निदानादि	"	"
षट्त्रिंशत् क्षुद्ररोगाः	२६५	५-६
तेषां साध्यासाध्यविचाराः	"	१-३१
अजगङ्गिकाचिकित्सा	"	"
वक्त्रप्रस्थादीनां चिकित्सा	"	१३-३६

विषयः	पुस्तकसंख्या	श्लोकसंख्या
मेदोर्बुदचिकित्सा	२६६	१७
असाध्यवल्मीकस्य लक्षणम्	"	१
वल्मीकचिकित्सा	"	१८—१९
कदरचिकित्सा	"	२०
चिरपचिकित्सा	२६७	१
कुनखे चिकित्सा	"	१
पूतिनखनाशनप्रयोगः	"	२१—२२
मखरोगहरा योगाः	"	२३—२४
पादाङ्गुलीत्रणहरप्रयोगाः	"	२७—३०
तिलकालकमशकानां सूर्यकान्तेन दाहः	२६८	गणम्
चर्मक्रीलादीनां चिकित्सा	"	३१
व्यङ्गादीनां चिकित्सा	"	३२—४५
कुङ्कुमोशीरादितैलम्	"	४६—४९
मञ्जिष्ठादितैलम्	२७०	५०—५१
प्रसुप्तौ वातकुष्ठोक्तचिकित्सा	"	५२
उत्कोठे पित्तश्लेष्महरो विधिः	"	गणम्
पादभेदलक्षणम्	"	५३
तण्डुलनायै घटाङ्गुरादिघृतम्	"	५४
अर्कादिप्रयोगः	"	५५—५६
पादभेदने सिरावेधः	"	५७
विषादिकाचिकित्सा	२७१	५८—५९
पादस्फुटनादीनां चिकित्सा	"	६०—६५
करञ्जबीजादि	"	६६
पादयोः कण्टकविद्रुचिकित्सा	२७२	६७—७०
पादपरितापचिकित्सा	"	७१—७५
स्पर्शिण्यथाचिकित्सा	"	७६—७९
देहद्वौर्गन्ध्यनाशनप्रयोगः	२७३	८०
शिरी रंजामञ्जादिप्रलेपः	"	८१
तिन्त्रिणीस्वरसादितैलम्	"	८२—८३
तिन्त्रिणीस्वरसलेपः	"	८४
देहद्वौर्गन्ध्यनाशनविधिः	"	८५
द्विनिष्ठादिपूर्णम्	"	८६

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
अतिजलपानलक्षणम्	२७३	८४—८६
तस्य चिकित्सा	"	८९
प्रेयुताग्निदग्धस्य चिकित्सा	"	गद्यम्
गुणरोगनिदानचिकित्सा ।		
गुणरोगाणां निदानम्	२७४	१—४
तत्रोपदंशप्रकाराः	"	गद्यम्
तेषां लक्षणादि	"	५
योन्यशूललक्षणम्	"	गद्यम्
सर्पपिका	२७५	"
अवमग्न्य	"	"
अलजीकुम्भिकयोः	"	"
उत्तमा	"	"
पुष्करिका	"	"
संव्यूढपिठका	"	६
मृदिताण्ड्यस्य	"	गद्यम्
अङ्गीलिका	"	"
निवृत्तसंज्ञस्य	"	"
अवपाटिका	"	"
मिरुद्धमणि	"	"
प्रथित	"	७
स्पर्शहानि	"	"
क्षतपोन	"	गद्यम्
स्वक्पाक	"	"
मांसशातन	"	"
रक्तार्बुद	"	"
मांसार्बुद	"	८
तिलकालक	"	"
तेषां साध्यासाध्यविचारः	"	"
उपदंशचिकित्सा	२७६	१०—१४
उपदंशहरा योगाः	"	१५—१८

विषयः	पुटसङ्ख्या	इलोकसङ्ख्या
भर्षा भादिचिकित्सा	२७७	२३-२७
योनिव्यापदां निदानम्	२७८	३८
वातिकीकक्षणम्	"	गद्यम्
अतिचरणा	"	"
ग्राह्यचरणा	"	"
उदावर्त	"	"
जातघ्नी	"	"
अन्तर्मुखी	"	"
सूचीमुखी	२७९	"
शुष्का	"	"
वामिनी	"	"
षण्डसंज्ञाया	"	३९
महायोनि	"	गद्यम्
पैच्छिकी	"	"
रक्तयोनि	"	"
इलैधिमकी	"	"
लोहितक्षया	"	"
परिप्लुता	"	"
अप्लुता	"	"
विप्लुता	"	"
कर्षिणी	"	"
योनिव्यापच्चिकित्सा	२८०	४०-४६
सैरीयकत्रिफलादिघृतम्	"	४७-४८
गुल्फ्यादितैलम्	"	४९-५०
वक्षोपकुम्भिकादिघृतम्	"	५१-५२
बृहत्स्यादितैलम्	"	५३
सौवर्चलादिपरिषेकः	२८१	गद्यम्
दन्तनिर्ग्रहः	"	५४
विल्बार्कमूलपिष्टेन मध्यसेवा	"	५५
प्रण्डतैलसेवा	"	५६
शताह्वादिवर्तिः	"	५७

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
बोनिशूके वृषादिकल्कः	२८१	४८
पित्तयोर्न्यां स्नेहादिक्रिया	"	५९
शतावरीघृतम्	"	१०—१५
बलाघृतम्	२८२	११—१७
रक्तयोनिचिकित्सा	"	१८—१९
श्लेष्मदुष्टायां योन्यां चिकित्साप्राक्रमः	"	७०—७३
सखिपातदुष्टयोर्न्यां चिकित्सा	२८३	७४

अथ विषचिकित्साधिकारः ।

विषोत्पत्तिः	२८३	१—१
स्थावरजङ्गमविषम्भानम्	"	३—४
गरस्य लक्षणम्	"	५—६
जङ्गमविषस्य "	२८४	७—९
स्थावरविषस्य वेगव्याप्तिः "	"	१०—१४
विषवेगानुरोधेन चिकित्सा	"	१५—१७
चन्द्रोदयागदः	"	१८—२१
भौषधसिध्यर्थं मन्त्रः	२८५	२२—२३
चन्द्रोदयस्य फलश्रुतिः	"	२४—२५
स्थावरविषार्तस्य सखाश्चिकित्सा	"	२६—२७
भौमानां सर्पाणां त्रैविध्यम्	"	२८—२९
ब्राह्मणादीनां सर्पजातीनां सम्भवायकालः	"	३०—३३
सर्पाणां दंशहेतुः	२८६	३३
सर्पदंशलक्षणम्	"	३४—३७
सर्पाणामल्पविषत्वे हेतुः	"	३८—३९
श्मशानादिषु दण्डस्य चिकित्स्यता	"	४०—४१
जलाध्यलक्षणम्	५८७	४१—४५
नटर्जाव "	"	४६
सविषविषदंश "	"	४७
देहे विषस्य व्याप्तिर्क्रमः	"	४८
विषस्य शीघ्रप्रतीकारे हेतुः	"	४९
सद्यःकरणीयानि	"	५०—५३

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
तन्त्रान्तरोक्तानि सप्तः करणीयानि	२८८	५४—५६
अणोरपि विषस्य नाशने युक्तिः	"	५७
विषे स्थानान्तरप्राप्ते सिरामोक्षादयः	"	५८—६०
दूर्वाकरविषे सिन्दुवारकमूलागदः	"	६१
मण्डलविषे वज्रवल्गवादादयः	२८९	६२—६४
राजिकविषे शारिजादिप्रयोगः	"	६५—६६
सर्वविषनाशाय टङ्कणचूर्णप्रयोगः	"	६७
रामठप्रयोगः	"	६८
नष्टसंज्ञानां नश्यम्	"	६९—७१
भतिविशेषप्रयोगाः	"	७२—७५
शिखिपन्नादिधूपः	२९०	७६
पञ्चशिरीषागदः	"	७७
विषसुप्तमद्योवनम्	"	७८—८०
विश्वदिगुलिका	"	८१—८२
शिरीषपुष्पादि "	२९१	८३
सजीवनी नामापदः	"	८४—९२
कटुत्रिकादिगुलिका	"	९३—९५
विषदिग्धविषस्य कक्षणम्	२९२	९६—१००
तन्त्रिकित्सा	"	१०१—१०२
विषभवे त्रणे तैलम्	"	१०३
विषार्तानामुपद्रवाः	२९३	१०४—१०५
विषज्वरे राजवृक्षादिकाभः	"	१०६
कटुकादि "	"	१०७
कोलमज्जादि "	"	१०८
त्रिफलादि "	"	१०९
बलादि "	"	११०
वेदेहादिलेहः	"	१११
विषकासे सान्द्रनागरादिलेहः	"	११२
विषवर्मां विल्वमूलादिकायः	"	११३
वेष्टाप्रयश्चनादिलेहः	"	११४
श्रीरीवृक्षाङ्कुरादिप्रयोगः	"	११५
जीर्णशाल्योदनादि	"	११६

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
विषश्वासे तैकादि	२९४	११६—११७
विषहिधमायां शंखकनकादि	"	११८
वालकादि	"	११९
विश्वभेषजादि	"	१२०
तृषि मूर्च्छायां च शीतोपचारादि	"	१२१—१२४
विषजातिसारे भूनेग्वादि	"	१२५—१२६
छोन्नमोचरसादि	२९५	१२७
धातक्यादिघूर्णम्	"	१२८
आरग्वधादिघृतम्	"	१२९
गृहधूमादि	"	१३०
मूर्च्छरुजि काकोल्यादिनस्वम्	"	१३१
क्षीरपानादि	"	१३२—१३७
सेककेपाः	२९६	१३८—१३९
केपनावनादि	"	१४०—१४२
कुशस्य चावस्यादिप्रयोगः	"	१४३—१४४
मागदन्त्यादिघृतम्	"	१४५—१४६
मांसोपयोगः	"	१४७
कार्पासमूलादिकलकः	"	१४८
षष्ठादिघृतम्	२९७	१४९—१५१
विषे शीतोपचारकरणम्	"	१५२—१५३
भेषजेषु घृतस्य प्राधान्यम्	"	"
विषार्तानां वज्र्यानि	"	१५४—१५६
विषरोगिणां शीतमेवौषधम्	"	१५७
विषार्तानां हितानि	२९८	१५८—१५९
विषवर्षने हेतुः	"	१६०—१६२
सर्पाङ्गाभिहनलक्षणम्	"	१६३
शङ्काविषसा	"	१६४
सर्पाङ्गाभिहतशङ्काविषये चिकित्सा	"	१६५—१६६
दूषीविषार्तस्य	"	१६८—१७०
दूषीविषस्य लक्षणम्	"	१७१
दूषीविषस्यान्वयर्चना	२९९	१७२
दूषीविषचिकित्सा	"	"

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
दूषीविपारि नामागदः	२९९	१७३-१७४
गरनिरूपणम्	"	१७५
गरोपयुक्तस्य लक्षणम्	"	१७६-१८०
तस्य चिकित्सा	३००	१८१-१८५
गरेण स्वगुपहते लेपः	"	१८६-१८७
गरे क्षीरसर्पिषोः शीलनम्	"	१८८
गरादीनां घृतत्रयम्	३०१	१८९-१९०
तण्डुलीयकमूलादिघृतम्	"	१९१
नागदन्त्यादि "	"	१९२
अजेयं सर्पिः	"	१९३-१९५
अमृतं "	"	१९६-१९७
शिरीषत्वगादि "	"	१९८-२०४
गरदोषे अङ्गोक्तमूलादिः	३०२	२०५
सिताचन्दनादिचूर्णम्	"	२०६
पुष्पाङ्गोलादिकलः काथश्च	"	२०७
स्त्रुक्षीरादिगुलिका	"	२०८-२०९
हरितालभाक्षितस्य लक्षणम्	"	२१०
तस्य चिकित्सा	"	२११-२१३
पुष्पूरकविषार्तस्य लक्षणम्	३०३	२१४
तस्याचिकित्सा	"	२१५-२१६
औषधादिभिन्नस्य श्रेष्ठत्वम्	"	२१७-२१९
कीटाः चतुष्प्रकाराः	"	२२०
तैर्दृष्टानां लक्षणम्	"	२२१-२२३
वातिकविषस्य "	३०४	२२४
पैत्तिकविषस्य "	"	२२५
कफाधिकविषस्य "	"	२२६
तेषु यथाक्रमं लेपादयः	"	२२७-२३४
दशाङ्गमगदः	३०५	२३५
कीटविषेषु स्वेदाप्रतिषेधः	"	२३६
क्षारवचादिसेवनम्	"	२३७
कीटविषेषु तुलसीमूलादि	"	२३८-२३९
शिरीषपुष्पादि	"	२४०

वृश्चिकविषलक्षणम्	१०५	२४१
तस्य निरूपणम्	"	२४२
मन्दवृश्चिकलक्षणम्	"	"
मध्यमवृश्चिक "	"	गद्यम्
महावृश्चिक "	"	२४३
महाविषदंष्टस्य "	३०६	"
वृश्चिकविषे चिकित्साक्रमः	"	२४४-२५४
नागरादिगुलिका	"	२५५-२५६
शरीषबीजाद्यगदः	३०७	२५७
कालया कर्णमललेपनम्	"	२५८
नक्तमालदलजल "	"	२५९
चन्दनम्	"	"
शिखिः कुट्टपिच्छादिधूपः	"	२६०
पलाशबीजादिलेपनम्	"	२६२
नागवल्लीदलरसादि "	"	२६३
वृश्चिकविषे अनेकविधलेपनानि	"	२६४-२७०
शतपदीदृष्टलक्षणम्	३०८	२७१
तच्चिकित्सा	"	२७२
गृहगोधिकादृष्टलक्षणम्	"	२७३
तच्चिकित्सा	"	२७४-२७५
मक्षिकादंशे नस्यादयः	"	२७६-२७७
मक्षिकादंशे तकरादि प्रयोगः	३०९	२७८
मक्षिकाविषे लेपनादयः	"	२७९-२८१
मस्यविषलक्षणम्	"	२८२
तच्चिकित्सा	"	"
जबमूत्रितविषलक्षणम्	"	२८३
लूतोत्पत्तिप्रकारः	"	२८४-२८६
तद्वासामान्यलक्षणम्	"	२८७-२८९
विषोद्वमनप्रकारः	११०	२९०-२९६
लूताविषचिकित्सा	"	२९९-३०३
लूताविषे स्नेहकार्यम्	१११	३०३
लूताविषे पक्कादिलेपनम्	"	३०४

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
नागवल्लीरसादिलेपः	३१२	३०५
कपिरथादि	"	३०६
रामठादि	"	३०७
वृत्तमकर्णिकाप्रयोगः	"	३०८
शिरीषपञ्चाङ्गप्रयोगः	"	३०९
लोभ्रसैन्धवादिलेपनम्	"	३१०
चन्दनाद्यगदः	३१२	३११
काकमाचीदलादिलेपनम्	"	३१२
कटभीमूलादिघृतम्	"	३१३-३१४
सर्वलूतानां दंशसामान्यलक्षणम्	"	३१५
मूषिकविपलिलक्षणम्	"	३१६
शुक्रपतनसर्शलक्षणम्	"	३१७-३१८
आखुपिप्यासाद्यपत्वम्	"	३१९-३२०
आखुविषे चिकित्साक्रमः	३२३	३२२-३२६
शिरीषरज्ज्यादिलेपनम्	"	३२७
आखुविषे छर्दनादि	"	३२८-३३०
सहचरमूलादिः तिलकतज्ज्यादिश्च	"	३३१
सकपित्थमाज्जरास्थिसेवनम्	"	३३२
तस्मिन् दशगुणदुग्धतैलम्	"	"
कपिस्थोत्थितवन्दाकसेवनम्	३१४	३३३
शिरीषरससंयुक्तमक्कुणनस्यं कृष्णरम्भाफल-	"	३३४
सहितमक्कुणभक्षणं च	"	"
कार्पासपत्ररसैलम्	"	३३५
तण्डुलीयकमूलकल्कसेवनम्	"	३३६
शिरीषफलकल्कसेवनम्	"	३३७
वृन्मत्तफलप्रयोगः	"	३३८
मेघनादमूलादिसेवनम्	"	३३९
पथ्याचूर्णधूपनम्	"	३४०
मूषिकार्तस्य तक्रैणैव भोजनम्	"	"
करञ्जस्वगादि	"	३४१
पथ्यानागरादि	"	"
तगरंस्वेरसादिप्रयोगः	"	३४२

विषयः	पुटसंख्या	श्लोकसंख्या
ककुभकायः	३१४	३४२
अग्निकरसादि नस्यं	"	"
सितगदादिप्रलेपनादि	"	३४३
पुरुषबीजादिप्रयोगाः	३१५	३४४-३४५
भूनागचूर्णसेवनम्	"	३४६
रम्भाफलनिक्षिप्तमक्कुणसेवनम्	"	"
तक्रणशरपुद्गुबीज	"	३४७
वभ्तमूत्रेण अहोत्रमूलकल्क	"	३४८
सप्ताहं वचा	"	३४९
कपित्थफलनिर्ग्रास	"	३५०
विल्लामांसलेपनभक्षणम्	"	३५१
आखुविषौलम्	"	३५२
आखुविष वृत्तम्	"	३५३
कपित्थपत्राक्षम्	३१६	३५४
शिरीष	"	गद्यम्
शुना दृष्टस्य लक्षणम्	"	३५५-३५७
व्यालादिदृष्टस्य	"	३५८-३६०
असध्य	"	३६१-३६३
अलर्कविषे सर्पिषा दाहः	३१७	३६४
अगदलेपनं पुराणघृतपात्रं च	"	"
व्रणोपरि निष्पीडनादि	"	"
मातुलुङ्गकल्कयन्त्रेणम्	"	३६५
अर्कशीरविरेचनम्	"	"
जलवेतसमूलादिकाथः	"	३६६
जलवेतसमूलादिवृत्तम्	"	३६७
अर्कशीरिदि	"	३६८
अहोत्रोत्तरमूलादि	"	३६९-३७०
उन्मत्तमूलादि पयःपानम्	"	३७१
माजीरावपे निम्बादिककपानम्	"	३७२
जीमूतपत्राङ्गागदः	"	३७३-३७४
अश्वगन्धादिवृत्तम्	३१८	३७५-३७६
नखदन्तविषापहो लेपः	"	३७७-३७८

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
नील्यादि स्वरसतैलम् (आग्नेयानुमतम्)	३१८	३८२-३८६
अमृततैलम्	३१९	३८९-३९४
शिवोदितममृततैलम्	"	३९५-४०४
अजेयं सर्पिः	३२०	४०५-४०८
अमृतम्	"	४०९-४०९
विषे प्रशान्ते लक्षणम्	३२१	४१०

अथ रसायनवाजीकरणाधिकारः ।

रसायनादीर्घायुप्राप्तिः	३२१	४११
रसायननिरूपणम्	"	"
कस्मिन्नवसरे रसायनं प्रयोज्यम्	"	"
अविशुद्धशरीरे रसायनं निष्फलम्	"	"
ग्राम्यादीनि वर्ज्यानि	"	४१२
वातातपविधानेपि विशेषेण वर्जनीयाः	"	"
व्याघ्रमादीनां वर्जनम्	"	"
कुक्कुटादित्यागः	"	"
तस्मिन् समये सेव्यमम्बु	"	"
दृढीभवेदाधिभिः	"	"
सौर्यमारुतिको विधिः	"	"
वातातपसहायोगाः	"	"
क्षदिरादिरसायनम्	"	४१६
शीतोदकरसायनम्	"	४१७
शीतोदकरसायनोवाक्रमः	"	४१८
त्रिफलारसायनम्	"	४१९
शीतोदकरसायनान्तरम्	"	४२०
त्रिफला	३२३	४२१-४२६
त्रिफलागुणवर्णनम्	"	४२७-४२८
अनुपानविशेषेण बहुरोगशमनत्वम्	"	४२९-४३०
त्रिफलानेवाक्रमः	"	४३१-४३२
त्रिफलायाः लोहपात्रसंयोगेन मृत्पुञ्जत्वम्	३२४	४३३-४३४
अध्यामयनाशनार्थं त्रिफलाचूर्णरसायनम्	"	४३५-४३६

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
हरीतकीकल्कः	३२४	३३-४०
चित्रकरसायनम्	३२५	४१-४५
विकृतादि "	"	४६-४७
शतावरी "	३२६	४८
पुनर्नवा "	"	४९
वत्सादि "	"	५०
अश्वगन्धादि "	"	५१
तिलकल्पः	"	५२
बाराही "	३२७	५३
बाराहीरसायनान्तरम्	"	५४
बाराह्यादिरसायनम्	"	५५
बाकुची "	"	५६
पथ्यादि "	"	५७
अभयादि "	"	५८
व्याधादि "	३२८	५९
गुग्गुलु "	"	६०-६९
मुण्डनिका "	३२९	७०-७३
गोक्षुरा "	"	७४-७५
अमृतवल्गुद्रवः	३३०	८०-८७
अमृतवल्गुपयोगप्रकारः	३३१	८८-९५
कशुनोत्पत्तिः तद्गुणश्च	"	९६-१०१
कशुनोपयोगक्रमः	३३२	१०२
कशुनकल्पः	"	१०३-१०६
कशुनोपयोगसमये वमिमूर्च्छाशमनार्थं सहसा		
शीताम्बुलेकः	३३३	१०७
विदाहरिहाराय शीतानुलेपनम्	"	"
कशुने विरुद्धः	"	१०८
पित्तकोपभयादन्ते मुदुविरेचनम्	"	१०९
वर्धमानपिप्पली	"	१०९-११५
शतावरीरसायनम् (विदेहपत्तिनिर्मितम्)	"	११६-१२२
निम्बतैलनस्यम्	३३४	१२३
निम्बपञ्चाङ्गरसायनं षड्रह्यचारिणे अश्विभ्यां		
प्रोक्तम्	"	१२४-१२७

विषयः	पुटसंख्या	अंकसंख्या
निम्बपत्राङ्गादिरसायनम्	१३१	१३५-१३६
पत्राङ्गदिरसायनम्	१३५	१३५-१३६
भङ्गातकस्वरम्	१३५	१३५-१३६
आमलकभङ्गातक	१३५	१३५-१३६
वेष्टादि	१३५	१३५-१३६
वेष्टादिरसायनान्तरम्	१३५	१३५-१३६
विलङ्गादिरसायनम्	१३५	१३५-१३६
शतावरीसर्पिः (अश्विभ्यां विहितं)	१३५	१५१-१६९
मृत्तराजपञ्चवरसायनम्	१३५	१७०
समूलमृत्	१३५	१७१
वज्रवल्ली	१३५	१७२-१७३
टङ्गणादि	१३५	१७४-१७५
व्याधिशमनार्थं देवतापूजनम्	१३५	१७५
पुनर्नवारसायनम्	१३५	१८०
वज्रवल्ली	१३५	१८१
शोषधीनां विशेषाः	१३५	१८२
तस्योदाहरणम्	१३५	१८३
रसायनप्रयोगक्रमः	१३५	१८४
रसायनविधिभ्रंशजानां रोगानां प्रतीकारः	१३५	१८५
अग्निवल्गुप्रवेक्ष्यैव रसायनं प्रयोज्यम्	१३५	१८६
वाजीकरणनिरूपणम्	१३५	१८७-१८८
शुक्रक्षये कारणम्	१३५	१८९-१९३
वाजीकरणप्रयोगे कलम्	१३५	१९४
मधुकचूर्णयोगः	१३५	१९५
कुलीरशृङ्गीयोगः	१३५	१९६
स्वयङ्गुप्तागोक्षुरचूर्णयोगः	१३५	१९७
पयस्याकल्कयोगः	१३५	१९८
शतावरीघृतम्	१३५	१९९
शतावरीघृतान्तरम्	१३५	२००-२०१
वस्ताण्डसिद्धयोगः	१३५	२०२
वृष्यद्रव्याणि	१३५	२०४-२०५

विषयः	पुटसङ्ख्या	श्लोकसङ्ख्या
शङ्कुकीप्रयोगः	३४१	२०६
विदार्यादिष्टतम्	"	२०७-२०८
शतावरीष्टतम्	"	२०९
पुनर्नवादिप्रयोगः	"	२१०-२११
कामवर्धनी शङ्कुकीप्रयोगः	"	२१२
शृङ्गी गुलिका	"	२१३
शतावरीरसायनगुलिका	३४१	२१४-२२१
लिङ्गवर्धनयोगाः	"	२२२-२२८
वैद्यप्रशंसा	३४४	२२९-२३१
कुवैद्यनिन्दा	३४५	२४२-२४६
वैद्यपूजनक्रमः	"	२४७-२४८
अग्निनोर्महिमानुवर्णनम्	"	२४९-२५५
ग्रन्थसमाप्तिः	३४६	

॥ श्रीः ॥

योगरत्नसमुच्चयः ।

तृतीयो भागः ।

अथ वन्ध्यादिरोगचिकित्साधिकार एकविंशः ।

रजोयोनिगतैर्दोषैः पाप्माभिः कर्मभिस्तथा ।

वन्ध्या भवेद्बधूस्तद्वत्पुरुषश्शुक्रगैर्मलैः ॥ १ ॥

तिलक्षीरिणिकामूलं पिबेदुष्णेन वारिणा ।

अनार्तवा तु या नारी सार्तवा भवति ध्रुवम् ॥ २ ॥

अम्लिकामूलमाहृत्य पिष्ट्वा क्षीरेण पाययेत् ।

नारीणां नष्टपुष्पाणां सद्यो रक्तं प्रवर्तते ॥ ३ ॥

(तन्त्रान्तरे)

वटशृङ्गवरीतुरङ्गगन्धाघननादैः सपयः प्रसिद्धमम्भः ।

सुतयत्यचिरेण पीयमानं गुरुणा पङ्क्तिरथाय दत्तमेतत् ॥ ४ ॥

(सारावल्या)

वराश्वगन्धायष्टीनां कषायं हिमसंज्ञितम् ।

ऋतुकाले पिबेन्नारी सा सुतं जनयेद् द्रुतम् ॥ ५ ॥

निम्बकाष्ठस्य धूपेन धूपयित्वा भगं तथा ।

मैथुनं या निषेवेत सा प्रसूयेत मानुषी ॥ ६ ॥

(तन्त्रा-)

पयसा लक्ष्मणामूलं पुत्रोत्पादस्थितिप्रदम् ।

नासयास्येन वा पीतं वटशृङ्गाष्टकं तथा ॥ ७ ॥

(बाहटे)

बीजपूरकबीजानि चूर्णं वा नागकेसरात् ।

पीत्वाज्येनाप्नुयाद्गर्भमृतौ योषिन्नराश्रयात् ॥ ८ ॥

(सिद्धसा-)

१. 'चूर्णानि' इति पा-

अश्वगन्धाकषायं तु मृद्वग्निपरिसाधितम् ।

ऋतुकाले पिवेद्वन्ध्या गर्भसन्धानकृत्परम् ॥ ९ ॥

(चन्द्र-)

छागक्षीरं पिवेन्नारी षण्डकीमूलकलिकृतम् ।

ऋतुस्नाताथवा क्षीरे कार्कोटं कन्दमेव वा ॥ १० ॥

उत्पलस्य च कन्दानि बहुमूलास्तथैव च ।

फलानि पुत्रजीवस्य जालानि तु तथैव च ॥ ११ ॥

मधुकस्य च पुष्पाणि सरसीरुहकेसरम् ।

कशेरुकस्य कन्दानि किंशुकस्य फलानि च ॥ १२ ॥

एतानि समभागानि चूर्णयित्वा भिषग्वरः ।

मधुशर्करया युक्तं तच्चूर्णं गुलिकीकृतम् ॥ १३ ॥

त्रीण्येतान्यक्षमात्राणि प्रातःकाले त्र्यहं ततः ।

ऋतुकाले दिने देयं पुत्र्यं परमदुर्लभम् ॥ १४ ॥

आहारं पयसा युक्तं ततो भर्त्ताग्माविशेत् ।

तेन पुत्रं प्रसूयेत वन्ध्यायां दृष्टमौषधम् ॥ १५ ॥

(श्लोकालङ्कारे)

मञ्जिष्ठाचिसितावरी द्विरजनी यष्टिः पयस्या वचा

श्रेष्ठादीप्यतुरङ्गगन्धकटुकावीराद्विमेदाबला ।

लोभ्रं सोत्पलपत्रजीवककशेरुर्वम्भोदजीवर्षभं

सञ्चूर्णय्ययुतं लिहेत्सुतकरं शुक्रार्तवातिं जयेत् ॥ १६ ॥

(आगस्त्यात्)

मञ्जिष्ठा मधुकोत्पलद्विवृहतीकौन्त्यश्वगन्धा सिता

तिक्तोग्राहिमहिज्जुदीप्यतरुगुण्यष्टीनिशापन्नकैः ।

सिद्धं भास्करयक्षलोचनवृषालर्कामृतासातला

शाङ्गाष्ठास्वरसेषु गर्भजननं वन्ध्यास्ववन्ध्यं घृतम् ॥ १७ ॥

(तन्त्रान्तरादादाय श्लोकीकृतम्)

१. मण्डकीमूलमिति.

२. पुत्रजीवो वृक्षविशेषः । गर्भकरः, कुमारजीवः,

गर्भद इत्यादयः अस्य पर्यायाः.

शार्ङ्गाष्टार्काळकं ब्रह्ममृतायक्षद्वृषस्वरसे ।

सिद्धं तुरीयलवणं साज्यमृतौ गर्भदं स्त्रीणाम् ॥ १८ ॥

(काश्चि-)

मञ्जिष्ठाकुष्ठतगरत्रिफलाशर्करावचाः ।

द्वे निशे मधुकं मेदा दीप्यकः कडुरोहिणी ॥ १९ ॥

पयस्या हिङ्गुकाकोळी वाजिगन्धा शतावरी ।

पिष्ट्वाक्षशैर्घृतप्रस्थं पचेत् क्षीरचतुर्गुणम् ॥ २० ॥

योनिशुक्रप्रदोषेषु तत्सर्वेषु प्रशस्यते ।

आयुष्यं पौष्टिकं मेध्यं धन्यं पुंसवनं परम् ॥ २१ ॥

फलसर्पिरिति ख्यातं पुष्पे पीतं फलाय यत् ।

म्रियमाणप्रजानाञ्च गर्भिणीनाञ्च पूजितम् ॥ २२ ॥

एतत्परञ्च बालानां ग्रहघ्नं देहवर्धनम् ।

(बाह-)

मञ्जिष्ठामधुकं कुष्ठं त्रिफला शर्करा वचा ।

अजमोजो हरिद्रे द्वे हिङ्गुतिक्तकरोहिणी ॥ २३ ॥

काकोळी क्षीरकाकोळी मूलश्चैवाश्वगन्धजम् ।

जीवकर्षभकौ मेदा रेणुका बृहतीद्वयम् ॥ २४ ॥

उत्पलं चन्दनं द्राक्षा पद्मकं देवदारु च ।

एभिरक्षसमैर्भागैर्घृतप्रस्थं विपाचयेत् ॥ २५ ॥

चतुर्गुणेन पयसा यथावन्मृदुनाग्निना ।

एतत्सर्पिर्नरः पीत्वा स्त्रीषु नित्यं वृषायते ॥ २६ ॥

पुत्रान् जनयते वीरान् मेधाविप्रियदर्शनात् ।

बन्ध्या च लभते गर्भं या च कन्यां प्रसूयते ।

या चैवास्थिरगर्भा सा मृतापत्या च या भवेत् ॥ २७ ॥

एतदेव कुमाराणां सर्वाङ्गग्रहमोक्षणम् ।

धन्यं यशस्यमायुष्यं कान्तिलावण्यपुष्टिदम् ॥ २८ ॥

ये च कल्याणके प्रोक्तास्ते चापीह गुणा स्मृताः ।

एतत्फलघृतं नाम अश्विभ्यां परिकीर्तितम् ॥ २९ ॥

(कुमारसंहितायाम्)

एतैरेव वरीकाथे सक्षीरं साधयेद् घृतम् ।

पूर्वस्मादधिकं विद्यादेतत्पुंसवनं परम् ॥ ३० ॥

(सारावल्यां)

मञ्जिष्ठाद्यनन्तरमेवमतिदेशः ।

सर्पदष्टा तु या स्वप्ने सा पुत्रं लभते परम् ।

वृषं हस्तिरथं नृत्तं कुङ्कुमांगरुचन्दनम् ॥ ३१ ॥

कन्दुकं दर्पणं वीणां मुद्रिकां कण्ठभूषणम् ।

या स्वप्ने लभते सा च सत्पुत्रं समवाप्स्यति ॥ ३२ ॥

(काल्यायनीयात्)

यो भक्षयेद्दण्डबालान् (?) वृथैवापहसेत्परान् ।

स वन्ध्यो मृतपुत्रो वा स्यादित्याह महेश्वरः ॥ ३३ ॥

कृच्छ्रचान्द्रायणे स्यातामत्र साक्षात्प्रतिक्रिया ।

कर्तव्यं पञ्चमीश्राद्धं विष्णुधर्मादिचोदितम् ॥ ३४ ॥

सेवेत सेतुबन्धादितीर्थान्यायतनानि च ।

श्वेतारण्यादिकान्येवमिहामुत्र च मोदते ॥ ३५ ॥

(तन्त्रान्तरे)

शुद्धे शुक्रार्त्तवे सत्वः स्वकर्मक्लेशचोदितः ।

गर्भस्सम्पद्यते युक्तिवशादग्निरिवारणौ ॥ ३६ ॥

मासि मासि रजः स्त्रीणां रसजं स्रवति त्र्यहम् ।

वत्सराद्द्वादशादूर्ध्वं याति पञ्चाशतः क्षयम् ॥ ३७ ॥

क्षामप्रसन्नवदनां स्फुरच्छोणिपयोधराम् ।

स्रस्तासि कुक्षिं पुंस्कामां विद्यादतुमतीं स्त्रियम् ॥ ३८ ॥

मासेनोपचितं रक्तं धमनीभ्यामृतौ पुनः ।

ईषत्कृष्णं विगन्धश्च वायुर्योनिमुखान्नुदेत् ॥ ३९ ॥

ततः पुष्पेक्षणादेव कल्याणध्यायिनी त्र्यहम् ।

मृजालङ्काररहिता दर्भसंस्तरशायिनी ॥ ४० ॥

क्षैरेयं यावकं स्तोकं कोष्ठशोधनकर्शनम् ।

पर्णे शरावे हस्ते वा भुञ्जीत ब्रह्मचारिणी ॥ ४१ ॥

चतुर्थेऽह्नि ततः स्नाता शुक्लमाल्याम्बरा शुचिः ।

इच्छन्ती भर्तृसदृशं पुत्रं पश्येत् पुरः पतिम् ॥ ४२ ॥

ऋतुस्तु द्वादशनिशाः पूर्वास्तिस्रोऽत्र निन्दिताः ।

एकादशी च युष्मासु स्यात्पुत्रोऽन्यासु कन्यका ॥ ४३ ॥

उपाध्यायोऽथ पुत्रीयं कुर्वीत विधिवद्विधिम् ।

कर्मान्ते च पुमान् सर्पिःक्षीरशाल्योदनाशितः ॥ ४४ ॥

प्राग्दक्षिणेन पादेन शय्यां मौहूर्त्तिकाज्ञया ।

आरोहेत् स्त्री तु वामेन तस्य दक्षिणपार्श्वतः ॥ ४५ ॥

सान्त्वयित्वा ततोऽन्योन्यं संवसेतां मुदान्वितौ ।

उत्ताना तन्मना योषित्तिष्ठेदङ्गैः सुसंयतैः ॥ ४६ ॥

तथाहि बीजं गृह्णाति दोषैः स्वस्थानमास्थितैः ।

लिङ्गन्तु सद्योगर्भाया योन्यां बीजस्य सङ्ग्रहः ॥ ४७ ॥

तृप्तिर्गुरुत्वं स्फुरणं शुक्रास्नाननुबन्धनम् ।

हृदयस्पन्दनं तन्द्रा तृट्ग्लानिलोमहर्षणम् ॥ ४८ ॥

अव्यक्तः प्रथमे मासि सप्ताहात् कललं भवेत् ।

गर्भः पुंसवनान्यत्र पूर्वं व्यक्तेः प्रयोजयेत् ॥ ४९ ॥

उपचारः प्रियहितैर्भर्त्रा भृत्यैश्च गर्भघृक् ।

नवनीतघृतक्षीरैः सदा चैनामुपाचरेत् ॥ ५० ॥

अतिव्यवायमायासं भारं प्रावरणं गुरु ।

अकालजागरस्वप्नकठिनोत्कुटिकासनम् ॥ ५१ ॥

शोकक्रोधभयोद्वेगवेगश्रद्धाविधारणम् ।

उपवासाध्वतीक्ष्णोष्णगुरुविष्टम्भि भोजनम् ॥ ५२ ॥

रक्तं निवसनं श्वभ्रकूपेक्षां मद्यमाभिषम् ।

उत्तानशयनं यच्च स्त्रियो नेच्छन्ति तत्त्यजेत् ॥ ५३ ॥

तथा-रक्तसृतिं शुद्धिं वस्तिमा मासतोऽष्टमान् ।

एभिर्गर्भः स्रवेदामः कुक्षौ शुष्येन्म्रियेत वा ॥ ५४ ॥

(बाहटे)

अभ्यङ्गशुद्धयसृक्साववस्तिव्यायामलङ्घनम् ।

वर्जयेद् भूमिशय्याञ्च गर्भिण्यामासतोऽष्टमात् ॥ ५५ ॥

(काश्यपी-)

शिरोविरेचनं नस्यं धूमपानञ्च वर्जयेत् ।

तैलाभ्यङ्गं तथा नस्यं जलूकापातनं त्यजेत् ।

आलेपनमथो वापि षण्मासादूर्ध्वमाचरेत् ॥ ५६ ॥

वातरोगिणीमेरण्डतैलक्षीराभ्यां विरेचयेत् । पञ्चमे मासि षष्ठे मासि पिटकाग्रन्थिक्विद्राधिशोफरोहिणीहिकाकाससद्यःक्षणादिदृष्टेषु भैषिज्यानि कारयेत् । सप्तमे मासि क्षाराग्रिनस्तः कर्मभिरुपक्रमेत् ॥

अभ्यङ्गं तरुणे गर्भे मतिमान्च प्रयोजयेत् ।

तैलवीर्याभिभूतो हि गर्भस्थानगतोऽनिलः ॥ ५७ ॥

च्यावयेच्छोषयेच्चापि गर्भमित्येष निश्चयः ।

तस्मादभ्यङ्गमस्यास्तु षण्मासादूर्ध्वमाचरेत् ॥ ५८ ॥

(काश्यपी)

सर्वथा गर्भिणीनामाषष्ठान्मासात्तीक्ष्णौषधपानं प्रतिषिद्धम् । रसेन वा क्षीरेण वावचारयेदातृतीयात् । केवलौषधपानं न विद्यते गर्भे तरुणे नार्याः । गर्भिणी तीक्ष्णौषधव्यवायव्यायामान् वर्जयेत् ॥

(सङ्ग्रहे)

व्याधींश्चास्या मृदुसुखैरतीक्ष्णैरौषधैर्जयेत् ॥ ५९ ॥

(बाहटे)

अथ वमनसाध्ये व्याधावात्स्यिके गर्भिण्या वमनद्रव्यचूर्णानु-विद्धं शीतमुदकं दद्यात् । विरेचनसाध्येऽन्नपानयुक्तो विरेचनद्रव्य-चूर्णो देयः । आस्थापनसाध्ये मधुरवातहरद्रव्ययुक्तो वा वस्तिः । शो-णितावसेकसाध्ये शोणितावसेचनं जलूकादिभिः प्रविरलपदमनवगाढं प्रच्छाद्य वा ॥

वातलैश्च भवेद् गर्भः कुब्जान्धजलवामनः ।
 पित्तलैः खलतिः पिङ्गः श्वित्री पाण्डुः कफात्मभिः ॥ ६० ॥
 द्वितीये मासि कललाद् घनः पेश्यथवार्षुदम् ।
 पुंस्त्रीक्रीवाः क्रमात्तेभ्यस्तत्र व्यक्तस्य लक्षणम् ॥ ६१ ॥
 क्षामता गरिमा कुक्षेर्मूर्च्छाछादिरोचकः ।
 जृम्भा ग्रसेकः सदनं रोमराज्याः प्रकाशनम् ॥ ६२ ॥
 अम्लेष्टता स्तनौ पीनौ सस्तन्यौ कृष्णचूचुकौ ।
 पादशोफो विदाहोऽन्ये श्रद्धाश्च विविधात्मिकाः ॥ ६३ ॥
 मातृजं ह्यस्य हृदयं मातुश्च हृदयेन तत् ।
 सम्बद्धं तेन गर्भिण्या नेष्टं श्रद्धाविमाननम् ॥ ६४ ॥
 देयमप्यहितं तस्यै हितोपहितमल्पकम् ।
 भ्रद्धाविघातात् गर्भस्य विकृतिश्च्युतिरेव वा ॥ ६५ ॥
 व्यक्तीभवति मासेऽस्य तृतीये गात्रपञ्चकम् ।
 मूर्धा द्वे सक्थिनी बाहू सर्वसूक्ष्माङ्गजन्म च ॥ ६६ ॥
 सममेव तु मूर्धाद्यैः ज्ञानञ्च सुखदुःखयोः ।
 गर्भस्य नाभौ मातुश्च हृदि नाडी निबध्यते ॥ ६७ ॥
 यया स पुष्टिमाप्नोति केदार इव कुल्यया ।
 चतुर्थे व्यक्तताङ्गानां चेतनायाश्च पञ्चमे ॥ ६८ ॥
 षष्ठे स्नायुसिरारोमबलवर्णनखत्वचाम् ।
 सर्वैस्सर्वाङ्गसम्पूर्णो भावैः पुण्यति सप्तमे ॥ ६९ ॥
 गर्भेणोत्पीडिता दोषास्तस्मिन् हृदयमाश्रिताः ।
 कण्डूं विदाहं कुर्वन्ति गर्भिण्याः किकिसानि च ॥ ७० ॥
 नवनीतं हितं तत्र कोलाम्लमधुरौषधैः ।
 सिद्धमल्पपदुस्तेहं लघु स्वादु च भोजनम् ॥ ७१ ॥
 चन्दनोशीरकल्केन लिम्पेदूरुस्तनोदरम् ।
 श्रेष्ठया चैणहरिणशशलोहितयुक्तया ॥ ७२ ॥

अश्वघ्नपत्रसिद्धेन तैलेनाभ्यज्य मर्दयेत् ।
 पटोलनिम्बमज्जिष्ठासुरसैस्सेचयेत्पुनः ॥ ७३ ॥
 दावीमधुकतोयेन मृजां च परिशीलयेत् ।
 ओजोऽष्टमे सञ्जरति मातापुत्रौ मुहुः क्रमात् ॥ ७४ ॥
 तेन तौ म्लानमुदितौ तत्र जातो न जीवति ।
 शिशुरोजोनवस्थानाभारी संशयिता भवेत् ॥ ७५ ॥
 क्षीरपेया च पेयात्र सघृतान्वासनं घृतम् ।
 मधुरैस्साधितं शुद्धयै पुराणशकृतस्तथा ॥ ७६ ॥
 शुष्कमूलककोलाम्लकषायेण प्रशस्यते ।
 शताह्वाकलिकतो वस्तिस्सतैलघृतसैन्धवः ॥ ७७ ॥
 तस्मिंस्त्वेकाहयातेऽपि कालस्मूतेरतः परम् ।
 वर्षाद्विकारकारी स्यात्कुक्षौ वातेन धारितः ॥ ७८ ॥
 शस्तश्च नवमे मासि स्निग्धो मांसरसौदनः ।
 बहूस्त्रहो यवागूर्वा पूर्वोक्तं वानुवासनम् ॥ ७९ ॥
 तत एव पिचुश्चास्या नित्यं योनौ निधापयेत् ।
 वातघ्नपत्रभङ्गाम्भश्शीतं स्नानेऽन्वहं हितम् ॥ ८० ॥
 निस्त्रेहार्द्धी न नवमान्सासात्प्रभृति वासयेत् ।
 प्राग्दक्षिणस्तनस्तन्या पूर्वं तत्पार्श्वचेष्टिनी ॥ ८१ ॥
 पुन्नामदौर्हृदप्रश्नरता पुंस्वप्नदर्शिनी ।
 उन्नते दक्षिणे कुक्षौ गर्भे च परिमण्डले ॥ ८२ ॥
 पुत्रं सूतेऽन्यथा कन्यां या चेच्छति नृसङ्गतिम् ।
 नृत्तवादित्रगान्धर्वगन्धमाल्यप्रिया च या ॥ ८३ ॥
 क्लीबं तत्सङ्गरे तत्र मध्यं कुक्षेस्तमुन्नतम् ।
 यमौ पार्श्वद्वयोन्नामात्कुक्षौ द्रोण्यामिव स्थिते ॥ ८४ ॥

(बाह्य-)

बलापलशतार्द्धं स्यात्तस्यार्द्धं चित्रकं भवेत् ।

त्रिकण्टकन्तु तस्यार्द्धं कुलत्थमथ तत्समम् ॥ ८५ ॥

एतं सङ्गृह्य सम्मारं जलद्रोणे विपाचयेत् ।
चतुर्भागावशेषं तु कषायं सुपरिष्ठितम् ॥ ८६ ॥
काकोली क्षीरकाकोली जीवकर्षभकाबुभौ ।
मेदाद्वयसमायुक्तं द्विपलं स्यात् पृथक् पृथक् ॥ ८७ ॥
यष्टिद्विपलिकञ्चैव पिष्ट्वा कल्केन संयुतम् ।
घृतप्रस्थद्वयं युक्तं क्षीरेण द्विगुणेन च ॥ ८८ ॥
मन्दाग्निना च विपचेद्योषिताममृतं घृतम् ।
अनार्तवाश्च या नार्यो योनिशूलेन पीडिताः ॥ ८९ ॥
ऋतुकाले च या नार्यो वस्तिशूलेन पीडिताः ।
तासामेव विधातव्यं गर्भस्थापनमुत्तमम् ॥ ९० ॥
प्रथमे गर्भमासे तु बलासिद्धं पयः पिबेत् ।
द्वितीये लक्ष्मणासिद्धं तृतीये बृहतीपयः ॥ ९१ ॥
चतुर्थेशुमतीसिद्धं पञ्चमे चामृतापयः ।
षष्ठे निदिग्धिकासिद्धं सप्तमे यवकात्पयः ॥ ९२ ॥
अष्टमे गर्भवृद्धयर्थं मोरटक्षीरमेव च ।
तटाकशुक्तिमादाय भित्त्वा मांसं जलाढके ॥ ९३ ॥
अर्द्धप्रस्थं क्षिपेन्मांसं पक्त्वा प्रस्थावशेषिते ।
चतुष्पलं मांसकल्कं घृतप्रस्थं विपाचयेत् ॥ ९४ ॥
क्षीरद्विगुणसंयुक्तं मृदुना वह्निना पचेत् ।
अग्नौ निश्शब्दमादाय पीडयेन्मतिमान् भिषक् ॥ ९५ ॥
गर्भिण्या गर्भवृद्धयर्थं पाययेत्प्रातरुत्थितः ।
कुशानां बृंहणञ्चैव यक्ष्मरोगनिवारणम्
अनेनैव विधानेन शङ्खशङ्खणयोर्घृतम् ॥ ९६ ॥

(वृद्ध-)

गर्भिण्याः परिहार्याणां सेवया रोगतोऽपि वा ।
पुष्पे दृष्टेऽथवा शूले वाह्यान्तः स्निग्धशीतलम् ॥ ९७ ॥
सेव्याम्भोजहिमक्षीरिवल्कलकाज्यलेपितान् ।

धारयेद्वस्त्रियोनिभ्यां आर्द्रार्द्रान् पिबुनक्तकान् ॥ ९८ ॥

पिबेत्कान्ताब्जशालूकवालोदुम्बरवत्पयः ।

श्रुतेन शालिकाकोलीद्विबलामधुकेशुभिः ॥ ९९ ॥

पयसा रक्तशाल्यन्नमद्यात्समधुशर्करम् ।

रसैर्वा जाङ्गलैश्शुद्धिवर्जश्चासोक्तमाचरेत् ॥ १०० ॥

(बाहट)

उत्पलबलापयस्यागोप्याहोशीरसम्भृतं पाथः ।

सक्षीरं परिपीतं गर्भस्त्रावार्त्तिनुत् सहसा ॥ १०१ ॥

अतितरुणनाम्बिकेरीकुसुमसदाफलफलाम्बुदकाथः ।

शमयति गर्भस्त्रावं जलार्द्रिकाक्षीरवृक्षतोयञ्च ॥ १०२ ॥

(काञ्ची-)

शारिबा चन्दनद्राक्षालोभ्रोत्पलपयोधरैः ।

सक्षीरैः ससितं वारि गर्भस्त्रावनिर्वहणम् ॥ १०३ ॥

पद्मकन्दकृतं वारि सक्षीरं पाययेद्वधूम् ।

गर्भस्त्रावहरं श्रेष्ठं शर्करामिभितं निशि ॥ १०४ ॥

(योगमाला)

मधुकं शाकवीजञ्च पयस्यामरदारु च ।

अश्मन्तकः कृष्णतिलास्ताम्रवल्ली शतावरी ॥ १०५ ॥

वत्सादनी पयस्या च लता सोत्पलशारिबा ।

अनन्ता शारिबा रास्ना पद्माथ मधुयष्टिका ॥ १०६ ॥

बृहतीद्वयकाष्मर्यक्षीरिशृङ्गत्वचो घृतम् ।

पृथिनपर्णी बला शिशुः श्वदंष्ट्रा मधुपर्णिका ॥ १०७ ॥

शृङ्गाटकं विसं द्राक्षा कशेरु मधुकं सिता ।

सप्तैतान् पयसा योगानर्धश्लोकसमापनान् ॥ १०८ ॥

क्रमात्सप्तसु मासेषु गर्भे स्रवति योजयेत् ।

कपित्थविल्वबृहतीपटोलेक्षुनिदिग्धिकात् ॥ १०९ ॥

मूलैश्शृतं प्रयुञ्जीत क्षीरं मासे तथाष्टमे ।

नवमे शारिबानन्तापथस्यामधुयष्टिभिः ॥ ११० ॥

योजयेद्दशमे मासे सिद्धं क्षीरं पयस्यया ।

अथवा यष्टिमधुकनागरामरदारुभिः ॥ १११ ॥

(बाह्ये)

गोक्षुरं कदलीमूलं क्षीरे पक्त्वा सधान्यकम् ।

तत्पिबेद् गर्भशूले तु सदाहे च विशेषतः ॥ ११२ ॥

शुण्ठीं बलां च निष्कवाथ्य गर्भिणी सर्पिषा सह ।

तैलेन वा समं पीत्वा गर्भशूलात्प्रमुच्यते ॥ ११३ ॥

(काश्य-)

महतः पञ्चमूलस्य कषायं क्षीरसंयुतम् ।

पाययेन्न परीक्षेत गर्भशूलहरं परम् ॥ ११४ ॥

(योगा-)

पाठा च पिप्पलीमूलं कुष्ठं कटुकरोहिणी ।

तत्सिद्धं शर्करायुक्तं गर्भशूले पयः पिबेत् ॥ ११५ ॥

(जीवक-)

पञ्चमूलबलासिद्धं सलिलं क्षीरसंयुतम् ।

पाययेन्न परीक्षेत गर्भशूलहरं परम् ॥ ११६ ॥

बलादारु च यष्टी च त्रिल्वमूलाग्रिमन्थकम् ।

सक्षीरं साधितं पीतं गर्भशूलविनाशनम् ॥ ११७ ॥

(तन्त्रा-)

बलानागरचित्राणां पाथः पाठाग्रिमन्थयोः ।

पीत्वा विमुच्यते साज्यं गर्भिणी गर्भशूलतः ॥ ११८ ॥

बलायास्त्रिफलायाश्च निष्कवाथो घृतमूर्च्छितः ।

गर्भिणीशूलरोगाणां पानमेष विधीयते ॥ ११९ ॥

शुण्ठीबिल्वबलाकाथं ससर्पिष्कं सरामठम् ।

प्रापिबेत्सर्वशूलेषु गर्भिणी हिङ्गुना विना ॥ १२० ॥

(प्रारम्भेपः)

काकोळी क्षीरकाकोळी कन्द नीलोत्पलस्य च ।
 समांशं शीततोयेन पिष्ट्वा क्षीरेण पाययेत् ॥ १२१ ॥
 पञ्चमे मासि शूलं तु विनश्यति न संशयः ।
 काको(ळि?ळ्यादि) गणः काथः शीतः शर्करया युतः ॥
 क्षीरेण गर्भं लभते वेदना च प्रणश्यति ।

अथास्याः प्रथमे मासे गर्भे भवति वेदना ॥ १२२ ॥
 पद्मकश्चन्दनोशीरं तगरं समभागिकम् ।

शीततोयेन पिष्ट्वा तु क्षीरेणालोक्ष्य पाययेत् ॥ १२४ ॥
 एवं न पतते गर्भः स च शूलः प्रणश्यति ।

अथास्याः द्वितीये मास इत्यादि....

नीलोत्पलं सशालुकं शृङ्गाटककशेरुकम् ॥ १२५ ॥

शीततोयेनेत्यादि

अथास्या तृतीये मास इत्यादि ।

काकोळी क्षीरकाकोळी मधुकं चन्दनं तथा ॥ १२६ ॥

शीततोयेनेत्यादि

अथास्याश्चतुर्थे इत्यादि

गोक्षुरं कदलीमूलं उत्पलं च सनालकम् ॥ १२७ ॥

शीततोयेनेत्यादि

अथास्याः पञ्चमे इत्यादि

काकोळी क्षीरकाकोळीमुत्पलञ्च सनालकम् ॥ १२८ ॥

शीततोयेनेत्यादि

अथ षष्ठे मासे इत्यादि

प्रियालबीजं मृद्रीकामुत्पलञ्च सकेसरम् ॥ १२९ ॥

शीततोयेनेत्यादि

अथ सप्तमे मासे इत्यादि

कपित्थकच्छुरामूलं शर्करालाजसंयुतम् ॥ १३० ॥

शीततोयेनेत्यादि

अथाष्टमे मासे इत्यादि

धान्योत्पलञ्च पिप्पल्या पद्मकं कासमर्दकम् ॥ १३१ ॥

शीततोयेनेत्यादि

अथ नवमे मासे इत्यादि

पिप्पल्युशीरकाकोलीद्वयं क्षीरेण पाययेत् ॥ १३२ ॥

शीततोयेनेत्यादि

अथ दशमे मासे इत्यादि

उत्पलं मधुसंयुक्तं शर्करालुलितं वधूः ॥ १३३ ॥

शीततोयेनेत्यादि

अथैकादशे मासे इत्यादि

मधुकं पद्मकं चैव सोत्पलञ्च सनालकम् ॥ १३४ ॥

शीततोयेन पिष्ट्वा तु क्षीरेणालोज्य पाययेत् ।

एवं न पतते गर्भः स च शूलः प्रणश्यति ॥ १३५ ॥

अमृतोद्भवे अमृतस्वरूपे इमान्यौषधान्यमृतं कुरु भगवति विश्वे-
श्वरि स्वाहा ।

अनया विद्यया मासविहितान्यभिमन्य पाययेत् ।

(जीवकी-)

बहूपद्रवशूलार्चं गर्भस्रावं विवर्जयेत् ॥ १३६ ॥

(काश्य-)

असम्पूर्णत्रिमासायाः प्रत्याख्याय प्रसाधयेत् ।

आमान्वये च तत्रेष्टं शीतं रुक्षोपसंहितम् ॥ १३७ ॥

उपवासो घनोशीरगुल्फ्यरलुधान्यकाः ।

दुरालभापर्पटकचन्दनातिविषा बलाः ॥ १३८ ॥

कथितास्सलिले पानं तृणधान्यानि भोजयेत् ।

मुद्गादियूपैरामे तु जिते स्निग्धादि पूर्ववत् ॥ १३९ ॥

(बाहटे)

कुशकाशोरुवृका(शं? नां) मूलैर्गोशुरकस्य च ।

दुरालभापर्पटकहीबेरघनचन्दनैः ॥ १४० ॥

गुलूच्यातिविषोशीरबलाकद्वङ्गधान्यकैः ।
 एभिः काथास्त्रयो योज्या सामे गर्भपरिस्त्रवे ॥ १४१ ॥
 (भद्रवर्मा)

मूद्रीकाचन्दनोशीरकाकोलीः शर्करायुताः ।
 शीताम्बुना पिबेत् गर्भस्त्रावे सकतकं पयः ॥ १४२ ॥
 चन्दनं मधुकं लोध्रं वटशुङ्गं घृतं मधु ।
 तण्डुलोदकसंयुक्तं जीवदाने प्रशस्यते ॥ १४३ ॥
 रक्तातिसारे पातव्यं शोणितप्रदरेषु च ।
 गर्भस्य ध्वंसने नार्याः क्षीरेण सह पाययेत् ॥ १४४ ॥
 शर्करोत्पलयप्लवाह्लोध्रचन्दनशारिषाः ।
 स्रवमाणे स्त्रियं गर्भे पाययेत्तण्डुलाम्भसा ॥ १४५ ॥
 शारिवा चन्दनं द्राक्षा लोध्रकवाथं पयोऽन्वितम् ।
 ससितं शीतलं गर्भस्त्रावारम्भे पिबेद्बधूः ॥ १४६ ॥
 जम्बूपलवकल्कं तु पिष्ट्वा तण्डुलवारिणा ।
 पाययेत्पयसा वापि गर्भस्त्रावे विशेषतः ॥ १४७ ॥
 (सारसं)

पार्श्वद्वये तथा वस्तौ श्रोण्यां कुक्षौ तथैव च ।
 छदग्रवेदनात्यर्थं सीदनं हृदयस्य च ॥ १४८ ॥
 पाण्डुत्वं नाभिगूलञ्च श्रमोऽथ परिकीर्तिता ।
 इत्येतत्संसर्मानस्य विद्यात् गर्भस्य लक्षणम् ॥ १४९ ॥
 (काश्यपी)

आचतुर्थात्ततो मासात् प्रसूतेः स्त्राव उच्यते ।
 ततः स्थितशरीरस्य पातः पञ्चमषष्ठयोः ।
 अत ऊर्ध्वं भवेन्मूढो यावदाद्वादशादिति ॥ १५० ॥
 (तत्रैव)

अयाभिघाततीक्ष्णोष्णपानाशननिषेवणात् ।
 गर्भे भवति रक्तस्य सशूलं दर्शनं भवेत् ।
 सेकावगाहनालेपाः शस्यन्ते चातिशीतलाः ॥ १५१ ॥

शुतधौतघृताक्तां स्त्रीं तदम्भस्यवगाहयेत् ।
 गर्भे निपतिते सीक्ष्णं मद्यं सामर्थ्यतः पिबेत् ॥ १५२ ॥
 गर्भकोष्ठविशुद्ध्यर्थमार्तिविस्मरणाय च ।
 पेयाममद्यपा कल्के साधितां पाञ्चकौलिके ॥ १५३ ॥
 बिल्वादिपञ्चकक्वाथे तिलोद्वाळकतण्डुलैः ।
 मासतुल्यदिनान्येवं पेयादिः पतिते क्रमः ॥ १५४ ॥
 लघुरस्नेहलवणो दीपनीययुतो हितः ।
 दोषधातुपरिकलेदशोषणार्थमयं विधिः ॥ १५५ ॥
 सञ्जातसारे महति गर्भे योनिपरिस्रवात् ।
 वृद्धिमप्राप्नुवन् गर्भः कोष्ठे तिष्ठति सस्फुरः ॥ १५६ ॥
 उपविष्टकमाहुस्तं वर्धते तेन नोदरम् ।
 शोकोपवासरक्षाद्यैरथवा योन्यतिस्रवात् ॥ १५७ ॥
 वाते क्रुद्धे क्रुशः शुष्येत् गर्भो नागोदरन्तु तत् ।
 बदरं वृद्धमप्यत्र हीयते स्फुरणं चिरात् ॥ १५८ ॥

(वाहटे)

यस्याः कुक्षौ पुनर्गर्भानिः पुनराध्मानमेव च ।
 गर्भिण्या दृश्यते नार्यास्तस्यानागोचरं विदुः ॥ १५९ ॥
 नाळी रसं न वहति प्रवृद्धे मारुते सति ।
 श्लोषं प्रपद्यते गर्भः सदाल्पे पोषणे सति ॥ १६० ॥
 स्पन्दते केवलं गर्भो विवर्णा सा च जायते ।
 मासि मासार्चवं तस्यास्सशूलन्तु प्रवर्तते ॥ १६१ ॥
 अन्नद्वेषोविपाकश्च कटीपृष्ठग्रहस्तथा ।
 सीदतः सक्थिनी चास्याः सततं परिहीयते ।
 एवं हि शुष्कं तं विद्यात्तथा चाप्युपविष्टकम् ॥ १६२ ॥

(काश्यपीये)

तयोर्बृहणवातघ्नमधुरद्रव्यसाधितैः ।
 घृतक्षीररसैस्तृप्तिरामगर्भांश्च खादयेत् ।
 लीनारुखे निस्फुरे ज्येनगोमत्स्पोत्क्रोशवर्हिजाः ॥ १६३ ॥

रसा बहुधृता देया माषमूलकजा अपि ।
 बालविल्वं तिलान्माषान् सक्तुंश्च पयसा पिवेत् ॥ १६४ ॥
 समेध्यमांसं मधु वा कट्वभ्यङ्गश्च शीलयेत् ।
 हर्षयेत्सततश्चैनमेवं गर्भः प्रवर्द्धते ॥ १६५ ॥
 पुष्टोऽन्यथा वर्षगणैः कुच्छ्रात् जायेत नैव वा ॥ १६६ ॥

(बाहटे)

पयस्याशारिबापाठातोयतोयदनागरैः ।
 शृतशीतं पिवेद्धारि गर्भिणीज्वरसूदनम् ॥ १६७ ॥
 श्रीपण्याश्च गुल्फ्याश्च क्वाथं समधुशर्करम् ।
 गर्भिणीं पाययेद्वैद्यः सर्वज्वरविनाशनम् ॥ १६८ ॥
 मधुकं मधुलोध्रश्च पयस्या शारिबा बला ।
 कषायं क्षीरसंयुक्तं गर्भिणीज्वरनाशनम् ॥ १६९ ॥
 गर्भिणीनां ज्वरः कष्टः सर्वव्याधिषु पार्थिव ।
 ज्वरोष्मणोपतप्तस्तु गर्भो यात्येव विक्रियाम् ॥ १७० ॥

(तन्त्रा-)

गर्भिणीनामतीसारे सामे श्लेष्मानुगे भिषक् ।
 वृषकस्य त्वचो मुस्ता दावी च सुरदारु च ॥ १७१ ॥
 कषायमेषां पातव्यमामातीसारनाशनम् ।
 दावी च मधुकं मुस्ता श्रीपणी शारिबा बला ।
 गर्भिणीं पाययेत्क्वाथं अतीसारविनाशनम् ॥ १७२ ॥

(काश्य-)

दुरालभाबलापाठानागराम्बुदसम्भृतम् ।
 गर्भिणीं पाययेत्तोयमतीसारेषु सर्वथा ॥ १७३ ॥
 सर्वातिसारे गर्भिण्याः धान्याम्लं पाययेद्भिषक् ।
 पाचनं ग्राहि तद् विद्याद्दीपनीयं विशेषतः ॥ १७४ ॥
 पुनर्नवार्द्रकक्वाथं संक्षीरमनिशं पिवेत् ।
 शोफोदावर्त्तगुल्मारशंशान्त्यर्थं गर्भिणी निशि ॥ १७५ ॥

आर्द्रककाथसंसिद्धं क्षीरं गुळयुतं पिबेत् ।

पिप्पलीचूर्णसंयुक्तं गर्भिणीशोफनाशनम् ॥ १७६ ॥

(तन्त्रा-)

भद्रदारु श्लक्ष्णपिष्टं शोफे मधुयुतं पिबेत् ॥ १७७ ॥

(जीवकी-)

पुनर्नवं धान्यकञ्च वचा कुष्ठं हरीतकी ।

कल्कमालेपनं शोफे गर्भिण्याः कारयेद्विषक् ॥ १७८ ॥

(काश्य-)

चन्दनं मधुकोशीरं नागपुष्पं फलं तथा ।

दूर्वापत्रं च कालेयं शारिबा तण्डुलीयकम् ॥ १७९ ॥

एष शोफहरो लेपो ब्रह्मीरससमायुतः ।

हरीतकी शृङ्गिवेरमजगन्धा वचापि च ॥ १८० ॥

अजशृङ्गी च मञ्जिष्ठा अर्कमूलं पुनर्नवम् ।

श्रेष्ठः शोफहरो लेपो गर्भिणीनां विशेषतः ॥ १८१ ॥

वर्षाभूमूलनिष्काथं सघृतं गुळसंयुतम् ।

गर्भिणीं पाययेदेतत् शोफोदावर्तनाशनम् ॥ १८२ ॥

(तन्त्रा-)

मधुकोशीरसिद्धं वा द्राक्षामलकसाधितम् ।

पिबेत्क्षीरं यवागूं वा गर्भिणी पित्तरोगिणी ॥ १८३ ॥

(काश्य-)

पृश्निपर्णीबलावाशानिर्यूहो रक्तपित्तनुत् ।

गर्भिण्याः कामलार्तायाः छिन्नरोहासमन्वितः ॥ १८४ ॥

बातरक्तं च शमयेत् कासं श्वासं च नाशयेत् ॥ १८५ ॥

(हिरण्या-)

पिप्पल्यङ्गोलमूलानां अश्वगन्धारसेन च ।

दध्ना च माहिषेणैव गर्भिणीकामलापहः ॥ १८६ ॥

(श्लोकालं-)

हरीतकी वचा शुण्ठी भार्ङ्गी कटुकरोहिणी ।

गुळेन सह संयुक्तं गर्भिणीश्वासकासनुत् ॥ १८७ ॥

चूर्णं वै मरिचानां तु सिताक्षौद्रघृतैस्सह ।

लिङ्घात्कासहरं पथ्यं गर्भिणीनाञ्च शस्यते ॥ १८८ ॥

हिङ्गुगैरिकपिप्पलीभार्ङ्गीकर्कटकशृङ्गयः क्षौद्रयुक्ताः कासश्वास-
हराः । सैन्धवयुक्तो मातुलङ्गरसो हृदयशूलप्रशमनः ।

(काश्य-)

स्वरसं मातुलङ्गस्य पिप्पलीसैन्धवान्वितम् ।
गर्भिणीं पाययेद्युक्त्या शूलहृद्रोगकासनुत् ॥ १८९ ॥
बिल्वलामज्जलाजाम्बु पिबेच्छर्दिषु गर्भिणी ।
हिक्यायां बिल्वफलयोरम्भः क्षीरावशेषितम् ॥ १९० ॥
मधुरोशीरसिद्धाम्बु द्राक्षामधुकसाधितम् ।
पक्काम्रस्वरसं वापि बिल्वजं वा ससैन्धवम् ॥ १९१ ॥
पाययेच्छर्दिनाशाय गर्भिणीं लाजतर्पणम् ।
शुण्ठीबिल्वकषायन्तु यवसक्तुविमिश्रितम् ॥ १९२ ॥
गर्भिणीं पाययेद्वैद्यः सर्वच्छर्दिविनाशनम् ।
कुस्तुम्बुरुणां कल्कन्तु तण्डुलोदकसंयुतम् ॥ १९३ ॥
पीतं सशर्करं स्त्रीणां छर्दि दौहृदजां जयेत् ।
अजमोजोऽश्वगन्धा च जीरकं पिप्पलीद्वयम् ॥ १९४ ॥
सक्षौद्रं सगुलं लेहं गर्भिण्याश्चाग्निदीपनम् ।
शुण्ठीबलाद्वयकाथं साज्यं चैव सरामठम् ॥ १९५ ॥
सर्वगुल्महरं पेयं गर्भिण्या हिङ्गुना विना ।
पृश्निपर्णीबलाबिल्वविदारीकथितं पिबेत् ॥ १९६ ॥
क्षीरं क्षीरयवागूं वा गर्भिणीवातरोगनुत् ॥ १९७ ॥

(तन्त्रा-)

बिल्वाग्निमन्थपक्वं वा पाटलीनागरेण वा ।
सिद्धं क्षीररसं वापि गर्भिणीवातरोगनुत् ॥ १९८ ॥

(काश्य-)

मधुकोशीरसिद्धं वा द्राक्षामधुकसाधितम् ।
पिबेत्क्षीरं यवागूं वा गर्भिणीवातरोगनुत् ॥ १९९ ॥
सक्षीरो वाप्यदुग्धो वा सघृतो वाघृतोऽपि वा ।
गर्भिण्यार्त्तिषु सर्वासु बलाकाथः प्रशस्यते ॥ २०० ॥

(जातुक-)

बलेक्षुगोक्षुरक्काथो मूत्रदोषनिवर्हणः ।

जाङ्गलैश्च रसैश्चोष्णः पिप्पलीतृणसंयुतैः ॥ २०१ ॥

भान्याम्लं त्र्यूषणं चैव पाययेद्गर्भिणीं सुखम् ।

पैत्तिके श्लैष्मिके वाते नाशयेत्परमौषधम् (?) ॥ २०२ ॥
(वृद्धवि-)

उदावर्तं तु गर्भिण्या स्नेहैराशुतरं जयेत् ।

योग्यैश्च वस्तिभिर्हन्यात्सगर्भा स हि गर्भिणीम् ॥ २०३ ॥
(बाहटे)

तेषु तेषु च रोगेषु तत्तत्कुर्याद्विषग्नितम् ।

प्राक्चैवं नवमान्मासात् सा सूती गृहमाश्रयेत् ॥ २०४ ॥

तत्रोदीक्षेत सा सूतिं सूतिकापरिवारिता ।

अद्य श्वः प्रसवे ग्लानिः कुक्ष्यक्षिश्लथता क्लमः ॥ २०५ ॥

अधोगुरुत्वमरुचिः प्रसेको बहुमूत्रता ।

वेदनोरुदरकटीपृष्ठहृदस्तिवक्षणे ॥ २०६ ॥

योनिभेदरुजातोदस्फुरणस्रवणानि च ।

आवीनामनु जन्मातस्ततो गर्भोदकस्रुतिः ॥ २०७ ॥

अथोपस्थितगर्भा तां कृतकौतुकमङ्गलाम् ।

हस्तस्यपुत्रामफलां स्वभ्यक्तोष्णांबुसेचिताम् ॥ २०८ ॥

पाययेत्सघृतां पेयां तनौ भूशयने स्थिताम् ।

आभ्युग्रसक्थिमुत्तानामभ्यक्ताङ्गीं पुनः पुनः ॥ २०९ ॥

अधो नाभेर्विमृद्नीयात्कारयेज्जृम्भचङ्क्रमम् ।

गर्भः प्रयात्यवागेवं ताल्लिङ्गं हृदिमोक्षतः ॥ २१० ॥

आविश्य जठरं गर्भो वस्तेरुपरि तिष्ठति ।

आव्यो हि त्वरयन्त्येनां खट्वामारोपयेत्ततः ॥ २११ ॥

अथ सम्पीडिते गर्भे योनिमस्याः प्रसाधयेत् ।

मृदु पूर्वं प्रवाहेत् बाढमाप्रसवाच्च सा ॥ २१२ ॥

हर्षयेत्तां मुहुः पुत्रजन्मशब्दजलानिलैः ।

प्रत्यायान्ति तथा प्राणास्मृतिक्लेशावसादिताः ।

गर्भसङ्गे तु धूपायेद्योनिं कृष्णाहिकञ्चुकैः ॥ २१३ ॥

अपामार्गस्य मूलन्तु या नारी दुःखसूयिनी ।

धारयेद्योनिमध्येन सा सुखेन प्रसूयते ॥ २१४ ॥

मधुकं चन्दनं पीत्वा हविषा माहिषेण च ।

लाङ्गल्या चरणौ लिप्त्वा सा सुखेन प्रसूयते ॥ २१५ ॥

(चाक्षुषे)

बन्मूल्य चक्रमर्दं मूले गृह्णन्नधोमुखं नीत्वा ।

दर्शय तदेव सद्यः सूतेऽन्तर्वर्त्यनायासात् ॥ २१६ ॥

कोष्णेन पिबेन्महिषीदुग्धप्रस्थेन साष्टमाज्येन ।

मलयजमधुकार्द्वपलं सद्यः सूते सुखं वनिता ॥ २१७ ॥

क्षुद्रदारिवल्कलचर्वणमाशु प्रसूतिमवलानाम् ।

विदधाति पप्फणच्छदलेप इवाधोऽर्पितो नाभेः ॥ २१८ ॥

(काण्डी)

(१) पिशाचेश्वरसञ्चैव नाळिकेरोदकं पिबेत् ।

सद्यः प्रसूयते नारी मूढगर्भे च शस्यते ॥ २१९ ॥

क्वथितेनारनालेन रामठं सैन्धवान्वितम् ।

सद्यः प्रसूयते देयं मूढगर्भे च शस्यते ॥ २२० ॥

(तन्त्रान्तरे)

इमां विद्यां प्रवक्ष्यामि विशल्यकरणीं शुभाम् ।

अपविद्धस्तु शूलेन हतो वज्रेण वा स्वयम् ॥ २२१ ॥

विक्षिप्तमन्त्रैर्विविधैरथवा कण्टकैरपि ।

गर्भिणीष्वपि यद् गर्भं विषमं समुपस्थितम् ।

जलेनानेन सिक्तस्य भस्मीभवति नान्यथा ॥ २२२ ॥

उत्क्षिप उत्पत्वथ निपीड प्रथमं मुञ्च स्वाहा । इत्यौषधं परि-
जप्य पानीयं देयम् । सुखेन प्रसूयते ।

(शचीमतादिति चद्रटे)

वियज्जलं क्षितिस्तेजो वायुर्विष्णुः प्रजापतिः ।

सगर्भा त्वां सदा पान्तु वैशल्यं च दधत्वपि ॥ २२३ ॥

प्रसूष्व त्वमविक्षिप्तमविक्षिष्टे शुभानने ।

कार्तिकेयद्युतिं पुत्रं कार्तिकेयाभिरक्षितम् ॥ २२४ ॥

इति मन्त्रं जपेत् । अपरापातनेऽप्येवम् ॥

हिरण्यपुष्पीमूलञ्च पाणिपादेन धारयेत् ।

सुवर्चलां विशल्यां वा जराय्वपतनेऽपि च ॥ २२५ ॥

कार्यमेतत्तथोत्क्षिप्य बाह्वोरेनां विकम्पयेत् ।

तालुकण्ठं स्पृशेद्वण्या मूर्ध्नि दद्यात्स्नुहीपयः ॥ २२६ ॥

भूर्जलाङ्गलिकीतुम्बीसर्पत्वक्कुष्ठसर्पपैः ।

पृथग्द्वाभ्यां समस्तैर्वा योनिलेपनधूपनम् ॥ २२७ ॥

कुष्ठतालीसकल्कं वा सुरामण्डेन पाययेत् ।

यूपेण वा कुलत्थानां बिल्वजेनासवेन वा ॥ २२८ ॥

शताह्वासर्षपाज्जाजीशिष्टुतीक्ष्णकचित्रकैः ।

सहिङ्गुकुष्ठमदनैर्मूत्रे क्षीरे च सार्षपम् ॥ २२९ ॥

तैलं सिद्धं हितं पायौ योन्यां वाप्यनुवासनम् ।

शतपुष्पावचाकुष्ठकणासर्षपकल्कितः ॥ २३० ॥

निरुहः पातयत्याशु सस्नेहलवणोऽपराम् ।

तत्सङ्गे ह्निलो हेतुस्सा निर्यात्याशु तज्जयात् ॥ २३१ ॥

कुशला पाणिनाक्तेन हरेत्क्लृप्तनखेन वा ।

मुक्तगर्भापरं योनिं तैलेनाङ्गं च मर्दयेत् ॥ २३२ ॥

(बाह्वे)

सूतायां हृच्छिरोवस्तिशूलो मर्कलसंज्ञितः ।

यवक्षारं पिबेत् तत्र सर्पिषोष्णोदकेन वा ॥ २३३ ॥

(सिद्ध-)

भार्ङ्गी सशृङ्गिवेरश्च भद्रदारुं तथैव च ।

श्लक्ष्णं दृषदि तत् पिष्टमुष्णोदकसमायुतम् ॥ २३४ ॥

मर्कले दारुणे पीतं सद्यो गृह्णाति वेदनाम् ।

एतदेव तु पातव्यं ग्रन्थौ गर्भाशयस्थिते ॥ २३५ ॥

(तन्त्रा-)

मर्कलारुये शिरोवस्तिकोष्ठशूले तु पाययेत् ।

सुचूर्णिते यवक्षारं घृतेनोष्णजलेन वा ॥ २३६ ॥

धान्याम्बु वा गुळव्योषत्रिजातकरजोन्वितम् ॥ २३७ ॥

(वाहटे)

पञ्चकोलकनिर्यूहं पिप्पल्यादिभृतं तथा ।

यवक्षारपरागाढ्यं मर्कलाशूलसूदनम् ।

गुल्मशूलविधानञ्च मर्कलेष्ववचारयेत् ॥ २३८ ॥

(महन्मो-)

पञ्चकोलकुलत्थानां यवागूश्शूलनाशिनी ॥ २३९ ॥

(तन्त्रा-)

स्रुतिकायाः नाभेरधस्ताद् भेदनशूलनं परिकर्तनं च करोति रक्तं
वायुसंसृष्टं सा मर्कला । वरणादिः पतितगर्भाया गर्भमलशोधनो
मर्कलाशूलविद्रधिवातगुल्माध्मानवातमूत्रपुरीषसङ्गमनश्च भवति ॥

रक्तधातूद्भवे कुर्यात् पित्तविद्रधिवत् क्रियाम् ॥ २४० ॥

प्रजातायास्तु वस्तिशिरउदरयोनिशूले मर्कलसंज्ञे दुष्टशोणित-
निमित्ते यवक्षारचूर्णं वा मधुना पाययेत् लवणचूर्णं वा ॥

मर्कलावेदनायां तु घृतेनोष्णोदकेन वा ।

क्षीरचूर्णं प्रयोक्तव्यं सर्वशूलप्रशान्तये ॥ २४१ ॥

पञ्चकोलघृतं पेयं त्रिफलासर्पिरेव वा ।

(तन्त्रान्तरात्)

स्रुतिका क्षुद्रती तैलात् घृताद्वा महतीं पिबेत् ॥ २४२ ॥

पञ्चकोलकिनीं मात्रामनुचोष्णं गुळोदकम् ।

वातघ्नौषधतोयं वा तथा वायुर्न कुप्यति ॥ २४३ ॥

विशुध्यति च दुष्टासं द्वित्रिरात्रमयं क्रमः ।

स्नेहयोग्या तु निस्नेहमग्नमेव विधि भजेत् ॥ २४४ ॥

पीतवत्याश्च जठरं यमकाक्तं विवेष्टयेत् ।

जीर्णे स्नात्वा पिबेत्पेयां पूर्वोक्तौषधसाधिताम् ॥ २४५ ॥

त्र्यहार्द्ध्वं विदार्यादिवर्गकाथेन साधिता ।

हिता यवागूः स्नेहाढ्या सात्म्यतः पयसाथ वा ॥ २४६ ॥

सप्तरात्रात्परं चास्यै क्रमशो बृंहणं हितम् ।
द्वादशाहेऽनतिक्रान्ते प्रिशितं नोपयोजयेत् ॥ २४७ ॥
यत्नेनोपचरेत्सूतां दुस्साधा हि तदामयाः ॥ २४८ ॥

(बाहटे)

शुण्ठ्यैरण्डबलानां निष्कवाथं तैलघृतलुलितम् ।
प्रथमेऽहि पिबेत्सूता कोष्ठविशुद्ध्यर्त्तिशमनार्थम् ॥ २४९ ॥

(प्रयोगकोशात्)

दशमूलरसः शुण्ठीपाठावान् सूतिकागदे ॥ २५० ॥

(सहस्रयोग्याम्)

बलाबिल्वशृतं तोयं सर्पिस्तैलगुलाविलम् ।
प्रपिबेद्वादशाहन्तु सूतिका सूतिकाभृतम् ॥ २५१ ॥

अथवा दशमूलाम्बु विश्वौषधसमायुतम् ।
दुरालभाविश्वतुल्यं दशमूलशृतं जलम् ॥ २५२ ॥

पीत्वा ज्वरातिसाराभ्यां मुच्यते सूतिका ध्रुवम् ।
धान्वन्तरं बलातैलं सूतिकायाः प्रशस्यते ॥ २५३ ॥

(तन्त्रान्तरे)

षण्चकोलदशाङ्घ्रिभ्यां समाभ्यां साधु साधितम् ।
निषेव्य सलिलं सूता गुल्मादिभ्यः प्रमुच्यते ॥ २५४ ॥

देवदारुवलारास्नाशुण्ठीसैर्य्यकसाधितम् ।
सलिलं तैलसम्मिश्रमनिलार्त्ता सदा पिबेत् ॥ २५५ ॥

योनिक्षतौ घृतं सिद्धमम्बुष्ठाक्षीरिवल्कलैः ।
तैलञ्च दुग्धं सलिले पक्वं योनित्रणापहम् ॥ २५६ ॥

(भारद्वा-)

ग्राम्यधर्मवाहनाध्वगमनप्रस्खलनप्रपतनप्रपातनाभिघातलङ्घन-
प्रभृतिभिरभिघातविशेषैर्वन्धनान्मुच्यते गर्भः फलमिव वृन्तबन्धनात् ।
स मुक्तबन्धनो गर्भाशयमाक्रम्य यकृत्प्लीहान्त्रविवरे संसमानो जठर-

संक्षोभतामापादयति । तस्याः जठरसंक्षोभणाद्वायुरपानो मूढः
पार्श्ववस्तिशिरोरुजायोनिशूलानाहमूत्रसङ्गानीपाद्य गर्भं च्यावयति ।
तरुणं शोणितभावेन तमेव कदाचिद्विवृद्धमसम्यगागतमपत्यपथमनु-
प्राप्तमनिर्गच्छमानमपानवैगुण्यसम्मोहितं गर्भं मूढगर्भमाचक्षते ॥

(सौश्रु)

गर्भेतिदोषोपचयादपथ्यैर्देवतोऽपि वा ।

मृतेऽन्तर्जठरं शीतं स्तब्धाध्मातं भृशव्यथम् ॥ २५७ ॥

गर्भास्पन्दो भ्रमस्तृष्णा कृच्छ्रादुच्छ्वसनं क्लमः ।

अरतिः स्रस्तनेत्रत्वमावीनामसमुद्भवः ॥ २५८ ॥

(बाहटे)

मूत्रपुरीषस्तम्भो गात्रश्यावता हस्तपादशोफः पूतिनिःश्वासत्रा
मुखपूतिर्त्वं मुखशोषो मूर्च्छा च गर्भव्यापत्तिलक्षणम् इति ॥

(काश्यपीये)

जीवति तु गर्भे मृत्तिकागर्भनिर्हरणे प्रयतेत । निर्हर्तुमशक्ये
च्यावनान्मन्त्राननुशृणुयात् ॥

इहामृतं च सोमश्च चित्रभानुस्सुभामिनि ।

उच्चैःश्रवाश्च तुरगो मन्दिरे निवसन्तु ते ॥ २५९ ॥

इदममृतमपां समुद्धृतं वै तव लघुगर्भमिमं प्रमुञ्चतु स्त्रि ।

तदनलपवनार्कवासवास्ते सह लवणाम्बुधरैर्दिशन्तु शान्तिम् ॥

औषधानि च विदध्याद्यथोक्तम् ।

(पाठशुद्धौ)

कपित्थतुलसीमूलं करञ्जस्य च बीजकम् ।

पयसा कल्कितं कल्कं नाभिमूले प्रलेपयेत् ॥ २६१ ॥

मूढगर्भः पतेत्तेन हस्तपादतलेषु च ।

लाङ्गलीमूलमेकन्तु श्लक्ष्णं दृषादि पेषयेत् ।

लेपनं योनिमूले तु गर्भप्रस्रवणं परम ॥ २६२ ॥

(महादशगोवात चन्द्रदे)

मन्त्रैर्योगैर्जरायूक्तैर्मूढगर्भो न चेत् पतेत् ।

अथापृच्छयेत्तं वैद्यो यत्नेनाशु तमाहरेत् ॥ २६३ ॥

हस्तमभ्यज्य योनिञ्च साज्यशल्मलिपिञ्छया ।

यद्यद्वायुवशादङ्गं सञ्जेत् गर्भस्य खण्डशः ॥ २६४ ॥

तत्तच्छित्त्वा हरेत् सुम्यग्रक्षन्त्रीं च यत्नतः ।

छिन्द्याद्गर्भं जीवन्तं मातरं स हि मारयेत् ॥ २६५ ॥

सहात्मना नचोपेक्ष्यः क्षणमप्यस्तजीवितः ।

योनिः संवरणभ्रंशमर्कलश्वासपीडिताम् ॥ २६६ ॥

प्लूत्युद्गारां हिमाङ्गीञ्च मूढगर्भां परित्यजेत् ।

(बाहटे)

अविषह्ये विकारे तु श्रेयो गर्भस्य पातनम् ॥ २६७ ॥

न गर्भिण्या विपर्यासस्तस्मात्प्राप्तं न हापयेत् ॥ २६८ ॥

(हिरण्याक्षीये)

अथापतन्तीमपरां पातयेत्पूर्ववद्विषक् ।

एवं निर्हृतशल्यान्तु सिञ्चेदुष्णेन वारिणा ॥ २६९ ॥

दद्यादभ्यक्तदेहायै योनौ स्नेहपिचुं ततः ।

योनिर्मृदूभवेत्तेन शूलञ्चास्याः प्रशाम्यति ॥ २७० ॥

दीप्यकातिविषारास्नाहिङ्ग्वेलापञ्चकोलकात् ।

चूर्णं स्नेहेन कल्कं वा क्वाथं वा पाययेत्ततः ॥ २७१ ॥

कटुकातिविषापाठाशक्तवक्त्रहिङ्गुतेजनीः ।

तद्वञ्च दोषस्यन्दार्थं वेदनोपशमाय च ॥ २७२ ॥

त्रिरात्रमेवं सप्ताहं स्नेहमेव ततः पिबेत् ।

पयो वातहरैस्सिद्धं दशाहं भोजने हितम् ॥ २७३ ॥

रसो दशाहश्च परं लघुपथ्याल्पभोजनम् ।

स्वेदाभ्यङ्गपरा स्नेहान् बलातैलादिकान् भजेत् ॥ २७४ ॥

ऊर्ध्वं चतुर्भ्यो मासेभ्यस्सा क्रमेण सुखानि च ।

उपद्रवाश्च येऽन्ये स्युस्तान्यथास्वमुपाचरेत् ॥ २७५ ॥

(बाहटे)

उपद्रवाद्विधुद्वाञ्च ज्ञात्वा च बलवर्णिनीम् ।

ऊर्ध्वं चतुर्भ्यो मासेभ्यो विसृजेत्परिहारतः ॥ २७६ ॥

(पाठ)

मूढगर्भापहरणे वस्तिर्यस्यास्तु भिद्यते ।
 नखेनान्येन वा योनौ स्रवेदच्छं जलं सदा ॥ २७७ ॥
 तस्यां मत्तः प्रतीकारं शृणु भार्गव तत्त्वतः ।
 तैलेनाभ्यज्य सर्वाङ्गमत्यन्तं स्वेदयेदथ ॥ २७८ ॥
 तप्तलोष्ठैस्तथा पत्रैर्वातघ्नैर्वस्तिमूलतः ।
 तस्याः प्रगृह्य चरणौ धुनुयात्तदवाक्छिराः ॥ २७९ ॥
 एवञ्च बहुशः कृत्वा क्षीरेण प्रतिभोजयेत् ॥ २८० ॥
 (तन्त्रा-)

तुम्बीपत्रञ्च लोध्रञ्च समभागानि कारयेत् ।
 दद्याल्लेपं भगस्येदं प्रसूता ह्यक्षता भवेत् ॥ २८१ ॥
 क्षीरिवृक्षकषायेण सेलुसिद्धेन वा तथा ।
 योनिप्रक्षालनं शीघ्रं गाढीकरणमुत्तमम् ।
 तेषां त्वग्निभः प्रलेपश्च कन्याकरणमुत्तमम् ॥ २८२ ॥

(सारार्णवात्)

वेतसस्य तु मूलानि काथयेन्मृदुनाग्निना ।
 योनिः प्रक्षालिता तेन गाढत्वमुपगच्छति ॥ २८३ ॥

(तन्त्रान्तरे)

श्रेष्ठा पुंसवने लक्ष्मीर्गर्भसावेऽञ्जमुत्पलम् ।
 बलाग्न्या गर्भिणीरोगे मूढगर्भेऽपकर्षणम् ।
 योनिगाढविधौ सेलुरग्र्य इत्याह भार्गवः ॥ २८४ ॥

(सारार्णवात्)

बकुळस्य फलं पिष्ट्वा पिबेन्मद्येन लाभतः ।
 पुष्पकाले सदा नारी नाशयेत्पुष्पसम्भवम् ॥ २८५ ॥
 शर्करोदकपिष्टानि मरिचानि सितानि च ।
 पुष्पकाले त्र्यहं पीत्वा नाशयेत्पुष्पसम्भवम् ॥ २८६ ॥
 किंशुकस्य फलं पिष्ट्वा मधुना सह योजयेत् ।
 पुष्पकाले त्र्यहं दद्यान्नाशयेत्पुष्पसम्भवम् ॥ २८७ ॥

असनस्य च निर्यासं क्षीरेणालोढ्य पाययेत् ।

जनयेदार्त्तवं नष्टं क्षिप्रमेव सुखा भवेत् ॥ २८८ ॥

(तन्त्रान्तरे)

एकधा तद्द्विधा चैव त्रिधा च बहुधा तथा ।

वायुना प्रतिभिन्ने तु बीजे स्यात् बहुपुत्रता ॥ २८९ ॥

वियोनिविकृताकारा जायन्ते विकृतैर्मलैः ।

सर्पवृश्चिककूष्माण्डविकृताकृतयस्तु ये ॥ २९० ॥

गर्भात्त्वेता स्त्रियश्चैव ज्ञेयाः पापकृतो भृशम् ।

गर्भो वातप्रकोपेन दौहदे चावमानिते ॥ २९१ ॥

भवेत्कुब्जः कुणिः पंकुर्मूक उन्मत्त एव वा ।

मातापित्रोश्च नास्तिक्यादशुभैश्च पुराकृतैः ॥ २९२ ॥

वातादीनां प्रकोपेन गर्भवैकृतमुच्यते ॥ २९३ ॥

(सौश्रु)

यत्स्वहस्तनखाञ्छित्वा मर्दय... .. ।

... .. बुशल्यात्पिण्डिलैर्लेपितं भृशम् ॥ २९४ ॥

सूतिकालश्च तद्वाद्ये शङ्खदुन्दुभिघोषणैः ।

पुण्याहैस्स्वस्तिवाक्येन मङ्गलैर्वचनैस्तथा ॥ २९५ ॥

दानैर्देशिकसम्पन्नैर्दरिद्रैर्ब्राह्मणैरपि ।

वैद्यैर्नक्षत्रिकैश्चान्यैर्भूतविघ्नोपशोभितैः ॥ २९६ ॥

भूतग्रहपिशाचादीन् धूपयेद्बलिभिस्तथा ।

स्निग्धैर्बहुभिराकीर्णैर्मर्ता संरक्षयेद् भृशम् ॥ २९७ ॥

कुमारं पूजयेन्नित्यं कुमारबलिकर्मणि ।

योगिनी शार्ङ्गिणी चैव शार्ङ्गां शावरिका तथा ॥ २९८ ॥

भूतग्रहपिशाचादीन् पूजयेद्बलिभिस्तथा ।

एवं क्रमेण तत्कुर्यात् सूतिका च सुखाभवेत् ॥ २९९ ॥

(कात्याय-)

गर्भप्रपतनेनैव पुरुषेष्मातियोगतः ।

विविधैरभिघातैर्वा नार्या रक्तं प्रदुष्यति ॥ ३०० ॥

तदा तत्र योनौ शूलं शोफश्च जायते ।

नीलमत्यर्थदुर्गन्धि बहुवेदनमजस्रं रक्तं स्रवते । तत्रिरात्रमति-
क्रान्तं महाशोणितं विद्यात् ॥

त्रिभिर्दोषैस्तु संसृष्टं सर्ववर्णं प्रदुष्यति ॥ ३०१ ॥

(काश्यपी-)

तत्र रक्तपित्तप्रदरचिकित्सां कुर्यात् ॥

गर्भाशयस्थः पवनोऽतिदुष्टो व्यव्रायवातादिनिरोधनाद्यैः ।

कटीनितम्बत्रिकवंक्षणोरुयोनीषु वस्तावपि वृक्कनाभ्याम् ॥ ३०२ ॥

करोत्यसह्यामधिकां रुजां तु सा सूतिकालेष्विव याति दुःखम् ।

तं रक्तगुल्मं प्रवदन्ति केचिदष्टीलिकाग्रन्थिरितीह चान्ये ॥ ३०३ ॥

नाष्टीलिका नैव च रक्तगुल्मस्सम्पिण्डितः केवल एव वायुः ।

इतस्ततः सञ्चरतानिलेन विदह्यते चातिरुजाकरेण ॥ ३०४ ॥

तत्पार्श्वे एवातिरुजा भवेद्वि सम्पिण्डितः केवलमातरिश्वा ।

यत्पार्श्वमाश्रित्य मरुत्स्थितस्तु समुद्रमण्डूकनिभःस्थिरस्तु ॥ ३०५ ॥

गर्भाशयस्थं निरुणाद्वि यदि ग्रन्थीति केचिन्निगदन्ति मूढाः ।

ऋतौ कषायोदकसन्निकाशं मांसोदकाभन्त्वथवातिसान्द्रम् ॥ ३०६ ॥

स्रवेदसृक्कृष्णमथाल्पमल्पं तच्चातिदुष्टं वलिनानिलेन ।

स वष्टिरोगो ह्ययमस्य तैक्षण्यादतस्तु वष्टीत्यभिधीयतेऽसौ ॥ ३०७ ॥

निरुहमन्वासनमुत्तराख्यं समीरणघ्नौषधसाधितं तु ।

युञ्ज्यात्तथा शान्तिमुपैति वष्टिः स्वेदैर्विचित्रैश्च पुनर्नवाद्यैः ॥ ३०८ ॥

भजोण्डुकं सर्षपतैलयुक्तं सुरानुपानन्तु निषेवमाणा ।

पलाण्डुलाजापलप्रसेविनी सुदुस्तराद्वष्टिगदाद्विमुक्ता ॥ ३०९ ॥

पुनर्नवो वा पयसा विपक्वो निषेव्यमाणश्च निहन्ति वष्टिम् ।

न्यग्रोधजम्बुर्जुनतिन्दुकाप्रप्रियालपालाशमधूकलोध्रम् ॥ ३१० ॥

जले विपाच्यात्र पयोधरैलाकृष्णानिशादारुनिशास्सपथ्याः ।

षट्ग्रन्थिलोध्रद्वयकुष्ठपाठाः पिष्ट्वा तु सम्यग्विपचेच्च तैलम् ॥ ३११ ॥

तत्सेवनाच्छान्तिमुपैति वष्टिः

पिचुप्रयोगैरनुवासनैश्च ॥ ३१२ ॥

(आगमात्)

स्नानौषधं प्रवक्ष्यामि सूतिकानां विशेषतः ।

विल्वप्लक्षकरञ्जौ च सहदेवी सपल्लवा ॥ ३१३ ॥

पञ्चौषधमिति ख्यातं प्रशस्तं कलिनाशनम् ।

प्लक्षः कपित्थको विल्वः करञ्जः कङ्ककेसरौ ॥ ३१४ ॥

पाटलं ककुभं चैव दृष्टास्तेषां महौषधाः ।

सर्वग्रहविमोक्षार्थं स्नापयेत् विशेषतः ॥ ३१५ ॥

स्निग्धस्विन्नां यथास्थानं स्रस्तां योनिं प्रवेशयेत् ।

धूपयेदहिकृत्त्या वा ततः पिष्टसुरां पिबेत् ॥ ३१६ ॥

दूर्वा क्षुद्रसहा लाक्षा पयस्या मधुकं बला ।

लोध्रं हरिद्रा मञ्जिष्ठा भद्रदारु च पेयेत् ॥ ३१७ ॥

एतैः सर्पिः पचेद्दीमान् पयश्चाधिश्रेयेत् ततः ।

एतैः क्षीरं च सर्पिश्च पाययेत्प्रातरुत्थिताम् ॥ ३१८ ॥

स्रस्ता योनिः पदात्क्षिप्रं यथास्थानगता भवेत् ।

पयस्या पञ्चकोञ्चीरसदाभद्रा शतावरी ॥ ३१९ ॥

मञ्जिष्ठा मधुकं लोध्रं वयस्स्था भद्रदारु च ॥

एतेन तैलं निष्पक्वं पिचुनाऽऽयोज्य धारयेत् ।

शूनायाः स्फुटितायाश्च क्षतायाश्चौषधं परम् ॥ ३२० ॥

(हिरण्याक्षीये)

जातमात्रं विशोध्योल्बाद्बालं सैन्धवसर्पिषा ।

प्रसूतिक्लेशितञ्चानुबलातैलेन सेचयेत् ॥ ३२१ ॥

स्वस्थीभूतस्य नाभिञ्च सूत्रेण चतुरङ्गुलात् ।

बद्ध्वाध्वोर्ध्वं वर्धयित्वा च ग्रीवायामवसज्जयेत् ॥ ३२२ ॥

नाभिश्च कुष्ठतैलेन सेचयेत्स्नपयेदनु ।

क्षीरवृक्षकषायेण सर्वगन्धोदकेन वा ॥ ३२३ ॥

कोष्णेन तप्तरजततपनीग्रनिमज्जनैः ।

क्षीरवृक्षकषायेण कुमारमवगाहयेत् ॥ ३२४ ॥

पर्यसा(सौवीरकणापि ? काञ्चिकेनापि) उष्णोदकमथापि वा ।
स्नापयेत्केशरक्षार्थं कुमारं शास्त्रकर्मणा ॥ ३२५ ॥

(तन्त्रा-)

ततो दक्षिणतर्जन्या तालून्नाम्यावगुण्ठयेत् ।
शिरसि स्नेहपिचुना प्राशञ्चास्य प्रयोजयेत् ॥ ३२६ ॥
हरेणुमात्रं मेधायुर्बलार्थमभिमन्त्रितम् ।
ऐन्द्रीब्राह्मीवचाशङ्खपुष्पीकलकं घृतं मधु ॥ ३२७ ॥
चामीकरवचाब्राह्मीताप्यपथ्यारजीकृताः ।
लिङ्गान्मधुघृतोपेता हेमधात्री रजोथवा ॥ ३२८ ॥

(बाहटे)

श्वेतमाल्याम्बरो नित्यं ब्राह्मणपूजिते ।
शौचान्वितेऽरिष्टशृङ्गे न तेभ्यः स्त्रीशिशोर्भयम् ॥ ३२९ ॥
अद्वारके गुदे सूच्या व्यधयेन्मतिमान् भिषक् ।
घृतेन सेकं कुर्वीत वदने नयनेऽपि च ॥ ३३० ॥
लिङ्गदेशे च कर्णे च नासायाञ्च तथैव च ।
तन्मात्रदेशं सूच्यैव व्यधित्वा सेकमाचरेत् ॥ ३३१ ॥

(प्रयोगसि)

प्रसूतानां तु नारीणां त्र्यहं पञ्चाहमेव वा ।
स्तन्यं नश्यति वातेन स्तन्यमार्मावरोधनात् ॥ ३३२ ॥
नार्याश्रित्य(?)शरीराया विवृते मांसशोणिते ।
तदभ्यङ्गस्य वीर्येण स्वेदेन च त्रिशेषतः ॥ ३३३ ॥
प्रवरस्नेहपानाच्च मारुते प्रशमं गते ।
क्षीरमुत्पद्यते क्षिप्रं सन्तापश्चोपशाम्यति ॥ ३३४ ॥
यावन्नोत्पद्यते स्तन्यं यावद्दूष्मा न शाम्यति ।
तावत्सर्पिः कुमाराणां त्रैकाल्यं सम्प्रदापयेत् ॥ ३३५ ॥
क्षीरन्तु स्तन्यवृद्ध्यर्थं गव्यं माहिषमेव वा ।
जाङ्गलाणां रसं मांसं मृगाणां पक्षिणामपि ।
नाडिकास्वस्तिकाभ्यां वा तिलकल्करसेन वा ॥ ३३६ ॥

वाजीकरणयोगेन नष्टं स्तन्यं प्रवर्तते ।
 अतिप्रवृद्धे स्तन्ये, तु यवकोद्रवभोजनम् ॥ ३३७ ॥
 यूपैस्तैलेन वाश्रीयत्प्रवृद्धञ्च विरेचयेत् ।
 स्तन्यप्रवृद्धिहेतूनां ग्रन्थीनां लेपनं हितम् ॥ ३३८ ॥
 यष्टीमधुतिलानन्ताकपोतैः कन्यकायुतैः ।
 घृततैलसमायुक्तं शिशुमूलं प्रलेपयेत् ॥ ३३९ ॥
 वातादिस्तनरोगे तु सुखोष्णञ्च मुहुर्मुहुः ।
 सक्षीरे वाप्यदुग्धे वा दोषः प्राप्तः स्तने स्त्रियाः ॥ ३४० ॥
 प्रदुष्य मांसरुधिरं स्तनरोगाय कल्पते ।
 तदपत्यस्य संशब्दादर्शनात्स्मरणादपि ॥ ३४१ ॥
 ग्रहणाच्च शरीरेभ्यश्शुक्रवत्संप्रवर्तते ।
 मधुकं शारिवा लाजाः पिष्ट्वा क्षीरेण पैत्तिके ।
 प्रदेहं कारयेत्कल्कं शर्करापादसंयुतम् ॥ ३४२ ॥

(तन्त्रान्तरे)

कषाये ।
 ... ॥ ३४३ ॥
 कषायैर्यौगिकैर्युञ्ज्यात्स्वैस्वैस्तद्वच्छिलाजतु ।
 स्तनजे व्रणवत्सर्वं न त्वेनमुपनाहयेत् ॥ ३४४ ॥
 पाटयेत्पालयन् स्तन्यवाहिनीः कृष्णचूचुके ।
 सर्वास्वामाद्यवस्थासु निर्दुहीत च तत्स्तनम् ॥ ३४५ ॥

(बाहटे)

कच्छपमस्तकचरणौ सुरेन्द्रगोपञ्च तैलप्रक्रानि ।
 ललनाकुचप्रणाशं प्रलेपनात्सम्प्रकुर्वन्ति ॥ ३४६ ॥
 आकुल्याश्च प्रवाळानि क्षीरपिष्टानि वा पुनः ।
 सघृतानि वचालेपः स्तनवृद्धिविनाशनः ॥ ३४७ ॥

(तन्त्रान्तरे)

तृतीयेऽङ्घ्रि चतुर्थे वा स्त्रीणां स्तन्यं प्रवर्तते ।
 प्रथमे दिवसे तस्मात् त्रिकाळं मधुसर्पिषी ॥ ३४८ ॥

अनन्तामिश्रिते मन्त्रभाविते प्राशयेच्छिशुम् ।

द्वितीये लक्ष्मणासिद्धं तृतीये च घृतं ततः ॥ ३४९ ॥

प्राङ्निषिद्धस्तनस्यास्य तत्पाणितलसर्मितम् ।

स्तन्यानुपानं दौ कालौ नवनीतं प्रयोजयेत् ॥ ३५० ॥

मातुरेव पिबेत्स्तन्यं तद्वयलं देहवृद्धये ।

स्तन्याभावे पयश्छागं गव्यं वा तद्गुणं पिबेत् ॥ ३५१ ॥

शुकक्रोधलङ्घनायासाः स्तन्यनाशस्य हेतवः ।

स्तन्यस्य शीथुवर्ज्यानि मद्यान्यानूपजा रसाः ॥ ३५२ ॥

क्षीरं क्षीरिण्य ओषध्यश्शोकादेश्च विपर्ययः ॥ ३५३ ॥

(बाह्वे)

चटकेक्षुबलाद्राक्षाशारिवाम्भो निषेवितम् ।

स्तन्यवृद्धिकरं भ्रष्टं घृतचर्मरसं (?) तथा ।

जीवनीयमृतं क्षीरं पयश्च स्तन्यवर्द्धनम् ॥ ३५४ ॥

(औरभ्रातृ)

अभीरुवीरेक्षुबलापयस्यामधूकयष्टीमधुगोपकन्याः ।

तैरम्बु सिद्धं ससितं प्रयुञ्ज्यात् वृष्यं परं स्तन्यकरं प्रशस्तम् ॥

दुग्धेन कमलतण्डुलचूर्णं पीतं विदारिकन्दो वा ।

सप्ताहमदुग्धायाः करोति दुग्धं प्रसूतायाः ॥ ३५६ ॥

(तन्त्रान्तरे)

विरुद्धाहारशुक्तायाः क्षुधिताया विचेतसः ।

प्रदुष्टधातोर्गर्भिण्याः स्तन्यं रोगकरं शिशोः ॥ ३५७ ॥

त्रिविधः कथितो बालः क्षीरान्नोभयवर्तनः ।

स्वास्थ्यं ताभ्यामदुष्टाभ्यां दुष्टाभ्यां रोगसम्भवः ॥ ३५८ ॥

यदङ्गिरेकतां याति न च दोषैरधिष्ठितम् ।

तद्विशुद्धं पयो वाताद्दुष्टन्तु प्लवतेऽम्भसि ॥ ३५९ ॥

कषायं फेनिलं रुक्षं वर्चोमूत्रविबन्धकम् ।

पित्तादुष्णाम्लकटुकं पीतराज्यप्सु दाहकम् ॥ ३६० ॥

कफात्सलवणं सान्द्रं जले मज्जति पिच्छिलम् ।

संसृष्टलिङ्गं संसर्गात्रिलिङ्गं सान्निपातिकम् ॥ ३६१ ॥

यथास्वलङ्गास्तद्याधीजनयत्युपयोजितम् ॥ ३६२ ॥

(बाह्ये)

पाठानागरसुरदारुघनमृतशारिवेन्द्रयवमूर्वाः ।

कटुकाकिराततित्तौ वर्गोऽयं स्तन्यशुद्धिकरः ॥ ३६३ ॥

(सङ्गहे)

पाठाश्च शृङ्गिवेरञ्च दद्यात्स्तन्यविशुद्धये ।

हरिद्रादिं वचादिं वा योजयेत्स्तन्यशुद्धये ॥ ३६४ ॥

(प्रयोगसि-)

पिवेद्वा पिप्पलीमूलचव्यचित्रकनागरम् ।

पाठानागरशार्ङ्गाष्टामूर्वाभिर्लेपयेत्स्तनौ ॥ ३६५ ॥

(चर-)

शिशोस्तीक्ष्णामतीक्ष्णाञ्च रोदनालक्षयेद्भुजम् ।

स्वयं स्पृशेत् भृशं देशं यत्र च स्पर्शनाक्षमः ॥ ३६६ ॥

तत्र विद्याद्भुजं मूर्ध्नि रुजश्चाक्षिनिमीलनात् ।

हृदि जिह्वोष्ठदशनश्वासमुष्टिनिपीडनैः ॥ ३६७ ॥

कोष्ठे विबन्धवमथुस्तनद्वेषान्त्रकूजनैः ।

आध्मानपृष्ठनमनजठरोन्मनैरपि ॥ ३६८ ॥

वस्तौ गुह्ये च विण्मूत्रसंगोत्रासदिगीक्षणैः ।

तत्र धात्र्याः क्रियां कुर्याद्यथादोषं यथामयम् ॥ ३६९ ॥

(बाह्ये)

सर्वाभिर्वार्यते बालः स्तन्यान्न प्रतिवार्यते ॥ ३७० ॥

(प्रयोगसि-)

व्याधेर्यद्यस्य भैषज्यं स्तनस्तेन प्रलेपितः ।

स्थितो मुहूर्तं धौतो नुपीतस्तं तज्जयेद्भद्रम् ॥ ३७१ ॥

(बाह्ये)

शिशूनां स्तन्यसंयुक्तं त्रिमासाद्भेषजं विदुः ।

अतःपरं कुमारानां जलेनैव प्रदापयेत् ॥ ३७२ ॥

क्षीरपस्यौषधं धात्र्यै क्षीरान्नादस्य चोभयोः ।

विळङ्गफलमात्रन्तु जातमात्रे विधीयते ।

एतेनैव विवर्द्धेत मासि मासि क्रमेण च ॥ ३७३ ॥

(प्रयोगसि-)

त एव दोषा दूष्याश्च ज्वराद्या व्याधयश्च यत् ।
 अतस्तदेव भैषज्यं मात्रा त्वस्य कनीयसी ॥ ३७४ ॥
 सौकुमार्याल्पकायत्वात्सर्वानुपसेवनात् ।
 स्निग्धा एव सदा बाला घृतक्षीरनिषेवणात् ॥ ३७५ ॥
 सद्यस्तान्वमनं तस्मात्पाययेन्मतिमान्मृदु ।
 स्तन्यस्य तृप्तं वमयेत्क्षीरक्षीरान्नसेविनम् ॥ ३७६ ॥
 पीतवन्तं तनुं पेयामन्नादं घृतसंयुताम् ।
 वस्ति साध्ये विरेकेण मर्शेन प्रतिमर्शनम् ॥ ३७७ ॥
 युञ्ज्याद्विरेचनादींस्तु धान्या एव यथोदितान् ।
 रोगांश्चास्य जयेत्सौम्यैर्भैषजैरविषादकैः ॥ ३७८ ॥
 अन्यत्रात्ययिकाद्याधेर्विरेकं सुतरां त्यजेत् ।
 त्रासयेन्नाविधेयश्च त्रस्तं गृह्णन्ति हि ग्रहाः ॥ ३७९ ॥
 वस्त्रवातात्पर्पस्पर्शात्पालयेल्लङ्घनाच्च तम् ।
 स्तन्ये त्रिदोषमलिने दुर्गन्ध्यामं जलोपमम् ॥ ३८० ॥
 विवद्धमच्छं विच्छिन्नं फेनिलं चोपवेश्यते ।
 शकृन्नानान्यथावर्णं मूत्रं पीतं सितं घनम् ॥ ३८१ ॥
 ज्वरारोचकतृदृष्टिंशुष्कोद्गारविजृम्भिकाः ।
 अङ्गभङ्गोऽङ्गविक्षेपः कणनं वेपथुभ्रमः ॥ ३८२ ॥
 घ्राणाक्षिमुखपाकाद्या जायन्तेऽन्येऽपि तं गदम् ।
 क्षीरालसक इत्याहुरत्ययश्चातिदारुणम् ॥ ३८३ ॥
 तत्राशुधात्रीं बालश्च वमनेनोपपादयेत् ।
 विहितायाश्च संसर्ग्या वचादिं योजयेद् गणम् ॥ ३८४ ॥
 निशादिं वाथवा माद्रीपाठातिक्ताघनामयान् ।
 पाठाशुष्यमृतातिक्ता तिक्तदेवाह्वशरिवाः ॥ ३८५ ॥
 समुस्तमूर्ध्वेन्द्रयवाः स्तन्यदोषहराः परम् ॥ ३८६ ॥

(बाह्ये)

पैष्टिकं पायसं शाकं मत्स्यं माषं तिलौदनम् ॥ ३८७ ॥

फाणितापूपदुग्धं च पिष्टं शुक्तं दधि ।
 मेदस्वीनि च मांसानि यात्यर्थमुपसेवते ॥ ३८८ ॥
 तस्याः प्रकुपितः श्लेष्मा क्षिप्रं स्तन्यं विगाहते ।
 तस्यास्तत्पिबतः स्तन्यं कुमारस्य तथाविधम् ॥ ३८९ ॥
 जायते स्तन्यदोषेण व्याधिः स्तन्यसमीरितः ।
 क्षीरालसक इत्येवं यं प्राहुः भिषजो बुधाः ॥ ३९० ॥
 विरिच्यते छर्दयति मुखं च परिशुष्यति ।
 वेदना जायते कुक्षौ तालुदेशे च कण्ठकम् ॥ ३९१ ॥
 परिप्लवेते नयने तालुशोषं च गच्छति ।
 चक्षुर्भवति गम्भीरमभीक्ष्णं च विलीयते ॥ ३९२ ॥
 उद्गारश्चाऽस्य भवति तृष्णा चाऽस्योपजायते ।
 हिकते जृम्भते गाढमानाहं चाऽस्य जायते ॥ ३९३ ॥
 भृशं छर्दयते तस्य कूजन्त्यान्त्राणि सर्वतः ।
 श्वेतं भवति वर्चोऽस्य प्रद्रवं चातिसार्यते ॥ ३९४ ॥
 विच्छिन्नं पिच्छिलं चैव शैवलं चाऽतिसार्यते ।
 जिह्वा विवर्णा भवति स्तनौ नैर्वाऽभिनन्दति ॥ ३९५ ॥
 क्षीरालसकमेतैस्तु लिङ्गैर्व्याधिं विनिर्दिशेत् ।
 तत्रौषधं प्रवक्ष्यामि यथा स लभते सुखम् ॥ ३९६ ॥
 तत्रैतत्प्रथमं कर्म धात्रीमस्योपवासयेत् ।
 एकरात्रं द्विरात्रं वा ततः स्यादुत्तरक्रिया ॥ ३९७ ॥
 ततः स्तन्यविशुद्ध्यर्थमिमान्योगान्समाचरेत् ।
 वमनं पाययेत्पूर्वं ततः पश्चाद्विरेचयेत् ॥ ३९८ ॥
 ततः संशुद्धकोष्ठायै भिषकधात्र्यै प्रयोजयेत् ।
 युक्तानि पष्टिवीजैश्च दाडिमस्य रसेन च ॥ ३९९ ॥
 नीलोत्पलाञ्जने चोभे क्षौद्रं पद्मस्य केसरम् ।
 शर्करा कोलमज्जा च छर्दिग्रहणमुत्तमम् ।
 नागरं चाजमोजं च हिंगु चित्रकमेव च ॥ ४०० ॥

पतैः क्षौद्रसमायुक्तं छर्दिग्रहणमुत्तमम् ।

(कार्यपीये)

पाययेन्मातरं तस्मात्कषायं पाञ्चमौलिकम् ॥ ४०१ ॥

वचातरटमुस्तानां काथं भद्रद्रुमस्य च ।

तगरकाथसिद्धां वा यवागूं मधुना सह ॥ ४०२ ॥

मुस्ताबिल्वशलाटूनां कुङ्कुका(?)मेषशृङ्गयोः ।

लेहबन् मधुना चूर्णमन्नादं क्षीरपं तथा ॥ ४०३ ॥

पाययेत् स्तनमालिप्य सर्वत्रैव च कल्पयेत् ।

आम्रतिन्दुकजम्बूनां काथं वा पत्रकं तयोः ॥ ४०४ ॥

विल्वभङ्गकषायं वा क्षीरालसकभेषजम् ।

विल्वमूलं च कोलं च तुकाक्षीरीं च चूर्णिताम् ॥ ४०५ ॥

पिबेत् मधुगुडाभ्यां तु मुदयूपेण वा सह ।

क्षीरालसकतृष्णायाः क्षीरैश्चैनं प्रदेहयेत् ॥ ४०६ ॥

पाययेन्मातरं तस्मिन् कषायं पाञ्चमौलिकम् ॥ ४०७ ॥

(हिरण्या-)

अनुबन्धे यथाव्याधि प्रतिकुर्वति कालवित् ।

दन्तोद्भेदश्च रोगाणां सर्वेषामपि कारणम् ॥ ४०८ ॥

विशेषात् ज्वरवीसर्पकासच्छर्दिशिरोरुजाम् ।

अभिष्यन्दस्य पोथक्या विद्भेदस्य च जायते ॥ ४०९ ॥

यथादोषं यथारोगं यथोद्रेकं यथाबलम् ।

विभज्य देशकालादींस्तत्र योज्यं भिषग्जितम् ॥ ४१० ॥

दन्तपालिं समधुना चूर्णेन प्रतिसारयेत् ।

पिप्पल्या धातकीपुष्पधात्रीफलकृतेन वा ॥ ४११ ॥

द्वतं करोति बालानां दन्तकेसरवन्मुखम् ।

दन्तोद्भेदोत्थरोगेषु न बालमतियन्त्रयेत् ॥

स्वयमेवोपशाम्यन्ति जातदन्तस्य यद्गदाः ।

(बाहटे)

मस्तके घृतमण्डस्तु ज्वरितस्य सदा हितः ॥

शिरोरोगहरो मुख्यो रक्षोघ्नश्च विशेषतः ॥ ४१४ ॥

(काश्य-)

रोहिणीकल्कसंयुक्तं नवनीतं नवं शृतम् ।

पानालेपनयोर्योज्यं बालानां पित्तजे ज्वरे ॥ ४१५ ॥

सहदेवीरसे पिष्टा कटुरोहिणिकाथवा ।

पानालेपनयोर्योज्या सर्वज्वरविनाशिनी ॥ ४१६ ॥

कटुरोहिणिकाचूर्णं पिबेत्स्तन्यसमायुतम् ।

सर्वज्वरहरं श्रेष्ठं शिशूनान्तु विशेषतः ॥ ४१७ ॥

(प्रयोगसि-)

शिशोस्सर्वज्वरे देयास्तिकाशशम्याकवारिणा ।

लाजाञ्जनसितावांशीयष्टिचूर्णं समाक्षिकम् ॥ ४१८ ॥

(सारस)

चूर्णं पर्पटकानान्तु स्तन्येन ज्वरनाशनम् ।

क्षुद्राशुण्ठीगुद्धचीनां काथे सिद्धं पयः पिबेत् ॥ ४१९ ॥

पिप्पलीचूर्णसंयुक्तं बालानां ज्वरनाशनम् ।

अश्वत्थस्य प्रवाळानां मुष्टिमात्रं तु पाचयेत्

जले तस्मिन् शृतं क्षीरं बालानां ज्वरनाशनम् ॥ ४२० ॥

(काश्य-)

पायसं सुमना लाजा मोदकं शर्करा मधु ।

श्वेतानुलेपनं धूपं ध्वजं श्वेतं पवित्रकम् ॥ ४२१ ॥

हिरण्यगर्भं कलशं श्वेतपद्मोत्तरच्छदम् ।

अहताम्बरसंवीतश्शिरस्स्नातस्सदक्षिणः ॥ ४२२ ॥

राजवृक्षे हरावासे रुद्राय बलिमाहरेत् ।

गोक्षीरकुन्दवर्णाभं त्रिशूलधरं गोपते ॥ ४२३ ॥

भस्मधूसरं भूतेशं त्रिनेत्रं शिवं शङ्करं ।

प्रगृहाण बलिश्चेमं ज्वरितस्य ज्वरापहः ॥ ४२४ ॥

मन्त्रेणानेन विधिना द्वादशाहं बलिं हरेत् ।

पायसं कृसरं लाजा गुल्मासं सक्तुपिण्डकम् ॥ ४२५ ॥

स्वस्तिकापूपरक्तान्नं गुळोदनमथापि वा ।
 धूपानुलेपनं मालयं ध्वजं नीलं पवित्रकम् ॥ ४२६ ॥
 हिरण्यगर्भं कलशं श्वेतपद्मोत्तरच्छदम् ।
 अहतांबरसंवीतश्शिरस्स्नातः सभूषणः ॥ ४२७ ॥
 अश्वत्थे विष्णुगेहे वा विष्णवे बलिमाहरेत् ।
 एतेनैव विधानेन नरो मुच्येत च ज्वरात् ॥ ४२८ ॥
 पक्षिवाहन गोविन्द वराहवदन प्रभो ।
 असुरघ्न सुरश्रेष्ठ नरसिंह गदाधर ॥ ४२९ ॥
 प्रगृहाण बलिश्चेमं ज्वरितस्य ज्वरापह ।
 एतेनैव विधानेन दशरात्रं बलिं हरेत् ॥ ४३० ॥

(कात्या-)

अपूपमधुल्लाजाभ्यां विघ्नेशाय निवेदयेत् ॥ ४३१ ॥

(भविष्यत्पुराणे)

पूजयेद्देवतानाञ्च पितृणाञ्च ग्रहाणि च ।

ब्राह्मणान् भोजयेच्चैव यथाशक्त्यनुरूपतः ।

तेन शान्तिर्भवति च बलमायुश्च वर्धते ॥ ४३२ ॥

(भार्गवात्)

शतधौतघृतं शीतं चन्दनोशीरसंयुतम् ।

तेनैव च प्रयोगेन ज्वरदाहात्प्रमुच्यते ॥ ४३३ ॥

क्षीरेण पिष्ट्वा कटुकां पाययेद्दुग्धसर्पिषा ।

एतत् पित्तज्वरहरं बालानां सम्प्रपूजितम् ॥ ४३४ ॥

उशीरजम्ब्वाम्रवटप्ररोहैः क्वाथो रसो वा मधुसम्प्रयुक्तः ।

पीतो ज्वरच्छर्दयतिसारतृष्णाः बालस्य मूर्च्छामपहन्ति सद्यः ॥ ४३५ ॥

(तन्त्र -)

समङ्गांशुर्मती शुण्ठीवलाधान्ययवैः शृतम् ।

कुमारं पाययेत्क्वाथं ज्वरातीसारनाशनम् ॥ ४३६ ॥

समंगाधातकीपुष्पं स्तन्ययुक्तं पिबेच्छिशुः ।

लोभ्रं प्रियङ्गुं स्तन्येन ज्वरातीसारनाशनम् ॥ ४३७ ॥

(योगमा-)

समङ्गापिप्पलीचूर्णं स्तन्येन सह संयुतम् ।

क्षीरेण वा पिबेच्चूर्णं ज्वरातीसारनाशनम् ॥ ४३८ ॥

चार्ङ्गेरीस्वरसक्षौद्रवचातिविषचूर्णयुक् ।

शिशूनां भेषजं श्रेष्ठं ज्वरातीसारनाशनम् ॥ ४३९ ॥

आम्रजम्बूप्रवाळानि क्षीरिणाञ्चापि प्लवाः ।

पयस्या शारिवामूलं गण्डीरश्चैव चित्रकम् ॥ ४४० ॥

एभिः कषायो बालस्य छर्द्यतीसारनाशनः ।

बिल्वमूलजले सिद्धं लाजमिश्रं पयः शिशुः ।

पिबेत्क्षौद्रेण संयुक्तं छर्द्यतीसारनाशनम् ॥ ४४१ ॥

(तन्त्रा-)

चूतशलाकमहौषधमुस्तासाधितमम्बुथवा मधुयुक्तम् ।

धातकिशारिवलोभ्रसमङ्गासाधितमम्बु च कुक्षिविकारे ॥ ४४२ ॥

पुष्पं कदल्यास्सहकार्कतिकाचार्ङ्गेरिकातामलकीदलैस्तु ।

पक्त्वा पुटे तस्य रसो मधूढः प्रवाहिकां हन्त्यचिराच्छिशूनाम्
[॥ ४४३ ॥

(सिद्धयोग-)

दार्वीहरिद्रा कुटजस्य बीजं सिंही च यष्टीमधुकं च सिद्धम् ।

जलं शिशोस्तन्यकृते तु दोषे सर्वातिसारेषु च सर्वथेष्टम् ॥ ४४४ ॥

(वररु-)

कुटचातिविषाकलकं स्तन्ययुक्तं कणान्वितम् ।

पाययेत्तं शिशुं वैद्यस्सर्वातीसारनाशनम् ॥ ४४५ ॥

शार्ङ्गाष्टास्वरसः पेयो रम्भापुष्परसस्तथा ।

चार्ङ्गेर्याश्च रसः क्षौद्रयुक्तः सर्वातिसारजित् ॥ ४४६ ॥

(सिद्धसा-)

समङ्गाधातकीपुष्पशारिबालोभ्रसम्भवः ।

निष्काथो मधुसंयुक्तो बालातीसारनाशनः ॥ ४४७ ॥

(प्रयोगसि-)

आम्रजम्बूप्रवाळानि पद्मोत्पलशतावरीः ।

पक्त्वा क्वाथं पिबेत् बालो रक्तातीसारनाशनम् ॥ ४४८ ॥

पाठातोयदशुष्ठीनां कषायं क्षौद्रसंयुतम् ॥

रक्तातीसारनाशाय पिबेत् बालो विशेषतः ॥ ४४९ ॥

रम्भापुष्पं नालिकेरस्य पुष्पं जम्बूत्वक्चोदुम्बरोत्थं फलञ्च ।

चिञ्चामूलं तोयदं तैः कषायो रक्तोद्भूतं हन्ति सद्योऽतिसारम्

[॥ ४५० ॥

(तन्त्रा-)

सिंहीयष्टीनिशायुग्मवत्सकक्वाथसेवनम् ।

शिशोस्सर्वातिसारेषु स्तन्यदोषे च शस्यते ॥ ४५१ ॥

(नारायणीये)

लेहस्तैलसिताक्षौद्रतिलयष्ट्याह्वकल्पितः ।

बालस्य रुन्ध्यान्नियतं रक्तस्रावं प्रवाहिकाम् ॥ ४५२ ॥

(चन्द्र-)

वत्सकातिविषापाठाः समङ्गाविल्वदीप्यकान् ।

मधुना लेहयेद् बालं सर्वातीसारनाशनम् ॥ ४५३ ॥

नालिकेरस्य पुष्पाणि जलेन सह पाचयेत् ।

मधुना सह पातव्यं रक्तातीसारनाशनम् ॥ ४५४ ॥

(योगमा-)

अनन्तादिर्गणो योज्यः क्षीरस्तन्यरसादिभिः ।

दीप्यकस्तन्यसंयुक्तस्तैलेन सह योजितः ।

अतीसाराणि सर्वाणि बालानामाशु नाशयेत् ॥ ४५५ ॥

(सारसंक्षे-)

मधुनातिविषाशृङ्गीपिप्पलीर्लेहयेच्छिशुम् ।

एकां वातिविषां कासज्वरच्छर्दिरुपद्रुतम् ॥ ४५६ ॥

(बाहटे)

भाङ्गीकणाविश्वकुलीरशृङ्गीचूर्णं विदध्यान्मधुना शिशूनाम् ।

श्वासे सकासे सकफे घृतं वा क्षीरे बृहत्याः फलमूलसिद्धम् ॥ ४५७ ॥

(योगाम्-)

क्षौद्रसनाथेन सदा कृष्णाकल्केन लिप्तयोः स्तनयोः ।

आपानेन शिशूनां प्रबलोऽपि विनश्यति श्लेष्मा ॥ ४५८ ॥

यदि वहति शिशोः कण्ठे घोघोरीशब्दमुल्लवणः श्लेष्मा ।
वमनाय मदनमिश्रं क्षीरं परिपाययेत्कामम् ॥ ४५९ ॥

(अमृताञ्ज-)

वांशीकृष्णाञ्जनैर्लज्जाशृङ्गीमरिचमाक्षिकैः ।

लेहश्शिशोर्विधातव्यः छर्दिश्वासज्वरापहः ॥ ४६० ॥

(चन्द्र-)

बिल्वमूलस्य निष्काथे लाजचूर्णं सशर्करम् ।

आलोज्य पाययेत् बालं छर्दिक्रिमिविनाशनम् ॥ ४६१ ॥

(काश्य-)

प्रसृते शलिलजानां यवागूमुषकल्पिताम् ।

सुशीतां मधुसंयुक्तां पिबेच्छर्दिहरां त्रिधुः ॥ ४६२ ॥

छर्दिहिकापहैर्लाजबीजपूराम्लसैन्धवान् ।

लाजक्षौद्रसितासर्पिस्सैन्धवान्वाऽबलेहयेत् ॥ ४६३ ॥

(प्रयोग-)

आम्रास्थिलाजसिन्धूत्थैर्लेहः क्षौद्रेण छर्दिहा ॥ ४६४ ॥

(चन्द्र-)

मृद्वीकोत्पलनालैस्तु यवागूं पाययेत्तनुम् ।

तस्या मण्डस्तु निस्सिक्थश्शीतस्त्वृष्णाविनाशनः ॥ ४६५ ॥

(काश्य-)

पीतं पीतं वमति यस्तन्यन्तं मधुसर्पिषा ।

द्विवार्ताकीफलरसं पञ्चकोलञ्च लेहयेत् ॥ ४६६ ॥

(बाहटे)

इन्द्रपुष्पीवृषफलं बीजमुर्वारुकस्य च ।

मूषिकस्य पुरीषञ्च गोरेखाबीजमेव च ॥ ४६७ ॥

एतानि समभागानि पिष्ट्वा भृङ्गरसेन तु ।

लेपयेन्नाभिवस्तौ च संसते मूत्रविट् तथा ।

मधुकोषणयोः कल्कं गोमूत्रेणापि लेपयेत् ॥ ४६८ ॥

(तन्त्रा-)

कृष्णाश्मभित्सिताक्षौद्रसूक्ष्मैलासैन्धवैः कृतम् ।

मूत्रग्रहे प्रयोक्तव्यं शिशूनां लेहमुत्तमम् ॥ ४६९ ॥

अदंष्ट्राफलचूर्णन्तु शिशोर्दद्यान्मधुप्लुतम् ।

मूत्रकृच्छ्रापहं क्षीरं पेयं तन्मूलसाधितम् ॥ ४७० ॥

(चन्द्र-)

अत्यहस्स्वप्नशीताम्बुश्लैष्मिकस्तन्यसेविनः ।

शिशोः कफेन रुद्धेषु स्रोतस्सु रसवाहिषु ॥ ४७१ ॥

अरोचकः प्रतिश्यायो ज्वरः कासश्च जायते ।

कुमारः शुष्यति ततः स्निग्धशुष्कमुखेक्षणः ॥ ४७२ ॥

सैन्धवव्योषशार्ङ्गाष्ठापाठागिरिकदम्बकान् ।

शुष्यतो मधुसर्पिर्भ्यामरुच्यादिषु योजयेत् ॥ ४७३ ॥

यष्ट्याह्वपिप्पलीलोध्रपत्रकोत्पलचन्दनैः ।

तालीसशारिवाभ्यां च साधितं शोषजिघृतम् ॥ ४७४ ॥

शृङ्गीमधूलिकाभाङ्गीपिप्पलीदेवदारुभिः ।

अश्वगन्धाद्विकाकोळीरास्त्रर्षभकजीवकैः ॥ ४७५ ॥

सूप्यपर्णीविलङ्गैश्च कल्कितैः साधितं घृतम् ।

शशोत्तमाङ्गनिर्यूहे शुष्यतः पुष्टिकृत्परम् ॥ ४७६ ॥

वचावयस्थातगरकायस्थाचोरकैश्शृतम् ।

वस्तमूत्रसुराभ्याञ्च तैलमभ्यञ्जने हितम् ॥ ४७७ ॥

(बाहटे)

कुमाराः क्षीणमांसाः स्युर्ये चात्र व्रणशोषिणः ।

कुक्कुटाण्डाश्वगन्धाभ्यां क्षीरे सिद्धं घृतं हितम् ॥ ४७८ ॥

बृंहणीयञ्च हृद्यञ्च बलवर्णविवर्धनम् ॥ ४७९ ॥

(तन्त्रा)

लाक्षारससमं तैलग्रस्थं मस्तुचतुर्गुणम् ॥

अश्वगन्धानिशादारुकौन्तीकुष्ठाब्दचन्दनैः ।

समूवारोहिणीरास्त्राशताह्वामधुकैस्समैः ॥ ४८० ॥

सिद्धं लाक्षादिकं नाम तैलमभ्यञ्जनादिदम् ।

बल्यञ्ज्वरक्षयोन्मादश्वासापस्मारवातजित् ॥ ४८१ ॥

यक्षराक्षसभूतघ्नं गर्भिणीनाञ्च शस्यते ।

सदन्तो जायते यस्तु दन्ताः प्राग्यस्य चोत्तराः ॥ ४८२ ॥

कुर्वीत तस्मिन्नुत्पाते शान्तिकञ्च द्विजातये ।
 दद्यात्सदक्षिणं बालं नैगमेषञ्च पूजयेत् ॥ ४८३ ॥
 तालुमांसे कफः क्रुद्धः कुरुते तालुकण्टकम् ।
 तेन तालुप्रदेशस्य निम्नता मूर्ध्नि जायते ॥ ४८४ ॥
 तालुपाकस्तनद्वेषः कृच्छ्रात्पानं शकृद्द्रवम् ।
 वृडास्यकण्ड्वशिरुजा ग्रीवादुर्धरता वमिः ॥ ४८५ ॥
 तत्रोत्क्षिप्य यवक्षारक्षौद्राभ्यां प्रतिसारयेत् ।
 तालु तद्वत्कणाशुण्ठीगोशकृद्रससैन्धवैः ॥ ४८६ ॥
 शृङ्गिबेरनिशाभृङ्गं कलिकतं वटपल्लवैः ।
 बद्ध्वा गोशकृता लिप्तं कुकूले स्वेदयेत्ततः ॥ ४८७ ॥
 रसेन लिम्पेत्ताल्वास्थं नेत्रे च परिषेचयेत् ।
 हरीतकीवचाकुष्ठकल्कं माक्षिकसंयुतम् ॥ ४८८ ॥
 पीत्वा कुमारः स्तन्येन मुच्यते तालुकण्टकात् ।
 मलोपलेपात्स्वेदाद्वा गुदे रक्तकफोद्भवः ॥ ४८९ ॥
 ताम्रो व्रणोन्तःकण्डूमाञ्जायते भूर्युपद्रवः ।
 केचित्तं मातृकादोषं वदन्त्यन्ये च पूतनाम् ॥ ४९० ॥
 पृष्ठागुदकुट्टञ्च केचित्तं तमनामकम् ।
 तत्र धान्याः पयश्शोध्यं पित्तश्लेष्महरौषधैः ॥ ४९१ ॥
 शृतशीतञ्च शीताम्बुयुक्तमन्तरपानकम् ।
 सक्षौद्रताक्षर्यशैलेन व्रणं तेन च लेपयेत् ॥ ४९२ ॥
 त्रिफलाबदसीप्लक्षत्वक्काथपरिषेचितम् ।
 रागकण्डूत्कटे कुर्याद्रक्तस्रावं जळौकसा ॥ ४९३ ॥
 सर्वं च पित्तव्रणजित् शस्यते गुदकुट्टके ॥ ४९४ ॥

(बाहटे-)

गुदपाकेषु बालानां पित्तघ्नीं कारयेत्क्रियाम् ।
 रसाञ्जनं विशेषेण पानालेपनयोर्हितम् ॥ ४९५ ॥

(तन्त्रा-)

शल्मलीकण्टकप्रख्याकफमारुतकोपजा ।

शिशूनां पिटका वक्त्रे विज्ञेया मुखदूषिका ॥ ४९६ ॥

घृंसये(वर्षयेत्) चामजाक्षीरैर्जीरकाञ्जनसंयुतैः ।

जाल्या रसैर्वापि तथा तेन सा विनिवर्तते ॥ ४९७ ॥

अश्वत्थत्वग्गदक्षौद्रैर्मुखपाके प्रलेपनम् ।

दार्वायष्टधभयाजातीपत्रक्षौद्रैस्तथापरम् ॥ ४९८ ॥

(प्रयोगसि)-

पित्तेन जूच्यार्त्तियुताश्शरीरे स्फोटा भवन्त्याशु लयं प्रयान्ति ।

रात्रौ दिवान्ते च पुनर्भवन्ति प्रायः शिशूनां स निचूरिकाख्यः ॥

तेनैव तेषां पिलकास्सदाहा कण्डूयुतास्तद्विषवज्रमाहुः ।

त्रिजातशीतामयदारुयष्टीविरासुगन्धा कुमुदोत्पलञ्च ॥ ५०० ॥

वरी सरलमाञ्जिष्ठा कमलं सशताह्वयम् ।

क्षीरेण पिष्ट्वा दूर्वाज्यामिश्रं लिम्पेत्तयोर्हितम् ॥ ५०१ ॥

क्षीरवृक्षाङ्कुरं दूर्वामूलं शीतञ्जलाह्वयम् ।

शारिवां तिलयष्टिञ्च तयोर्लिम्पेत्सर्कोश्रिकम् ॥ ५०२ ॥

(तन्त्रा-)

वातेनाध्मापितं नाभिं सरुजं तुण्डसंज्ञितम् ।

मारुतघ्नैः प्रशमयेत्स्नेहस्वेदोपनाहनैः ॥ ५०३ ॥

(सुश्रु)-

मृत्पिण्डेनाग्निवर्णेन क्षीरसिक्तेन सोष्मणा ।

स्वेदयेदुच्छ्रितं नाभिं तुण्डं तेन प्रशाम्यति ॥ ५०४ ॥

नाभिपाके निशालोध्रप्रियङ्गुसधुकैश्शृतम् ।

तैलमभ्यञ्जनं तैलमेभिर्वाप्यवचूर्णितम् ॥ ५०५ ॥

(चन्द्र)-

देवदारुवचाशिशुफलत्रयपयोमुचाम् ।

क्राथस्सकृष्णापृथ्वीकाकल्कः सर्वान् कृमीन्हरेत् ॥ ५०६ ॥

(नारायणीये)

कुण्डालास्त्रिविधाः प्रोक्ताः वातपित्तकफैर्नृणाम् ।

ते तु सर्वत्र देहे स्युरेकदेशेऽपि वा पुनः ॥ ५०७ ॥

जायन्ते ग्रन्थिवत्पूर्वमुन्नता रक्तमांसगाः ।

ततः कालेन पक्वास्ते कुण्डवद्यान्ति निम्नताम् ॥ ५०८ ॥

कृष्णं तोदज्वरयुतं वातात्कुण्डालकं भवेत् ।

सदाहपाकासृक्स्त्रावं क्षिप्रपाकि च पित्ततः ॥ ५०९ ॥

सकण्डूगौरवं स्निग्ध्यस्तैमित्यसहितं कफात् ।

ते स्युस्सुदुस्तरा घोरा बालानान्तु विशेषतः ॥ ५१० ॥

पुष्पाश्वत्थस्य पञ्चाङ्गकाथे तत्कल्कसंयुते ।

तैलं पक्नन्तु सक्षीरं कुण्डालकविनाशनम् ॥ ५११ ॥

कदलीपत्रजं भस्म तैलेन सहितं हितम् ।

दग्ध्वा हरिद्रां सञ्चूर्ण्य तान्तु तैलेन लेपयेत् ॥ ५१२ ॥

पुष्पाश्वत्थत्वचश्चूर्णं सूक्ष्मं तैलेन लेपयेत् ।

कुण्डालं विनिहन्त्याशु सर्वदुष्टव्रणप्रणुत् ॥ ५१३ ॥

उन्मत्तक्षारचूर्णं वा तैलेन सह लेपयेत् ।

उन्मत्तं कदलीपत्रं रजनीं च पृथक् पृथक् ॥ ५१४ ॥

दग्ध्वा तत् भस्म तैलेन लेपं कुण्डालनाशनम् ।

(तन्त्रा)

अरविन्दस्य पञ्चाङ्गं पुष्पाश्वत्थस्य पञ्चकम् ।

पिष्ट्वा क्षीरेण संसिद्धं सर्पिः कुण्डालनाशनम् ॥ ५१५ ॥

आमलक्याः फलं पत्रं त्वचश्च मधुकं तथा ।

शकृद्रसे गवामेतत्तैलं कुण्डालनाशनम् ॥ ५१६ ॥

कल्केन यष्टीमधुकस्य तैलं चतुर्गुणे पद्मदलप्रभूते ।

रसे विपकं विनिहन्ति घोरं कुण्डालकं वायुरिवाभ्रवृन्दम् ॥ ५१७ ॥

(योगमा)

अश्वत्थत्वग्गतं क्षौद्रं मुखपाके प्रलेपनम् ।

दार्वीयष्ट्यभयाजातीपत्रक्षौद्रैस्तथा परम् ॥ ५१८ ॥

अर्कवलयभयानिम्बकार्पासतलपोटकम् ।

चिञ्चाककुभशिम्बारुयजातीकिंशुकमार्कवम् ॥ ५१९ ॥

वसिरं क्षीरवृक्षत्वक् सुमनाः खरमज्जरी ।
 व्रणरोही सदाभद्रा हरिद्रा च निदिग्धिका ॥ ५२० ॥
 एषां स्वरसकलकैश्च सिद्धं तैलं व्रणापहम् ।
 कुण्डालहरणञ्चैतद्दुष्टनाळीव्रणापहम् ॥ ५२१ ॥
 मनश्शिला शङ्खनाभिः पिप्पल्यथ रसाञ्जनम् ।
 वर्त्तिः क्षौद्रेण संयुक्ता बालसर्वाक्षिरोगनुत् ॥ ५२२ ॥
 त्वचो बृहत्या भागौ द्वौ भाग एकोञ्चनस्य च ।
 कुकूणकेक्षिलेपोयमञ्जनञ्चैव शस्यते ॥ ५२३ ॥

(चाक्षुषे)

अजाक्षीरेण संपिष्टैर्दावीर्गैरिकमुस्तकैः ।
 बहिरालेपनं कार्यं अक्षिरोगविनाशनम् ॥ ५२४ ॥
 घृतैः सिन्धुविश्वैलाहिजुभाङ्गीर(हो?जो) लिहन् ।
 आनाहं वातिकं शूलं जयेत्तोयेन वा शिशुः ॥ ५२५ ॥

(भद्रव)-

पथ्या भृङ्गी वचाहिजुनिशाः पञ्चामृतं स्मृतम् ।
 बालानाममृतं बल्यमग्निवर्धनमेव च ॥ ५२६ ॥

(तन्त्रा)

गृहधूमनिशाकुष्ठराजिकेन्द्रयवैरिशशोः ।
 लेपस्तक्रेण हन्त्याशु सिध्मपामाविचर्चिकाः ॥ ५२७ ॥

(भद्रवै)-

रजनीदारुसरळश्रेयसी बृहतीद्वयम् ।
 पृश्निपर्णी शताह्वा च लीढं माक्षिकसर्पिषा ॥ ५२८ ॥
 ग्रहणीदीपनं श्रेष्ठं मारुतस्यानुलोमनम् ।
 अतीसारज्वरश्वासकामलापाण्डुकासजित् ॥ ५२९ ॥
 बालस्य सर्वरोगेषु पूजितं बलवर्णदम् ।

(बाहटे)

क्षीरपस्य कुमारस्य सौम्यादग्निर्न दीप्यते ॥ ५३० ॥

स्तन्यदोषेण वा केचिच्छूलाध्मानयुता भृशम् ।
 संसते पिच्छिलं विस्रं विशदञ्च मुहुर्मुहुः ॥ ५३१ ॥
 छर्द्यते च सदा बालोप्यजीर्णमिति निर्दिशेत् ।
 अन्नादस्य कुमारस्य जीर्णाजीर्णौ..... ॥ ५३२ ॥
 बालकस्याग्निवैषम्याद् भुक्तमन्नं न पच्यते ।
 विदग्ध्य छर्द्यते तेन विदग्धमतिसार्यते ॥ ५३३ ॥
 प्रलापस्तेन दोषेण मदो मूर्छा ज्वरस्तथा ।
 वाकूसङ्गो वातशूलश्च स्याद् गात्रारुचितापि वा ॥ ५३४ ॥
 विषूचिकाया विज्ञानं चिकित्सितमतःपरम् ।
 वामयेत्तं विशुद्धोयं संशुद्धमपकर्षयेत् ॥ ५३५ ॥
 जीर्णाजीर्णविशङ्कायामुष्णमम्बु पिबेन्नरः ।
 नागरातिविषाहिज्जु चित्रमूलं वचाभया ॥ ५३६ ॥
 चूर्णमुष्णेन तोयेन अजीर्णार्तः पिबेच्छिशुः ।
 वचादिं वा हरिद्रादिं पाययेदामपाचनम् ॥ ५३७ ॥
 सशृङ्गिबरलवणां यवागूं पाययेत्ततः ।
 तथा संशान्तदोषस्य दीपनीयैस्समाचरेत् ॥ ५३८ ॥
 उष्णाम्भसा पिबेच्छुण्ठीवरालंकणदीप्यकम् ।
 स्तन्येनामपराङ्गं वा(?) पिबेद्बालोप्यजूर्तिके ॥ ५३९ ॥
 त्रयो वातोद्धता दोषा धमनीनिर्गमाश्शिरः ।
 स्थिरीभूतप्रतिष्ठाश्च नानाव्यञ्जनवेदनाः ॥ ५४० ॥
 शिरःकपालमाश्रित्य जनयन्ति महारुजाः ।
 अर्शः प्रवर्तते तस्य शेषे बहुविधास्तथा ॥ ५४१ ॥
 गोस्तनाकारसदृशं सुषिरं कर्कशान्वितम् ।
 बालप्रणालीमात्रैस्तु मुखैर्बहुभिरावृतम् ॥ ५४२ ॥
 गुरुत्वं तीव्रदाहत्वं निस्तोदनमथापरैः ।
 विविधैर्व्यञ्जनैर्युक्तं वल्मीकमिति निर्दिशेत् ॥ ५४३ ॥

छेद्यं भेद्यश्च लेख्यं च विस्त्राव्यञ्चेति निर्दिशेत् ।

भीतस्य सुकुमारस्य वृद्धस्य तरुणस्य च ॥ ५४४ ॥

ग्राहयेद्वा जलकाभिर्मतिमान्दुष्टशोणितम् ।

व्रणक्रिया च कर्तव्या नित्यं शस्त्रं विजानता ॥ ५४५ ॥

नक्तमालस्य पत्राणि पत्राणि कृतमालिनः ।

सुमनायाश्च पत्राणि कल्कं दृषदि पेषयेत् ॥ ५४६ ॥

हरिद्राकल्कसंयुक्तं तैलमेतैर्विपाचयेत् ।

व्रणेषु रोपणीयन्तु जातकण्डुषु दापयेत् ॥ ५४७ ॥

सूर्यवल्याश्च मूलानां त्वचः संहृत्य पेषयेत् ।

श्लक्ष्णानि कृत्वा चूर्णानि तैलेन सह संसृजेत् ॥ ५४८ ॥

आदित्यपाकं कृत्वैतद् व्रणमालेपयेद्भिषक् ।

उपर्युपरि दातव्यं तदा सम्पद्यते सुखी ॥ ५४९ ॥

पाठापथ्याहिगन्धाद्रुमसरलबलाद्वन्द्वमाद्रीद्विरात्री

तेजौह्वाव्योषकद्वीकुटचगदवचामातुल्लङ्गाजमोजैः ।

गण्डीरग्रन्थिकोलाग्न्यरलुकरिकणाडाडिपैः सिद्धमाज्यं

क्षीरे बालातिसारज्वरवमिकृशतालपाग्निशोफारुचिघ्नम् ॥

(काश्यपीयादादाय श्लोकीकृतम्)

पाठावेष्टद्विरजनीमुस्ताभाङ्गीपुनर्नवैः ।

सविल्वत्र्यूषणैः सर्पिः वृश्चिकाळियुतैश्शृतम् ॥ ५५१ ॥

लिहानो मात्रया रोगैर्मुच्यते मृत्तिकोद्भवैः ।

(वाह्वे)

हिङ्गुभाङ्गीवचायष्टीव्योषकुष्ठाजमोजकैः ॥ ५५२ ॥

मुस्ताविषारसोनैश्च स्फूर्ज्जातकरसाढके ।

सिद्धं क्षीरे च बालानां सर्वातीसारनाशनम् ॥ ५५३ ॥

(तन्त्रा)-

अळर्कस्वरसग्रस्थे तत्पक्वफलकलिकतम् ।

सिद्धं घृतं शिशोर्लेहात् कासश्वासहरं परम् ॥ ५५४ ॥

(वेदेही)

षट्सप्ताष्टममासेषु नीरुजस्य शुभेऽहनि ।

कर्णौ हिमागमे विद्वयेद्वाग्यङ्कस्थस्य सान्त्वयन् ॥ ५५५ ॥

प्राग्दक्षिणं कुमारस्य भिषग्नामं तु योषितः ।

दक्षिणेन दधत्सूर्वीं पालीमन्येन पाणिना ॥ ५५६ ॥

मध्यतः कर्णपीठस्य किञ्चिद्गण्डाशयं प्रति ।

जरायुमात्रप्रच्छन्ने रविरश्म्यवभासिते ॥ ५५७ ॥

घृतस्य निश्चलं सम्यगलक्तकरसाङ्किते ।

विध्येद्द्वैवकृते छिद्रे सकृदेवज्जु लाघवात् ॥ ५५८ ॥

नोर्ध्वं न पार्श्वयोर्नाधस्तिरास्तत्र हि संश्रिताः ।

स्थानव्यधान्न रुधिरं नरुग्रागादिसम्भवः ।

स्नेहाक्तं सूच्यनुस्यूतं सूत्रञ्चानुनिधापयेत् ॥ ५५९ ॥

(बाह्)-

शनैश्शनैर्विवर्द्धेत तन्तुभिश्च भिषग्वरः ।

अश्वगन्धामपामार्गं पक्वञ्च बृहतीफलम् ॥ ५६० ॥

कुष्ठं कुटचबीजानि अजाक्षीरेण पेषयेत् ।

मासमुद्रत्तेनात्कर्णं हस्तिहस्तोपमं भवेत् ॥ ५६१ ॥

(प्रयोगसि)

अथैनं जातदशनं क्रमशोऽपनयेत्स्तनात् ॥ ५६२ ॥

(बाह्)-

हस्ताभ्यां ग्रीवया मूर्ध्ना विशेषात्सततं वचाम् ।

आयुर्मेधास्मृतिस्वास्थ्यकरिं रक्षोभिरक्षणीम् ॥ ५६३ ॥

(तत्रैव)

वचाचूर्णफलं लिह्याद् ब्रह्मीस्वरसभावितम् ।

क्षीरशुक् प्रत्यहं मासं मेधावी स्याद् घृतद्रुतम् ॥ ५६४ ॥

(चन्द्र)

सुचूर्णितं सुवर्णन्तु घृष्टं वा सह सर्पिषा ।

पीतं श्रुतधरं जन्तुं करोतीत्येष निश्चयः ।

वचा वा सततं पथ्या चूर्णिता घृतसंयुता ॥ ५६५ ॥

(तन्त्रा)

बालो यदि लिहेत् घृष्टां क्षौद्रे हेमशलाकया ।

बचां वाचस्पतिस्तस्य पुरतः स्थातुमक्षमः ॥ ५६६ ॥

विश्वाजमोजरजनीद्वयसैन्धवोग्रा

यष्ट्याह्नुकुष्ठमगधोद्भवजीरकाणाम् ।

चूर्णं प्रभातसमये लिहतां ससर्पि-

र्वाग्देवता निवसति स्वयमेव वक्त्रे ॥ ५६७ ॥

(काशी)

कुष्ठाश्वगन्धे लवणाजमोजे द्वे जीरके त्रीणि कटूनि पाठा ।

मङ्गल्यपुष्पञ्च समानि चूर्णं कृत्वा च चूर्णेन वचोद्भवेन ॥ ५६८ ॥

तुल्येन युक्तं बहुशो रसेन तद्भावितं ब्रह्मविनिर्मितायाः ।

सर्पिर्मधुभ्यां तु ततोक्षमात्रं लिह्यान्नरः सप्तदिनं हिताशी ॥ ५६९ ॥

शङ्खपुष्पीवचाकुष्ठैः सिद्धं ब्रह्मीरसे घृतम् ।

पुराणं इत्यपस्मारं सोन्मादं मेध्यमुत्तमम् ॥ ५७० ॥

(चन्द्र)-

सब्रह्मीस्वरसार्मणे वृषजयामण्डूकपर्णीवरी-

च्छिन्नोत्थार्द्धतुलाविपाचितरसप्रस्थद्वये कार्ष्णिकैः ।

सिद्धार्थासितनिम्बशम्बररुहब्रह्मीवचावाकुची-

विल्वत्वक्फलनिनीशिपटुट्टीवेष्टार्कपुष्प्यामयैः ॥ ५७१ ॥

सिद्धं सार्द्धसितोपलं समपयो ह्रैयङ्गवीनाढकं

क्षौद्रप्रस्थयुतं विघृष्टकनकं बालेन लीढं जयेत् ।

मूकत्वं जडतां स्खलद्वचनतामश्रोत्रतां मूढतां

हिवकाकासमसूरिकाक्षयविषापस्मारपाण्डूनपि ॥ ५७२ ॥

(तन्त्रान्तरे)

ब्रह्मीसिद्धार्थकवचाशारिवाकुष्ठसैन्धवैः ।

सकर्णैस्साधितं पीतं वाङ्मेधास्मृतिवृद्धतम् ॥ ५७३ ॥

आयुष्यं पाप्मरक्षोघ्नं भूतोन्मादनिवर्हणम् ।

(बाह्ये)

व्योषवरापदुरजनीवृद्धचाशर्कराविलङ्घ्यतम् ।

सर्पिर्ब्रह्मीस्वरसे बालो विद्वान् लिहन् भवति ॥ ५७४ ॥

(काशी).

स्वरसे साधयेद्ब्रह्मया घृतप्रस्थं चतुर्गुणे ।

कार्षिकैस्सैन्धववचाशर्कराकृमिजित्कणैः ॥ ५७५ ॥

पथ्यानिशात्रिवृद्धात्रीफलैरपि पलोन्मितैः ।

घृतं सारस्वतं नाम मेध्यं वाचाश्च शुद्धिकृत् ॥ ५७६ ॥

इति योगरत्नसमुच्चये

बन्ध्यागर्भिणीसूतिकाबालचिकित्साधिकारः

एकविंशः ।

अथ बालग्रहप्रतिषेधाधिकारः

द्वाविंशः ॥

पराशरः—

बरप्रसादं गोकर्णे लब्ध्वा रावणसूरिणा

कृतं कुमारतन्त्रं यत्तत् प्रवक्ष्ये समासतः ॥ १ ॥

प्रथमे दिवसे मासे वर्षे च नन्दना नाम मातरी गृह्णाति बालम् ।

तया गृहीतस्य पूर्वं ज्वरः स्यात् । गात्रशोषशोफौ चाशनश्च न गृह्णाति ।

बलिन्तस्य प्रवक्ष्यामि येन मुञ्चति मातरी ॥ २ ॥

नद्या मृत्तिकां गृहीत्वा पुत्तलिकां कारयेत् । शुद्धोदनगन्धानुलेपन-
पुष्पाणि पञ्च पञ्च ध्वजदीपस्वस्तिकान् पूर्वाह्ने पूर्वस्यां दिशि बलिं दद्या-
त् । राजसर्षपोशीरशिवनिर्माल्यमार्जाररोममानुषकेशनिम्बपत्रगन्धघृतै-
र्बालं धूपयेत् । चतुर्थे दिने शान्त्युदकेन स्नापयेत् । ब्राह्मणं भिक्षुकं वा
क्षीरेण भोजयेत् । बालः स्वस्थो भवति । ओं ह्रीं फट् स्वाहा । द्वितीये
दिवसे मासे वर्षे वा सुनन्दा नाम बालं गृह्णाति । तया गृहीतस्य
ज्वरदन्तघाताक्षिनिमीलनसन्ततरोदनाशनद्वेषाध्मानानि स्युः । तत्र
तण्डुलप्रस्थकृतपुत्तलिकाः त्रयोदश स्वस्तिकध्वजान् चतुरो दीपानर्ध-

प्रस्थसिद्धापूपं मत्स्यं मांसं शुक्रोदनं पश्चिमायां दिशि पश्चिमसन्ध्यायां
 त्रिदिनं बलिं दद्यात् । धूपस्नानभोजनमन्त्राः पूर्ववत् । तृतीये
 दिवसे मासे वर्षे च पूतना नाम मातरी बालं गृह्णाति । तया गृही-
 तस्य ज्वररोमहर्षाङ्गभेदाक्षिणिमीलनान्नद्वेषा भवन्ति । तत्र तण्डुल-
 प्रस्थपुत्तलिकां रक्तान्योदनध्वजस्वस्तिकपुष्पगन्धानुलेपनानि पश्चिम-
 सन्ध्यायामुत्तरस्यां दिशि बलिन्दद्यात् । धूपस्नानमन्त्राणि पूर्ववत् ।
 चतुर्थे दिवसे मासे वर्षे वा मुखमण्डिका नाम बालं गृह्णाति । तस्य ज्वर-
 गात्रभेदशिरोन्नमनाक्षिणिमीलनानि स्युः । तिलपिष्टकृतपुत्तलिकां
 बिल्वकण्टकैरष्टाङ्गं वेधयेत् । शुक्लपुष्पध्वजस्वस्तिका मत्स्यं मांसं
 प्रस्थार्धसिद्धोदनमपूपं पश्चिमायां दिशि त्रिसन्ध्यं बलिं दद्यात् । गो-
 शृङ्गलशुनसर्पनिर्मोकमार्जाररोममासुषकैशनिम्बपत्रगव्यघृतैर्धूपयेत् ।
 स्नानभोजनमन्त्राः पूर्ववदेव । पञ्चमे दिवसे मासे वर्षे वा यदा विला-
 लिका नाम मातरीबालं गृह्णाति । तस्य ज्वरशोषश्वासकासहिकका भव-
 न्ति । तण्डुलप्रस्थपुत्तलिकाः शुक्रोदनध्वजशुक्लपञ्चदीपपञ्चरक्तपुष्पा-
 ण्यपराह्णे पश्चिमायां दिशि वृक्षमूले बलिन्दद्यात् । धूपस्नानभोजनम-
 न्त्राः पूर्ववत् । षष्ठे दिवसे मासे वर्षे वा शुकुनी नाम गृह्णाति । तस्य
 ज्वरोद्वेजनगात्रशोषाः स्युः । तत्र तण्डुलप्रस्थपुत्तलिकां कृष्णपुष्प-
 ध्वजस्वस्तिकान् मत्स्यं मांसप्रस्थोदनं पूर्वाह्णे पश्चिमस्या दिशि बलि-
 न्दद्यात् । धूपस्नानभोजनमन्त्राणि पूर्ववत् । सप्तमे दिवसे मासे वर्षे
 वा शुष्करेवती नाम मातरी गृह्णाति । तस्य ज्वरगात्रभेदान्नस्तनद्वेषाः
 स्युः । तत्र तण्डुलप्रस्थपुत्तलिकां सप्तध्वजस्वस्तिकदीपपुष्पाणि मत्स्यं
 मांसमुत्तरस्यां दिशि बलिं दद्यात् । धूपादीनि पूर्ववत् । अष्टमे
 दिवसे मासे वर्षे वा विलालिका नाम मातरी गृह्णाति । तस्य ज्वराङ्ग-
 भेदरोदनजिह्वाशोषाङ्गप्रेरणाक्षिणिमीलनान्नद्वेषाः स्युः । तत्र तण्डु-
 लप्रस्थपुत्तलिकां पायसगुल्मधुसर्पांश्च चतुरो ध्वजदीपान् लाजप्रेष-
 मांसपर्पटिकाः शङ्कुलिका रक्तपुष्पगन्धानि कृष्णाष्टम्यां दिशि दक्षि-
 णस्यां पूर्वसन्ध्यायां बलिं दद्यात् । धूपादि पूर्ववत् । ओं नमो नारा-
 यणाय त्रैलोक्यविद्रावणाय ज्वल ज्वल ओं ह्रीं फट् स्वाहा । नवमे
 दिवसे मासे वर्षे वा मदमेदसा नाम गृह्णाति बालम् । तस्य ज्वर-

छर्दिग्रहण्याध्मानकासशूलशोषाङ्गभेदाः स्युः । तत्र तण्डुलप्रस्थपुत्त-
लिकां शुक्रोदनमत्स्यमांसशष्कुलिकापर्पटिका उत्तरस्यान्दिशि पूर्व-
सन्ध्यायां बलिं दद्यात् । धूपादि पूर्ववत् । ओन्नमो भगवते वासुदेवाय
कृष्णमण्डलबलिमादाय हन हन हुं फट् स्वाहा । दशमे दिवसे मासे
वर्षे वा रेवती नाम बालं गृह्णाति । तस्य ज्वरच्छर्दिश्वासकासशूला-
ध्मानान्नद्वेषाः स्युः । तत्र तण्डुलप्रस्थपुत्तलिकां बिल्वकण्टकैरष्टाङ्गं
वेधयेत् । मधृतगुलमोदनं पञ्चविंशतिध्वजस्वस्तिकदीपांश्चत्वारि रक्त-
पुष्पाणि दक्षिणस्यां दिशि त्रिसन्ध्यं बलिं दद्यात् । धूपादि पूर्ववत् ।
ओन्नमो भगवते वैश्वदेवाय हन हन हुं फट् स्वाहा । एकादशे दिवसे
मासे वर्षे वा अर्चका नाम बालं गृह्णाति । तस्य ज्वरान्नद्वेषशोषगात्र-
भेदाः स्युः । ऊर्ध्वदृक् च स्यात् । तत्र माषपुत्तलिकां शुक्लान्योदन-
पुष्पाणि पञ्चविंशति ध्वजस्वस्तिकदीपान् दक्षिणस्यां दिशि पूर्वस-
न्ध्यायां बलिं दद्यात् । धूपादि पूर्ववत् । ओं नमो भगवते नारा-
यणाय चन्द्रहासवज्रहस्ताय ज्वल ज्वल दुष्टनिग्रहाय ओं ह्रीं फट्
स्वाहा । द्वादशे दिवसे मासे वर्षे वा अद्भुता नाम बालं गृह्णाति ।
तस्य ज्वरो दन्तखादनमतिरोदनमक्षिशूलमूर्ध्वरोमता च ददामीति
वाचश्च । तत्र तण्डुलप्रस्थपुत्तलिकां त्रयोदश स्वस्तिकध्वजदीपानपू-
षान् मत्स्यमांसपर्पटिकाश्च दक्षिणस्यां दिशि बलिं दद्यात् । धूपादि-
पूर्ववत् । ओं नमो नारायणाय प्रज्वलितहस्ताय हन हन शोधय
मर्दय मर्दय पातय पातय हुं हुं हन हन हुं फट् स्वाहा ।

इति नारायणीयं बालतन्त्रं समाप्तम् ।

धन्वन्तरिरुवाच—

धन्वनी तु गृही नाम गृह्णीते चातिमात्रकम् ।

तया गृहीतस्य शिशोर्लक्षणं च निबोध मे ॥ ३ ॥

ग्रीवा च पृष्ठतो भग्ना लाला च स्रवते मुखात् ।

उद्वेजयति गात्राणि न गृह्णाति स्तनन्तथा ॥ ४ ॥

ईदृशं लक्षणं दृष्ट्वा चिकित्सां तत्र कारयेत् ।
मज्जिष्ठां तगरं लोभ्रं हरितालं रसाञ्जनम् ॥ ५ ॥

पिष्ट्वैतान् पयसा बालन्तेन कलकेन लेपयेत् ।
गन्धमाल्यं शर्कराञ्च पायसं दाधिपंचमम् ॥

पञ्चवर्णोदनञ्चापि दद्यान्मुञ्चति सा ग्रही ॥ ६ ॥

ओं नमो भगवति धन्विनि कार्मुकधारिणि । इमं बलिं गृहाण

बालं मुञ्च स्वाहा ।

भिषगत्रोक्तमन्त्रैस्तु मन्त्रयित्वा तु सप्तशः ।

बलिं निवेदयेत्तत्र यत्र चोक्ता बलिक्रिया ॥ ७ ॥

कालेऽनुक्ते निशायान्तु देशेऽनुक्ते चतुष्पथे ।

द्रव्येऽनुक्तेऽममात्रेण दद्याद्भिषगतन्द्रितः ॥ ८ ॥

कूजते स्तनते बालो गात्रं सङ्कोचयेत्ततः ।

भीषण्या प्रगृहीतस्तु द्वितीये दिवसे शिशुः ॥ ९ ॥

तस्य कुर्यात् प्रतीकारं येन सम्पद्यते सुखी ।

अपामार्गमुशीरञ्च पिप्पली चित्रकं समम् ॥ १० ॥

अजामूत्रेण पिष्ट्वा तु तेन बालं प्रलेपयेत् ।

निम्बगोदन्तकेशाहित्वङ्गखैश्चापि धूपयेत् ॥ ११ ॥

मत्स्योदनं सुरां मांसं गन्धमारुपञ्च दापयेत् ।

बलिं दद्यात्तु मन्त्रेण ततो मुञ्चति सा ग्रही ॥ १२ ॥

ओं नमो भगवति भीषणि भुजगधारिणि इमं बलिं गृहाण ।

बालं मुञ्च स्वाहा ।

नोष्मीलयति नेत्रे च न गृह्णाति स्तनन्ततः ।

कण्ठमारुपा गृहीतस्तु तृतीये दिवसे शिशुः ॥ १३ ॥

गणदन्तनखोशीरानजामूत्रेण पेपयेत् ।

अनेन लेपितं बालं धूपयेन्निम्बसर्पपैः ।

बलिं दद्यात्तु मन्त्रेण ततो मुञ्चति सा ग्रही ॥ १४ ॥

ओं नमो भगवति कण्टमालिनि इमं बलिं गृहाण । बालं मुञ्च
स्वाहा ।

फेनमुद्गिरिते चैव दिशैश्चैव निरीक्षते ।
उद्वेजयति गात्राणि रुदते च पुनः पुनः ॥ १५ ॥
काकोळ्या च गृहीता तु चतुर्थे दिवसे शिशुः ।
गजदन्तादिनिर्मोकराजसर्पसंयुतम् ॥ १६ ॥
गोमूत्रेणैव पिष्ट्वा वा तेन बालं प्रलेपयेत् ।
कपिरोमनखैर्निम्बसर्पपैश्चैव धूपयेत् ॥ १७ ॥
अन्नपानीयमांसेश्च बलिं दद्यात्समन्त्रकम् ।
अनेनैव विधानेन ततो मुञ्चति सा ग्रही ॥ १८ ॥

ओं नमो भगवति काकोळि कृष्णाभरणभूषिते इमं बलिं गृहाण
बालं मुञ्च स्वाहा ।

मातुरुत्सङ्गवर्ती तु मुष्टिं बध्वा तु नित्यशः ।
जृम्भते स्वपते चापि आकाशञ्च निरीक्षते ॥ १९ ॥
हस्तिन्या च गृहीतस्तु पञ्चमे दिवसे शिशुः ।
मेषशृङ्गवचा लोध्रं हरितालं मनाश्शिला ॥ २० ॥
एतानि चोदकैः पिष्ट्वा तेन बालं प्रलेपयेत् ।
रक्तवर्णानि पुष्पाणि गन्धं चैव तथाविधम् ॥ २१ ॥
ओदनं गुळसंयुक्तं बलिं दद्यात्समन्त्रकम् ।
एतेनैव विधानेन ततो मुञ्चति सा ग्रही ॥ २२ ॥

ओं नमो भगवति हस्तिनि अब्जधारिणि इमं बलिं गृहाण
बालं मुञ्च स्वाहा ।

भजते हस्तपादौ च श्वसते च पुनः पुनः ।
रुदित्वा मुह्यते चापि न गृह्णीते स्तनन्तथा ॥ २३ ॥
हुङ्कार्यापि गृहीतश्च षष्ठे हि दिवसे शिशुः ।
सर्ज्जगुगुलुगोदन्तं कुष्ठं सिद्धार्थकं वचाम् ॥ २४ ॥
घृतेन धूपयित्वा तु तेन बालं प्रलेपयेत् ।
गोरोमशृङ्गसर्पाणां निर्मोकञ्चैव धूपयेत् ॥ २५ ॥

पुष्पाणि चन्दनं रक्तपत्रं मांसं तथैव च ।

बलिं दद्याच्च मन्त्रेण ततो मुञ्चति सा ग्रही ॥ २६ ॥

ओं नमो भगवति रक्तातुले ने हुङ्गारि इमं बलिं गृहाण । बालं
मुञ्च स्वाहा ।

दंशते मुञ्चते चापि कोकिलस्वरसंयुतः ।

पूतिगन्धं च वमति गृध्रगन्धं तथैव च ॥ २७ ॥

मुक्तकेश्या गृहीतश्च सप्तमे दिवसे शिशुः ।

वचां च बृहतीं कुष्ठं गोमूत्रेण च पेयेत् ॥ २८ ॥

लेपयेद् बालकं तेन नखैर्व्याघ्रस्य धूमनम् ।

बलिं दद्याच्च मन्त्रेण ततो मुञ्चति सा ग्रही ॥ २९ ॥

ओं नमो भगवति मुक्तकेशि रक्ताभरणभूषिते इमं बलिं गृहाण
बालं मुञ्च स्वाहा ।

स्वपते हसते बालो गृह्यमाणस्तु रोदिति ।

निरीक्षते दिशस्सर्वा जिह्वाञ्चालयते सदा ॥ ३० ॥

त्रिदण्ड्या तु गृहीतश्च अष्टमे दिवसे शिशुः ।

वचां हिङ्गुसमं पिष्ट्वा तेन बालं प्रलेपयेत् ॥ ३१ ॥

धूपं लशुनसिद्धार्थं मत्स्यमांससुरासवैः ।

बलिं दद्याच्च मन्त्रेण ततो मुञ्चति सा ग्रही ॥ ३२ ॥

ओं नमो भगवति त्रिदण्डि त्रिनयने त्रिशूलहस्ते इमं बलिं गृहाण
बालं मुञ्च स्वाहा ।

ऊर्ध्वमुच्छ्वसते नित्यमुत्थितो मुञ्चते मुहुः ।

रोदनं कुरुते बालो मुष्टीबध्नात्युभे भृशम् ॥ ३३ ॥

अजमेण्या गृहीतश्च नवमे दिवसे शिशुः ।

श्वेतया वचया कुष्ठतगश्चेतसर्पपम् ॥ ३४ ॥

जलेन सह पिष्ट्वा तु तेन बालं प्रलेपयेत् ।

कपिरोमनखैश्चापि धूपं दद्याद्विचक्षणः ॥ ३५ ॥

बलिं दद्याच्च मन्त्रेण गन्धपुष्पादिकं तथा ।

लेपितं धूपितं बालं ततो मुञ्चति सा गृही ॥ ३६ ॥

ओं नमो भगवति अजमेपि मेषाधिरूढे शक्तिहस्ते इमं बलिं
गृहाण बालं मुञ्च स्वाहा ।

नीलोत्पलसुवर्णाभं रूपं भवति बालके ।

रोदित्यपि दिवारात्रं गन्धं वा वाति शोभनम् ॥ ३७ ॥

रोदिन्या तु गृहीतस्य दशमे दिवसे शिशुः ।

कुष्ठं सर्जरसं शीतं सर्षपं जलपेषितम् ॥ ३८ ॥

अनेन लेपितं बालं धूपयेद्वा विधूपनैः ।

मांसी च निम्बपत्राणि लाक्षया सह धूपनम् ॥ ३९ ॥

कोद्रवान्नं ततो दद्यात् कलशं वारिपूरितम् ।

बलिं दद्याच्च मन्त्रेण ततो मुञ्चति सा गृही ॥ ४० ॥

ओं नमो भगवति रोदिनि कुन्देन्दुनिर्मले इमं बलिं गृहाण
बालं मुञ्च स्वाहा ।

इति दिवसाधिकारः ।

दशस्वेव दिनेष्वेषु यदुक्तं लक्षणं शिशोः ।

तस्मिन्नदृष्टे दृष्टे च मासिके लक्षणे तदा ॥ ४१ ॥

कुर्यान्मासिकमेवात्र कर्म नित्यमतन्द्रितः ।

आरभ्य जन्मदिवसान्मासस्त्रिंशद्दिनैर्युतः ॥ ४२ ॥

तथा द्वादशमासेषु यद्यद्रक्ष्यामि लक्षणम् ।

तस्मिन् दृष्टे तु तत्कार्यं दृष्टे चिह्ने तथाब्दिके ॥ ४३ ॥

अतः परं प्रवक्ष्यामि मासानां विधिमुत्तमम् ।

शृणु जीवकतत्त्वेन मन्त्रांश्चैव पृथक् पृथक् ॥ ४४ ॥

प्रथमे मासि गृह्णाति शकुनी नाम पूतना ।

तथा गृहीतो बालस्तु काकरावं करोति च ॥ ४५ ॥

रोदित्येव दिवारात्रं पूतिगन्धश्च जायते ।
 रक्तञ्च स्रवते मूत्रं चक्षुर्भ्यां च न पश्यति ॥ ४६ ॥
 तेन सा रमते नित्यं पूतना बलिकाक्षिणी ।
 बलिं तस्याः प्रवक्ष्यामि येन सम्पद्यते सुखी ॥ ४७ ॥
 पायसं त्रिविधं दद्यान्मांसश्चैव चतुर्विधम् ।
 रक्तपुष्पं तथा गन्धं वस्त्रं दद्यात्सदीपकम् ॥ ४८ ॥
 पानीयञ्च प्रदातव्यं याम्यां दिशि गृहान्छिशोः ।
 करज्जवृक्षमाश्रित्य मध्याह्ने तु बलिं क्षिपेत् ॥ ४९ ॥
 धूपयेन्मेषशृङ्गेण गोदन्तेन नखेन च ।
 दीपं दद्याच्च तैलेन सप्तरात्रं बलिं हरेत् ॥ ५० ॥
 स्नापितं धूपितं बालं ततो मुञ्चति पूतना ।
 ओं नमो भगवत्यै शकुन्यै इमं बलिं गृहाण बालं मुञ्च स्वाहा ।
 पूतना मकुटा नाम द्वितीये मासि बालकम् ॥ ५१ ॥
 गृह्णाति चानया ग्रस्तो जायते काञ्चनप्रभः ।
 शीतळानि च गात्राणि निष्पन्दश्चैव जायते ॥ ५२ ॥
 ग्रीवा च पृष्ठतो भुग्ना मुखं च परिशुष्यति ।
 क्षीरं पिबति विस्रब्धं तत्क्षणात्तु समुद्भिरेत् ॥ ५३ ॥
 आमतण्डुलपक्वान्नं कृष्णपायसमेव च ।
 गन्धपुष्पं तथा धूपं वस्त्रञ्चैव प्रदापयेत् ॥ ५४ ॥
 धूपञ्चारिष्ठपत्रेण कुसुम्भलशुनेन च ।
 दीपश्च निम्बतैलेन पूजयेच्च यथाविधि ॥ ५५ ॥
 पूर्वा दिशं समाश्रित्य पूर्वाह्ने तु बलिं हरेत् ।
 अनेनैव विधानेन ततो मुञ्चति पूतना ॥ ५६ ॥
 ओं नमो भगवत्यै मकुटे शुभाङ्गे इमं बलिं गृहाण बालं मुञ्च
 स्वाहा ।
 पूतना गोमती नाम तृतीये मासि बालकम् ।
 गृह्णाति स तथा ग्रस्तो बालो रोदिति निष्ठुरम् ॥ ५७ ॥

स्रवेन्मूत्रपुरीषश्च मारुतश्च न निन्दति ।

मधुगन्धास्सदा वान्ति वसुगन्धाश्च बाह्यतः (?) ॥ ५८ ॥

ओदनं क्षीरशाकश्च यवागूं कृष्णपायसम् ।

गुल्मासं तिलचूर्णश्च पिण्याकं गन्धमाल्यकम् ॥ ५९ ॥

सुगन्धं सर्षपेणैवं धूपयेत्सन्ध्ययोश्चिशुम् ।

स्नापयेत्पञ्चभङ्गेन तिलतैलेन दीपयेत् ॥ ६० ॥

पूर्वा दिशं समाश्रित्य पूर्वाह्ने तु बलिं हरेत् ।

अनेनैव विधानेन ततो मुञ्चति घृतना ॥ ६१ ॥

ओं नमो भगवति गोमति इमं बलिं गृहाण बालं मुञ्च स्वाहा ।

घृतना पिङ्गळा नाम चतुर्थे मासि बालकम् ।

गृह्णाति च गृहीतस्य कम्पते दक्षिणः करः ॥ ६२ ॥

क्षीरं पिबति विस्रब्धं रावं मुञ्जति दारुणम् ।

श्वेतवर्णं शरीरं च मुखं च परिशुष्यति ॥ ६३ ॥

पूतिगन्धो भवेत्तस्य न मन्त्रं नापि चौषधम् ।

वर्जयेत्तादृशं बालं बलिं तत्र न कारयेत् ॥ ६४ ॥

घृतना काञ्चनी नाम पञ्चमे मासि बालकम् ।

गृह्णाति च गृहीतस्तु जायते काञ्चनप्रभैः ॥ ६५ ॥

सीदन्ति सर्वगात्राणि मुखञ्च परिशुष्यति ।

क्षीरं पिबति विस्रब्धं रुदते च पुनः पुनः ॥ ६६ ॥

शाकोदनं पूषलिकां पायसं शर्करायुतम् ।

गन्धमाल्यं स्वस्तिकञ्च धूपनं चन्दनं तथा ॥ ६७ ॥

दक्षिणां दिशमाश्रित्य मध्याह्ने तु बलिं हरेत् ।

अनेनैव विधानेन ततो मुञ्चति घृतना ॥ ६८ ॥

ओं नमो भगवति काञ्चनकुमुदप्रभशरीरे कुमुदगन्धे इमं बलिं

गृहाण बालं मुञ्च स्वाहा ।

घृतना पङ्कजा नाम षष्ठे मासि तु बालकम् ।

गृह्णाति च गृहीतस्तु रोदित्येव पुनः पुनः ॥ ६९ ॥

श्वासस्तीव्रो भवेत्तस्य कुक्षिशूलश्च जायते ।

मत्स्यमन्नं सुरां मांसमपूपं कृसरं तथा ॥ ७० ॥

मयूरं कुक्कुटं छागं पिष्टेनैव च कारयेत् ।

गन्धपुष्पादिसंयुक्तं बलिं तत्र प्रदापयेत् ॥ ७१ ॥

अनेनैव विधानेन ततो मुञ्चति पूतना ॥ ७२ ॥

ओं नमो भगवति पङ्कजाभरणभूषिते पङ्कजगन्धे इमं बलिं

गृहाण बालं मुञ्च स्वाहा ।

पूतना शीतला नाम सप्तमे मासि बालकम् ।

गृह्णात्यतो गृहीतस्तु श्वसित्यति पुनः पुनः ॥ ७३ ॥

आस्फोटयति गात्राणि आहारं च न वाञ्छति ।

रोदते दन्तवीणां च पूतिगन्धं प्रयाति च ॥ ७४ ॥

मांसोदनं सुरां शाकं गुल्मासं तिलचूर्णकम् ।

कुक्कुटश्चक्रवाकश्च पिष्टेनैव तु कारयेत् ॥ ७५ ॥

गन्धपुष्पादिकं सर्वमग्रमत्तः प्रदापयेत् ।

एकरात्रं बलिं दद्यात् ग्राममध्ये समन्ततः ॥ ७६ ॥

अनेनैव विधानेन ततो मुञ्चति पूतना ॥ ७७ ॥

ओं नमो भगवति शीतले शीतलशरीरे बहुलेपने इमं बलिं

गृहाण बालं मुञ्च स्वाहा ।

पूतना रजनी नाम अष्टमे मासि बालकम् ।

गृह्णात्यतो गृहीतस्तु बालो मुञ्चति तत्क्षणात् ॥ ७८ ॥

स्फोटकं सर्षपाकारं शरीरे तस्य जायते ।

कम्पते वामहस्तश्च मुखश्च परिशुष्यति ॥ ७९ ॥

ईदृशं लक्षणं दृष्ट्वा क्रियां तत्र न कारयेत् ।

पूतना कुम्भकर्णी तु नवमे मासि बालकम् ॥ ८० ॥

गृह्णात्यतो गृहीतस्तु बालो रोदिति निष्ठुरम् ।

दहते मुह्यते चैव ज्वरः छर्दिश्च जायते ॥ ८१ ॥

पाटलः कौमुदो गन्धो गुळगन्धस्तथैव च ।

कृसरं च गुळं मत्स्यं तथा क्षीरं गुळासवम् ॥ ८२ ॥

गुल्मासन्तिलचूर्णञ्च बलिं तत्र प्रदापयेत् ।

पुष्पाणि चैव रक्तानि सुगन्धं कुङ्कुमं तथा ॥ ८३ ॥

पूर्वा दिशं समाश्रित्य मध्याह्ने तु बलिं हरेत् ।

अनेनैव विधानेन ततो मुञ्चति पूतना ॥ ८४ ॥

ओं नमो भगवति कुम्भकर्णि मत्तमातङ्गगामिनि इमं बलिं
गृहाण बालं मुञ्च स्वाहा ।

पूतना श्वरी नाम दशमे मासि बालकम् ।

गृह्णात्यतो गृहीतस्तु चक्षुर्भ्यां नैव पश्यति ॥ ८५ ॥

उद्वेजयति गात्राणि आहारन्नाभिवाञ्छति ।

गुळान्नं पीतरक्ताभं मत्स्यं मांसं च दापयेत् ॥ ८६ ॥

घण्टाञ्चैव पताकाञ्च पिष्टैरेव तु कारयेत् ।

श्वेतपुष्पं तथा गन्धं तिलतैलेन दापयेत् ॥ ८७ ॥

उत्तरां दिशमाश्रित्य बलिन्दद्यादिनत्रयम् ।

मध्याह्ने तु प्रदातव्यं ततो मुञ्चति पूतना ॥ ८८ ॥

ओं नमो भगवति शबरवसनप्रिये इमं बलिं गृहाण बालं मुञ्च
स्वाहा ।

पूतना राक्षसी नाम मासे ह्येकादशे शिशुम् ।

गृह्णात्यतो गृहीतस्तु तत्क्षणादेव नश्यति ॥ ८९ ॥

पूतना चञ्चला नाम द्वादशे मासि बालकम् ।

गृह्णात्यतो गृहीतस्तु श्वसते मुह्यते तथा ॥ ९० ॥

उद्वेजयति गात्राणि आहारं नाभिवाञ्छति ।

तिलचूर्णं सगुल्मासं घृतं दधि गुळोदनम् ॥ ९१ ॥

पूर्वा दिशं समाश्रित्य मध्याह्ने तु बलिं हरेत् ।

स्नापयेत्पञ्चपत्रेण धूपयेन्निम्बसर्षपैः ॥

दीपञ्च तिलतैलेन ततो मुञ्चति बालकम् ॥ ९२ ॥

ओं नमो भगवति चञ्चले चञ्चलशरीरे इमं बलिं गृहाण बालं
मुञ्च स्वाहा ।

इति मासाधिकारः ।

अतः परं प्रवक्ष्यन्ते घोररूपास्तु मातरः ।

शृणु जीवकतच्चेन मन्त्राणां च पृथक् पृथक् ॥ ९३ ॥

कुमारी गन्धिनी नाम पूर्वे वर्षे तु बालकम् ।

गृह्णात्यतो गृहीतस्तु धरण्यां पतति ध्रुवम् ॥ ९४ ॥

नोन्मीलयति नेत्रे च रोदित्यपि पुनः पुनः !

दह्यते मुह्यते चैव तथाहारं न वाञ्छति ॥ ९५ ॥

गुळोदनं सुरां मांसं मत्स्यान् पूषलिकां दधि ।

गुल्मासं पललं लाजा गुळं माल्यं सगन्धकम् ॥ ९६ ॥

केशैश्चापि च लाजैश्च गोदन्तेन च धूपयेत् ।

स्नापयेत्पञ्चभङ्गेन तिलतैलेन दीपयेत् ॥ ९७ ॥

पूर्वा दिशं समाश्रित्य चैकरात्रं बलिं हरेत् । ९८ ॥

ओं नमो भगवत्यै सुगन्धिन्धै सुगन्धालेपने इमं बलिं गृहाण
बालं मुञ्च स्वाहा ।

कुमारी नन्दिनी नाम द्वितीये वत्सरे शिशुम् ।

गृह्णात्यतो गृहीतस्तु ज्वरेण परितप्यते ॥ ९९ ॥

शोणितं स्रवते मूत्रविद्भ्यां स्रवति शोणितम् ।

कम्पते दक्षिणो हस्तः हसते च पुनः पुनः ॥ १०० ॥

पद्मकेसरसङ्काशं गात्रं तस्य प्रजायते ।

तेन सा रमते नित्यं कुमारी बलिकांक्षिणी ॥ १०१ ॥

गुळोदनं च पानीयन्तस्य मांसं प्रदापयेत् ।

गुल्मासं तिलचूर्णञ्च दध्यपूपकमेव च ॥ १०२ ॥

सौगन्धिकोत्पलं पद्मं कुमुदञ्चैव पिष्टकम् ।

पिष्टेनोद्वर्त्य बालन्तु प्रकृतिं तेन कारयेत् ।
गन्धमाल्यादिकं दद्यात् तिलतैलेन दीपयेत् ॥ १०३ ॥
पूर्वा दिशं समास्थाय मध्यरात्रे बलिं हरेत् ।
लशुनं सर्पनिर्मोकं सिन्धुबारेण धूपयेत् ॥ १०४ ॥

... .. ।
.... ॥

स्नापयेन्निम्बविल्वाभ्यां पलाशाश्चत्थकिंशुकैः ।
स्नापितं धूपितं बालं चन्दनेन तु लेपयेत् ॥ १०५ ॥
अनेनैव विधानेन ततो मुञ्चति नन्दिनी ॥ १०६ ॥
ओं नमो भगवति नित्यानन्दस्वरूपिणि ! इमं बलिं गृहाण
बालं मुञ्च स्वाहा ।

कुमारी बन्धिनी नाम तृतीये वत्सरे शिशुम् ।
गृह्णात्यतो गृहीतस्तु चक्षुभ्यां नैव पश्यति ॥ १०७ ॥
सीदन्ति सर्वगात्राणि ज्वरः शोषश्च जायते ।
कम्पते वामहस्तश्च तथाहारं न वाञ्छति ॥ १०८ ॥
ओदनं कृसरं मांसं गुल्मापं च सफाणितम् ।
दधि लाजाश्च दातव्या गन्धं पुष्पं तथैव च ॥ १०९ ॥

शाकश्च चक्रवाकश्च पिष्टेनैव तु कारयेत् ।
पिष्टेनोद्वर्त्य बालन्तु प्रदीपं तेन कारयेत् ॥ ११० ॥
लशुनं मृगरोमाणि शिखिपत्रैश्च धूपयेत् ।
स्नापयेत्पञ्चभङ्गेन तिलतैलेन दीपयेत् ॥ १११ ॥
उत्तरां दिशमाश्रित्य पञ्चरात्रं बलिं हरेत् ।
अनेनैव विधानेन ततो मुञ्चति सा ग्रही ॥ ११२ ॥
ओं नमो भगवति ! बन्धिनि ! धनुर्धरहस्ते ! इमं बलिं गृहाण

बालं मुञ्च स्वाहा ।

कुमारी चपला नाम चतुर्थे वत्सरे शिशुम् ।
गृह्णात्यतो गृहीतस्तु ज्वरेण परितप्यते ॥ ११३ ॥

सीदन्ति सर्वगात्राणि त्रसते बालकस्सदा ।

सर्वं कृष्णं बलिं दद्याद् गन्धपुष्पं तथैव च ॥ ११४ ॥

स्नापनं पञ्चभङ्गेन तिलतैलेन दीपयेत् ।

प्रसुप्ते च प्रदातव्यं ततो मुञ्चति सा ग्रही ॥ ११५ ॥

ओं नमो भगवति चपले इमं बलिं गृहाण बालं मुञ्च
स्वाहा ।

कुमारी तापसी नाम पञ्चमे वत्सरे शिशुम् ।

गृह्णात्यतो गृहीतस्तु सद्यः स्वन्नो भवेच्छिशुः ॥ ११६ ॥

सीदन्ति सर्वगात्राणि मुखञ्च परिशुष्यति ।

स रक्तं स्रवते मूत्रं स्रवते च पुनः पुनः ॥ ११७ ॥

पायसं कृसरं क्षीरं तिलचूर्णं सुरासवम् ।

पक्कामकानि मांसानि दध्यपूपकमेव च ॥ ११८ ॥

धूपो लशुनकेशैश्च श्वेतसर्षपसंयुतैः ।

स्नापयेत्पञ्चभङ्गेन तिलतैलेन दीपयेत् ।

अनेनैव विधानेन ततो मुञ्चति सा ग्रही ॥ ११९ ॥

ओं नमो भगवति तापसि ! इमं बलिं गृहाण बालं मुञ्च
स्वाहा ।

कुमारी कार्मुकी नाम षष्ठे वर्षे तु बालकम् ।

गृह्णात्यतो गृहीतस्तु ज्वरेण परितप्यते ॥ १२० ॥

रोदित्यपि दिवारात्रमाकाशञ्च निरीक्षते ।

मत्स्यं मांसं सुरां भक्ष्यं पायसं कृसरं दधि ॥ १२१ ॥

धूपकाः स्वस्तिकं लाजा व्यञ्जनैर्बहुभिस्सह ।

चतुष्पथे तु मध्याह्ने सप्तरात्रं बलिं हरेत् ॥ १२२ ॥

स्नापयेत्पञ्चभङ्गेन तिलतैलेन दीपयेत् ।

गोशृङ्गेण हरेरूपं गोरोग्मणा च नखेन च ॥ १२३ ॥

अनेनैव विधानेन ततो मुञ्चति सा ग्रही ।

ओं नमो भगवति कार्मुके कार्मुकधारिणि अङ्कुशहस्ते रक्त-
माल्यानुलेपने इमं बलिं गृहीण बालं मुञ्च स्वाहा ।

कुमारी जातवेदा तु सप्तमे वत्सरे शिशुम् ।

गृह्णात्यतो गृहीतस्तु गेहाभिष्क्रम्य गच्छति ॥ १२४ ॥

हसते च दिवारात्रमाहारञ्च न वाञ्छति ।

ओदनं पायसं मांसं मत्स्यञ्च कृसरं घृतम् ॥ १२५ ॥

क्षीरञ्च पोलिकां चैव मध्याह्ने तु बलिं हरेत् ।

चतुष्पथे पञ्चरात्रं कुशास्तरणसंयुते ॥ १२६ ॥

मन्त्रतन्त्रं प्रयुञ्जीत वक्ष्यमाणं विशेषतः ।

होतव्यञ्च प्रयत्नेन निम्बपत्रैस्ससर्षपैः ॥ १२७ ॥

स्नापनं पञ्चभङ्गेन तिलतैलेन दीपयेत् ।

अनेनैव विधानेन ततो मुञ्चति सा ग्रही ॥ १२८ ॥

ओं नमो भगवति जातवेदे कूडमाण्डि राजा ...

॥ १२९ ॥

....

॥ १३० ॥

सर्वग्रहाणां तु बलिं मन्त्रेणानेन कारयेत् ।

यत्र स्वपिति बालस्तु तत्र होमञ्च कारयेत् ॥ १३१ ॥

कुमारी नळिनी नाम चाष्टमे वत्सरे शिशुम् ।

गृह्णात्यतो गृहीतस्तु बालश्चाह्वयते शिशून् ॥ १३२ ॥

आस्फोटयति बाहुभ्यां बालो गर्जति धावति ।

....

॥ १३३ ॥

पायसं कृसरं मांसं अपूपाः स्वस्तिकं तथा ।

गुग्मासं दधि लाजाश्च सर्पिर्मक्ष्यन्तथैव च ॥ १३४ ॥

अर्धरात्रे बलिं दद्यात्सप्तरात्रं समाहितः ।

धूपयेत्सर्पनिर्मोकनिम्बाभ्यां लशुनेन च ॥ १३५ ॥

स्नापयेत्पञ्चभङ्गेन ततो मुञ्चति सा ग्रही ॥ १३६ ॥

... मन्त्राणि पूर्ववदेव ॥ १३७ ॥

कुमारी चपला नाम नवमे वत्सरे शिशुम् ।

गृह्णात्यतो गृहीतस्य दाहो भवति दारुणः ॥ १३८ ॥

कुशश्च* तीव्रो भवति कुशो भवति बालकः ।

चतुर्विधौदनं दद्याल्लजान् पूषलिकां दधि ॥ १३९ ॥

लशुनं सर्षपं कुष्ठं वचालेपस्य लेपनम् ।

स्नापयेन्निम्बविल्वाभ्यामश्वत्थोदुम्बरेण च ॥ १४० ॥

धूपनं गजदन्तेन केशैर्मृङ्गरजेन च ।

पञ्चरात्रं बलिं दद्यात्ततो मुञ्चति सा ग्रही ॥ १४१ ॥

मन्त्राणि पूर्ववदेव ।

कुमारी रेवती नाम दशमे वत्सरे शिशुम् ।

गृह्णात्यतो गृहीतस्तु मूत्रं स्रवति नित्यशः ॥ १४२ ॥

चद्वेजयति गात्राणि नोन्मीलयति लोचने ।

भुक्त्वा पीत्वा च सततं न च तृप्तिं स गच्छति ॥ १४३ ॥

धावंश्च गायति सदा गृहं त्यक्त्वा च गच्छति ।

यामि यामीति वदति विकारान् कुरुते बहून् ॥ १४४ ॥

पक्कमांसानि मत्स्यांश्च स्वास्तिकापूतिकानि च ।

ओदनं पायसं लाजा गुल्मासं पललं तथा ॥ १४५ ॥

करवीरस्य पुष्पाणि पीतं कुमुदमेव च ।

धूपनं तगरं काष्ठं नखं गुग्गुलुमेव च ॥ १४६ ॥

स्नापनं पञ्चभङ्गेन तिलतैलेन दीपकम् ॥

स्नापितं धूपितं बालं ततो मुञ्चति सा ग्रही ॥ १४७ ॥

मन्त्राणि पूर्ववत् ।

कुमारी बालिका नाम वर्षे त्वेकादशे शिशुम् ।

गृह्णात्यदोगृहीतस्तु नेत्ररोगेण पीड्यते ॥ १४८ ॥

साधीयान् ।

अत्यन्ततृषया ग्रस्तः काकरावं करोति च ।

.... ॥ १४९ ॥

.... ।

पक्मांसानि मत्स्यांश्च गुल्मासञ्चौदनन्तथा ॥ १५० ॥

अपूपाञ्छकुलीश्चापि गुळक्षीरेण संयुतान् ।

दिनत्रयं बलिं दद्यात् धूपयेद्यवसर्षपैः ॥ १५१ ॥

स्नापयेत्पञ्चमङ्गेन तिलतैलेन दीपयेत् ।

अनेनैव विधानेन ततो मुञ्चति सा ग्रही ॥ १५२ ॥

.... ।

.... ॥ १५३ ॥

मन्त्रं पूर्ववदेव ।

कुमारी यामिनी नाम द्वादशे वत्सरे शिशुम् ।

गृह्णात्यतो गृहीतस्तु दन्तवाक्यं करोति च ॥ १५४ ॥

सीदन्ति सर्वगात्राणि मुखं च परिशुष्यति ।

रक्तमाल्यानि गन्धांश्च रक्तवर्णौदनं तथा ॥ १५५ ॥

दिनत्रयं तु मध्याह्ने बलिं तत्र निवेदयेत् ।

घृताभ्यङ्गं ततः कृत्वा घृतपानं च कारयेत् ॥ १५६ ॥

स्नापनं पञ्चमङ्गेन तिलतैलेन दीपयेत् ।

सर्षपैर्निम्बपत्रैश्च धूपयेद् बालकं तथा ॥ १५७ ॥

अनेनैव विधानेन ततो मुञ्चति पूतना ।

कुमारी यक्षिणी नाम गृह्णीतेऽब्दे त्रयोदशे ॥ १५८ ॥

तया गृहीतमात्रः स ज्वरेण परितप्यते ।

बातशूलं भवेत्तस्य रोदित्यपि सुदारुणम् ॥ १५९ ॥

ईदृशं लक्षणं दृष्ट्वा बलिं तत्र प्रदापयेत् ।

घृताभ्यङ्गं ततः कृत्वा घृतपानं च कारयेत् ॥ १६० ॥

पायसं कुसरं मांसं सक्तवश्च मुरासवम् ।

कुस्मांषं तिलचूर्णं च गन्धपुष्पं च शोभनम् ॥ १६१ ॥

स्नापनं पञ्चभङ्गेन तिलतैलेन दीपयेत् ।

दिनत्रयं तु मध्याह्ने बलिं दद्यात्समन्त्रकम् ॥ १६२ ॥

.... .. ।

अनेनैव विधानेन ततो मुञ्चति यक्षिणी ॥ १६३ ॥

मन्त्राणि पूर्ववत् ।

कुमारी सुन्दरी नाम गृहीतेन्द्रे चतुर्दशे ।

तथा गृहीतमात्रस्तु क्षणात्स्रवति शोणितम् ॥ १६४ ॥

गतायुषं विजानीयान्न च जीवति बालकः ।

कुमारी वारुणी नाम वर्षे पञ्चदशे शिशुम् ॥ १६५ ॥

गृह्णात्यतो गृहीतस्तु भूमौ पतति निःस्वनम् ।

ज्वरस्तीव्रो भवेत्तस्य निद्रा चातीव जायते ॥ १६६ ॥

पायसं कृसरं भृत्स्यं ओदनं च सुरासवम् ।

गुल्माषं च तथाऽपूपं सितानि कुसुमानि च ॥ १६७ ॥

दद्याद्बलिं तु मन्त्रेण प्रदोषे दिवसत्रयम् ।

स्नापनं पञ्चभङ्गेन धूपं हिङ्गुं वचां तथा ॥ १६८ ॥

दीपयेत्तिलतैलेन ततो मुञ्चति सा ग्रही ।

कुमारी धनदा नाम षोडशे वत्सरे शिशुम् ॥ १६९ ॥

गृह्णात्यदोगृहीतस्तु हसते च पुनः पुनः ।

.... .. ॥ १७० ॥

.... .. ।

उद्वेजयति गात्राणि रोदित्यपि पुनः पुनः ॥ १७१ ॥

ओदनं कृसरं मांसं पायसं तिलपिष्टकम् ।

गुल्मासं दधि लाजांश्च गन्धं पुष्पञ्च दापयेत् ॥ १७२ ॥

धूपनं गजदन्तेन मेषशृङ्गयुतेन च ।

स्नापनं पञ्चभङ्गेन तिलतैलेन दीपकम् ॥ १७३ ॥

.... .. ।

.... .. ॥ १७४ ॥

पूर्वा दिशं समाश्रित्य त्रिरात्रं तु बलिं हरेत् ।

अनेनैव विधानेन ततो मुञ्चति सा ग्रही ॥ १७५ ॥

मन्त्राणि पूर्ववत् ।

पलाशाश्वत्थकापित्थैर्विल्वोदुम्बरपल्लवाः ।

पञ्चभङ्गो भवेदेष बालानां तु हितावहः ॥ १७६ ॥

ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च स्कन्दो वैश्रवणस्तथा ।

रक्षन्तु ज्वरितं बालं मुञ्च मुञ्च कुमारकम् ॥ १७७ ॥

इति संवत्सराधिकारः ॥

इति जीवककृतं बालतन्त्रं समाप्तम् ॥

क्षणादुद्भिजते बालः क्षणात् त्रसति रोदिति ।

नखैर्दन्तैर्विलिखति धात्रीमात्मानमेव च ॥ १७८ ॥

ऊर्ध्वं निरीक्षते दन्तान् खादन् जृम्भति कूजति ।

भ्रुवौ क्षिपति दष्टोष्ठः फेनं वमति चासकृत् ॥ १७९ ॥

मा मेति निशि जागर्ति म्लानाङ्गो भिन्नविट्स्वरः ।

मत्स्यशोणितगन्धश्च न चाश्नाति यथापुरम् ॥ १८० ॥

सामान्यग्रहजुष्टानां लक्षणं समुदाहृतम् ।

(चर-)

नष्टसंज्ञो भवेद् बालो दन्तान् खादति कूजति ॥ १८१ ॥

ऊर्ध्वं निरीक्षते चैव जृम्भत्यातिविनाम्यति ।

अथ फेनञ्चोद्वमति दष्टोष्ठः क्रूरनिःस्वनः ॥ १८२ ॥

मातुस्तन्यं नाभिलषत्येतत्सामान्यलक्षणम् ।

स्रवत्येकमस्य नेत्रं निमीलयत्येकां दृष्टिम् ॥ १८३ ॥

ऊर्ध्वमुच्चारयति । जिह्वामस्य वक्त्रं भवति । भ्रुवमुदस्यत्येकामङ्गु-
ल्यतेऽस्य जिह्वा बाहुः स्पन्दते प्रकम्पते । सक्थ्येकमुद्भिजते
मूत्रपुरीषमुत्सृजति । विक्षिपति शिरः । ग्रीवां नमयति । स्तनं ददति
नखैर्विलिखति । मुहुर्मुहुर्विक्षिप्तचित्तो भवति । हस्तपादमस्य खेलति ।

मुहुर्मुहुर्ग्रहेणाविश्यते । क्षतजगन्धप्रभृतीनि स्कन्दग्रहोपविष्टानि
लिङ्गानि ।

अथातः स्नापनविधिमध्यायं व्याख्यास्यामः ।

तत्र नवप्रवालवर्णैः स्वस्तिकाङ्केन नवैर्घटैश्चतुर्भिर्वास्तुकौणिक-
वासोभिः सर्वौषधसर्वगन्धसर्वबीजसर्वरत्नसर्वकषायदूर्वाङ्कुरलाजसिद्धा-
र्थकशिरःस्नापनमुष्टिकालेपनदर्भैर्देवायतनवल्मीकाग्रसहस्रर्षभशृङ्गगज-
दन्तगोष्ठभूमीन्द्रनीलनद्युभयतटपुरागारराजकोशागारोपस्थानानां मृ-
दा शोणाम्भसा पूजैः शिरीषपत्रपद्मोत्पलविधानैः स्कन्दग्रहोपविष्टं
निशि विरात्रे कृतोपवासस्नानशुचिर्गृहीतशास्त्रो वैद्यश्चत्वरे स्नाप-
येत् । एभिर्मन्त्रैरभिमन्त्र्यमाणं एकैकं कलशं ग्राह्मुखेनाभिषिञ्चेत् ।
त्वां हि भगवान् ब्रह्मा ब्रह्मर्षिभिस्साङ्गोपाङ्गाश्चत्वारो वेदा वेदार्थनिश्चये
राजर्षयस्सुरेन्द्रश्च सह वैवस्वतेन तु वरुणेन धनाधिपश्च त्वामभि-
षिञ्चति । पण्डिता अदितिर्दितिर्दनुः कद्रुस्सुरभी रजनी तथा —

स्वाहा लक्ष्मीश्च कीर्त्तिश्च धृतिश्च त्वामिषिञ्चति ।

सरस्वती च सावित्री मतिर्मेधा रतिः क्षमा ॥ १८४ ॥

इन्द्राणी भूतिरित्येतास्त्वाभिषिञ्चन्ति देवताः ।

त्रिलोकं तर्पयन्ती या नदीनामुत्तमा नदी ॥ १८५ ॥

गङ्गा भागीरथी च त्वा रक्षास्थानेभिषिञ्चति ।

महानद्यश्च याः काश्चित् गोदावरीपुरःसराः ॥ १८६ ॥

अथ जातदिने वत्सं ग्रही गृह्णाति पापिनी ।

गात्रोद्वेगो निराहारो लाला ग्रीवानिवर्त्तनम् ॥ १८७ ॥

तच्चेष्टितमिदन्तस्य पातृणञ्च बलिं हरेत् ।

मत्स्यमांससुराभक्तगन्धासृक्धूपदीपकैः ॥ १८८ ॥

लिम्पेत्तं धातकीलोध्रमञ्जिष्ठातालचन्दनैः ।

महिषाक्षेण धूपञ्च द्विरात्रे भीषणी ग्रही ॥ १८९ ॥

तच्चेष्टा कासनिःश्वासा गात्रसङ्कोचनं मुहुः ।

अजमूत्रैः सहालिम्पेत् सव्यापामार्गचन्दनैः ॥ १९० ॥

गोशृङ्गदन्तकेशैस्तु धूपयेत्पूर्ववत् बलिः ।
 ग्रही त्रिरात्रे षण्डारी तच्चेष्टा स्कन्दनं मुहुः ॥ १९१ ॥
 जृम्भणं स्तनितं त्रासो गात्रोद्वेगमरोचकम् ।
 केशरञ्जनगोहस्तिदन्तं साजपयो लिपेत् ॥ १९२ ॥
 खराजिनं निम्बदलैर्धूपयेच्च बलिं हरेत् ।
 ग्रही चतुर्थे काकोली गात्रोद्वेगः प्ररोदनम् ॥ १९३ ॥
 फेनोद्गारो दिशादृष्टिः कुल्माषैस्त्रासवैर्बहिः ।
 गजदन्ताहिनिर्मोकराजीमूत्रैः प्रलेपयेत् ॥ १९४ ॥
 सराजीनिम्बपत्रेण मृतकेशेन धूपयेत् ।
 हंसाविका पञ्चमी स्याज्जृम्भा श्वासोर्ध्ववीक्षणम् ॥ १९५ ॥
 मुष्टिवन्धश्च तच्चेष्टा बलिं मत्स्यादिना हरेत् ।
 मेषशृङ्गवचालोध्रशिखितालैः शिशुं लिपेत् ॥ १९६ ॥
 फट्कारी तु ग्रही षष्ठी हासो मोहः प्ररोदनम् ।
 निराहारोऽङ्गविक्षेपो हरेत्मत्स्यादिना बलिम् ॥ १९७ ॥
 राजीगुग्गुलुकुष्ठेभदन्ताण्यैर्धूपलेपनैः ।
 मुक्तकेशी ग्रही बालं दिने गृह्णाति सप्तमे ॥ १९८ ॥
 नादः प्ररोदनं कासः पूतिगन्धश्च जृम्भणम् ।
 धूपो व्याघ्रनखैर्लेपो वचामूत्रत्वगामयैः ॥ १९९ ॥
 त्रिदण्डी चाऽष्टमी जिह्वाचालनं कासरोदनम् ।
 दिशानिरीक्षणं देयो मत्स्यादिः सर्वतो बलिः ॥ २०० ॥
 वचालशुनसिद्धार्थहिङ्गुभिर्धूपलेपनम् ।
 महामहिषिनवमी तच्चेष्टा त्रासरोदनम् ॥ २०१ ॥
 उद्वेजनोर्ध्वनिःश्वासो स्वमुष्टिद्वयखादनम् ।
 पत्रं चन्दनकुष्ठोग्रासर्षपैर्लेपयेच्छिशुम् ॥ २०२ ॥
 कपिरोमनखैर्धूपो दशमी रोदनी ग्रही ।
 तच्चेष्टा रोदनं शश्वत्सुगन्धो नीलवर्णता ।
 धूपो निम्बेन कुष्ठोग्रासराजीसर्जरत्नैर्लिपेत् ॥ २०३ ॥

बलिञ्च निर्हरेल्लाजान् कुलमाषवरकोदनैः ।

यावत् त्रयोदशाहः स्यादेवधूपादिकाः क्रियाः ॥ २०४ ॥

इति दिवसाधिकारः ।

गृह्णाति मासिकं वत्सं पूतना शकुनी ग्रही ।

काकवद्रोदनं श्वासो गृध्रगन्धोक्षिमीलनम् ॥ २०५ ॥

रक्तमूत्रञ्च तत्स्नायाद् गोदन्तनखधूपनम् ।

पीतं वस्त्रं ददेद्रक्तस्रगन्धस्तैलदीपकम् ॥ २०६ ॥

त्रिविधं पायसं मद्यं तिलं मांसञ्चतुर्विधम् ।

करं चाधो यमादिशि सप्ताहं तैर्बलिं हरेत् ॥ २०७ ॥

द्विमासिकं च मकुटा वपुः पीतं च शीतलम् ।

स्तन्यपानं न रोचेत तच्छर्दिर्मुखशोषणम् ॥ २०८ ॥

ग्रीवादिवृत्तिनिस्पन्दस्तच्चेष्टा पायसं तिलम् ।

अपूपं मोदकं दीपं पुष्पं गन्धांशुकानि च ॥ २०९ ॥

कृष्णानि दापयेत्तस्या दीपतैलेन सर्वतः ।

धूपयेन्निम्बपत्रैस्तं सर्षपैः लशुनैर्युतैः ॥ २१० ॥

तृतीया गोमुखी तस्याः चेष्टा निद्रा प्ररोदनम् ।

गोगन्धो मधुगन्धो वा विष्णूमूत्रस्रवणं सदा ॥ २११ ॥

जपा प्रियकुपललं कुलमाषं शाकमोदनम् ।

क्षीरिकं पिण्डिकं दीपं दत्त्वा प्राच्यां बलिं हरेत् ॥ २१२ ॥

मध्याह्ने पंचपत्रेण स्नानं धूपयेत् सर्षपैः ।

चतुर्थी पिङ्गला गात्रशोषणं दारुणो रवः ॥ २१३ ॥

विश्वम्भेण पयःपानं पूतिगन्धः सिता तनुः ।

भुजस्य कम्पनं तस्य चिकित्सा न विधीयते ॥ २१४ ॥

पञ्चमी वदना तत्र सादनं मुखशोषणम् ।

ग्रन्थयः पमसः पानं पीतवर्णं प्ररोदनम् ॥ २१५ ॥

मत्स्यमांसान्नशाकाढ्यैः पिष्टभेदैर्बलिं हरेत् ।

मध्याह्ने दक्षिणाश्यां षण्मासे पङ्कजा ग्रही ॥ २१६ ॥

तच्चेष्टा रोदनं कुक्षिशूलनं विकृतः स्वरः ।

शिखिकुककुटमेषाणां मांसं सक्तुः कुलत्थकम् ॥ २१७ ॥

माषोदनं सुरा पुष्पं गन्धादिः तैर्बलिं हरेत् ।

शीतला सप्तमे मासे निराहारोक्षिमीलनम् ॥ २१८ ॥

दन्तवाद्यं चातिगन्धस्तमांसाश्चसुरातिलैः ।

पद्मादिपुष्पगुल्मासपिष्टशार्कैर्बलिं हरेत् ॥ २१९ ॥

अष्टमी यमुना मोहस्तनितं मुखशोषणम् ।

स्फोटकास्सर्षपाकारास्सर्वगात्रेषु कम्पनम् ॥ २२० ॥

चिकित्सा तत्र ।

.... नवमी कुम्भकर्णिका ॥ २२१ ॥

अश्रद्धया पयःपानं तच्छर्दिदार्ढ्यो ज्वरः ।

रोदनं पाटलीगन्धो मांसं मत्स्यं सुरां पयः ॥ २२२ ॥

गुल्मासमन्नं पल्लं गन्धं पुष्पं च दापयेत् ।

ऐशानीं दिशमाश्रित्य मध्याह्ने बलिमाहरेत् ॥ २२३ ॥

तापसी दशमे मासे निराहारोक्षिमीलनम् ।

उद्देजनञ्च गात्राणां पीतं रक्तमथोदनम् ॥ २२४ ॥

घण्टा पताका पिष्टोत्था(?) मत्स्यं मांसं सुरा पयः ।

सौम्यायां दिशि मध्याह्ने बलिमेभिस्समाहरेत् ॥ २२५ ॥

बालमेकादशे मासे ग्रही गृह्णाति राक्षसी ।

तच्चिह्नं नेत्रयोरान्ध्यं तस्यां नैव चिकित्सितम् ॥ २२६ ॥

चपला द्वादशे मासे कासः श्वासश्च चेष्टितम् ।

गुल्मासापूपदध्यन्नतिलचूर्णैर्विधानचित् ॥ २२७ ॥

महेन्द्रदिशि मध्याह्ने सप्तरात्रं बलिं हरेत् ।

एता स्युर्मासिका ग्रहः पूतनापदपूर्विकाः ॥ २२८ ॥

इति मासाधिकारः ।

द्वितीये वत्सरे बालं ग्रही गृह्णाति यातना ।
 पातनं रोदनं दाहो निराहारोऽक्षिमीलनम् ॥ २२९ ॥
 मत्स्यं मांसं तिलं मद्यं गुल्मायं पोलिका दधि ।
 गुल्मापलाजगन्धादिस्तैः प्राच्यां बलिमाहरेत् ॥ २३० ॥
 स्नानं पञ्चदलैर्धूपः केशगोदन्तगोखुरैः ।
 तृतीये वत्सरे बालं ग्रही गृह्णाति रोदिनी ॥ २३१ ॥
 विष्मूत्रं रक्तसम्मिश्रं ज्वरो हस्तस्य कम्पनम् ।
 प्ररोदनं मुहुर्गात्रं पञ्चकेसरसन्निभम् ॥ २३२ ॥
 गुळोदनन्तिलं पूपं गुल्मासं स्विन्नपल्लुषम् ।
 दधि सकतु फलं लाजः प्रतिमाशालि पिष्टकम् (१) ॥ २३३ ॥
 एभिस्सुगन्धपुष्पाद्यैः प्राच्यां दिशि बलिं हरेत् ।
 स्नापयेद्भृङ्गपत्रैस्तं धूपो राजिफणित्वचाम् ॥ २३४ ॥
 चतुर्थे चटका शोषो ज्वरस्सर्वाङ्गसादनम् ।
 अनीक्षणमनाहारो वामपादस्य कम्पनम् ॥ २३५ ॥
 तिललाजान्नगुल्मासं मत्स्यं मांसं सुरां दधि ।
 प्रतिमां फलकस्थाञ्च कौबेर्यां दिशि दापयेत् ॥ २३६ ॥
 स्नानं पञ्चदलैर्धूपः पिच्छेण खुररोमभिः ।
 चञ्चला पञ्चमे वर्षे ज्वरस्सर्वाङ्गसादनम् ॥ २३७ ॥
 बलिभिस्तिलकृष्णान्नैः कालानुक्तौ बलिं निशि ।
 धूपयेन्मेषशृङ्गेण स्नानं स्यात्पञ्चपत्रयुक् ॥ २३८ ॥
 पलाशोदुम्बराश्चत्थवटविल्वदलं हितम् ।
 पावनी वत्सरे षष्ठे वैवर्ण्यं मुखशोषणम् ॥ २३९ ॥
 उद्वेजनं मुहुर्मूत्रस्रावणं गात्रसादनम् ।
 मूलन्तिलात्सुरा मत्स्यं मांसं पक्षः पयो दधि ॥ २४० ॥
 कुसरं पायसं चैभिस्सप्तरात्रं बलिं हरेत् ।
 स्नानं पञ्चदलैर्धूपो लशुनैः केचनराजिभिः ॥ २४१ ॥
 सप्तमे यमुना छर्दिररुचिः हासरोदनम् ।
 मत्स्यं मांसं सुरा सकतुः कुसरं पायसं दधि ॥ २४२ ॥

सपोलिकापूपलिकैस्त्रिरात्रं चत्वरं बलिः ।

स्नानं पञ्चदलैर्धूपो गोमृक्खुरोमभिः ॥ २४३ ॥

जातवेदाष्टमे वर्षे निराहारः प्रकोपनम् ।

मत्स्यं मांसं दधि क्षौद्रं घृताक्तं पायसं पयः ॥ २४४ ॥

एतैस्सकृत्सरापूपैर्बलिं हृत्वाद्द्विरात्रके ।

चत्वरस्ये तिलैः कुण्डे पश्चाहममुना हुनेत् ॥ २४५ ॥

चामुण्डिनि भगवति भीषणि समुद्रितो ज्ञापय मुञ्च मुञ्च दह दह
सरं सरं बालकात् गच्छ गच्छ ।

राजिनिम्बदलैर्धूपः, कालिनी नवमे ग्रही ।

तच्चेष्टा गर्जनं त्रासो बाह्वोरास्फोटनं मुहुः ॥

बलिः स्यात्कृत्सरापूपसक्तुगुल्मासपायसैः ॥ २४६ ॥

ओं मुञ्च मुञ्च कपर कपर जय जय ।

अनेन पूर्ववद् हुत्वा कुर्यात् स्नानं सधूपकम् ।

दशवर्षे कलाहंसी दाहोऽङ्गकुशता ज्वरः ॥ २४७ ॥

बोलिकापूपदध्यन्त्रैः पञ्चरात्रं बलिं हरेत् ।

लेपयेत्तं वचाकुष्ठलघुनैः सर्षपान्वितैः ।

धूपं निम्बदलैः कुर्यात्सगोरोमगजद्विजैः ॥ २४८ ॥

नमस्सर्वमातृभ्यः हृदयं मोहय भञ्जय स्फोटय स्फुर गृह कण्ठं स्फोटय
एवं सिद्धिः ज्ञापयति हर निर्दोषं कुरु बालकम् । बालो वा स्त्री पुरुषो
वा सर्वग्रहाणामुपक्रस्यतु । ओं चामुण्डे नमो दिव्ये भ्रूं हूं ह्रीं अप-
सरन्तु दुष्टग्रहाः भ्रूं हूं तद्यथा गच्छन्तु गुह्यका अन्यस्थाने ओं रुद्रो
ज्ञापयति ठ ठ । सर्वबालेषु स्यान्मन्त्रोयम् । सार्वकामिकं कोमुण्डे या
वेषि कण्डिपो भगवति । भ्रूं हूं मुञ्च रक्षां कुरु बलिं गृह । ठ ठ ।
बालग्रहेषु बलिदानेष्वयं मन्त्रः ।

ब्रह्मा विष्णुश्च स्कन्दो वैश्रवणस्तथा ।

रक्षन्तु ज्वरितं बालं मुञ्चन्तु च कुमारकम् ॥ २४९ ॥

ठ ठ । हर । सन्ध्ययोरस्तमये चापि । व्यावर्तयति गोमूत्रे वा ।

(नारायणीयम्)

विहगा वायसानाञ्च खगैर्वा पक्षिसङ्कुलम् (?) ।

अशुचिं मातरञ्चापि अपथ्याहारसेविनीम् ॥ २५१ ॥

एककाले तु निष्क्रान्ता माता सा बालवेश्मनः ।

पक्षिग्रहेण यो ग्रस्तः तेन बालः प्रबाध्यते ॥ २५२ ॥

एवं पक्षिगृहीतस्य पक्षिग्रहमिहोच्यते ।

तस्य लिङ्गं प्रविज्ञेयं छर्द्यतीसारपीडनम् ॥ २५३ ॥

पिपासा ज्वरशोषश्च स्तनञ्चापि न गृह्णाति ।

कम्पते स्वप्ननाशश्च आहूते पक्षिणा शिशौ ॥ २५४ ॥

पक्षिणस्त्वथ चत्वारो बन्ध्यास्त्रीपुंनपुंसकाः ।

सामान्यलक्षणं तेषां वक्ष्यते च निबोधत ॥ २५५ ॥

छर्द्यतीसारबाहुल्यं पिपासा ज्वर एव च ।

शोषश्च सर्वगात्रेषु स्तनञ्चापि न गृह्णाति ॥ २५६ ॥

कम्पते स्वप्ननाशश्च सर्वाङ्गकुम एव च ।

स्कन्धे पृष्ठे च निम्नत्वं तथा मूर्ध्नि च निम्नता ॥ २५७ ॥

अथ बन्ध्यागृहीतस्य कृमता मूर्ध्नि निम्नता ।

छर्द्यतीसारतृष्णा च परिदाहश्च जायते ॥ २५८ ॥

सर्वाङ्गकम्पसंयुक्तो दाहतृष्णातिसारवान् ।

स्तनञ्चापि न गृह्णाति स्त्रीपक्षिग्रहपीडितः ॥ २५९ ॥

दृष्टेश्च निम्नता गात्रशोषो दाहातिसारवान् ।

तृष्णा जिह्वाप्रलम्बश्च पुंनपक्षिग्रहपीडिते ॥ २६० ॥

स्कन्धे पृष्ठे च निम्नत्वं कण्ठरूपो (?) रसस्तथा ।

छर्द्यतीसारतृष्णाश्च क्लीबग्रहनिपीडिते ॥ २६१ ॥

कुर्यात्पक्षिग्रहार्त्तानां दानं होमं प्रतिक्रियाम् ।

औषधानि च मन्त्राश्च तथा देवद्विजार्चनम् ॥ २६२ ॥

दद्यात्कुक्कुटनिष्पावरसं तैलेन मस्तके ।

पानलेपनयोस्तस्य बीजं युक्त्याच सर्वदा ॥ २६३ ॥

फणिर्जकं हंसपादीं शिशुर्मूर्धा स धारयेत् ।
 तन्मूलजेन बालस्य रक्षां कुर्याच्च भस्मना ॥ २६४ ॥
 पिचुमन्दकपुष्पाणि तेकराजं कुरुटकम् ।
 मत्स्याश्लिमप्यलर्कञ्च क्षोदयित्वा रसं पृथक् ॥ २६५ ॥
 समतैलेन तेन स्याच्छिरोभ्यङ्गः खगापहः ।
 कुण्डलीं हंसपादीञ्च फणिर्जञ्चार्कपलवम् ॥ २६६ ॥
 स्तन्यतैलसमायुक्तं सर्वदा च प्रयोजयेत् ।
 कुसुमं हपुषायाश्च कोरण्डं हंसपादिकाम् ॥ २६७ ॥
 स्फूर्जं करञ्जपत्रार्कं श्वेतपुष्पञ्च पेषयेत् ।
 तत्र कल्के पचेत्तैलमभ्यङ्गे योजयेत्तदा ॥ २६८ ॥
 बालग्रहातिसारघ्नं सर्वपाक्षिविनाशनम् ।
 पलाशाश्वत्थविल्वानान्निम्बकिंशुकयोस्तथा ॥
 पत्रैस्सिद्धः कषायोयं बालानां ग्रहनाशनः ॥ २६९ ॥
 (तन्त्रान्तरे)

इति पक्षिग्रहाधिकारः ॥

कालेनुक्ते निशायां तु देशेनुक्ते चतुष्पथे ।
 द्रव्येनुक्तेभमात्रेण बलिं दद्याद्विचक्षणः ॥ २७० ॥
 गुलाबं पायसं सर्पिस्सुरा पूपलिका घृतम् ।
 गुल्मासं तिलचूर्णञ्च गन्धपुष्पं सचन्दनम् ॥ २७१ ॥
 चतुष्पथे बलिं दद्यात्सर्वग्रहविमोक्षणम् ।
 निम्बापामार्गवरणवैजयन्तीनृपद्रुमैः ॥ २७२ ॥
 क्षीरवृक्षकपित्थार्ककाकजङ्घायवोग्रकैः ।
 सिद्धाम्बुना हितं स्नानं बाले च ग्रहपीडिते ॥ २७३ ॥
 (सिद्धयोगः)
 महामुण्डिनिको दीप्यकाथस्नानो ग्रहापहः ।
 सप्तच्छदामयनिशाचन्दनैश्चानुलेपनम् ॥ २७४ ॥

मूर्वा सतिक्ता विषमच्छदत्वक्
 प्रोद्धर्तनाद्वन्ति शिशुग्रहार्तिम् ।
 सप्तच्छदाश्चत्थमधूकसेलु-
 पत्रकथाम्भस्नपनञ्च शीतम् ॥ २७५ ॥

(नारायणीयात्)

दूर्वावलाश्वगन्धासप्तच्छदमूलचोरकैस्सजलैः ।
 उद्धर्तनं प्रपिष्टैश्शिशुगात्रविवर्तनं ग्रहनुत् ॥ २७६ ॥
 प्लक्षाश्चत्थोदुम्बरमधुकवटकाण्डदभर्तुरुणानाम् ।
 आदाय मुष्टिमात्रं विपाच्य सलिलेऽर्धशेषेण ॥ २७७ ॥
 तेन शिशूनां स्नानं काले कुर्वीत शीततोयेन ।
 त्वग्रक्तकोठमण्डलविस्फोटकशमनमायुष्यम् ॥ २७८ ॥
 सर्वग्रहापनोदनमुपचयकामाङ्गसन्धीनाम् ।
 एषामेव च कल्कैस्सरक्तकोठापहो लेपः ॥ २७९ ॥

(सिद्धसा)

रसोनानिम्बपत्राणि जतुवंशोपलेखनम् ।
 सिद्धार्थारिष्टपत्राणि वंशत्वग्जतुना सह ॥ २८० ॥
 सर्पनिर्मोचनं केशा निर्माल्यं गौरसर्षपाः ।
 धूपत्रयं ससर्पिष्कमेतत्सर्वग्रहापहम् ॥ २८१ ॥

(सिद्धसा)

वंशत्वग्जतुसंयुतं सलशुनं सारिष्टपत्रं घृतं
 निर्माल्यं नरकेशसर्पिरुगत्वग्गौरराजीयुतम् ।
 सिद्धार्थं जतुनिम्बपत्रसहितं वंशत्वगाज्यान्वितं
 धूपानां त्रयमेतदाशु सकलान् बालग्रहान्नाशयेत् ॥ २८२ ॥

इति योगरत्नसमुच्चये बालग्रहप्रतिषेधा-
 धिकारो द्वाविंशः ॥

अथ भूतोन्मादापस्मारप्रतिषेधाधिकारः त्रयोविंशः ।

देवदानवगन्धर्वास्सयक्षोरगराक्षसाः ।

कूश्माण्डका मौकिरणा वेताळब्रह्मराक्षसाः ॥ १ ॥

प्रेतकाखोर्दपितरः पिशाचा गुरवस्तथा ।

वृद्धसिद्धर्षयो भूता इत्यष्टादश कीर्तिताः ॥ २ ॥

ते पुनः पृथक्कोटिपरिवारा इति ।

(संग्रहे)

लक्षयेत् ज्ञानविज्ञानवाक्चेष्टाबलपौरुषम् ।

पुरुषेऽपौरुषं यत्र तत्र भूतग्रहं वदेत् ॥ ३ ॥

भूतस्य रूपप्रकृतिभाषागत्यादिचैष्टितैः ।

यस्यानुकारं कुरुते तेनाविष्टं तमादिशेत् ॥ ४ ॥

सोष्टादशविधो देवदानवादिविभेदतः ।

हेतुस्तदनुषक्तौ तु सद्यः पूर्वकृतोथवा ॥ ५ ॥

प्रज्ञापराधस्सुतरां तेन कामादिजन्मना ।

लुप्तधर्मव्रताचारः पूज्यानप्यतिवर्त्तते ॥ ६ ॥

तं तथा भिन्नमर्यादं पापमात्मोपघातिनम् ।

देवादयोप्यनुमन्ति ग्रहा ऋद्ध्रप्रहारिणः ॥ ७ ॥

(बाहटे)

प्रसूतां गर्भिणीं नग्नमृतुस्नातां दुराचरीम् ।

आसन्नपुष्पां कामार्त्ता मत्स्यमद्यप्रकाङ्क्षिणीम् ॥ ८ ॥

गूहमानां विलासाढ्यां रथ्याचत्वरयोः स्थिताम् ।

प्रथमोपभुज्यमानां तैलाभ्यक्तामवस्थिताम् ॥ ९ ॥

मृष्टं क्लिष्टं हतं कुद्वं हसितं भीतशोकिनौ ।

शर्वरीस्थितमुच्छिष्टव्याधितं सकुतूहलम् ॥ १० ॥

अलाभमूढं पूर्वाप्तनष्टद्रव्यं वियोगिनम् ।

एकाकिनं कान्ततनुं भूषितं च निरायुषम् ॥ ११ ॥

ग्रहा गृह्णन्ति स्त्रीपुंसानीदृशानीश्वराज्ञया ।

अवमानमृणं वैरं विघ्नो भाग्यविपर्ययः ।

देवताज्ञा च लक्ष्यन्ते कारणं ग्रहपीडिते ॥ १२ ॥

(नाराय-)

व्याहाराहारचेष्टाभिर्यथास्वं तद्ग्रहं वदेत् ।

कुमारवृन्दानुगतं नम्रमुद्धतमूर्धजम् ॥ १३ ॥

अस्वस्थमनसं दैर्घ्यकालिकं तं ग्रहं त्यजेत् ।

ऋते पिशाचात्सर्वेषु प्रतिकूलञ्च नाचरेत् ॥ १४ ॥

सर्वैद्यमातुरं घ्नन्ति कुद्धास्ते हि महौजसः ।

भूतं जयेदहिंसेच्छं जपहोमबलिब्रतैः ॥ १५ ॥

तपश्शीलसमाधानदानज्ञानदयादिभिः ।

ग्रहा गृह्णन्ति ये येषु तेषां तेषु विशेषतः ॥ १६ ॥

दिनेषु बलिहोमादीन् प्रयुञ्जीत चिकित्सकः ।

स्नानवस्त्रवासामांसमक्षरिगुडादिषु ॥ १७ ॥

रोचते यद्यदा येभ्यस्तत्तेषामाहरेत्तदा ।

रत्नानि गन्धमालयानि बीजानि मधुसर्पिणी ।

भक्ष्याश्च सर्वे सर्वेषां सामान्यो विधिरित्ययम् ॥ १८ ॥

(बाहटे)

राजीकरञ्जव्याघातशिरीषार्कनिशाद्वयम् ।

प्रियङ्गु त्रिफला दारु हिङ्गु व्योषं कुचन्दनम् ॥ १९ ॥

मञ्जिष्ठोग्राजमूत्रञ्च गुलिका ग्रहनाशनी ।

पाननस्याञ्जनालेपस्नानोद्वर्तनधूपनात् ॥ २० ॥

यष्टीहिङ्गुवचावक्रैशिरीषलशुनामयैः ।

नस्याञ्जनादि कुर्वीत साजमूत्रैर्ग्रहापहैः ॥ २१ ॥

निम्बपत्रास्थिलशुनलेपस्सर्वग्रहापहः ।

शर्वर्या स्कन्दनिर्माल्यं शैवं सर्पिः पुरं वचा ॥ २२ ॥

गोपुच्छरोम रोमाजं पत्रं निम्बाश्ववृक्षयोः ।

हिङ्गुराजी च तैलं स्यान्नयो धूपा ग्रहापहाः ॥ २३ ॥

कार्पासास्थिमयूरपत्रवृहतीनिर्माल्यपिण्डीतक-

त्वङ्मोसीवृषदंशविट्पुषवचाकेशाहिनिर्मोचकैः ।

नागेन्द्रद्विजशृङ्गहिङ्गुमरिचैस्तुल्यैस्तु धूपः कृतः

स्कन्दोन्मादपिशाचराक्षससुरावेशज्वरघ्नः परम् ॥ २३ ॥

(अमृतप्र- बाहटे च)

पाठापथ्यावचाशिग्रुहिङ्गुव्योषैः पृथक् समैः ।

अजाक्षीराढके पक्वं सर्पिस्सर्वग्रहापहम् ॥ २४ ॥

(नारायणीये)

सिद्धार्थको वचा हिङ्गु प्रियङ्गू रजनीद्वयम् ।

मज्जिष्ठा श्वेतकटभी वरा श्वेताद्विकर्णिका ॥ २५ ॥

निम्बस्य पत्रं बीजन्तु नक्तमालशिरीषयोः ।

सुराह्वं व्यूषणं सर्पिर्गोमूत्रे तैश्चतुर्गुणे ॥ २६ ॥

सिद्धं सिद्धार्थकं नाम पाने नस्ये च योजितम् ।

ग्रहान् सर्वान् निहन्त्याशु विशेषादासुरान् ग्रहान् ॥ २७ ॥

कृत्यालक्ष्मीविषोन्मादज्वरापस्मारपाप्मनुत् ।

एभिरेवौषधैर्बस्तवारिणा कल्पितोऽगदः ॥ २८ ॥

पाननस्याञ्जनालेपस्नानोद्धर्षणयोजितः ।

गुणैः पूर्ववदुद्दिष्टो राजद्वारे च सिद्धिकृत् ॥ २९ ॥

(बाहटे)

इति भूतचिकित्सा ॥

उन्मादाष्पट् पृथग्दोषनिचयाधिविषोद्भवाः ।

उन्मादो नाम मनसो दोषैरुन्मार्गैर्मदः ॥ ३० ॥

(बाहटे)

विद्यादास्फोटनाक्रान्तिहास्यनृचैर्मरुद्भवम् ।

पिप्पलासु कोपशीतेच्छातर्जनाभिद्रवादिभिः ॥ ३१ ॥

निद्राल्पभाष्यनारीच्छारोचकैः कफजः स्मृतः ।

सर्वलिङ्गान्वितो घोरो विवर्ज्यस्सान्निपातिकः ॥ ३२ ॥

(भिद्रसा-)

धनकान्तादिनाशेन दुस्सहेनाभिषङ्गवान् ।

पाण्डुर्दीनो मुहुर्मुहान् हा हेति परिदेवते ॥ ३३ ॥

शोदित्यकस्मात्स्मयते तद्गुणान् बहुमन्यते ।

शोकक्लिष्टमना ध्यायन् जागरूको विवेष्टते ॥ ३४ ॥

विषेण श्याववदनो नष्टच्छायोऽबलेन्द्रियः ।

वेगान्तरेऽपि सम्भ्रान्तो रक्ताक्षस्तं विवर्जयेत् ॥ ३५ ॥

अथानिलज उन्मादे स्नेहपानं प्रयोजयेत् ।

पूर्वमावृतमार्गे तु सस्नेहं मृदुशोभनम् ॥ ३६ ॥

कफपित्तभवेऽप्यादौ वमनं सविरेचनम् ।

स्निग्धस्निग्धस्य वस्तिश्च शिरसश्च विरेचनम् ॥ ३७ ॥

अथास्य शुद्धदेहस्य प्रसादं लभते मनः ।

इत्थमप्यनुवृत्तौ तु तीक्ष्णं नावनमज्जनम् ॥ ३८ ॥

हर्षणाश्वासनोत्रासभयताडनतर्जनम् ।

अभ्यङ्गोद्वर्तनालेपधूमान् पानञ्च सर्पिषः ।

युञ्ज्यात्तानि हि शुद्धस्य नयन्ति प्रकृतिं मनः ॥ ३९ ॥

(बाहटे)

स्नेहितं स्वेदितं चैव योजयेत्पञ्चकर्मणा ।

दाधिकं वा पिबेत्सर्पिस्तैलं शैरीषमेव वा ॥ ४० ॥

शतपाकं बलातैलं महापैशाचकं घृतम् ।

दाधिकञ्च महाक्षारमुन्मत्तः शीलयेत्सदा ॥ ४१ ॥

(भेळे-)

मधूकपुष्पीमृद्रीकाकृष्णाकर्पूरचन्दनाः ।

गोपीजलाभ्रस्तन्येश्वरसाज्यमधुशर्कराः ।

एतैः नस्यक्रिया कार्या नूतने चित्तविभ्रमे ॥ ४२ ॥

(नाराय-)

विष्णुक्रान्ता सखण्डा स्यात्किञ्चिन्मधुकमिश्रिता ।

स्तन्येन नासिकापीता भ्रान्तिं क्षीरश्लजः क्षिपेत् ॥ ४३ ॥

(श्रीधरमुष्टौ)

सर्वोन्मादहितो बन्धः प्रहारो भीषणानि च ।

अञ्जनाद्यवपीडाश्च धूमाः प्रथमनानि च ॥ ४४ ॥

पिप्पल्यो मरिचं बीजमपामार्गेशिरीषयोः ।

क्षवको हिङ्गु चाप्येतच्चूर्णं प्रथमनं भवेत् ॥ ४५ ॥

अवपीडश्च तैरेव वस्तमूत्रद्रवीकृतः ।

हन्त्युन्मादमपस्मारं वैचिन्त्यं विषमञ्जरम् ॥ ४६ ॥

(क्षारपाणीये)

मनोह्रा ताक्ष्यजञ्चैव शकृत्पारावतस्य च ।

अञ्जनं हन्त्यपस्मारं सोन्मादञ्च विशेषतः ॥ ४७ ॥

सेलुत्वगम्बु सस्तन्यमुन्मादे पाननस्ययोः ॥ ४८ ॥

(सिद्धयो-)

ब्राह्मीमैन्द्रीं विळङ्गानि व्योषं हिङ्गु जटां *पुरम् ।

रास्नां विषघ्नां लशुनं विशल्यां सुरसं वचाम् ॥ ४९ ॥

ज्योतिष्मतीं नागविन्नामनन्तां सहरीतकीम् ।

ऽकौन्तीं च हस्तिमूत्रेण पिष्ट्वा छायाविशोषिता ॥ ५० ॥

वार्तिः नस्याञ्जनालेपधूपैरुन्मादनाशनी ॥ ५१ ॥

(बाहटे)

चक्रतैलं सधुत्तूरमूलचूर्णं भुवि न्यसेत् ।

सप्तरात्रं तदुद्धृत्य लिम्पेदुन्मादशान्तये ॥ ५२ ॥

(नाराय-)

अवपीडाश्च विविधा सर्पपस्नेहसंयुताः ।

कटुतैलेन चाभ्यङ्गो ध्मापयेच्चास्य तद्रजः ॥ ५३ ॥

सहिङ्गुतीक्ष्णधूमश्च सूत्रस्थानोदितो हितः ।

वातश्लेष्मात्मके प्रायः पैत्तिके तु प्रशस्यते ॥ ५४ ॥

तिक्तकञ्जीवनीयं च सर्पिः स्नेहश्च मिश्रकः ।

शीतानि चान्नपानानि मधुराणि लघूनि च ॥ ५५ ॥

विध्येत् सिरां यथोक्तां च तप्तं मेद्यामिषस्य वा ॥ ५६ ॥

(बाहटे)

कृष्णाकशेरुखर्जूरविदारी मधुकं वरी ।

शर्करा मधु सर्पिश्च सर्वोन्मादे पिबेदिदम् ॥ ५७ ॥

(नारायणीये सिद्धसारे च)

पिप्पलीकतकास्थीनि नारीक्षीरेण पेययेत् ।

तत्पिबेत्प्रातरुत्थाय पित्तोन्मादविनाशनम् ॥ ५८ ॥

(तन्त्रान्तरे)

हिङ्गुसौवर्चलव्योषैर्द्विपलांशैर्घृताढकम् ।

सिद्धं समूत्रमुन्मादभूतापस्मारनुत्परम् ॥ ५९ ॥

द्वौ प्रस्थौ स्वरसाद् ब्रह्मया घृतप्रस्थं च साधितम् ।

व्योषश्यामात्रिवृद्दन्तीशङ्खपुष्पी नृपद्रुमैः ॥ ६० ॥

संसप्तलाकृमिहरैः कल्कितैरक्षसम्मितैः ।

पलवृद्धया प्रयुञ्जीत परं मात्रा चतुष्पलम् ॥ ६१ ॥

उन्मादकुष्ठापस्मारहरं वन्ध्यासुखप्रदम् ।

वाक्स्मृतिस्वरमेधाकृद्द्रव्यं ब्रह्मीघृतं स्मृतम् ॥ ६२ ॥

वराविशालावदैलादेवदोर्वेलवालुकैः ।

दिशारिबाद्विरजनीद्विस्थिराफलिनीमतैः ॥ ६३ ॥

बृहतीकुष्ठमंजिष्ठा नागकेसरडाडिमैः ।

वेलुतालीसपत्रैलामालतीमुकुळोत्पलैः ॥ ६४ ॥

सदन्तीपञ्चकहिमैः कर्षांशैस्सर्पिषः पचेत् ।

प्रस्थं भूतग्रहोन्मादकासापस्मारपाप्मसु ॥ ६५ ॥

पाण्डुकण्डूविषे शोषे मोहे मेहे ज्वरे गरे ।

अरेतस्यल्परजसि दैवोपहतचेतसि ॥ ६६ ॥

अमेधसि स्खलद्वाचि स्मृतिकामेऽल्पपावके ।

बल्यं मङ्गल्यमायुष्यं कान्तिसौभाग्यपुष्टिदम् ॥ ६७ ॥

कल्याणकामिदं सर्पिः श्रेष्ठं पुंसवनेषु च ।

एभ्यो दिशारिवादीनि जले पक्त्वैकविंशतिम् ॥ ६८ ॥

रसे तस्मिन् पचेत् सर्पिर्गृष्टिक्षीरचतुर्गुणम् ।

वीराद्वैमेदाकाकोलीकपिकच्छुविषाणिभिः ॥ ६९ ॥

सूप्यपर्णियुतैरेतन्महाकल्याणकं परम् ।

बृंहणं सन्निपातघ्नं पूर्वस्मादधिकं गुणैः ॥ ७० ॥

जटिला पूतनां केशी चारटी मर्कटी वचा ।

त्रायमाणा जया वीरा चोरा रुद्रकरोहिणी ॥ ७१ ॥

कायस्था सूकरी छत्रा सातिच्छत्रा पलङ्कषा ।

महापुरुषदन्ता च वयस्था नाकुलीद्वयम् ॥ ७२ ॥

कटभरावृश्चिकालीस्थिराश्वाहृत्य तैर्घृतम् ।

सिद्धं चातुर्थिकोन्मादग्रहापस्मारनाशनम् ॥ ७३ ॥

महापैशाचकं नाम घृतमेतद्यथामृतम् ।

स्मृतिबुद्धिकरं चैव बालानामङ्गवर्धनम् ॥ ७४ ॥

(बाहटे भेले च)

स्नेहकाले च वातोत्थे तैलं शैरीषमिष्यते ।

महाकल्याणकं पैचे पंचगव्यं कफोद्भवे ॥ ७५ ॥

अश्वगन्धाजगन्धोग्रगन्धालशुनसर्षपैः ।

रास्नाकायस्थगोलोमीयुक्तैः तैलं विपाचितम् ॥ ७६ ॥

गोमूत्रसदृशं पाननस्याभ्यङ्गानुवासनैः ।

सर्वोन्मादग्रहालक्ष्मीपाप्मापस्मारनाशनम् ॥ ७७ ॥

(सङ्ग्रहे)

प्राक्षेप्याऽसलिले कूपे शोषयेद्वा बुभुक्षया ।

आश्वासयेत्सुहृत्तं वा वाक्यैर्द्वैमार्थसंहितैः ॥ ७८ ॥

ब्रूयादिष्टविनाशं वा दर्शयेदद्भुतानि च ।

बद्धं सर्षपतैलाक्तं न्यस्तं चोत्तानमातपे ॥ ७९ ॥

कपिकच्छवाथवा तप्तैल्लोहतैलजलैः स्पृशेत् ।

कक्षाभिस्ताडयित्वा वा बद्धं श्वश्रे विनिक्षिपेत् ॥ ८० ॥

अथवा वीतशस्त्राश्मजने सन्तमसे गृहे ।

सर्षेणोद्धृतदंष्ट्रेण दान्तैस्सिंहैर्गजैश्च तम् ॥ ८१ ॥

अथवा राजपुरुषा बहिर्नीत्वा सुसंयतम् ।

भापयेद्युवधेनैनं तर्जयन्तो नृपाङ्गया ॥ ८२ ॥

देहदुःखभयेभ्यो हि परं प्राणभयं मतम् ।
 तेन याति शमं तस्य सर्वतो विप्लुतं मनः ॥ ८३ ॥
 इष्टद्रव्यविनाशात्तु मनो यस्योपहन्यते ।
 तस्य तत्सदृशप्राप्तिः सान्त्वाश्वासैः प्रसादयेत् ॥ ८४ ॥
 कामशोकभयक्रोधहर्षेभ्यर्लोभसम्भवान् ।
 परस्परप्रतिद्वन्द्वैरेभिरेव शमं नयेत् ॥ ८५ ॥
 भूतानुबन्धमीक्षेत प्रोक्तलिङ्गाधिकाकृतिम् ।
 यद्युन्मादे ततः कुर्याद्भूतनिर्दिष्टमौषधम् ॥ ८६ ॥

(बाह्ये)

काले प्राश्य च सक्षौद्रं धात्रीचूर्णं सकांचनम् ।
 उन्मादशान्तये दद्यात्पूजयेद्बृषभध्वजम् ॥ ८७ ॥

(तन्त्रान्तरम्)

बालं च दद्यात् पललं यावकं सक्तुपिण्डिकाम् ।
 स्निग्धं मधुरमाहारं तण्डुलान् रुधिराक्षितान् ॥ ८८ ॥
 पक्वामकानि मांसानि सुरामैरेयमासवम् ।
 अतिमुक्तस्य पुष्पाणि जात्याः सहचरस्य च ॥ ८९ ॥
 चतुष्पथे गवां तीर्थे नदीनां सङ्गमेषु च ।
 निवृत्तामिषमद्यो यो हिताशी प्रयतश्शुचिः ॥ ९० ॥
 निजागन्तुभिरुन्मादैः सत्त्ववान्न स युज्यते ।
 प्रसादश्चेन्द्रियार्थानां बुद्ध्यात्ममनसां तथा ।
 धातूनां प्रकृतिस्थत्वं विगतोन्मादलक्षणम् ॥ ९१ ॥

(बाह्ये)

इत्युन्मादचिकित्सा ।

स्मृत्यपायो ह्येषस्मारः स धीसत्त्वादिसंप्लवात् ।
 जायतेऽभिहिते चित्ते चिन्ताशोकभयादिभिः ॥ ९२ ॥
 उन्मादवत्प्रकुपितैश्चित्तदेहगतैर्मलैः ।
 इते सत्त्वे हृदि व्याप्ते संज्ञावाहिषु खेषु च ॥ ९३ ॥

तमो विशन्मूढमतिर्बीभत्साः कुरुते क्रियाः ।
 दन्तान् खादन् वमन् फेनं हस्तौ पादौ च विक्षिपन् ॥ ९४ ॥
 पश्यन्नसन्ति रूपाणि प्रस्खलन् पतति क्षितौ ।
 विजिह्वाक्षिभ्रुवो दोषवेगेतीते प्रबुद्धयते ॥ ९५ ॥
 कालान्तरेण स पुनश्चैवमेव विचेष्टते ।
 अपस्मारश्चतुर्मेदो वाताद्यैर्निचयेन च ॥ ९६ ॥

(बाहटे)

कृष्णपीतसिताभासो दातपित्तकफैः क्रमात् ।
 दृश्यन्ते तद्विकाराश्च तत्र वर्ज्यस्त्रिदोषजः ॥ ९७ ॥
 पञ्च कर्माणि तत्रादौ यथादोषं प्रयोजयेत् ।
 सर्वतश्शुद्धदेहस्य स्यादुन्मादहरी क्रिया ॥ ९८ ॥

(सिद्धसारे)

अथावृतानां धीचित्तहृत्खानां प्राक् प्रबोधनम् ।
 तीक्ष्णैः कुर्यादपस्मारे कर्मभिर्विषयनादिभिः ॥ ९९ ॥
 वातिकं वस्तिभूयिष्ठैः पैत्तं प्रायो विरेचनैः ।
 श्लैष्मिकं वमनप्रायैरपस्मारमुपाचरेत् ॥ १०० ॥
 सर्वतस्सुविशुद्धस्य सम्यगाश्वासितस्य च ।
 अपस्मारविमोक्षार्थं योगान् संशमनाञ्छृणु ॥ १०१ ॥

(बाहटे)

कूष्माण्डकसमुत्थेन रसेन परिपेषितम् ।
 अपस्मारविनाशाय यष्ट्याहं संपिबेत् त्र्यहम् ॥ १०२ ॥

(चन्द्रटे)

शीलयेत्तैललशुनं पयसा वा शतावरीम् ।
 ब्रह्मीरसं कुष्ठरसं वचां वा मधुसंयुताम् ॥ १०३ ॥

(बाहटे)

त्रिकटु त्रिफला दारु हिङ्गु सौवर्चलं वचा ।
 कषायं क्षौद्रसंयुक्तमपस्मारविनाशनम् ॥ १०४ ॥

(योगसारसमुच्चये)

गोमयस्वरसक्षीरदधिमूत्रैश्शृतं हविः ।
 अपस्मारज्वरोन्मादकामलान्तकरं पिबेत् ॥ १०५ ॥

द्विपञ्चमूलत्रिफलाद्विनिशाकुटचत्वचः ।
 सप्तपर्णमपाभार्गं नीलिनीं कटुरोहिणीम् ॥ १०६ ॥
 शम्याकपुष्करजटाफलमुलदुरालभाः ।
 द्विपलाः सलिलद्रोणे पक्त्वा पादावशेषिते ॥ १०७ ॥
 भाङ्गीगाठाढकीकुम्भानिकुम्भवयोषरोहिषैः ।
 मूर्वाभूनिम्बभूतीकश्रेयसीशारिवाद्यैः ॥ १०८ ॥
 मदयन्त्यग्निनिचुलैरक्षांशैस्सर्पिषः पचेत् ।
 प्रस्थं तद्वद्रसैः पूर्वैः पञ्चगव्यभिदं महत् ॥ १०९ ॥
 ज्वरापस्मारजठरभगन्दरहरं परम् ।
 शोफार्शःकामिलापाण्डुगुल्मकासप्रहापहम् ॥ ११० ॥
 कंसे क्षीरेक्षुरसयोः कार्ष्मर्येष्टगुणे रसे ।
 कार्षिकैर्जविनीयैश्च सर्पिःप्रस्थं त्रिपाचयेत् ॥ १११ ॥
 वातपित्तोद्भवं क्षिप्रमपस्मारं निहन्ति तत् ।
 तद्वत्काशविदारीक्षुकुशकाथशृतं पयः ॥ ११२ ॥
 कूशमाण्डस्वरसे सर्पिरष्टादशगुणे शृतम् ।
 यष्टिकल्कमपस्मारहरं धीवाक्स्वरप्रदम् ॥ ११३ ॥

(बाहटे)

शङ्खपुष्पीवचाकुष्ठैः सिद्धं ब्रह्मीरसे घृतम् ।
 पुराणं हन्त्यपस्मारं सोन्मादं मेध्यमुत्तमम् ॥ ११४ ॥

(सिद्धसारे)

भार्त्रीद्रोणरसे द्विमुष्टिमधुके यत् सिद्धमाज्यं तथा
 ब्रह्मीकास्वरसे च यद्गदवचाशङ्खप्रसूतीयुते ।
 मूत्रे पुङ्गववस्तयोर्यदपि वा सिन्धूत्थहिङ्गुप्लुते
 तत्सर्पिस्त्रितयं ग्रहैः सह हरेत् पानादिनापस्मृतिम् ॥ ११५ ॥
 शतपलकशङ्खपुष्पीकाथे तैलान्विते स्वकलकाढ्ये ।
 प्रकं सर्पिः पानात् सर्वापस्मारनाशाय ॥ ११६ ॥

(नारायणीयात्)

तैलप्रस्थं घृतप्रस्थं जीवनीयैः पलोन्मितैः ।
 क्षीरद्रोणे पचेत्सिद्धमपस्मारविमोक्षणम् ॥ ११७ ॥

शिरीषफलपत्रत्वक्सारमूलतुलाद्वयम् ।

वरणैरण्डशम्याकदशमूलाटरुषकम् ॥ ११८ ॥

शतावरीबलारास्नासुषवीपारिभद्रकम् ।

मुरुङ्गी वञ्चुळं दन्तीं ककुभं सपुनर्नवम् ॥ ११९ ॥

रोहिषस्य जटां पुष्पं करघाटं मयूरकम् ।

शताद्वीशं पृथक् द्राक्षालाक्षानिबवरोयवान् ॥ १२० ॥

सकोलान् सकुलत्थांश्च पृथग्धाढकोन्मितान् ।

दिशतं पिशितात् गव्यात् छागाद्वा तत्पचेदपाम् ॥ १२१ ॥

द्रोणैः द्वात्रिंशताष्टांशशेषेण च विपाचयेत् ।

तैलद्रोणं दधिवहे श्लक्ष्णपिष्टैश्च पालिकैः ॥ १२२ ॥

पाठासमङ्गासुषवीद्विनिशाचन्दनद्वयैः ।

एलाजलोत्पलबलाश्वदंष्ट्राशारिबाधनैः ॥ १२३ ॥

मञ्जिष्ठाकुष्ठमधुकलोध्ररास्नाकुटन्तैः ।

षटीशिरीषकुसुमनतनागामराह्वयैः ॥ १२४ ॥

वराङ्गजोङ्गपत्तङ्गविलङ्गैस्सप्तप्रियङ्गुभिः ।

मुरुङ्गीपत्रनलदसेव्यकुन्दनखद्वयैः ॥ १२५ ॥

तिलपर्ण्या च तत्पानवस्त्यभ्यञ्जननावनैः ।

अपस्मारग्रहोन्मादान् सशोषविषमज्वरान् ॥ १२६ ॥

योनिशुक्लामयान्गुलमं प्रमेहं पाण्डुतां मदम् ।

वातशोणितवीसर्पपक्षाघातादितादिकान् ॥ १२७ ॥

सर्वान् मारुतजान् रोगान् विशेषाद्विषवातजान् ।

निहन्ति कर्मणं कृत्यां मूलदंष्ट्राविषं गरम् ॥

रसायनानां प्रवरं मेध्यं वाजीकरं परम् ॥ १२८ ॥

वृश्चिकाळीबलाकुष्ठभाङ्गीलवणपञ्चकम् ।

कायस्थां शारिबां मुद्गमुशीरं जलदं यवान् ॥ १२९ ॥

व्योषश्च बस्तमूत्रेण पिष्ट्वा वर्त्तिं प्रकल्पयेत् ।
अपस्मारगरोन्मादसर्पदष्टविषाशिते ॥ १३० ॥

(सङ्गदे)

शिमुकुष्ठशिलाजाजिलशुनव्योषहिङ्गुभिः ।
बस्तमूत्रे शृतं तैलं नावनं स्यादपस्मृतौ ॥ १३१ ॥

(सिद्ध-)

त्रिफला व्योषपीतद्वयवक्षारफणिर्जकैः ।
त्र्यामापामार्गकारञ्जफलैर्मूत्रेथ बस्तजे ॥ १३२ ॥
साधितं नावनं तैलमपस्मारविनाशनम् ॥ १३३ ॥

(चरके)

फणिर्जकं सक्षवकं देवदारुमयूरकम् ।
त्रिफला त्र्यूषणं बीजं नक्तमालशिरीषयोः ॥ १३४ ॥
बस्तमूत्रेण विपचेत्तैलमेभिः सहौषधैः ।
नावनं तदपस्मारमुन्मादश्च नियच्छति ॥ १३५ ॥

आर्द्रकस्वरसे नस्यं वृकगूथाद्यपस्मृतिम् ।
हन्ति तन्मलधूपोपि तन्मलस्वरसोपि वा ॥ १३६ ॥

कृष्णं श्वानं स्थितमनशनं स्थापयित्वा हरेत्तं
पश्चाद्दध्ना सिततिलयुतं भोजनं भोजयित्वा ।
तद्गूथोत्थासिततिलजदीपाञ्जनं लोचने द्राक्
सापस्मारं हरति लगितं नैम्बसारे शरावे ॥ १३७ ॥

वक्ररसोनवचारुकच्छिरीषयष्टीभिरञ्जनं नस्यम् ।
उन्मादापस्मारे शस्तमजामूत्रपिष्टाभिः ॥ १३८ ॥

(कान्ची)

त्र्यूषणं हिङ्गुं लशुनं वचा कटुकरोहिणी ।
शिरीषनक्तमालाम्ब्यां बीजं श्वेताश्च सर्षपाः ॥ १३९ ॥
गोमूत्रपिष्टैरेतैश्च वर्त्तिः नेत्राञ्जने हिता ।
चातुर्थिकमपस्मारमुन्मादश्च नियच्छति ॥ १४० ॥

(भेके)

सद्यःप्रसूतकृष्णशुनीजरायुर्मातृघातकश्चेतनत्वं स्वरमञ्जरीञ्च
मानुषमूत्रेण पिष्ट्वा वर्त्ति कृत्वा विशोष्य वस्तमूत्रेणाञ्जयेत् । एतद-
पस्मारोन्मादहृदयशूलविषूचिकानाशनम् ।

(वृद्ध-)

नकुलोलूकमार्जारगृध्रकीटाहिकाकजैः ।

तुण्डैः पक्षैः पुरीषैश्च धूपमस्य प्रयोजयेत् ॥ १४१ ॥

(बाहटे)

उद्धृत्य शकृता मूत्रैरभिषिञ्चेदपस्मृतौ ॥ १४२ ॥

(नारायणीये)

समं कुद्वैरपस्मारो दोषैश्शारीरमानसैः ।

सञ्जायते यतश्चैष महामर्मसमाश्रयः ॥ १४३ ॥

तस्माद्रसायनैरेनं दुश्चिकित्स्यमुपाचरेत् !

तदार्त्तं चाग्नितोयादेर्विषमात् पालयेत्सदा ॥ १४४ ॥

मुक्तं मनोविकारेण त्वमित्थं कृतवानिति ।

न ब्रूयाद्विषयैरिष्टैः क्लिष्टं चेतोस्य वृंहयेत् ॥ १४५ ॥

(बाहटे)

इति योगरत्नसमुच्चये भूतोन्मादापस्मारप्रतिषेधा-

धिकारः त्रयोविंशः ॥

अथ नेत्ररोगादिचिकित्साधिकारः चतुर्विंशः ॥

सर्वेषामक्षिरोगाणामादावाश्च्योतनं हितम् ।

रुक्तोदकण्डूघर्षाश्रुदाहरागनिवर्हणम् ॥ १ ॥

घृष्णं वाते कफे कोष्णं तच्छीतं रक्तपित्तयोः ।

दश द्वादश वा बिन्दून्बहुलादवसेचयेत् ॥ २ ॥

अत्युष्णतीक्ष्णं रुग्णागद्वद्नाशयाक्षिसेचनम् ।

अतिशीतन्तु कृस्ते निस्तोदस्तम्भवेदनाः ॥ ३ ॥

कषायवर्तमां घर्षं कृच्छ्रादुन्मेषणं बहु ।

विकारवृद्धिमत्यल्पं संरम्भमपरिसृतम् ॥ ४ ॥

(वाङ्मते)

आश्च्योतनमभिष्यन्दे युञ्जीतोर्ध्वं दिनत्रयात् । ॥ ५ ॥

(सङ्ग्रहे)

अथाञ्जनं शुद्धतनोर्नेत्रमात्राश्रये मले ।

पक्कलिङ्गेलपशोफातिकण्डूपैच्छिल्यलक्षिते ॥ ६ ॥

मन्दघर्षाश्रुरागोक्षिण प्रयोज्यं घनदूषिके ।

लेखनं रोपणं दृष्टिप्रसादनमिति त्रिधा ॥ ७ ॥

अञ्जनं लेखनं तत्र कषायाम्लपटूषणैः ।

रोपणं तिक्तकैर्द्रव्यैः स्वादुशीतैः प्रसादनम् ॥ ८ ॥

तीक्ष्णाञ्जनाभिसन्तप्ते नयने यत्प्रसादनम् ।

प्रयुज्यमानं लभते प्रत्यञ्जनसमाह्वयम् ॥ ९ ॥

दशाङ्गुला तनुर्मध्ये शलाका मुकुळानना ।

प्रशस्ता लेखने ताग्री रोपणे काळलोहजा ॥ १० ॥

अङ्गुली च सुवर्णोत्था रूप्यजा च प्रसादने ।

पिण्डो रसक्रिया चूर्णस्त्रिधैवाञ्जनकल्पना ॥ ११ ॥

गुरौ मध्ये लघौ दोषे तान् क्रमेण प्रयोजयेत् ।

पिण्डस्यारेणुमात्रं स्याद्विगुणं तन्मृदौ वदेत् ॥ १२ ॥

रसक्रियायास्तीक्ष्णाया विळङ्गं द्विगुणं मृदौ ।

चूर्णं च द्विशलाके तु तीक्ष्णे तत्रिगुणं मृदौ ॥ १३ ॥

प्रातः सायं च तच्छान्त्यै व्यभ्रेर्केऽतोञ्जयेत् सदा ।

वदन्त्यन्ये तु न दिवा प्रयोज्यं तीक्ष्णमञ्जनम् ॥ १४ ॥

विरेकदुर्बलं चक्षुरादित्यं प्राप्य सीदति ।

अत्युद्रिक्ते बलासे तु लेखनीयेथवा गदे ॥ १५ ॥

काममह्वयपि नात्युष्णे तीक्ष्णमक्षिण प्रयोजयेत् ।

न रात्रावतिशीतेपि नेत्रे तीक्ष्णाञ्जनं हितम् ॥ १६ ॥

दोषमस्त्रावयत् स्तब्धं कण्डूजाळ्यादिकारि तत् ।
नाञ्जयेत् भीतवामितविरिक्ताशितवेगिते ॥ १७ ॥

कृद्धज्वरिततान्ताक्षिशिरोरुच्छोकजागरे ।
अदृष्टेर्के शिरःस्नाते पीतयोर्धूममद्ययोः ॥ १८ ॥

अजीर्णेऽग्न्यर्कसन्तप्ते दिवासुप्ते पिपासिते ।
अतितीक्ष्णमृदुस्तोकवह्मच्छवनर्कशम् ॥ १९ ॥

अत्यर्थशीतलं तप्तमञ्जनं नावचारयेत् ॥ २० ॥

अथ सममुखोपविष्टस्योपविष्टो वामाङ्गुष्ठेन वर्त्मोत्तरमुत्क्षिप्य
कृष्णभागस्याधः कनीनकादपाङ्गं यावदञ्जनं नयेत् ।

अथानुन्मीलयन् दृष्टिमन्तः सञ्चारयेच्छनैः ।

अञ्जिते वर्त्मनी किञ्चिच्चालयेच्चैवमञ्जनम् ॥ २१ ॥

नेत्रं व्याप्नोति सहस्रान्न चोन्मेषनिमेषणम् ।

निष्पीडनं वा वर्त्मभ्यां क्षालनं वा समाचरेत् ॥ २२ ॥

अपेतौषधसंरम्भं निर्वृतं नयनं यदा ।

व्याधिदोषर्तुयोग्याभिरद्भिः प्रक्षालयेत्तदा ॥ २३ ॥

वर्त्मप्राप्ताञ्जनादोषो रोगान् कुर्यात्ततोऽन्यथा ।

नयने ताम्यति स्तब्धे शुष्के रूक्षेभिधातिते ॥ २४ ॥

वातपित्तातुरे जिह्वे शीर्णपक्ष्माविलक्षणे ।

कृच्छ्रोन्मीलसिराहर्षसिरोत्पाततमोर्जुनैः ॥ २५ ॥

स्यन्दमन्थान्यतोवातवातपर्यायशुक्लकैः ।

आतुरे शान्तरागाश्रुशूलसंरम्भदूषिके ॥ २६ ॥

निवाते तर्पणं योज्यं शुद्धयोर्मूर्द्धकाययोः ।

काले साधारणे प्रातस्सायं चोत्तानशायिनः ॥ २७ ॥

यवमाषमयीं पालीं नेत्रकोशाद् बहिःसमाम् ।

ह्यङ्गुलोच्चां दृढां कृत्वा यथास्वं सिद्धमावपेत् ।

सर्पिर्निमीलिते नेत्रे तप्ताम्बुप्रविलायितम् ॥ २८ ॥

आपक्षमाग्रादथोन्मेषं शनकैस्तस्य कुर्वतः ।

मात्रां विगणयेत्तत्र वर्त्मसन्धिसितासिते ॥ २९ ॥

दृष्टौ च क्रमशो व्याधौ शतं त्रीणि च पञ्च च ॥ ३० ॥

शतानि सप्त चाष्टौ च दश मन्थेनिले दश ।

पित्ते षट् स्वस्थवृत्ते च बलासे पञ्च धारयेत् ॥ ३१ ॥

कृत्वापाङ्गे ततो द्वारं स्नेहं पात्रे तु गालयेत् ।

पिवेच्च धूमं नेक्षेत व्योम रूपं च भासुरम् ॥ ३२ ॥

इत्थं प्रतिदिनं वायौ पित्ते त्वेकान्तरं कफे ।

स्वस्थे च द्वन्तरं दद्यादातृप्तेरिति योजयेत् ॥ ३३ ॥

प्रकाशक्षमता स्वास्थ्यं विशदं लघु लोचनम् ।

तृप्ते विपर्ययोतृप्तेऽतितृप्ते श्लेष्मतौ रुजाः ॥ ३४ ॥

(बाहटे)

आदित्यमग्निमादर्शमाकाशं मारुतं रजः ।

प्रतिभागञ्च चन्द्रस्य धूमं च कृततर्पणः ॥ ३५ ॥

न पश्येद् दशरात्रं तु मैथुनं परिवर्जयेत् ।

व्यायाममुच्चैर्भाष्यं च दिवास्वप्नं तथैव च ॥ ३६ ॥

तर्पणं तर्पयत्यक्षि निम्नमुन्नमयेच्च तत् ।

दृष्टिप्रसादं स्थैर्यं च जनयेन्नात्र संशयः ॥ ३७ ॥

(राजवैदेहीये)

ततः प्रशान्तदोषेषु पुटपाकक्षमेषु च ।

पुटपाकः प्रयोक्तव्यो नेत्रेषु भिषजा भवेत् ॥ ३८ ॥

यथाद्रोषोपयुक्तं तु नातिप्रबलमोजसा ।

रोगमाश्च्योतनं हन्ति सेकस्तु बलवत्तमं ॥ ३९ ॥

सेकस्य कालो द्विगुणः पुटपाकात् क्रमान्मतः ।

अथवा कार्यनिर्वृत्तिरूपयोगाद्यथा भवेत् ॥ ४० ॥

योगायोगौ स्नेहसेके तर्पणोक्तौ प्रचक्षते ।

सर्पिषैव सुखोष्णेन योज्यस्सेको हिमेन वा ॥ ४१ ॥

विद्याद्*अङ्गुलविस्तारं स्वाङ्गुष्ठोदरमायतम् ।

अङ्गुलं सर्वतः सार्द्धं भिषङ्नयनबुद्बुदम् ॥ ४२ ॥

नेत्रायामत्रिभागं तु कृष्णमण्डलमुच्यते ।

कृष्णात् सप्तममिच्छन्ति दृष्टिं दृष्टिविशारदाः ॥ ४३ ॥

मण्डलानि च सन्धींश्च पटलानि च लोचने ।

यथाक्रमं विजानीयात् पञ्च पदं च षडेव च ॥ ४४ ॥

पक्ष्मवर्त्मश्चेतकृष्णदृष्टीनां मण्डलानि च ।

पक्ष्मवर्त्मगतः सन्धिवर्त्मशुक्लमतः परः ॥ ४५ ॥

कृष्णशुक्लगतस्त्वन्यः कृष्णदृष्टिगतः परः ।

एकः कर्णीनकगतः षष्ठश्चापाङ्गगः स्मृतः ॥ ४६ ॥

द्वे वर्त्मपटले विद्याच्चत्वार्यन्यानि चक्षुषि ।

जायते तिमिरं येषु व्याधिः परमदारुणः ॥ ४७ ॥

पञ्चमांशसमं दृष्टेस्तेषां बाहुल्यमिष्यते ॥ ४८ ॥

विदाह्यसात्म्यातिविरुद्धशीत-

क्षाराम्लतीक्ष्णोष्णगुरुद्रवाच्चैः ।

तीक्ष्णोच्चगन्धादतिहास्यभाष्य-

क्रोधादिशोकैः प्रततेक्षणाद्वा ॥ ४९ ॥

मद्याङ्गना॥नामतिसेवनेन

मूर्द्धाभिघाताम्बुनिमज्जनाभ्याम् ।

अवाक्छिरस्कोच्छ्रितशायिनश्च

ज्वरोपतापादतुपर्ययाच्च ॥ ५० ॥

उष्णाभितप्तस्य जलप्रवेशाद्

दूरेक्षणात् स्वप्नविपर्ययाच्च ।

शुक्तारनालाम्लकुल्लथमाप-

निषेवणाद्वेगविनिग्रहाच्च ॥ ५१ ॥

* विद्याद् अङ्गुलबाहुल्यं स्वाङ्गुष्ठोदरसम्मितं (विस्तृतम्) इति मुद्रितमुश्रुतपाठः ।

॥ आदिनिषेवणेन इति पाठान्तरम् ।

स्वेदाद्रजोधूमनिषेवणाच्च

छर्देर्विघाताद्वमनातियोगात् ।

वाष्पग्रहात् सूक्ष्मनिरीक्षणाच्च

नेत्रे विकारान् जनयन्ति दोषाः ॥ ५२ ॥

संक्षेपतः क्रियायोगो निदानपरिवर्जनम् ॥ ५३ ॥

(पाठ-)

सर्वरोगनिदानोक्तैरहितैः कुपिता मलाः ।

अचक्षुष्यैर्विशेषेण प्रायः पित्तानुसारिणः ॥ ५४ ॥

सिराभिरूर्ध्वं प्रसृता नेत्रावयवमाश्रिताः ।

वर्त्म सन्धिं सितं कृष्णं दृष्टिं वा सर्वमाक्षि वा ॥ ५५ ॥

रोगान् कुर्युः

(बाह-)

कृच्छ्रोन्मीलनिमेषवातहतकुम्भिकापित्तोत्क्रिष्टपक्ष्मशातपोथ-
कीकफोत्क्रिष्टलग्नोत्सङ्गरक्तोत्क्रिष्टार्शोज्जननामिकाविसवर्त्मोत्क्रिष्टव-
र्त्मश्याववर्त्मश्लिष्टवर्त्मसकतावर्त्मकर्दमबहलकुक्कणकपक्ष्मोपरोधालज्य-
बुदा इति चतुर्विंशतिः वर्त्मसंश्रया रोगाः । तत्र वायुर्वर्त्म-
सिरास्थस्सवेदनं साश्रु सकृच्छ्रोन्मीलनं विमर्दनेन शान्तियुतं वर्त्म-
स्तम्भं कुरुते स कृच्छ्रोन्मीलः । वायुर्वर्त्मनी चालयन् नीरुजं निमेषो-
न्मेषणं करोति स निमेषः । वर्त्म यत्तु विमुक्तसन्धिनिश्चेष्टं निमील्यते
तद्वातहतं सरुजमरुजं वा । पित्तेनान्तर्वर्त्मजाः पिटकाः कृष्णा बह्व्यः
कुम्भीकबीजप्रतिमा भिन्नाश्च पुनराध्मायन्ते ताः कुम्भीकसंज्ञिताः ।
पित्तेन रक्ताभं स्पर्शनाक्षमं सदाहक्लेदतोदं वर्त्म पित्तोत्क्रिष्टम् ।
पक्ष्मान्तःस्थं पित्तं सकण्डूदाहं पक्ष्मशातनं कुर्यात् । स पक्ष्मशातनः ।
कफेन पिटकाः सर्षपाभाः श्वेतास्सशोफरुकण्डूपिच्छिलास्रसावाः
पोथक्यः । स्तम्भक्लेदोपदेहयुतं वर्त्म कफोत्क्रिष्टं नाम । कफाद् ग्रन्थिः
कोलमात्रः कण्डूमानपाको नीरुजः पाण्डुर्लग्नो नाम । रक्तेन रक्ता
तत्तुल्यपिळकाचिता उत्सङ्गाख्या । राजीमत्स्पर्शनाक्षमं वर्त्म रक्तो-
त्क्रिष्टं नाम । रक्तेन मृदवो, मांसांकुरा वर्त्मस्थास्सदाहकण्डूरुजारक्तसा-
वाः छिन्नाः छिन्ना विवर्द्धन्ते तेशां नाम । रक्ताच्चात्रा मृदमात्रा कण्डूष-

रुग्णवती पिळका स्यादञ्जननामिका । यत्तु वर्त्म सन्निपाताद् बहिः शून्य-
मन्तः सूक्ष्मच्छिद्राश्रितं सासावमन्तरुदकं तद् विसवर्त्म । सरक्तैर्दोषै-
रकस्मात् मुहुरुत्सेधं ग्लानवदुत्किंष्टवर्त्माख्यम् । सरक्तैर्मलैर्वाहान्तः-
श्यावं शूनं सकण्डूषारुक्लेदं वर्त्म श्याववर्त्माख्यम् । श्लिष्टाख्य
वर्त्मनी श्लिष्टे कण्डूश्वयथुरागिणी । अन्तर्वर्त्म खररुक्षसिकतोपमपिट-
काचितं सिकतावर्त्म । यदा सपित्तं रक्तं वर्त्म विदहेत् तदा कृष्णं
कर्दमोपमं कर्दममुच्यते । बहलैस्सवर्णैस्समैर्मलैश्चितं बहलवर्त्म । कुकू-
णको नाम शिशोर्दन्तोत्पत्तिनिमित्तजः । तेन बालः उच्छूनताग्राक्षः
वाक्षणाक्षमः सवर्त्मशूलपैच्छिल्यकर्षणासाक्षिमर्दनः स्यात् । दोषैः
पक्ष्माशयस्थैः तीक्ष्णाग्राणि कण्टकाभानि खराणि भवन्त्यन्त-
र्मुखानि रोमाणि । तैर्घृष्टमक्षि शूयते । सदाहवर्त्मसङ्कोचं च । तैरु-
द्धृतैरल्पाहं शान्तिः । स पक्ष्मोपरोधाख्यः । बहिर्वर्त्म कनीनके
कठिनो ग्रन्थिरस्रपूयसाव्यलज्जिनामा मुहुराध्मायते । सरक्तैर्दोषैरन्त-
र्वर्त्म मांसपिण्डाभश्चयथुरबुदो नाम ।

(वाहटे-पाठः)

आद्योत्र भेषजैस्साध्यो द्वौ ततोर्शश्च वर्जयेत् ।
पक्ष्मोपरोधो याप्यः स्याच्छेषाञ्छस्त्रौषधैर्जयेत् ॥ ५६ ॥
कुट्टयेत् पक्ष्मशतनं छिन्द्यात्तेष्वपि चार्बुदम् ।
भिन्द्याल्लुगणकुम्भीकाविसोत्सङ्गाञ्जनालजीः ॥ ५७ ॥
पोथकीसिकताश्यावश्लिष्टोविलष्टचतुष्टयम् ।
सकर्दमं सवहलं विलिखेत् सकुकूणकम् ॥ ५८ ॥
कृच्छ्रोन्मीले पुराणाज्यं द्राक्षाकल्काम्बुसाधितम् ।
ससितं योजयेत्स्निग्धं नस्यधूमाञ्जनादि च ॥ ५९ ॥
कुम्भीकावर्त्मलिखितं सैन्धवप्रतिसारितम् ।
यष्टिधात्रीपठोलीनां काथेन परिषेचयेत् ॥ ६० ॥
निवातेधिष्ठितस्यास्रैः शुद्धस्योत्तानशायिनः ।
बहिः कोष्णाम्बुतप्तेन स्वेदितं वर्त्म वाससा ॥ ६१ ॥

निर्भुज्य वस्त्रान्तरितं वायाङ्गुष्ठाङ्गुलीवृतम् ।

न संसते चलति वा वर्त्मैवं सर्वतस्ततः ॥ ६२ ॥

मण्डलाग्रेण तत्तिर्यक् कृत्वा शस्त्रपदाङ्कितम् ।

लिखेत्तेनैव पत्रैर्वा शाकशेफालिकादिजैः ॥ ६३ ॥

फेनेन तोयराशेर्वा पिचुना प्रमृजन्नसृक् ।

स्थिते रक्ते सुलिखितं सक्षौद्रैः प्रतिसारयेत् ॥ ६४ ॥

यथास्वमुक्तैरनु च प्रक्षाल्योष्णेन वारिणा ।

घृतेनासिक्तमभ्यक्तं बध्नीयान्मधुसर्पिषा ॥ ६५ ॥

ऊर्ध्वाधःकर्णयोर्दत्त्वा पिण्डीञ्च यवसक्तुभिः ।

तृतीयेऽहनि मुक्तस्य परिषेकं यथायथम् ॥ ६६ ॥

कुर्याच्चतुर्थे नस्यादीन्मुञ्चेद्देवाहि पञ्चमे ।

समं नखनिभं शोफकण्डूवर्षाघपीडितम् ॥ ६७ ॥

विद्यात्सुलिखितं वर्त्म लिखेद् भूयो विपर्यये ।

रूपक्षवर्त्मशतनखसंनान्यतिलेखनात् ॥ ६८ ॥

स्नेहस्वेदादिकस्तस्मिन्निष्ठो वातहरः क्रमः ।

पिटका व्रीहिवक्त्रेण भिच्वा तु कठिनोन्नताः ॥ ६९ ॥

निष्पीडयेदनु विधिः परिशेषस्तु पूर्ववत् ।

लेखने भेदने चायं क्रमः सर्वत्र वर्त्मनि ॥ ७० ॥

पित्तासोबिलघ्नयोस्स्वादुस्कन्धसिद्धेन सर्पिषा ।

सिरात्रिमोक्षस्निग्धस्य त्रिवृच्छ्रेष्ठं विरेचने ॥ ७१ ॥

पक्ष्मणां शतने सूच्या रोमकूपान् निकुटयेत् ।

ग्राहयेद्वा जङ्घकाभिः पयसेक्षुरसेन वा ॥ ७२ ॥

वमनं नावनं सर्पिः शृतं मधुरशीतलैः ।

संचूर्ण्य पुष्पकासीसं भावयेत्सुरसारसैः ॥ ७३ ॥

ताम्रे दशार्हं परमं पक्ष्मशते तदञ्जनम् ॥ ७४ ॥

पोथकीविलिख्य शुण्ठीसैन्धवमागधिकाचूर्णैः प्रतिसार्य प्रक्षाल्य
चोष्णाभसा खदिरसाराढकीशिथुपत्रकषायेण सेचयेत् । ततश्चाग्र-
जम्बूप्रवालकायेनाऽऽश्च्योतनं त्रिफलाखदिरसारोदकेन वा मधु-
संयुक्तेन । विलङ्गलाक्षादार्वात्वगैरिकालमनोहाचूर्णैः क्षौद्रान्वितोऽ-
ञ्जनम् ।

(सङ्ग्रहे)

कफोत्कृष्टे विलिखिते सक्षौद्रैः प्रतिसारयेत् ।

सूक्ष्मैः सैन्धवकासीसमनोहाकणताक्ष्वजैः ॥ ७५ ॥

वमनाञ्जननस्यादि सर्वं च कफजिद्वितम् ।

कर्तव्यं लग्नेप्येतदशान्तौ वह्निना दहेत् ॥ ७६ ॥

कुक्कुणे लिखितं वर्त्म सुतासृग्वाम्बुजन्मेभिः ।

धात्र्यश्मन्तकजम्बूत्थपत्रकायेन सेचयेत् ॥ ७७ ॥

द्विनिशालोध्रयण्ड्याहरोहिणीनिम्बपल्लवैः ।

कुक्कुणके हिता वर्तिः पिष्टैस्ताम्ररजोन्वितैः ॥ ७८ ॥

(बाहटे)

मरिचविलङ्गहरिद्राकल्कासिद्धं तैलं प्रतिमर्शः । मूर्वाताम्र-
रजसी स्तन्यपिष्टे पिण्डाञ्जनम् । शङ्खपनश्शिलासैन्धवरसाञ्जनक्षौद्रैर्वा
रसक्रिया । लोहशिवाटिकासृदः कपाले नैकशः प्रतप्ताः स्तन्येन निर्वा-
पिताः श्लक्ष्णचूर्णमञ्जनम् । लाक्षावेष्टपनःशिलालगैरिकदार्वात्व-
ग्भिर्वा । पुनःपुनश्च धात्री वमनविरेचनैरुपपादयेत् ।

(सङ्ग्रहे)

वृक्षाम्लदध्याज्यगुलं च तैलं

सक्षौद्रसिन्धुस्वरसं लवण्याः ।

ताम्रेण कंसे बहुशोवघृष्टं

कुक्कुणकं तत् सकृदेव हन्ति (?) ॥ ७९ ॥

(योगामृते)

कुक्कुणकहरं श्रेष्ठं मधुना सह सैन्धवम् ।

पिल्लाक्षं विनिहन्त्याशु शुक्लनाशनमुत्तमम् ॥ ८० ॥

पक्ष्मोपरोधे समुपचितं वर्त्म लेखनेनोत्कृष्टं रक्तं विस्त्रावणेन

सशोफं शिरोविरेककवळवमनैर्यापयेत् ।

(सङ्ग्रहे)

पक्ष्मरोधे प्रवृद्धेषु शुद्धदेहस्य रोमसु ।

उत्सृज्य द्वौ भ्रुवोधस्तात् भागौ भागश्च पक्ष्मतः ॥ ८१ ॥

यवमात्रं यवाकारं तिर्यक् छित्त्वाद्र्वाससा ।

अपनेयमसृक् तस्मिन्नल्पीभवति शोणिते ॥ ८२ ॥

सीव्येत् कुटिलया सूच्या मुद्रमात्रान्तरैः पदैः ।

बद्ध्वा ललाटे पट्टश्च तत्र सीवनसूत्रकम् ॥ ८३ ॥

नातिगाढश्लथं सूच्या निक्षिपेदथ योजयेत् ।

मधुसर्पिःकबलिकां नचास्मिन् बन्धमाचरेत् ॥ ८४ ॥

न्यग्रोधादिकषायैश्च सक्षीरैस्सेचयेद्रुजि ॥ ८५ ॥

(बाहटे)

व्रणवेदनायां वस्त्रवद्धेन यष्टीमधुकचूर्णेन संस्कृतं सर्पिः परि-
षेकः । वटादिकषायाश्च सक्षीराः ।

(सङ्ग्रहे)

पञ्चमे दिवसे सूत्रमपनीयावचूर्णयेत् ।

गैरिकेण व्रणं युञ्ज्यात्तीक्ष्णं नस्याञ्जनादि च ॥ ८६ ॥

दहेदशान्तौ निर्भुज्य वर्त्मदोषाश्रयां बलिम् ।

सन्दंशेनाभिकं पक्ष्म हत्त्वा तस्याश्रयं दहेत् ॥ ८७ ॥

सूच्यग्रेणाश्रिवर्णेन दाहो बाह्यालजे पुनः ।

भिन्नस्य क्षारवह्निभ्यां सुच्छिन्नस्यार्बुदस्य च ॥ ८८ ॥

(बाहटे)

चिश्चागृष्टीमयूरीसुरसलवणिकाभृङ्गमौर्वीक्षुराणां

पत्रात्सारं समांशं सदधिमधुघृतैराज्यसिन्धूत्थतैलैः ।

युक्तं कारञ्जघृष्टं स्फटिकयुतमिदं चाञ्जनं वर्त्मरोगं

पिल्लाक्षं चार्मरोगं शमयति निमिना प्रोक्तमेतद्यथैव ॥

अलं दारु वचा पिष्टा सुरसापत्रवारिणा ।

छायाविशुष्का गुळिका क्लिन्नवर्त्मनिवारिणी ॥ ९० ॥

(सिद्धसारे)

इति वर्त्मरोगचिकित्सा ॥

जलास्रावः कफास्राव उपनाहः रक्तास्रावः पर्वणी, पूयास्रावः
पूयालसोऽलजी क्रिमिग्रन्थिः इति नव रोगा वर्त्मशुक्लमण्डलस-
न्धिजाः । तत्र वायुर्जलवाहिसिरास्थः कनीनकादशु स्रावयते रुग्णागशो-
फादिना स जलास्रावो नाम । कफात् श्वेतं सान्द्रं पिच्छिलमशु स्रवेत् ।
स कफास्रावः । दृष्टिसन्धौ महानपाको नीरुजः कण्डूमान् मृदुपिच्छिलो
ग्रन्थिरुपनाहः । रक्तेन ताम्रो नातिसान्द्रो बहुष्णश्च स्रावो रक्ता-
स्रावः । शुक्ले वर्त्मसन्धिमूला मुद्गमात्रा मदाहशूला ताम्रा पिटका
पर्वणी । सा च भिन्ना रक्तमेव स्रवति । दोषास्सरक्ता वर्त्मसन्धेः
कनीनकात्त्वङ्मांसपाकतः साश्रुपूयं स्रावयन्ति स पूयास्रावः ।
कनीनकसन्धिजश्शोफसंरम्भपूर्वकः पक्वसान्द्रपूतिपूयास्रावस्सवेदनः
सूक्ष्मो व्रणः पूयालसो नाम । कनीनस्यान्तस्सतोददाहशोफः स्याद्
साऽलजी । अपाङ्गे वा कनीने वा सन्धिगाः क्रिमयः सकण्डूपातोदं
सपूयास्रावं ग्रन्थिं कुर्युः । स क्रिमिग्रन्थिः ।

(बाहटे पाठ-)

उपनाहक्रिमिग्रन्थिपूयालसकपर्वणीः ।

शस्त्रेण साधयेत् पञ्च सालजीनास्रवांस्त्यजेत् ॥ ९१ ॥

(बाहटे)

रसाञ्जनञ्च तुत्थं च यष्टीमधुकमेव च ।

अञ्जनेन समं पिष्टं जलास्रावविनाशनम् ॥ ९२ ॥

(तन्त्रान्तरे)

उपनाहं भिषक् स्वन्नं भिन्नं ब्रीहिमुखेन च ।

लेखयेन्मण्डलाग्रेण ततश्च प्रतिसारयेत् ॥ ९३ ॥

पिप्पलीक्षौद्रसिन्धूत्थैर्बध्नीयात्पूर्ववत्ततः ।

पटोलपत्रामलककाथेनाश्च्योतयेच्च तम् ॥ ९४ ॥

पर्वणी बलिशेनात्ता बाह्यसन्धिभिर्भागतः ।

वृद्धिपत्रेण वधूर्याधे स्यादसृग्गतिरन्यथा ॥ ९५ ॥

चिकित्सा चार्मवत् क्षौद्रसैन्धवप्रतिसारिता ।

पूयालसे सिरां विद्धयेत्ततस्तमुपनाहयेत् ॥ ९६ ॥

कुर्वीत चाक्षिपाकोक्तं कर्म सर्वं यथाविधि ।

सैन्धवार्द्रककासीसलोहताम्रैः सुचूर्णितैः ॥ ९७ ॥

चूर्णाञ्जनं प्रयुञ्जीत सशौद्रैर्वा रसक्रियाम् ।

पूयालसे त्वशान्तेऽन्तर्दाहः सूक्ष्मशलाकया ॥ ९८ ॥

क्रिमिग्रन्थि करीषेण सिक्त्रं भिन्वा विलिख्य च ।

त्रिफलाक्षौद्रकासीससैन्धवैः प्रतिसारयेत् ॥ ९९ ॥

(बाहटे)

शुक्तिकाशुक्लार्मबलासग्रथितपिष्टकसिरोत्पातसिराहर्षसिरा-
जालशोणितार्माजुनप्रस्तार्थर्मस्त्रावार्माधिमांसार्मसिरापिटका इति त्रयो-
दश रोगा शुक्लभागजाः । पित्तं बृद्धं शुक्ले श्यावकृष्णपीतान्
पिशितनिभान् बिन्दून् वा सर्वं शुक्लमण्डलं मलाक्तादर्शतुल्यं वा
कुर्यात् । स रोगस्सशकृद्भेदतृज्वरः शुक्तिकाख्यः । कफाच्छुक्ले समं
सितं चिरवृद्धाधिमांसं शुक्लार्माख्यम् । कफाच्छुक्ले नीरुजः सवर्णो
बहलो जलविन्दुनिभो मृदुशोफो बलासग्रथिताख्यः । शुक्ले शालि-
पिष्टधवलस्सोत्सेधो बिन्दुः पिष्टकाख्यः । रक्तेन रक्तराजीततं सवे-
दनमशोफाशु शुक्लं यदुप्यते स सिरोत्पातः । उपेक्षितस्स एव ता
एव राजीर्वर्धयन् सास्त्रमक्षि वक्षिणाक्षमश्च कुर्यात् । स सिराहर्षः ।
शुक्ले रक्तं धनमुन्नतं सिराजालं सिराजालाख्यम् । शुक्ले समं पद्म-
निभमधिमांसं शोणितार्माख्यम् । शुक्ले शशरुधिरनिभो नीरुगेको
बिन्दुरर्जुनाख्यः । सरक्तैर्दोषैर्नीरुजमाशुवृद्धि श्यावलोहितं विस्तृतं
मांसं प्रस्तार्थर्मसंज्ञम् । स्नावसन्निभमधिमांसं स्नावार्मसंज्ञम् । शुष्का-
सृक्पिण्डवच्छयावं पृथु धनं मांसमधिमांसार्म । सरुग्दाहवर्षास्सर्ष-
पोपमाः कृष्णमण्डलासन्नास्सिरावृताः पिटकास्सिरापिटकाख्याः ।

(बाहटे-पाठ-)

शुक्तिहर्षसिरोत्पातपिष्टकग्रथितार्जुनम् ।

साधयेदौषधैष्पटकं शेषं शस्त्रेण सप्तकम् ॥ १०० ॥

नवोत्थं तदपि द्रव्यैरर्पोक्तं यत्तु पञ्चधा ।

तच्छेद्यमसितप्राप्तं मांसस्त्रावसिरावृतम् ॥ १०१ ॥

हर्मोहालबदुच्छ्रायि दृष्टिप्राप्तं च वर्जयेत् ।

पित्ताभिष्यन्दवच्छुक्तिं बलासाह्वयपिष्टकौ ॥ १०२ ॥

कफाभिष्यन्दवन्मुक्त्वा सिरान्यधमुपाचरेत् ।

जातीमुकुलसिन्धूत्थदेवदारुमहौषधैः ॥ १०३ ॥

पिष्टैः प्रसन्नया वर्त्तिशोफकण्ठघ्नमञ्जनम् ॥ १०४ ॥

(बाहटे)

सैन्धवमारिचकटफलशङ्खसमुद्रफेनैर्वर्त्तिः पिष्टकेऽञ्जनम् ॥

शुण्ठीशिग्रुफलपिप्पलीसैन्धवचूर्णो बीजपूररसाप्लुतोञ्जने पिष्ट-
कमपहरति । तद्वत्त्रिकटुककटफलचूर्णोवलासग्रथितं च ।

(संग्रहे)

रक्तस्यन्दवदुत्पातहर्षजालार्जुने क्रिया ।

सिरोत्पाते विशेषेण धृतमाक्षिकमञ्जनम् ॥ १०५ ॥

सिराहर्षे तु मधुना श्लक्ष्णपिष्टं रसाञ्जनम् ।

अर्जुने शर्करामस्तुक्षौद्रैराश्च्योतनं हितम् ॥ १०६ ॥

स्फटिकः कुङ्कुमं शङ्खो मधुकं मधुनाञ्जनम् ।

मधुना वाञ्जनं शङ्खः फेनो वा सितया सह ॥ १०७ ॥

(बाहटे)

मातुलुङ्गरसेन सशर्करेण आश्च्योतनं मस्तुना वा ।

(संग्रहे)

अर्मोक्तं पञ्चधा तत्तु तनु धूमाविलञ्च यत् ।

रक्तं दधिनिभं यच्च शुक्लवत्तस्य भेषजम् ॥ १०८ ॥

उत्तानस्येतरत् स्विन्नं स सिन्धूत्थेन चाञ्जितम् ।

रसेन बीजपूरस्य निमील्याक्षि विमर्दयेत् ॥ १०९ ॥

इत्थं संरोषिताक्षस्य प्रचलेर्माधिमांसके ।

धृतस्य निश्चलं मूर्ध्नि वर्त्मनोश्च विशेषतः ॥ ११० ॥

अपाङ्गमीक्षमाणस्य वृद्धेर्मणि कनीनकात् ।

वली स्याद्यत्र तत्रार्मबलिशेनावलंबितम् ॥ १११ ॥

नाल्यायतं मुचुट्वा वा सूच्या सूत्रेण वा ततः ।

समन्तान्मण्डलाग्रेण मोचयेदथ मोक्षितम् ॥ ११२ ॥

कनीनकमुपानीय चतुर्भागावशेषितम् ।

क्षिप्वात्कनीनकं रक्षेद्वाहिनीश्चाऽभ्रवाहिनीः ॥ ११३ ॥

कर्नीनकवधादश्रुनाली चाक्षिण प्रवर्त्तते ।
 दृष्टेर्मणि तथोपाङ्गात् पश्यतोस्य कर्नीनकम् ॥ ११४ ॥
 सम्यक् छिन्नं मधुव्योषसैन्धवप्रतिसारितम् ।
 उष्णेन सर्पिषा सिक्तमभ्यक्तं मधुसर्पिषा ॥ ११५ ॥
 बध्नीयात् सेचयेन्मुक्त्वा तृतीयादिदिनेषु च ।
 करञ्जबीजसिद्धेन क्षीरेण क्वथितैस्तथा ॥ ११६ ॥
 सशैट्रैर्दिनिशालोध्रपटोलीयष्टिकिंशुकैः ।
 कोरण्डमुकुलोपेतैर्मुञ्चेद्देवाहि सप्तमे ॥ ११७ ॥
 सम्यक् छिन्ने भवेत् स्वास्थ्यं हीनातिच्छेदजान् गदान् ।
 सेकाञ्जनप्रभृतिभिर्जयेल्लेखनचूडहणैः ॥ ११८ ॥

(बाहटे)

मूर्ध्नि पादयोश्चास्मै शतधातघृतं शीतांश्च प्रदेहान्दद्यात् । स्ने-
 होक्तं चाचारमादिशेत् । द्वितीये चाहि सायं प्रातर्मधुकसर्पिषा
 कोष्णेन शिरस्तथावबद्धमेव चाक्षि सिञ्चेत् । पञ्चाहं चोष्णोदकानु-
 पानं सर्पिः पीत्वा जीर्णं पश्यमश्नीयात् । तृतीये दिवसे विमुच्य
 करंजबीजसिद्धेन क्षीरेणाक्षि स्वेदयेत् । लोध्रमधुककिंशुकपटोलद्विहरि-
 द्राकोरण्डमुकुलकाथेन मधुमिश्रेणोश्च्योतयेत् । सप्तमेऽहनि सर्वथा
 मुञ्चेत् । आतपाकाशदर्शनं च परिहरेत् । सशोफे तु नेत्रे धूमश्शि-
 रोविरेचनञ्च । अनुपशान्तरागे सिराविस्त्रावणम् । सास्त्रावे नस्यम् ।
 तिलान्मुलिखितान् मधुककाकोलीमुनिपण्णकपञ्चमूलशर्कराशृतशीते
 पयसि सप्ताहं भावितान् तेनैव पयसा पीडयेत् । मधुकशताह्वाशारिवा-
 नन्तागरुकाकोलीहरेणुकैलावालुकचूर्णं च पीड्यमानेषु षोडशभागेन
 प्रक्षिपेत् । तत्तैलमेभिरेवौषधैः पयसा चाऽष्टगुणेन सिद्धं नावनादशु-
 रागघ्नं दृष्टिप्रसादनं च । कृष्णगते तु व्रणे व्रणशुक्लवत् क्रिया ।
 अर्मशेषे च लेखनाञ्जनानि । तत्र सम्यक्छिन्ने वर्णविशुद्धिः स्वस्थता
 च । हीनच्छेदात्पुनर्दृष्टीरागाश्रुपातप्रकाशदर्शनाक्षमत्वादि च ।
 अतिच्छेदादक्षिपाकस्तम्भस्फुरणास्रस्रुतितिभिरसंरम्भविवद्ववर्त्तमानि ।
 तेषु यथास्वं दोषोद्रेकाद् प्रतिकुर्यात् ।

सितामनश्शिलैलालवणोत्तमनागरम् ।

अर्द्धकर्षोन्मितं ताक्ष्यं पलाद्धश्च मधुद्रुतम् ॥ ११९ ॥

अञ्जनं श्लेष्मतिमिरपिल्लशुक्लार्मशेषजित् ।

त्रिफलैकतमद्रव्यत्वचं पानीयकल्किताम् ॥ १२० ॥

शरावपिहितां दग्ध्वा कपाले चूर्णयेत्ततः ।

पृथक् शेषौषधरसैः पृथगेव च भाविता ॥ १२१ ॥

सा मषी शोषिता पेण्या भूयो द्विलवणान्विता ।

त्रीप्येतान्यञ्जनान्याह लेखनानि परं निमिः ॥ १२२ ॥

(बाहटे)

शङ्खं च मधुना घृष्टं लोहितार्मविनाञ्जनम् ॥ १२३ ॥

(तन्त्रा-)

कर्पूरं स्फटिकं वराटमरिचं दावीं कणा सैन्धवं

तुत्थं पीतकरोहिणी जलाधिजं फेनं तथा गैरिकम् ।

ताक्ष्यं शङ्खमथाञ्जनं च मधुकं संचूर्ण्य सम्यक्कृता

क्षौद्रेणैव रसक्रियेयमखिलानक्ष्यामयान्नाशयेत् ॥ १२४ ॥

(क्षार-)

कर्पूरसैन्धवपुराणघृतोपकुल्याः

धात्रीफलोषणकपीतकरोहिणीश्च ।

पिष्ट्वाञ्जनं नयनयोर्मधुनैव दद्यात्

सर्वाक्षिवर्त्मविकृतिप्रशमाय वैद्यः ॥ १२५ ॥

कर्पूराब्दवराटिका त्रिफलिका सिन्धूतुत्थाञ्जनं

ताक्ष्यं पीतकरोहिणी हिमनिशे पुण्ड्राह्वयष्ट्याह्वयम् ।

फेनः केशमषी कदुत्रयगदौ लोभ्रं च लौहं रजः

पिष्ट्वैतानि च मातुलङ्गरसतस्सर्पिर्मधुभ्यां युतम् ॥ १२६ ॥

एतद्द्वान्ति कुक्कणं सतिमिरं काचं च शुक्लव्रणं

नक्तान्धं क्षतजं च शृङ्गनिहितं नास्ति तु चन्द्रोदयम् ॥ १२७ ॥

(तन्त्रा-)

कर्पूरत्रिफलारसाञ्जनशिलापालाशनिर्यासकं

तिक्ताताक्ष्यजपाण्डुकृष्णवलयन्योषानवद्येष्टकम् ।

यष्टीसैन्धवशंखफेनगिरिमृत्कन्याप्रपुण्ड्राह्वयं

लोभ्रांभोनिधिफेनकं च मधुना दार्वीरसेनाञ्जयेत् ॥ १२८ ॥

(तन्त्रा)-

कर्पूरं स्फटिकं वरा त्रिकटुकं तुत्थं निशायुक् तुटी

यष्टी लोभ्रसुवर्णटङ्कणशिला मुक्ताप्रवालं मणिः ।

शंखं पीतकरोहिणीं वरहिमं कारञ्जबीजं पयः

पिष्टं मासिकघृष्टमञ्जनमिदं नेत्रामयान् नाशयेत् ॥ १२९ ॥

कर्पूराञ्जनसीसपारदकणातीक्ष्णानि पिष्ट्वासकृत्

नन्धावर्चरसे विशोष्य मधुना पिष्ट्वा पुनर्भाजने ।

शार्ङ्गे स्फाटिक एव वा विनिहितं शुक्लार्मकाचापहं

तैमिर्यं च निराकरोति सहसा नेत्रेऽञ्जितं सर्वदा ॥ १०३ ॥

यन्माणिमन्धशशिपीतकरोहिणीनां

कृष्णारसाञ्जनयुजां क्रमवृद्धचूर्णम् ।

तन्नन्दिबर्तकुसुमस्वरसेन पिष्टं

क्षौद्रद्रुतं हरति वर्त्मगदार्मकाचान् ॥ १३१ ॥

गोदन्तं चन्दनं शङ्खं स्फटिकं सैन्धवं तथा ।

मनाशिशलां च रजनीं परिचञ्च प्रपेषयेत् ॥ १३२ ॥

अर्मे च तिमिरे शुक्ले गोदन्तादि प्रशस्यते ॥ १३३ ॥

गोदन्तं कुक्कुटाण्डं करिवरदञ्चनं कूर्मपृष्ठं वराटं

सारंगोद्भूतशृङ्गं जलधिमलमलं* ताम्रशंखं सतुत्थम् ।

कर्पूरं शीतफेनं स्फटिकमपि मधूच्छिष्टमक्ष्णोर्निषिञ्चेत्

शुक्लारुयार्माधिमांसक्षवजभवसिरोत्पातहर्षान्निहन्ति ॥ १३४ ॥

(राजवैदेहीये)

सिराजाले सिरा यास्तु कठिना लेखनौषधैः ।

न सिध्यन्त्यर्मवत्तासां पिलकानां च साधनम् ॥ १३५ ॥

(बाहटे)

* ताम्रचूर्णमिति पाठान्तरम् ।

! गर्दभास्थि इति—पा,

क्षतशुक्लशुद्धशुक्लजकासिराशुक्लपाकात्ययशुक्लानीति पञ्च
कृष्णभागगतरोगाः ।

पित्तं कृष्णेऽथवा दृष्टौ शुक्लं तोदासुरागवत् ।
छित्वा त्वचं जनयति तेन स्यात् कृष्णमण्डलम् ॥ १३६ ॥
पक्वजम्बूनिमं किञ्चिन्निम्नं च क्षतशुक्लकम् ।
तत्कृच्छ्रसाध्यं याप्यन्तु द्वितीयपटलव्यधात् ॥ १३७ ॥
तत्र तोदादिबाहुल्यं सूचीविद्धाभकृष्णता ।
तृतीयपटलच्छेदादसाध्यं निश्चितं व्रणैः ॥ १३८ ॥

(बाहटे)

निमग्नरूपं तु भवेत्तु कृष्णे
सूच्येव विद्धं प्रतिभाति यद्वै ।
स्त्रावं स्त्रवेदुष्णमतीव यच्च
तत् सव्रणं शुक्लमुदाहरन्ति ॥ १३९ ॥
सितं यदाभात्यसितप्रदेशे
स्यन्दात्मकं नातिरुगस्युक्तम् ।
विहायसीवाभ्रदलानुकारि
तद्व्रणं साध्यतमं वदन्ति ॥ १४० ॥

(पाठ-)

शंखशुक्लं कफात् साध्यं
नातिरुक् शुद्धशुक्लकम् ।
आताम्रपिच्छिलास्रसु-
दाताम्रपिटकातिरुक् ॥ १४१ ॥
अजाविट्सदृशोच्छ्राय-
काण्ड्या वर्ज्यासृजाजका ॥ १४२ ॥

(बाहटे)

अजापुरीषप्रतिषो रुजावान्
सलोहितो लोहितपिच्छिलास्रः ।
विदार्य कृष्णं प्रचयोभ्युपैति
तच्चाजकं जातमिति व्यवस्येत् ॥ १४३ ॥

सिराशुक्लं मलैस्साक्षैस्तञ्जुष्टं कृष्णमण्डलम् ।
 सतौददाहताम्राभिस्सिराभिरवतन्यते ॥ १४४ ॥
 अनिमित्तोष्णशीताच्छधनास्रसुच तस्यजेत् ।
 दोषैस्साक्षैस्सहकृष्णं नीयते शुक्लरूपताम् ॥ १४५ ॥
 धवळाभ्रोपलिप्ताभं निष्पावार्द्धदळाकृति ।
 अतितीव्ररुजारागदाहश्वयथुपीडितम् ॥ १४६ ॥
 पाकात्ययेन तच्छुक्लं वर्जयेत्तीव्रवेदनम् ।
 यस्य वा लिङ्गनाशोन्तः श्यावं यदा सलोहितम् ॥ १४७ ॥
 अत्युत्सेधावगाढं वा सास्त्रनाडीव्रणावृतम् ।
 पुराणं विषमं मध्ये विच्छिन्नं यच्च शुक्लकम् ॥ १४८ ॥

(बाहटे)

दृष्टेः समीपे तु भवेत्तु यच्च
 न चावगाढं न च संस्रवेद्भि ।
 अवेदनावन्नच युग्मशुक्लं
 तत्सिद्धिमाप्नोति कदाचिदेव ॥ १४९ ॥

(पाठ)

अजका शुद्धशुक्लं च व्रणशुक्लं त्रयं तथा ।
 एतच्छिन्नं स्मृतं सादृश्यं द्विच्छिन्नं याप्यमुच्यते ॥ १५० ॥
 (तन्त्रा-)

शुक्लकेषु यथास्वं दोषानुसारेण त्रिफलाघृतपानरक्तमोक्षणविरे-
 चनाश्च्योतनमुखालेपनस्यतर्पणपुटपाकान् प्रयुञ्जीत । तत्र व्रण-
 शुक्ले त्रिवृत्तिर्युद्देण त्रिविपक्वं सर्पिः पाययेत् सिराश्च विध्येत् ।
 दुष्टशेषश्च पिण्डितमक्षिगमसृग्जळौकाभिरपहरेत् । मधुककाकोली-
 मृद्रीकोत्पलविदारीकाथेन मञ्जिष्ठाक्षीरकाकोलीमधुककथिताजक्षीरेण
 वा सशर्करेणाश्च्योतयेत् । शीतैश्चास्य शिरोवक्त्रं दिद्यात् सिञ्चेच्च ।
 (संग्रहे)

दोषानुरोधात् शुक्लेषु स्निग्धा रूक्षा वरा घृतम् ।
 तित्तमूर्ध्वमसृक्स्त्रावो रेकस्सेकादि चेप्यते ॥ १५१ ॥

त्रिस्त्रिवृदारिणा पक्वं क्षतशुकले घृतं पिबेत् ।

सिद्धेनोत्पलकाकोलीद्राक्षायष्टिविदारिभिः ।

ससितेनाजपयसा सेचनं सलिलेन वा ॥ १५२ ॥

(वाहटे)

निम्नं तु शुक्लं सरुजमुन्नमयेत् स्नेहपाननस्यजांगलरसैः ।
नीरुजं तर्पणपुटपाकाभ्याम् । तत्र तर्पणं मृगविष्किरपिशितं
काष्मर्यमुनिषण्णकोत्पलमृणालमृङ्गाटककशेरुद्राक्षक्षीरविदारीजीवनी
यांश्च क्षीरेण पाचयेत् । तस्मान्नवनीतमुद्धृत्य चन्दनमधुशर्करा-
नन्तानीलोत्पलकल्कैरष्टगुणेन पयसा विपक्वं पूर्ववद्योजयेत् । पुटपाकं
च कुंकुटमुद्धृतान्नं वेशवारीकृत्य चन्दनशारिबामधुकशर्करानन्ता-
नीलोत्पलप्रपौण्डरीकजीवनीयकल्कैः समधुघृतैस्संसृज्य प्रागिव कल्प-
येत् । द्वित्वकृच्छिन्नमेवं यापयेत् ।

((सङ्ग्रहे)

क्षीरेण यष्टीमधुकं कथितं शर्करायुतम् ।

अक्षिरोगेषु सर्वेषु परिषेकः प्रशस्यते ॥ १५३ ॥

तण्डुलीयकमूलेन क्षीरे सर्पिर्विपाचितम् ।

अक्षिरोगेषु सर्वेषु प्रशस्तं तर्पणं भवेत् ॥ १५४ ॥

(हारिश्च)

घननादशिफायष्टीमृणालोत्पलचन्दनैः ।

ससितैः कल्कितैः पक्वं सर्पिः क्षीरे चतुर्गुणे ॥ १५५ ॥

अभिष्यन्दमधीमन्थमक्षिपाकं निहन्ति तत् ।

अजकां व्रणशुकलं च सेकाश्च्योतनतर्पणैः ॥ १५६ ॥

तण्डुलीयकपत्तूरनन्दावर्तं च तालजम् ।

हंसपादी च शुक्तिश्च दावीं चिंचाप्रसूनकम् ॥ १५७ ॥

एतेषां स्वरसप्रस्थं यक्षद्वग्गुञ्जनात्तथा ।

स्तन्यं गोक्षीरसंयुक्तं घृतप्रस्थं विपाचयेत् ॥ १५८ ॥

सारिबा चन्दनं यष्टी मृणालोत्पलसैन्धवम् ।

कशेरुघननादं च तुत्थं स्यात् शर्करान्वितम् ॥ १५९ ॥

तर्पणाश्च्योतने कुर्यात् रागसावरुजापहम् ।

अजकं व्रणशुकलं च अभिष्यन्दं च नाशयेत् ॥ १६० ॥

मत्स्याक्षीस्वरसे सिद्धं घृतं क्षीरचतुर्गुणम् ।

चन्दनोत्पलयष्टधाह्वपत्तूरं तण्डुलीयकम् ॥ १६१ ॥

कल्कीकृत्य ततो योज्यं तर्पणाद्यैर्व्रणेषु च ।

अभिष्यन्देऽधिमन्थे च रागशोफाजकासु च ॥ १६२ ॥

(योग-)

तटाकशुक्तिसारश्च स्तन्यदुग्धं च तालजम् ।

नन्दावर्तप्रसूनाच्च शिशुपल्लवतो रसम् ॥ १६३ ॥

क्षीरोत्थितं च सर्पिश्च पृथक् कुडुवमावपेत् ।

दार्ढ्यचन्दनयष्टीभिः कर्पाशैर्विपचेत् घृतम् ॥ १६४ ॥

व्रणशुक्लमभिष्यन्दमास्त्रावं रक्तसंभवम् ।

तर्पणेन जयेत् सर्वान् नेत्ररोगान् न संशयः ॥

विदेहाधिपतिप्रोक्तं पञ्चामृतमिदं घृतम् ॥ १६५ ॥

(वृद्ध-)

अनन्तया चन्दनेन सितया मधुकेन च ।

उत्पलैश्च मृणालैश्च विदार्याथ कशेरुकैः ॥ १६६ ॥

आजेन पयसा पिष्ट्वा सर्पिराजं विपाचयेत् ।

नस्येऽक्षिण तर्पणे देयं परिषेके विशेषतः ॥ १६७ ॥

तिमिरे काचरोगे च नेत्रशूले तथैव च ।

अभिष्यन्देऽधिमन्थे च व्रणशुक्ले च पूजितम् ॥ १६८ ॥

अनन्ताद्यमिदं सर्पिः सर्वनेत्रामयापहम् ॥ १६९ ॥

(तन्त्रान्तरे)

नीलोत्पलं समधुकं चन्दनं जीवकाबुभौ ।

प्रपुण्डरीकं लोध्रं च मृणालं रक्तमुत्पलम् ॥ १७० ॥

कशेरुकं च कुमुदं बलामूलं सुगन्धिका ।

इन्दीवरं च तत्सर्वं पिष्ट्वा क्षीरे पचेद् घृतम् ॥ १७१ ॥

दुग्धादुन्मथ्य सञ्जातं तत्सिद्धं तर्पणादिभिः ।

व्रणशुक्लाजकास्यन्दरक्तस्रावार्मशूलजित् ॥ १७२ ॥

नीलोत्पलादिकमिदं विदेहाधिपनिर्मितम् ।

मधुना तालवृन्तस्य स्वरसश्शुक्लनुत् परम् ॥ १७३ ॥

यक्षाक्षिपत्रस्वरसश्शिमुपत्ररसः पृथक् ।

नन्दावर्तप्रज्ञनस्य स्वरसो मधुना हितः ॥ १७४ ॥

(योग-)

अक्षरागरुजाशान्ति यदो यस्योपलक्षयेत् ।

तदा तदञ्जनैश्शुक्लं लेखनीयैरुपाचरेत् ॥ १७५ ॥

वैदूर्यस्फटिकशंखमुक्ताविद्रुमरूप्यायस्त्रपुताम्रसीसालमनश्शिला
कुक्कुटाण्डत्वक्समुद्रफेनरसाञ्जनसैन्धवैरजापयःपिष्टैर्वर्षयच्छायाशुष्काः
क्षौद्रघृष्टाः प्रातस्सायं च प्रयुक्ता व्रणशुक्लनुदः ।

(सङ्ग्रहे)

वर्तयो जातिमुकुललाक्षागैरिकचन्दनैः ।

प्रसादयन्ति पितास्रं घ्नन्ति च क्षतशुक्लकम् ॥ १७६ ॥

दन्तैर्दन्तिवराहोष्ट्रगवाश्वजखरोद्भवैः ।

सशङ्खमौक्तिकाम्भोभिफेनैर्मरिचपादिकैः ॥ १७७ ॥

क्षतशुक्लमपि व्यापि दन्तवर्तिर्निरस्यति ।

तमालपत्रं गोदन्तं शंखं फेनोस्थि गार्दभम् ॥ १७८ ॥

ताम्रञ्च वर्तिर्मूत्रेण सर्वशुक्लविनाशनी ।

रत्नानि दन्ताः शृङ्गाणि धातवस्त्र्यूषणं तुटी ॥ १७९ ॥

करञ्जबीजं लशुनो व्रणसादि च भेषजम् ।

सव्रणाव्रणगम्भीरत्वक्स्थशुक्लधनमञ्जनम् ॥ १८० ॥

शुद्धशुक्ले निशायष्टीशारिवाशावराम्भसा ।

सेचयेद्धोध्रपोद्द्वया कोष्णाम्भोमग्नयाथवा ॥ १८१ ॥

बृहतीमूलयष्ट्याहृताम्रसैन्धवनागरैः ।

धात्रीफलाम्बुना पिष्टैर्लेपितं ताम्रभाजनम् ॥ १८२ ॥

यवाज्यामलकीपत्रैर्वहुशो धूपयेत्ततः ।

तत्र कुर्वीत गुलिकास्ता जलक्षौद्रपेपिताः ॥ १८३ ॥

महानीला इति ख्याताः शुद्धशुक्लहराः परम् ॥ १८४ ॥

(वाहटे)

अशाम्यति तु शुक्ले सर्वत्र पुनः पुनर्यथोक्तमेव पर्यायेण

योजयेत् । अन्तरान्तरा च रक्तं विस्रावयेत् । अभिष्यन्दप्रति-
षेधश्चेत् ।

(संग्रहे)

स्थिरे शुक्ले घने चास्य बहुशोपहरेदसृक् ।

शिरःकायविरैकांश्च पुटपाकांश्च भूरिशः ॥ १८५ ॥

कुर्यान्मरिचवैदेहीशिरीषफलसैन्धवैः ।

घर्षणं त्रिफलाकाथपीतेन लवणेन वा ॥ १८६ ॥

कुर्यादञ्जनयौगौ वा श्लोकार्धगदिताविमौ ।

शंखकोलास्थिकतकद्राक्षामधुकमाक्षिकैः ॥ १८७ ॥

सुरादन्तार्णवमलैः शिरीषकुसुमान्वितैः ।

धात्रीफणिर्जकरसे क्षारो लांगलिकोज्ज्वः ॥ १८८ ॥

तृषितः शोषितश्चूर्णः शुक्लहर्षणमंजनम् ।

मुद्गा वा निस्तुषाः पिष्टाः शंखक्षौद्रसमायुताः ॥ १८९ ॥

सारो मधूकान्मधुमान् मज्जा वाऽक्षात् समाक्षिका ।

गोखराश्वोष्टदशनाः शंखः फेनः समुद्रजः ॥ १९० ॥

वर्तिरर्जुनतोयेन पिष्टा शुक्लविनाशिनी ।

(वाहटे)

उत्तानं वावगाढं वा कर्कशं वापि सत्रणम् ॥ १९१ ॥

शिरीषबीजमरिचपिप्पलीसैन्धवैरपि ।

शुक्लमघ्घर्षणं कार्यं सक्षौद्रं सैन्धवेन तु ॥ १९२ ॥

(महा-)

अथोत्सादनार्थं शुद्धशुक्ले संग्रहर्षणानि विदध्यात् । त्रिफला-
रसेन त्र्यहं भावितेन सैन्धवेनाञ्जयेत् । तद्वत्पिप्पलीभिर्वा मरिच-
पिप्पलीशिरीषबीजसैन्धवैर्वा कोलास्थिकतकफलशंखद्राक्षामधुकैर्वा
बलासप्रथितोक्तक्षाराञ्जनैर्वा । संग्रहर्षणाद्रागाश्रुवेदनासु सन्धावा-
ञ्जनानि युञ्ज्यात् । शंखं ताम्रे स्तन्येन घृष्टं सघृतैर्यवैश्शमीपत्रैश्च धूप-
येत् । अनेन सन्धावाञ्जनेनाञ्जयेत् । तद्वत्सुवर्णं रूप्यमयो वा
घृष्टं सघृतैर्बदरीपत्रैः धूपितमञ्जनम् । मसूरा निस्तुषाः स्तन्यपिष्टाः ।
तरुणदभाङ्कुरा घृतमाजं गोक्षीरं शरश्चाऽऽयसे ताम्रेण घृष्टं प्रत्यंजनं
वेदनाघ्नम् । यवगोधूमजीवनीयमासीचूर्णेन सघृतशर्करोत्कारिका

स्वेदोपनाहे प्रणीता वेदनामपनयति शुक्लञ्चोत्सादयति । तद्वदानूप-
मांसवेशवारो वसापयःसर्पिर्विमिश्रः सिद्धः । अथैवमुपनाहप्रचलित-
स्याञ्जनम् ।

(संग्रहे)

उत्सन्नं वा सशल्यं वा शुक्लं वालादिभिलिखेत् ॥ १९३ ॥

(बाहटे)

ताप्यं मधुकसारो वा बीजं वाऽक्षस्य सैन्धवम् ।

मधुनाञ्जनयोगाः स्युश्चत्वारः शुक्लशान्तये ॥ १९४ ॥

स्फटिकोषणयष्ट्याह्वशंखगोदन्तसैन्धवैः ।

सशिलाचन्दनैर्वर्तिः शुक्लघ्नी शिशुवारिणा ॥ १९५ ॥

समुद्रफेनदक्षाडत्वक्सिन्धूत्थैः सशंखकैः ।

शिशुबीजयुतैर्वर्तिः शुक्लादीनस्त्रवलिखेत् ॥ १९६ ॥

दक्षाण्डत्वक्शिलाशंखकाचसैन्धवचन्दनैः ।

तुल्यैरञ्जनयोगोऽयं पुष्पार्मादिविनाशनः ॥ १९७ ॥

चन्दनं सैन्धवं पथ्या पलाशतरुशोणितम् ।

क्रमवृद्धमिदं चूर्णं शुक्लार्मादिविलेखनम् ॥ १९८ ॥

तुरङ्गपृथुकामूलं ताम्रं च परिषेचयेत् ।

धान्याम्लेन कृता वर्तिर्व्रणशुक्लविनाशनी ॥ १९९ ॥

(सिद्ध-)

गुलिकारनालकल्कितपञ्चमशुल्कांशहंसपादिकृता ।

षण्णवर्ति नेत्ररुजां प्रणुदत्यचिरेण सिद्धार्था ॥ २०० ॥

श्वेतपूलासतुलसी दुर्गन्धी हंसपादिका ।

पादप्रमाणताम्राः स्युः सर्वनेत्ररुजापहाः ॥ २०१ ॥

तत्पञ्चश्वेतकांबोजमूलं च समभागिकम् ।

चिञ्चापुष्परसैः पिष्टा वर्तिः स्यात्सव्रणार्मजित् ॥ २०२ ॥

ताम्राहिताररसपीतकरोहिणीन्दु-

शौण्डीरसांजननदीजपुराणकांस्यैः ।

वर्तिः कृता सकलसंमितहंसपादी-

मूलैर्निहन्ति नयनामयजालमाशु ॥ २०३ ॥

त्रिनिष्कं श्वेतपूलासमूलं तुत्थश्च निष्ककम् ।

प्रत्नचिश्चाफलं निष्कं निष्कं हंसपदीजटा ॥ २०४ ॥

तिन्त्रिणीपुष्पसारेण पिष्ट्वा सप्तदिनं ततः ।

वर्तिः कृताञ्जिता स्तन्यैः स्यन्दार्मव्रणशुक्लजित् ॥ २०५ ॥

श्वेतपूलासमूलत्वक्त्रिभागं तुत्थमेककम् ॥

तिन्त्रिणीपुष्पसारेण पिष्टं सप्तदिनं ततः ।

स्तन्येन घृष्टा गुलिका सर्वनेत्रामयापहा ॥ २०६ ॥

(तन्त्रान्तरे)

विपचेत् पट्पलं दार्व्या व्याढके काश्चिकस्य तु ।

तेन चाध्वावशिष्टेन श्वेतदुर्गन्धिकाजटा ॥ २०७ ॥

दशनिष्कमितं निष्कद्वयं ताम्रं च पेषयेत् ।

यावत्काश्चिकमेष्टं(?) स्याद्वर्तिः सर्वाक्षिरोगजित् ॥ २०८ ॥

तनूनि ताम्रपत्राणि चार्द्धैरीस्वरसे क्षिपेत् ।

सप्तरात्रं धान्यराशौ स्थापयेत्तत उद्धृतात् ॥ २०९ ॥

तस्मादेकस्रयो यष्ट्या भागा ग्राह्यास्त्रयस्तथा ।

पृथ्वीकामूलतः पिष्ट्वा काश्चिकेनाथ तन्मुहुः ।

छायाविशुष्का गुलिका स्यन्दार्मव्रणशुक्लजित् ॥ २१० ॥

स्फटिकमैरिकताम्ररजोज्जनै-

रनवकं सरजश्च रथेष्टकम् (?) ।

मुनिदिनं वनितापयसा समं

जयति पिष्टमुदुम्बरलेपितम् ॥ २११ ॥

छायाविशुष्कं गुलिकीकृतं त-

दक्ष्यामयान्धोरतरानशेषान् ।

सदाहरक्तव्रणशुक्लशूलं

पिल्लजकाम्बुसुतिमक्षिशूलम् ॥ २१२ ॥

(सिद्धयोगे)

सिराशुक्ले त्वदृष्टिघ्ने चिकित्सा व्रणशुक्लवत् ॥ २१३ ॥

अग्रशान्तमेवमर्षवत्साधयेत् । समाक्षिकं तु रसाञ्जनं प्रति-
सारणम् । सप्तमे दिवसे कुक्कुटाण्डकपालस्फटिकचन्दनमनश्शिला-
लैरश्ववराहदशनैश्च वर्तिं कृत्वाऽञ्जयेत् । उदधिकफशंस्रचन्दनैः
अजापयःपिष्टैर्वर्तिर्मधुघृष्टा प्रत्यञ्जनं सिराशुक्लजित् । अनुपशमे
पश्यति चातुरे किञ्चिदिदमेवासकृत् कुर्वीत ।

अजकामदृष्ट्युपधातिनीं कृष्णान्तजामस्रविस्त्रावणैर्मधुरविरेचनैः
क्षीरवस्तिभिश्च साधयेत् । सिराशुक्लवच्च शस्त्रकर्मादिविधिनेति ।
(संग्रहे)

अशान्तावर्मवच्छस्त्रमजकारण्ये च योजयेत् ॥ २१४ ॥

(बाहटे)

व्रणशुक्लाक्षिपाकाभ्यां कृष्णं भित्त्वा तु याऽजका ।

जायते दृष्टिदूरस्था तस्यास्त्वेषा क्रिया हिता ॥ २१५ ॥

(कृष्णा-)

तटाकशुक्तिमाहत्य स्थापयेदेकवासरम् ।

रिक्ते पात्रे ततस्तस्या मांससारं मधुप्लुतम् ।

आश्च्योतयेत्ततो नश्येदजकाव्रणशुक्लकम् ॥ २१६ ॥

(तन्त्रा-)

तटाकशुक्तिजं मांसं स्तन्येन परिषेचयेत् ।

सघृतं लेपितं नेत्रे व्रणशुक्लाजकापहम् ॥ २१७ ॥

तटाकशुक्तिजे सारे सक्षीरं विपचेद् घृतम् ।

कल्कितैर्यष्टिमधुकतण्डुलीयकचन्दनैः ॥ २१८ ॥

तर्पणात् परिषेकाच्च व्रणशुक्लाजकापहम् ।

कुक्कुटाण्डकपालं च फेनकं शिशुबीजकम् ॥ २१९ ॥

समुद्रजिह्वा वैदेही सैन्धवं मरिचं तथा ।

जातीपुष्पञ्च तत्सर्वं पेययेच्छिशुवारिणा ॥

छायाशुष्का कृता वर्तिरजकां नाशयेद् ध्रुवम् ॥ २२० ॥

तटाकशुक्तिं घननादमूलं विपाचयेत्पंचपलं पृथक् तु ।

क्षीरस्य कंसे तु तदर्धशिष्टे निर्मथ्य जातं नवनीतमत्र ॥ २२१ ॥

संगृह्य चाक्षणोरुपरि प्रलिपेत् सिद्धं घृतं वा पयसैव ताभ्याम् ।
निहन्ति दाहाश्रुविमोक्षणाक्षिसिराजकादित्रणशुक्लपीडाः ॥ २२२ ॥

(तन्त्रान्तरे)

समधुकसितकेतकाग्रस्वरस इहासाध्यमजकादिम् ॥ २२३ ॥

(काञ्ची-)

अजकायामसाध्यायां शुक्लेन्यत्र च तद्विधैः ।

वेदनोपशमं स्नेहपानासृक्स्त्रावणादिभिः ॥ २२४ ॥

कुर्यात् व्रीभत्सतां जेतुं शुक्लस्योत्सेधसाधनम् ।

नालिकेरास्थिभल्लाततालवंशकरीरजम् ॥ २२५ ॥

भस्माद्भिः स्त्रावयेत्ताभिर्भावयेत्करभास्थिजम् ।

चूर्णं शुक्लेष्वसाध्येषु तद्वैवर्ण्यघ्नमज्जनम् ॥ २२६ ॥

साध्येषु साधनायालमिदमेव च शीलितम् ।

अजकां पार्श्वतो विद्ध्वा सूच्या विस्त्राव्य चोदकम् ॥ २२७ ॥

समं प्रपीड्याङ्गुष्ठेन वसार्द्रेणानुपूरयेत् ।

त्रणं गोमांसचूर्णेन बद्धं बद्धं विमुच्य च ॥ २२८ ॥

सप्तरात्रादूत्रेण रुढे कृष्णभागे समे स्थिरे ।

स्नेहाज्जनञ्च कर्तव्यं नस्यं च क्षीरसर्पिषा ॥ २२९ ॥

तथापि पुनराध्माते भेदच्छेदादिकां क्रियाम् ।

युक्त्या कुर्याद्यथा नातिच्छेदेन स्यान्निमज्जनम् ॥ २३० ॥

(वाहटे)

ताम्रस्य षोडशांशाः स्युर्मधुकस्य चतुर्दश ।

कुष्ठस्य द्वादशांशाः स्युर्वचायाश्च दशैव तु ॥ २३१ ॥

सैन्धवस्याष्टभागास्तु पिप्पल्याश्च षडेव तु ।

रजतस्य तु चत्वारो द्वौ भागौ कनकस्य च ॥ २३२ ॥

अजाक्षीरेण सप्ताहं पिद्ध्वा ताम्रे प्रलेपयेत् ।

वदरास्थिप्रमाणेन गुलिकां कारयेद् भिषक् ॥ २३३ ॥

अभिष्यन्दमधीमन्थं त्रणशुक्लं कुकूणकम् ॥ २३४ ॥

तिमिरं पटलं काचं हन्ति कण्डूं विशेषतः ।

द्विरष्टौ ताम्ररजसो मधुकस्य चतुर्दश ॥ २३५ ॥

कुष्ठस्य द्वादशांशाः स्युः वचायाश्च दशैव तु ।
 सैन्धवस्याष्टभागाश्च पिप्पल्याश्च षडेव तु ॥ २३६ ॥
 अजाक्षीरेण संपिष्य ताम्रपात्रे प्रलेपयेत् ।
 ताम्रादिगुलिका नाम्ना विदेहाधिपकीर्तिता ॥ २३७ ॥
 अभिष्यन्दमधीमन्थं व्रणशुल्कं कुक्कूणकम् ।
 तिमिरं पटलं काचं हन्ति पिष्टं विशेषतः ॥ २३८ ॥
 चन्दनगैरिकलाक्षाजातीमुकुळानि चाम्बुपिष्टानि ।
 व्रणशुक्लघ्नी वर्तिः प्रसादनी सर्वनिमिरघ्नी ॥ २३९ ॥
 दार्वी वरा मधुकमम्भसि नाळिकेरे
 पक्त्वाऽष्टभागपरिशिष्टरसं पुनस्तत् ।
 सान्द्रं विपाच्य शशिसैन्धवमाक्षिकाढ्यं
 युञ्ज्याद् व्रणार्मतिमिरादिषु पित्तजेषु ॥ २४० ॥

(वृद्धहारीते)

फलत्रयं दारुनिशां पलांशं पाचयेज्जले ।
 ग्रस्थे तु नाळिकेरस्य अष्टभागावशेषिते ॥ २४१ ॥
 पेषयित्वा क्षिपेत्तत्र ताक्षर्यं पीतकरोहिणीम् ।
 रसाञ्जनं गैरिकञ्च कर्पूरं चन्दनं तथा ॥ २४२ ॥
 कतर्कं पिप्पलाञ्चैव अर्द्धकर्षन्तु पेषयेत् ।
 मधुना सह संयोज्य सर्वनेत्रामयापहम् ॥ २४३ ॥
 अर्मञ्च पित्तकोपञ्च रागकण्डूं च नाशयेत् ॥ २४४ ॥

(तन्त्रान्तरे)

इति संध्यादिरोगचिकित्सा ।

वातपित्तकफैस्संसर्गेण सन्निपातेन रक्तेन च जातानि षट्
 तिमिराणि । काचाष्पट् । षट् च लिङ्गनाशाः तथा गम्भीरहस्वाख्यपि-
 त्तविदग्धाख्यास्तथा नकुलान्धो नक्तान्ध उष्णाविदग्धा अम्लविदग्धा
 धूमरः औपसर्गिकलिङ्गनाश इति दृष्टौ रोगाः सप्तविंशतिः ॥

सिरानुसारिणि मले प्रथमं पटलं श्रिते ।

अव्यक्तमीक्षते रूपं व्यक्तमप्यनिमित्ततः ॥ २४५ ॥

प्राप्ते द्वितीयं पटलमभूतमपि पश्यति ।
 भूतन्तु यत्नादासन्नं दूरे सूक्ष्मं च नेक्षते ॥ २४६ ॥
 दूरान्तिकस्थं रूपञ्च विपर्यासेन मन्यते ।
 दोषे मण्डलसंस्थाने मण्डलानीव पश्यति ॥ २४७ ॥
 द्विषैकं दृष्टिमध्यस्थे बहुधा बहुधा स्थिते ।
 दृष्टेरभ्यन्तरगते ह्रस्ववद्विपर्ययम् ॥ २४८ ॥
 नान्तिकस्थमधस्संस्थे दूरगं नोपरिस्थिते ।
 पार्श्वे पश्येन्न पार्श्वस्थे तिमिरारुयोऽयमामयः ॥ २४९ ॥
 प्राप्नोति काचतां दोषे तृतीयपटलाश्रिते ।
 तेनोर्ध्वं वीक्षते नाथस्तनुचेलावृतोपमम् ॥ २५० ॥
 यथावर्णं च रज्येत दृष्टिर्हीयेत च क्रमात् ।
 तथाप्युपेक्षमाणस्य चतुर्थं पटलं गतः ॥ २५१ ॥
 लिङ्गनाशं मलः कुर्वञ्छादयेद् दृष्टिमण्डलम् ॥ २५२ ॥

(वाहटे)

तत्र वातजे तिमिरे चलाविलारुणाभासं प्रसन्नं च मुहुरीक्षते ।
 जालमशकार्दीश्च पश्यति । तस्मिन् काचीभूते दृष्टिररुणा स्यात् ।
 स आस्यमनासिकं पश्यति । चन्द्रदीपाद्यनेकत्वं च । तस्मिन् प्रवृद्धे
 लिङ्गनाशभूते रजोधूमावृते च दृष्टिः स्फटिकारुणाभा हतदर्शना च ।
 तत्रैव लिङ्गनाशे वातेन दृक्सिरासङ्कोचात् दृढमण्डलमन्तर्विशत्यसौ
 गम्भीरा नाम । पित्तजे तिमिरे विद्युत्खद्योतादिदीपितं नीलं च
 पश्यति । काचे तु काचनीलाभा दृष्टिर्कपरिवेषादि ह्यसद्रूपं च प-
 श्यति । लिङ्गनाशे भृङ्गनीला निरालोका च दृक् स्यात् । तत्रैव
 पित्ताद् ह्रस्वदर्शिनी ह्रस्वा च दृष्टिर्ह्रस्वाख्या । तत्रैव पीतापीताभ-
 दर्शना दृष्टिः पित्तविदग्धाख्या । कफेन तिमिरे स्निग्धं श्वेतं शङ्खकुमु-
 दाद्याचितमिव रूपं पश्यति । काचे तु सिताभा दृष्टिः निष्पमेन्द्रका-
 चितमिव पश्यति । तस्मिन् लिङ्गनाशभूते मूर्तो दृष्टिगतः कफः
 स्निग्धो दर्शननाशनः पद्मपत्रस्थजलबिन्दुरिव चलो लक्ष्यते । स कृष्णे
 संकुचितः छायायां विसर्पी च शङ्खकुन्दाद्याभशुक्लिमा च स्यात् ।
 रक्तजे तिमिरे रक्ताभमीक्षते । काचे तु रक्ता कृष्णा वा दृक् स्यात् ।

तादृगेव च पश्यति । लिङ्गनाशेऽपि तथैव दृष्टिः स्यात् निष्प्रभा
हतदर्शना च । संसर्गसन्निपातेषु संसृष्टलिङ्गान् तिमिरादीन् विद्यात् ।

द्योतते नकुलस्येव यस्य दृङ् निचिता मलैः ।

नकुलान्धः स तत्राहि चित्रं पश्यति नो निशि ॥ २५३ ॥

दोषा दृशं स्थगयन्ति । दिवा र्ककरस्पृष्टा विलीना लीनाः स्युः । तेनाऽहि
मुखमीक्षते । रात्रावन्धः । स रोगो नक्तान्धः । उष्णतप्तस्य सद्यश्शीत-
जलावगाहादूष्मा त्रिदोषरक्तसंयुक्तो नेत्रे याति । तेन शुक्लभागमालिन्य-
महन्याविलदर्शनं रात्रावान्ध्यं दाहश्च स्यात् । सा दृष्टिरुष्णविदग्धाख्या ।
अम्लाशनात् सासैर्दोषैस्सकण्डूक्लेदा दग्ग्लविदग्धाख्या । शोकज्वराति-
तप्तस्य वातादयो धूमाविलां धूमदर्शनीं दृशं कुर्युस्स धूमराख्यः ।
योलपसत्त्वः सहसा रूपमद्भुतं भास्वरं वा पश्यति तस्य क्रुद्धा वाताद्या
नयनं गतास्तेजस्संशोष्य दृष्टिं नष्टदर्शनां वैडूर्यवर्णामव्यथां कुर्युः । स
लिङ्गनाशः औपसर्गिकाख्यः । तत्र वर्जयेत् विना कफालिङ्गनाशान्
गम्भीरां द्रुस्वजामपि । षट् काचा नकुलान्धश्च याप्याः । शेषांस्तु
साधयेत् ।

द्वादशेति गदा दृष्टौ निर्दिष्टाः सप्तविंशतिः ॥

तिमिरं काचतां याति काचोऽप्यान्ध्यमुपेक्षया ।

नेत्ररोगेष्वतो घोरं तिमिरं साधयेद्द्रुतम् ॥ २५४ ॥

(वाहटे)

चित्रकमूलत्रिफलापटोलयवसाधितं पिबेदम्बु ।

सघृतं निशि चक्षुष्यं तिमिरं च विशेषतो हन्ति ॥ २५५ ॥

(भिषङ्मुष्टौ)

सघृतं वा वराकथं शीलयेत्तिमिरामयी ॥ २५६ ॥

(वाहटे)

सदावलिङ्घ्यात्त्रिफलां विचूर्णितां

घृतप्रगाढां तिमिरेथ पित्तजे ।

समीरजे तैलयुतां कफात्मके

मधुप्रगाढां विदधीत युक्तितः ॥ २५७ ॥

(सुश्रुताव)

